

3 1761 11915267 6

(ஜேம்ஸ் ஆலன்)

நித்தியா நுசந்தானம்

மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்,
இலக்குமணப்போற்றி

பிரசுரித்தவர்கள்:-
மந்திரமூர்த்தி ஹைஸ்கூல் ஸ்தாபகர்,
செ. குற்றாலம்பிள்ளை.

காசுக்கடை,
செ. சூரியம்பிள்ளை.

1923.

யூனியன் சென்ட்ரல் பிரஸ் வடக்குரத்தி,
திருநெல்வேலி.

(சென்னை, சென்னை)

வீரநாத சுவாமி நாயக்கர்

சென்னை நகரில்
நிதிநாயக்கர்

சென்னை நகரில்
நிதிநாயக்கர்

சென்னை நகரில்
நிதிநாயக்கர்

சென்னை

சென்னை நகரில்
நிதிநாயக்கர்

முகவுரை.

இவ் 'அநுதின சிந்தனா கிரந்தத்தை' இயற்றியார் ஜேம்ஸ் ஆலன் எனும் ஓர் ஆங்கில மகான் ஆவார். உலகத்தில் சீர்கேடு உண்டாங்காலத்தில் ஒருவர் அவதரித்து உலகத்தைச் சீர்ப்படுத்துவர் எனும் வசனப்படி அவர் அவதரித்தனர் என்று பலர் கருதியபோதிலும், அவர் நம்மைப் போலவே மாதா வயிற்றிற் பிறந்து, குடும்பத்தில் வாழ்ந்து பற்பல கஷ்டங்கள் அடைந்து, குடும்பத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு பற்பல முயற்சிகள் புரிந்து வந்தார் என்பது அவரது சரித்திர வாயிலால் நமக்கு வெளியாகின்றது. அவர் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களால் இவ் உலகத்துன்பத்தை வென்றவர் என்பது திண்ணம். ஆதலால் அவருடைய அனுபவ வாக்கியங்கள், அவரை நாம் பின்பற்றினால், மிக்க பயனை அளிக்குமென்பது உறுதி. அவர் தன் சொந்த முயற்சியினாலேயே, எங்கும் தங்குகின்ற பேரொளியைத் தன் அகத்தே கண்டு, அவ்வாறே யாவரும் காணக்கூடும் எனும் உறுதிகொண்டவர். "யான் எனது என்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்" "அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" என்றவாறு தான் எனும் அபிமானத்தை விட்டு உலகத்தார் யாவரிடத்தும் ஒருப்போலவே அன்பு செலுத்தியவர் அவர். இவ் உண்மைகளைத்தான் திரிகாணசுத்தியாய் அனுபவித் தறிந்தவாறே இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார். இந்நூலைத் திருக்குறளுக்கும் மற்றும் வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களுக்கும் ஓர் பாஷியமாகவும், இந்நூலுடையாரை இந்நூலின் உண்மைகளை உள்ளவாறே நீதியுடன் நடந்துகாட்டிய ஆசிரியராகவும் கொள்ளத்தகும்.

ஞானியாவார் பெண்டுபிள்ளைகளை விட்டுத் திகம்பராய்க் கைப்பலி யேற்றுக் கண்முடி மௌனியாய் இருப்பவர்தான் என்று மயக்கங் கொள்ளாமல், சகல போகங்களுடனும் கூடியிருந்து மன அடக்கத்தால் உள்ளொளி கண்டு உள் அன்பைப் பெருக்குவதால் சிறந்த ஞானியாகக் கூடும் என்பதை இந்நூல் தெளிவாய் விளக்குகின்றது. சுளங்கமற்ற உள்ளன்பு உளதேல், சகல சித்தியும் பெறலாம், சர்வேசுவரனை எளிதிற் காணலாம் என்பது இந்நூலின் துணிபாம்.

முனிதன் இயல்பில்த் தவறுடையவன்; தவறுங்காலத்தில்த் தாங்கும் துணைவேண்டும்; பெரியாரது அஃது பவவாக்கியமே தக்க துணையாம். “இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோலற்றே ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்”. ஆதலால் இந்நூலை நாம் தினந்தோறும் கற்றுணரல் வேண்டும். நாளடைவில் நம்மைப்பற்றிய தூர்வாசனை நீங்கவேண்டுமாயின், அவ்வாசனை நம்மைப்பற்றுவதற்கமைந்த காலத்தினும் அதிகமாய் எத்தனையோ மடங்குகாலம் நீங்குதற்கு வேண்டுமன்றோ? ஆதலால் கருணைபற்றி தினமும் நாம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று முயன்று இந்நூலை நமக்கு அளித்தருளிய மகானுக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்நூல் வசனரூபமாய் இருப்பதால் யாவருக்கும் எளிதிற் பயன்தரும்.

இந்நூலை யாவரும் உணரும்பொருட்டு மொழி பெயர்த்துப் பிரசுரிப்பதில் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் திருவாளர் சே. குற்றாலம்பிள்ளை யவர்களுக்கு “ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஒவாதே செல்லும் வாயெல்லாம் செயல்” என்றவாறு யாவரும் இயன்ற உதவிபுரிந்து இந்நூலை வாங்கிக் கற்றுணர்ந்து ஒழுகல் வேண்டு மென்பது எனது வேண்டுகோள், திருவருள் கூட்டுக.

இலக்குமணப்போற்றி,

நன்மொழிகள்.

மனிதன் தன்னாலேயே ஆக்கவும் அழிக்கவும் படுகின்றான்; நினைப்பாகிய ஆயுதச்சாலையிலிருந்து சில ஆயுதங்களை உண்டாக்கி, அவற்றால் தன்னையே மாய்த்துக்கொள்கின்றான்; அவ்வாயுத சாலையிலிருந்து மற்றுஞ் சில கருவிகளைச் சித்தஞ் செய்து அவற்றால் பலம், ஆனந்தம், சாந்தியென்று சொல்லப்படும் பேரின்பமயமான அரண்மனைகளைக் கட்டிக்கொள்கின்றான்.

சாதாரணமாய்க் கண்கண்ட பொருள்கள் நிரம்பிய இவ் உலகத்திலே, எப்படிக்காரணங்கள் பற்றியே காரியங்கள் திட்டத்துடனும் ஒழுங்குடனும் சம்பவிக்கின்றனவோ, அப்படியே கண்ணுக்குத் தெரியாத நினைப்புலகத்தினும் காரண காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. நல்லொழுக்கம் திடீரெனத் தெய்வ கிருபையாலாவது, தற்செயலாகவாவது சிடைப்பதல்ல, நல்லெண்ணங்களை இடைவிடாது சிந்தித்து அவைகளோடு நம் வாழ்நாளில் தினந்தோறும் நீடித்தகாலம் பழகுவதின் பயனாலேயே எய்வது.

ஞானாலபத்தின் வாசலுக்குள் மனிதன் செல்வதற்கு, பொறுமையும், அப்பியாசமும், ஊக்கத்தோடு செய்யும் விடாமுயற்சியுமே சாதனங்களாகும்.

ஜேம்ஸ் ஆலேன்.

தன்னை வெல்வதே, மனோ விகாரத்தினின்று
நீங்கி, சமாதானத்திற் கேகும் வழி.

ஜனவரி 1.

மனோ விகாரமுடையவன் அடிக்கடி பிறரைச் சீர்திருத்த ஆவலுள்ளவனாகிறான். ஆனால், ஞானியோ தன்னைச் சீர்திருத்திக் கொள்கிறான். உலகத்தை சீர்திருத்த ஆத்திரமுள்ளவன், முதலில் தன்னைச் சீர்திருத்தி, ஆரம்பிக்க வேண்டும். சிற்றின்ப விஷயங்களைமட்டும் நீக்குவது, தன் சீர்திருத்த ஆரம்பமே பொழிய அதன் முடிவாகாது. வீணான எண்ணங்களையும் சுயநய நோக்கங்களையும் வெல்லும்போதுதான், சீர்திருத்தம் முற்றுப் பெறும், குற்றமற்ற சுத்தமும், பூரணமான ஞானமுமில்லாதவிடத்தில், இன்னும்வெல்ல வேண்டிய சிற்சில அடிமைத்தனமும் மூடத்தனமும் இருக்கின்றன வென்பது திண்ணம்.

மன ஊக்கமாகிய இரக்கைகளுடனேதான், மனிதன் மண்ணுலகினின்று விண்ணுலகிற்கும், அஞ்ஞானத்தினின்று ஞானத்திற்கும், பாதாள இருளினின்று மேலான ஜோதிக்கும் செல்கிறான். அம் மனஆக்கமில்லாது போனால், மனிதன் லௌகீகமும், சிற்றின்பமும், அநாகரீகமும் அஞ்ஞானமுமுள்ள நீச மிருக மாகவே எண்ணப்படுவான்.

பேரின்ப விஷயங்களில் போவாவேடிருத்தலே மன ஊக்கமாம்.

சமாதானத்தை எங்கே காணலாம்! சத்தியத்தின்
மறைவிட மெங்கே!

ஜனவரி 2.

சிரேஷ்டமான சங்கதிகளை முதலில் வைக்கவேண்டும். அதாவது வினையாட்டுக்கு முன் வேலையையும், சுகிப்புக்கு முன் கடமையையும், தனக்கு முன் யாவரையும் வைக்க வேண்டும். இது தப்பு வழியில் நடத்தாத உத்தமமான பிரமாணம். எதையும் சரியாய் ஆரம்பிப்பது ஜெயத்திற்கு பாதி வழி. முதலில் தவறுகிற மல்லன் தன் பரிசை இழப்பான்; ஆரம்பத்தில் தப்பிதம் செய்கிற வியாபாரி தன் கண்ணியத்தை இழப்பான். முதலில் பிழையாய் உண்மையை நாடுபவன், புண்ணியமாகிய கிரீடத்தை இழப்பான். நல் லெண்ணங்களோடும், உத்தமமான நடுநிலையோடும், தன்னயமற்ற கருத்தோடும், பெருந்தகையையான நோக்கத்தோடும், சிதைவுறுத புத்தியோடும் ஆரம்பிப்பதே சரியாய்த் தொடங்குதலாம். இதுவே உத்தம மானவைகளை முன் வைப்பதாம். இப்படிச் செய்ய, ஒருவன் ஆயுள் நாளை கபடற்றதாயும், அழகுள்ளதாயும், சம்பத்துள்ளதாயும் சமாதானமுள்ளதாயும் ஆக்கும்; மற்றவைகள் இசைவான ஒழுங்காய், தானே தொடர்ந்து வரும்.

தூனிழந்த காணியை அடைய, ஆன்மா உரத்துக் கூவும்.

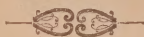
சமாதானமடையவேண்டுமானால், விகாரத்
தினின்று வெளி யேறவேண்டும்.

ஜனவரி 3.

சுற்றின்ப விஷயங்கள் ஒருவனுக்கு இனிப்பாயிருக்கு
மட்டும், அவன் மேல் நோக்க முடியாது. ஏனென்றால்,
அவன் அம்மட்டோடே திருப்தி யடைகிறான். ஆனால்
அவைகளின் இனிப்பு மாறி கசப்புத் தோன்றி அவன் துக்
கிக்கும்பொழுது, உத்தமமான விஷயங்களைப்பற்றி நினைக்
கிறான். பூலோக இன்பங்களைப் பறிகொடுத்த பொழுது.
பேறின்பக் களிப்பை நாடுகிறான். அசுத்தங்களெல்லாம்
துன்பமாய் முடியும்பொழுதுதான் சுத்தத்தை நாடுங்காலம்.
திடமாகவே பச்சாதாபமாகிய சுட்ட சாம்பலினின்று,
ஊக்கமானது காலபகிப்போல் கிளம்புகிறது. அதனுடைய
வல்லமையுள்ள சிறகின் மேலேறி ஒருவன் மோக்ஷானு
மோக்ஷத்தை அடையக்கூடும்.

மனஆக்கமுடைய ஒருமனிதன் சமாதானமடையக்
கூடிய வழியில் துழைந்துவிட்டான். அவன், இடையில்
தங்காமலும், பின் திரும்பாமலுமிருந்தால் திட்டமாகவே
சமாதான மடைவான். முக்தி தரிசனக் காக்கியை அடிக்கடி
தன்னுடைய மனதில் நினைவுறுத்துவதால் ஒருவன் பேரா
னந்தப் பதவியை அடைவான்.

நினைக்கக் கூடிய தெல்லாம் சித்தி பண்ணக்கூடும்.

**நம்முடைய எண்ணங்களாலும்,
செய்கைகளாலும், ஆக்கப்படுவதாம்
நம்முடைய ஜீவியம்.**

ஜனவரி 4.

மனிதன் நாடுகிற அளவே அடைகிறான். அவன் அடையக்கூடிய பதவிக்கு அவன் அவாவே ஓர் அளவு கரு வியாம். மனோநிலையை ஸ்தாபித்தல் செயற்கருஞ் செயலை முன்னமைத்தலாம். கேவலமான சங்கதிகளை எப்படி ஒரு வன் அறியவும் அநுபவிக்கவும் கூடுமோ, அப்படியே உத் தம விஷயங்களையும் ஒருவன் அறிந்து அநுபவிக்க முடியும். அவன் மானி-னாகிய மாதிரி தெய்வீகமாகவும் கூடும். உன் னத பரமோத்தம வழிகளில் மனதைப் புகவிடுதலே ஏகா வசியமான கருமம்.

சிந்திப்பவனின் துராசாரமான எண்ணங்களைத் தவிர மலமென்பதேது? அவனுடைய களங்கமற்ற நோக்கமே, தூய்மையாம். ஒருவன் சிந்திப்பதை மற்றொருவன் செய் கிறதில்லை. தூய்மையும் அனாசாரமும் அவனவன் சம்பந் தப்பட்டதேயாம். பேரானந்தக் குன்றிற்கு ஏகும் நெறி யை, மனஆக்கமுடையவன் காணுகிறான். சித்தாந்தமான விச்சிரமத்தின் முன்னுணர்வை அவன் இருதயம் அநுப விக்கிறது.

பாவத்தை ஜயித்தும், கேட்டை வேன்றும் இருக்கும்
ஜீவிய மொன்றுண்டு.

இச்சித்துப் பிரார்த்திக்க, ஒருவன் சத்தியத்தையும், உறுதியையும் அடையக்கூடும்.

ஜனவரி 5.

சுவர்க்க வாசல் எந்நேரமும் திறந்தே யிருக்கிறது. அதனுட்போவதில் எவரும் அவரவருடைய சித்தத்தாலும் வசத்தாலுமே யன்றி, மற்றெவராலும் தடுக்கப்படுவதில்லை. நாக வஞ்சனைகளில் பிரியப்பட்டு அவைகளால் மயக்குண்டிருக்கும்வளவும், அல்லது துன்மார்க்கத்திற்கும் துன்பத்திற்குமே தன்னை ஆளாக்கி வைத்திருக்கும்வளவும், எவரும் பரலோக இராச்சியத்திற்குட் போக முடியாது.

பெரும்பாலரும் அமிழ்ந்து கிடக்கத் தக்கதாய் மிகவும் சகஜமானதாய் பாவத்தையும் துன்பத்தையும் செய்வதைப் பார்க்கிலும்; நிறைந்ததும், மேம்பாடானதும், சிறந்ததும், பரமோத்தமமானதுமான ஜீவியமொன்றுண்டு. அதுவே பாபத்தை ஜெயித்து தீமையை வெல்வதாம். ஞானமும் அநுகூலமும் நிறைந்ததும், கிருபையும் சாந்தமும் பொருந்தியதும், புண்ணியமும் சமாதானமும் வாய்ந்ததுமான ஜீவியம் அதுவேயாம். அதை இப்பொழுதே கடைப்பிடித்து வாழலாம். அப்படி வாழ்பவன், மாறுதலின் மத்தியில் திடமாயும், கிலேசத்தின் மத்தியில் சுகமாயும், விரோதிகளின் மத்தியில் சமாதானமாயும் இருக்கிறான்.

ஒவ்வொருகணமும் சிறந்த பருவம்; ஒவ்வொரு நாழிகையும் கடக்க முடியாத ஆபத்து.

பரிசுத்தமான ஜீவியத்தை விரும்புகிறவன்,
தன்னுடைய மனதை நாடோறும் திருத்திக்
கொள்கிறான்.

ஜனவரி 6.

உறுதியோடு ஒரு கமாமிசை நடத்துகிற மனிதன்
விக்கினங்களால் கலக்கமுறுது எப்படி அவைகளை வெல்லும்
வழி தேடுகிறானோ, அப்படியே ஒய்வில்லா ஊக்கமுடைய
மனிதன் மயக்கங்களால் நசுக்கப்படாது, தன்னுடைய மன
தை அவைகள் பிரவேசிக்கக்கூடாத ஓர் அரணுக்க கருது
கிறான். ஏனென்றால், தீமை செய்யத் தூண்டுகிறவன், பேடி
யைப்போல தளர்ந்த வேளையிலும், அஜாக் கிரதையாயிருக்
கும் வேளையிலும் உள்ளே துளைகிறான். தீமை செய்யத்
தூண்டப்படுகிறவன் மயக்கங்களின் இயற்கையையும் பயனை
யும் கவனமாய் அறியவேண்டும். ஏனென்றால், அவைகளை
தெரிந்தாலொழிய மயக்கங்களை வெல்லுதல் அரிது. மயக்
கங்களை வெல்ல நினைக்கிறவன், அம்மயக்கங்கள் தன்னு
டைய சொந்த மனதின் அந்தகாரத்தினின்றும், பிழைகளி
னின்றும் உதிக்கின்றனவென்று அறிந்து, அகக் காஷி
யாலும், தியானத்தாலும் அவ்வந்தகாரத்தை சிதறடிக்கவும்,
பிழைகளை அகற்றி சத்தியத்தை நிலைநாட்டவும் கற்றுக்
கொள்ளவேண்டும்.

சத்தியத்தை யறிய வேண்டுமானால் தன்னை அறிய
வேண்டும். ஆன்ம வசமாக, ஆன்ம ஞானமே தாது.

சத்தியத்தையும், சத்திய சித்தியையு பற்றி நாடோறும்
பரிசுத்த தியானம் செய்ய வேண்டும்.

பிழைகளும், அசுத்தங்களும் தோன்றினால்,
அவைகளை விரேசனம் செய்யவேண்டும்.

ஜனவரி 7.

மேலே செல்லும்போது கீழான சிலவற்றை பின் விட்டுதான் போகவேண்டும். கீழானவைகளை அழித்தால் மட்டும் மேலானவைகளைக் கைப்பற்றலாம். தீமையை அகற்றினால் மட்டும் நன்மையைக் கையாடலாம். அஞ்ஞானத்தை நாசம் செய்துதான் ஞானமடைய வேண்டும். ஒவ்வொரு சம்பத்துக்கும் கிரயமுண்டு. அதை, பைசா பாக்கியன் னியில் செலுத்தியே தீரவேண்டும். மிருகங்களுக்கும் ஊர் வனவற்றிற்கும், மனிதனுக்கில்லாத சிற்சில விசேஷ லக்ஷணங்களும் சக்திகளும் வாய்ந்திருக்கின்றன. மனிதன் மேல் நோக்கிச் செல்லும் பொழுதுதான், அவைகளை இழந்து சில மேலான லக்ஷணங்களையும் சக்திகளையும் கைப்பற்றிக் கொண்டான். சுயநயமான பழைய வழக்கங்களை விடாது கைப்பற்றுதலால் மனிதர்கள் மேலான நன்மைகளை இழக்க வேண்டுவது பெரும் பரிதாபம். ஒவ்வொரு தாழ்மையான பரித்தியாகத்திற்குப் பின்னும், நம்மை விவேகமும் ஞான முமாகிய சிகரங்களுக்குத் தூக்கிச்செல்ல ஒவ்வொரு தேவ தூதன் தயராய் காத்திருக்கிறான்.

அந்த ஞான சிகரத்தை அடைந்தவன் கீழே விழாது பாது காத்துக் கொள்ளவேண்டும். சிறிய விஷயங்களில் அதிக ஜாக்கிரதையா யிருந்து பாவம் துழையாதபடி மனதை அரண்கட்டிக் கொள்ளவேண்டும்.

உத்தம ஜீவியத்தைக் கைப்பற்ற வைராக்கியத்துடன் கருது.

உலகத்திலுள்ள சகலவிதமான கலகங்களும்
தனித்தனி சுய நன்மையாகிய ஒரே பொதுக்
காரணத்திலிருந்து உதிக்கின்றன.

ஜனவரி 8

மனித வாழ்நாளின் பற்பல முயற்சிகளெல்லாம் ஒரே
மூலதாரமாகிய மனித இருதயத்திலே வேறுன்றி, அதனி
ன்றே தங்களுக்கு வேண்டிய சத்துக்களையும் கிரகித்துக்
கொள்கின்றன. சகல இன்ப துன்பங்களுக்கும் காரணம்
மனித வாழ்க்கையின் வெளி முயற்சிகளில்லாமல், இருதய
மும் மனமுமாகிய உள் விருத்தியிலேயே இருக்கிறது.
மனிதகுணாதிசயத்தினின்று கிரகிக்கும் சத்தினாலேயே ஒவ்
வொரு வெளிக் காரியமும் நடக்கிறது.

தன்னுடைய குற்றம் குறைகளை வெளியே கொண்டு
வந்து தெரியப்படுத்த சகிக்காது, அவைகளை மறைக்க எத்
தனம் பண்ணுகிறவன், சத்தியமாகிய இராஜபாட்டையில்
நடக்கத் தகுதியற்றவன்; மயக்கங்களை வெல்வதற்கேற்ற
சண்டைக்குப் போது மான ஆயுதபாணியில்லை. தன்னு
டைய தாழ்ந்த இயற்கையை பயமின்றி எதிர்க்க முடியாத
வன் துறவெனும் கரடு முரடான குன்றேற முடியாது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மற்றொருவருடைய சட்டங்களுக்குக்
கீழில்லாமல், தன்னுடைய வாழ்க்கையாகிய சுயசட்டத்திற்கே
உட்பட்டவனாகிறான்.

ஆன்மா அதிக சோதனைக் குட்படும் பொழுது,
அதற்கு தேவையும் அதிகம்.

ஜனவரி 9.

தோல்வியால் துயரம் அடையாதே. உனக்கேற்பட்ட தோல்வியால் ஒரு விசேஷமான மேன்மையும், சிறந்த ஞானமும் உண்டாகிறது. உன்னுடைய தோல்வியாகிய அதுபவத்தைத் தவிர வேறெந்தக் குருவாலும், இவ்வளவு திட்டமாயும் துரிதமாயும் உன்னை, அவ்வித மேன்மையையும், ஞானத்தையும் அடையச் செய்ய முடியாது. நீ செய்கிற ஒவ்வொரு தப்பிதத்திலும், உனக்கு நேரிடுகிற ஒவ்வொரு துன்பத்திலும், நீ தேடுவாயானால், உயிருக்காதாமான கருத்தமைந்த கற்பனை யொன்றிருக்கிறது. துன்பமாய்த் தோன்றும் சங்கதிகளில் நன்மையைக் கண்டு பிடிக்க ஊன்றி முயல்பவன், ஒவ்வொரு விஷயங்களினும் மேலாக ஒங்கி, தன்னுடைய தோல்விகளை எல்லாம் மேன்மையும், முடிவுமான ஜெயத்திற்குத் தன்னைக் கொண்டு போன சிறு கமைந்த போர்க் குதிரைகளாய்க் கொள்ளுகிறான்.

மூடர்கள் தங்களுடைய தவறுதல்களுக்கும், பாபங்களுக்கும் பிறரைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஆனால், சத்தியத்தை நாடுபவன் தன்னையே கடிந்து கொள்ளவேண்டும். தன்னுடைய நடத்தைக்குத் தானே முழுவதும் உத்தரவாதியாய் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

சோதனைகள் பலமா யிருந்தால் ஜெயம் பெரிதாயும், நிலை பெற்றதாயும் இருக்கும்.

ஸ்திரமான கொள்கையாகிய நீதியே, ஆன்மா
விற்கு அதிக அவசியம்.

ஜனவரி 10.

புதியன தோன்றுமுன் பழையன கழிதல் வேண்டும். பழைய குடிசையை இடித்தால் மட்டும் அந்த இடத்தில், புதிய மாளிகை கட்டலாம். புதிதாய் சத்தியம் தோன்று முன் பழைய பிழைகளை நீக்கவேண்டும். மனிதன் புதிய வாழ்க்கையில் பிரவேசிக்க வேண்டுமானால் பழமையைத் துறக்கவேண்டும். கோபம், பொறுமை யின்மை, பொருமை, பெருமை, அசத்தம் ஆகிய பழைய வாழ்க்கையை மாய்த்தால் மட்டும்; சாந்தம், பொறுமை, நல்லெண்ணம், தூழ்மை, சுத்தம் ஆகிய புதிய வாழ்க்கையிற் புகலாம். பாவமும் துன்பமு மாகிய பழைய வாழ்வை ஒழித்து, நீதியும் ஆனந்தமுமாகிய புதுவாழ்வை அடையவேண்டும். அப்பொழுது தான் பழமையும் அசங்கியமு மானவையெல்லாம் புதுமையும் அழகு முள்ளனவைகளாய் மாறும்.

இக் கொள்கையின் அநுஷ்டானத்திலே, பரலோக இராச்சியமும், ஆன்ம இருப்பிடமும் இருக்கின்றன. இதுவே சகல ஸ்திரமான ஆசீர்வாதங்களுக்கும், ஆதாரமும் களஞ்சியமுமா யிருக்கின்றது.

தர்ம ஜீவியமே, மேன்மையும் உசிதமுமா யிருக்கிறது.

வெளியிலுள்ளதைப்பற்றி நமக்கு
அவசியமில்லை. ஏனென்றால், அதெல்லாம்
உன்னுடைய சைதன்னிய பிரதி விம்பமே.

ஜனவரி 11.

அநேக, வெளி அதுஷ்டிப்பும், துண்டு பட்டதும்ர்ன
சீர் திருத்தங்களின் பரிதாபமான முடிவிற்குக் காரண
மென்னவென்றால், அவைகளை அதுஷ்டிப்பவர்கள், அவை
கள், முடிவும் ஏகமுமான பூரணத்திற்குச் செலுத்தும்
படிகளாய்க் கொள்ளாமல், அவைகளையே முடிவாக எண்
ணிக் கைக்கொள்வது தான்.

உண்மையான சீர்திருத்தங்கள் யாவும் மாறுதலடைந்த
இருதயத்தினின்றும், மனதினின்றும் வெளிவர வேண்
டும். சில உண்டிகளையும், பானங்களையும் நீக்குவதும், சில
வெளி அதுஷ்டானமான பழக்கங்களைக் களைவதும், அவசிய
மும் நன்மையுமான ஆரம்பமே. ஆரம்ப மட்டுமே யன்றி
அது உண்மையான ஞான வாழ்வை எய்துதலாகாது. ஆத
லால், இருதயத்தை சுத்திசெய்வதும், மனதைத் திருத்து
வதும், அறிவை விருத்தி செய்வதும் அவசியம். ஏனென்
றால், தூய்மையான இருதய மொன்றே அவசியம்.

உள்ளத்தில் எப்படி இருக்கிற யென்பதே முக்கியம். ஏனென்
றால் வெளியிலுள்ளன வெல்லாம் உள்ளின்படியே, நிறத்திலும்
விம்பத்திலும் ஆகிறது.

உன்னுடைய தீர்மானங்களை நாடோறும் புதுப்
பித்து சோதனைக்குட்படும் வேளையில், தர்ம
நெறியினின்றும் விலகாதே.

ஜனவரி 12.

பீகல் நோம் அதிகமாகிறது. இப்பொழுது ஒவ்வொரு
தினமும் சூரியன் சற்று உன்னதத்தி லுதித்து சற்று நோம்
அதிகமாய் பிரகாசிக்கிறது. அப்படியே நாமும் ஒவ்வொரு
நாளும் நம்முடைய நடையை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டு,
நம்முடைய மனதில் புண்ணியமாகிய சூரியனை அதிகமாய்
பிரகாசிக்கச் செய்து, சத்தியமாகிய ஜோதியில் நம்முடைய
இருதய கமலங்களைச் சற்று அதிகமாய் மலரச் செய்யலாம்.
சூரியன் அளவிலாவது தீவிரத்திலாவது விருத்தியாவ
தில்லை. ஆனால் பூமியானது சூரியன் பக்கமாய்த் திரும்பு
வதனால் அதிக ஒளியைப் பெறுகிறது. அப்படியே சத்தி
யமும், நன்மையும். ஏற்பட்ட அளவு இப்பொழுதே யிருக்
கிறது. அது கூடுவதும் குறைவது மில்லை. ஆனால், நாம்
அதன் சார்பாய்த் திரும்பும் பொழுதுதான், வற்றாது பெரு
கும் வளத்தோடும், வல்லமையோடும், அதன் சோபையெ
யும், பரோபகாரத்தையும் பெறுகிறோம்.

எப்படி சிற்பனொருவன் நாடோறும் ஆயுதங்களைக்
கொண்டு சாதாரியமாய் சாதனம் செய்வதால் தன்னுடைய
உபாயத்தா லாக்கப்பெற்ற பண்டங்களை சமைத்து அழகிடு
வது போல, நீயும் நாடோறும் சத்தியத்திலே ஊக்கமாய்ப்
பழகுவதால் நற்செய்கைகளைச் செய்வதில் தேர்ச்சி யடை
யக் கூடும்.

அப்பியாசத்தால் மட்டும் சத்தியத்தைக் கைப்பற்றலாம்.

ஞானிகள் தங்கள் சிந்தையின் தோஷத்தை
நீக்குகிறார்கள்.

ஜனவரி 13.

ஒவ்வொரு நாளும், கால சக்கரத்தில், புதிய மூலாதாரங்
களையும், புதிய சம்பாவிதங்களையும், புதிய செயற் கருஞ்
செயல்களையும் கொடுக்கும் ஓர் புதிய தோற்றமாயிருக்கிற
து. நகரத்திரங்கள் கிரக மார்க்கத்தில் சுழல்வதை யுகங்
கள் கண்டிருக்கின்றன; ஆனால் இந்நாள் அந்த யுகங்களைக்
கண்டதில்லை. இது ஒரு புதிய காட்சி. புதிய உண்மை.
இது ஒரு புதிய பிராணசக்தியை ஆக்ஞாபிப்பதுடன்,
புதிய இயல்பையும், புதிய இணக்கத்தையும், புதிய வாழ்
வாளையும் பிரசித்தம் செய்கிறது. இது புதிய ஆசைகளையும்
புதிய பக்குவமான காலங்களையும் கொண்டு வருகிறது.
இதில் நீ ஒரு புதிய புருஷனாகக் கூடும்; புதிய பெண்ணு
கக்கூடும். உனக்கு இந்நாள், மறுபிறப்புக்கும்— புனர்
ஜனனத்திற்கும்—துப்பித்தலுக்கும் நாளாகயிருக்கக்கூடும்.
குற்றங்களும், குறைவுகளும், துன்பங்களுமுள்ள பழை
மையினின்று நீங்கி, சக்தியும் நிமித்தமும் வாய்ந்து, புதிய
பரமார்த்த அருட் புலமை விளங்கிய புதிய பொருளாய்
நீ உதிக்கவும் கூடும்.

மனதிலும், காயத்திலும் தூய்மையாய் இரு, சிற்றின்ப
சுகங்களை நீக்கு. மனதினின்று சுய நயத்தை விரேசனம்
செய்து, உன்னத தூய்மையுள்ள வாழ்வை அடை.

நீதியும், சாந்தமும், தூய்மையான இருதயமும் உள்ளவனாயிரு.

ஓயாது தீமையைக் குறைத்து, நன்மையை விரு
த்தி செய்வதில் முயற்சி யெடுக்க வேண்டும்.

ஜனவரி 14.

சகலவிதமான ஜெயத்திற்கு முன்னும் தயாராக வேண்டிய
அதாவது ஆயத்தம் செய்யவேண்டிய காலமொன்றுண்டு.
எப்படி ஒரு புஷ்பமாவது, மலையாவது திடீரென்று தானாக
வே உண்டாவதில்லையோ, அப்படியே ஜெயமும் கிட்டாது.
அவைகளைப்போலவே காரண காரியங்களைப் பற்றி நின்று
வளர்ச்சிக்கு கிரமத்தில் அது உச்ச ஸ்தானமேயாம், விருப்
பம் மட்டுமாவது, மந்திர உச்சாடனமாவது உலகத்தில்
ஜெயத்தைக் கொடுக்காது. ஜெயமடைய சரியாய்க்
குறிக்கப்பட்ட முயற்சிகள், ஒழுங்கான தொடர்ச்சியாய்
வேண்டும். தீமைக்கு உடன்படும் நேரம் வருமட்டும் ஆத்
மார்த்தமான ஜெயம் ஆரம்பிக்க வில்லையென்று எண்ணு
பவன், மேற் கூறிய அருப ஜெயமடைவதே யில்லை. சிறு
சோதனைகளி லடையும் துயர்ச்சியான ஜெயங்களினாலே
தியான மாகிய மவுன வேளையிலே தான் சகலவிதமான
அருப ஜெயங்களும் கிட்டும். பெரிய மயக்க வேளையானது
நாளடைவிற்பெருத்த ஆயத்தங்களால் உறுதி செய்யப்
பட்டதும், சம்பூரணமாக்கப்பட்டதுமான ஜெயத்தின்
உச்சமாம்.

தீர்மானங்களைப் பழகுவதிலும், ஸ்திரமும், உத்தமமும் ஆகிய
கோள்கைகளை கிரகித்துப் பிரயோகப்படுத்துவதிலும்
உங்கள் மனம் நாடட்டும்.

அந்தமிலா ஆனந்தம், நீ தன்னிடம் திரும்பு
வாயென்று, எதிர்பார்த்துக் கொண்டே

இருக்கிறது.

ஜனவரி 15.

பெய்யும் மழையானது, பூமியில் தானியமும் பழவர்க்கங்
களும் மாசுலாக ஏதுவாகிறது போல், இருதயத்தில் பெய்
யும் துன்பங்களாகிய மழை, மனதைப் பூரணமாக்கி இரு
தயத்தை களிக்கச் செய்யும் ஞானம் வந்தெய்துமாறு
இருதயத்தை தயாரித்து கனியச்செய்கிறது. பூமியானது
குளிர்ந்து பலன் கொடுப்பதற் காகவே மேகங்கள் பூமியை
இருளச் செய்வது போல, தன்னை உத்தமமான விஷயங்
களுக்கு ஆயத்தம் செய்வதற்காகவே துன்பமாகிய மேகங்
களால் இருதயம் இருளடைகிறது. துன்ப வேளையே வழி
படும் நேரம். விவேகமற்ற இகழ்ச்சியையும், கேவலமான
பரிகாசத்தையும், கொடிய அபவாதத்தையும் ஒழித்து,
இருதயத்தில் பக்ஷாதாபத்தையும், மனதில் அவதானத்
தையும் வளரச்செய்கிறது. துன்பத்தில் சுற்றவைகளை
மொத்தமாய் திரும்பச் சிந்தித்துப் பார்த்தலே ஞானம்.

உன்னுடைய துக்கம் நிலையுள்ளதென்று எண்ணாதே;
துக்கமானது மேகத்தைப்போல அகன்று விடும்.

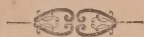
தனக்கென்பதும் தானென்பதும் ஒழிய, துன்பம் அகலும்.

சத்திய புருஷத்துவத்தின் கண்ணியத்திற்
கேற்றபடி, இன்பமாயும், சந்தோஷமாயும் ஜீவி.

ஜனவரி 16.

நல்லெண்ணங்களிலும், நற்செய்கைகளிலும், நற்கருமங்
களிலும், காலம் தள்ளுவதைப்பார்க்கிலும் அதிக சந்தோ
ஷம் கிடையாது. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நல் விஷயமும்
இன்பம் நிறைந்ததா யிருக்கிறது. மேலும், நன்மையே
குடிகொண்ட இருதயத்திலாவது, வீட்டிலாவது, தீமை
துழைய முடியாது. எப்படி நல்ல காவலுடைய அரணுள்
சத்துரு செல்ல முடியாதோ, அப்படியே நன்மையே கத
வாகவுடைய மனதுள், துக்கம் துழைய முடியாது. பாது
காப்பில்லாத வேளையில் மட்டும் துக்கம் துழையக்கூடும்.
அப்பொழுதும், ஒருவன் தீமையிலே பிரவர்த்தித்துக்
கொண்டிருந்தா லொழிய அவனை துக்கம் ஆக்ஷிசெய்ய
முடியாது. தீய எண்ணங்களை எண்ணாமலும், தீய செயல்
களைச் செய்யாமலும், பயனற்றதும், சந்தேகத்திற் கிட
முள்ளதுமான கருமங்களில் பிரவர்த்திக்காமலும், எல்லா
விஷயங்களிலும் நன்மையே நாடிநிற்பதுமே மேலான
இன்பத்திற்கு ஆதாரமாய் இருக்கிறது.

கலப்பில்லாத இன்பமே ஆன்மாவிற்கு உரியதும் அங்குல
மானதுமான இயற்கை.

காரண காரிய வாதத்தால் ஆகாசிசெய்யப்பட்டு,
எல்லாச் சங்கதிகளும் ஒழுங்காயும்,
முறையாயும் வருகின்றன.

ஜனவரி 17.

முடிவைப் பற்றியாவது, இனி நடப்பதைப் பற்றியாவது விசாரப்படாதே. ஆனால், உன்னுடைய குறைகளை அறிந்து, அவைகளை அகற்ற கவலை கொள். ஏனென்றால், நன்மையிலிருந்து தீமை வராதென்பதும், இப்பொழுது செய்யும் நன்மையால் பின்னர் ஒருக்காலும் தீமை ஜனிக்காதென்பதும் ஆகிய உண்மையை அறிந்துகொள். உன்னுடைய செய்கைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உன் கடமையே யொழிய, அவைகளின் முடிவைக் கவனிக்கவேண்டுமெனில்லை. இன்று நாம் செய்யும் செயல்களை, பின்னுக்கு துன்பத்தையாவது, இன்பத்தையாவது கொடுக்கின்றன. ஆதலால், உனக்கு வரக்கூடியதையாவது, வரக் கூடாததையாவது பற்றி கவனிப்பதை விட்டு, நீ நினைப்பதையும் செய்வதையும் மட்டும் கவனித்துக் கொள். ஏனென்றால், நற்செய்கைகளைச் செய்பவன், அவைகளின் பயனைப்பற்றி நினைப்பது மில்லை; அவனுக்கு வரும் துன்பங்களைப் பற்றிய பயமுமில்லை.

உண்மையாகவே, தர்மசாஸ்திரம் நித்தியராஜாவும், நீதியும் அன்பும் அதனின் நித்திய மந்திரிகளுமா யிருக்கின்றன.

உண்மையும் சத்தியமு முள்ள வார்த்தைகளையே

பேசு

ஜனவரி 18.

உள்ளே சமாதான முண்டானால், வெளியே எவ்வளவு உக்கிரமாய் புயல் அடித்தாலும், நம்மை அது எள்ளள வேனும் தாக்காது. கொடிய புயலுக்கும், வீட்டினுள்ளே அடைக்கல மிருப்பதுபோல, சுற்றிச் சூழ எல்லாம் கலகமும் குழப்பமுமா யிருந்தாலும், சத்திய ஞானத்தில் ஸ்திரமாயுள்ள இருதயம் எக்காலமும் சமாதானமாகவே இருக்கிறது. மனிதர்களுடைய கொடிய பகையும், மற்றவர்களுடைய வியாகூலமும், நாம் அவையுடன் கலந்து கூட்டுறவா யிருந்தாலொழிய, நம்மைக் கொடியவர்களாயும், வியாகூல முடையவர்களாயும் ஆக்காது. ஆனால் நம்முடைய இருதயத்தில் சமாதான முண்டானால், அச் சமாதானத்தை ஆழ்ந்து பலமாய் வேறுன்றச் செய்வதுடன், மற்றவர்களுடைய இருதயங்களை சாந்தப்படுத்தவும், அவர்களுடைய மனதைப் போதிப்பிக்கவும், உபயோகமான பல இணக்கமான வேலைகளிலே வெளிச் சங்கடங்கள் தாராளமாய்ச் செல்லுகின்றன.

மறந்துவிட வேண்டிய துன்பங்களாவது, ஞாபகத்திலே வைக்கவேண்டிய இடைஞ்சல்களாவது இல்லாமலும், பிறரைப் பற்றி தன்னுடைய களங்கமற்ற இருதயத்தில் எவ்வித பகையான எண்ணமும் வேறுன்றிக் கிளைவிடாமலும், இருப்பவனே ஆசீர்வாதம் பெற்றவன்.

பிறரைப்பற்றித் தீமையாய்ப் பேசுபவன் சமாதானத்தின் வழியை அடையமாட்டான்.

தோஷம் நீங்கி யிருத்தல் ஈஷ்டம், தகுதியாவது வருத்தம்.

ஜனவரி 19.

புயல் தணிந்து, அமைதியாகும்பொழுது, பிரகிருதீழுழு வதும் சஞ்சீவியாகிய அமைதியுடன் பொறுதியா யிருப் பதைக் கவனி. சகல அசேதன வஸ்துக்களும், ஆரோக்கி யத்திற் கேற்ப, ஒடுங்குவதாய்த் தோன்றும்படி, அனை களிலெல்லாம் விஸ்ராந்தியான அமைதி வியாபித்திருக் கிறது. ஓர் கொடிய ஆர்வமாவது, வெஞ்சினமாவது வந்து ஆறியபின், சிந்தனைக்கேற்ற அமைதியான சமயம் ஒன்றுண்டு. அப்பொழுது மனமானது சீர்பட்டு, சரி யான ஆகிருதியிலும் அம்சத்திலும், விஷயங்களைத் தெரி ந்து கொள்ளலாம். இந்த அமைதியான வேளையில், தன் னைப்பற்றிய உண்மையான ஞானத்தை அடையவும், பிற ரைப்பற்றி மிகவும் தயவாய் நிதானிக்கவும் முயல்வது, ஞானிகளுக்கடுத்தது. அமைதியான வேளையே சுகமடையு ம் நேரம்.

சுத்தமாயிருக்கும் இருதயத்தில் இன்பம் வந்து நிர ம்புகிறது. சமாதானமுள்ளவர்களிடம் இன்பம் குடி கொள்ளும். பரிசுத்த மானவர்களிடத்தே அது ஆணி செய்கிறது.

உன்னுடைய ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் வார்த்தையையும் செய்கையையும், இனிமையாகவும் சுத்தமாகவும் செய்,

துக்கமாகிய அந்தகாரவேளையில், மனிதர்கள்
சத்தியத்தின் அருகே நெருங்குகிறார்கள்.

ஜனவரி 20.

கண்ணீர் வடியும்பொழுதும், மனம் நோவும் பொழுதும், மற்றவர்களுடைய துக்கங்களைப் பற்றிநினை. துன்பம் நேர்ந்தகாலே, அது யாவார்க்கும் உண்டானதென்றும், ஒருவரையும் அது விடுவதில்லையென்றும், மனித வாழ்நாழில் அந்த முக்கிய சங்கதியே சமயத்தை அவசியமாக்குகிறதென்றும் ஞாபகமிருக்கட்டும், கஷ்டங்கள் உனக்குமட்டும் உண்டென்றும், உனக்கு அநியாயமாய் விதிக்கப்பட்டதென்றும் எண்ணுதே. உலகத்திலுள்ள பெருந்துன்பத்தில், உன்னுடைய துன்பம் ஒரு சிறு பாகந்தான். துன்பம் யாவருக்கும் பொதுவான அநுபவந்தான். இதை உணர்ந்து, நீ, தெய்வபக்தியை உறுதியாய்க் கைப்பற்றவும், மிக்க கருணையுடையவனாகவும், மனிதர்களிடத்தும் மற்ற ஜீவர்களிடத்தும் அதிக தயை உடையவனாகவும், உன்னுடைய துன்பம் (உன்னைச்) செய்யவேண்டும். அதனால் அதிக அன்பும், நிறைந்த சமாதானமும், அடையவேண்டும்.

உனக்கு உரிமை யல்லாததும், உன்னுடைய சாஸ்வத நன்மைக் கல்லாததுமான, எதுவும் உன்னைப் பற்றாதென்பதை ஞாபகம் வைத்துக்கொள்.

துக்கத்தின்முடிவு, இன்பமும் சமாதானமும்.

துன்பத்தாலேயே, துன்பமில்லாத பதவியை
அடையவேண்டும்.

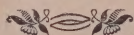
ஜனவரி 21.

இருளை அகற்றும் வெளிச்சம் போலவும், புயலுக்குப்
பின்வரும் அமைதி போலவும், துக்கத்தை நீக்கும் சந்தோ
ஷம் போலவும், துன்பத்திற்குப்பின் சமாதானம் உண்டா
கும். துக்கத்திற்கு முன் உண்டாகும் நிலையற்ற கிளர்ச்சி
யைப்போல் இல்லாமல், துன்பத்திற்குப் பின் உண்டாகும்
ஆழ்ந்த ஞானத்தாலாய இன்பம், அதிக பரிசுத்தமாயும்
நிலையுள்ளதாயும் இருக்கிறது. ஐம்புலன்கள் நுகரும்
சிற்றின்பத்திற்கும், ஆன்மாவிற்குரிய பேரின்பத்திற்கும்,
ஊடே துக்கமாகிய இருண்ட பள்ளத்தாக்கு உண்டு.
அதன் ஊடே சகல பூலோக யாத்திரிகர்களும் செல்ல
வேண்டும். அதைக் கடந்துதான், பேரின்பமும் நித்தியா
னந்தமும், நமக்குச் சொந்தமாகின்றன. லௌகீகத்தை
ஒழித்து, பரத்துக்கடுத்த யாத்திரை செய்பவர்கள், சத்தி
யத்தின் ஜோதி சொருபத்தை மறைக்கும் துன்பமாகிய
திரையை அகற்றி விடுகிறார்கள்.

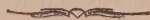
சத்தியத்தை போக்கிஷமா யுடையவனும், ஞானத்திற்கேற்ப
ஜீவிப்பவனும், நித்தியானந்தத்தை அடைவான்; அவன்தான்
மாயையாகிய சாகரத்தைக் கடந்து, துக்கமில்லாத கரை
சேர்வான்.

சகல வெளிப் பீடைகளும், உண்மையாயுள்ள
உட் பீடையாகிய காரணத்தின் காரியமும்,
சாயையுமாம்.

ஜனவரி 22.

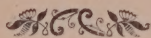
பாக்கியத்திலும் தூர்ப்பாக்கியத்திலும், சுகத்திலும் துக்கத்திலும், ஜெயத்திலும் தோல்வியிலும், சமயத்திலும் தொழிலிலும், விருத்தாந்தங்களிலும் வாழ்க்கைப்பயன் யாவற்றிலும், ஒருவனுடைய நடையே, எதையும் நிச்சயிக்கும் குணங்கமாயிருக்கிறது. மனிதர்களுடைய வெளி ஜீவியத்தின் மூலாதாரமான காரணங்கள், அவரவர்கள் மனதுள்ளே புதைந்து கிடக்கின்றன. காரண காரியம் இரண்டும், ஒருவனுடைய நடையே. செய்கைகளைச் செய்வதும், அவைகளினாலாயபயனை அனுபவிப்பதும், நடையே. அதன் உள்ளேதான், மோகநரகங்களும், பாப விமோசன ஸ்தலமும் இருக்கின்றன. அசுத்தமும் துன்மார்க்கமுமான நடையும் உடையவர்கள், உன்னதபதவியிலிருந்தாலும், சுகமும் இன்பமும் வாழ்வெய்துவார்கள். ஆனால், சுத்தமும் சன்மார்க்கமுமான நெறியில் ஒழுக்குவோர் சுகமும் இன்பமும் அடைவார்கள். நடத்தையை ஒழுங்கு படுத்துவதைப் பொறுத்தே, வாழ்க்கையும் ஒழுங்குபடும்.

சுயநயத்தையும், விகாரத்தையும் ஒழித்து சன்மார்க்க நெறியில் நிற்பதே மேலான ஞானம்.

இறுதிவரை சன்மார்க்கத்தினின்றும் வழுவாது,
சகல துன்பங்களையும் வெல்லுபவனே,
சத்தியத்தை உணர்வான்.

ஜனவரி 23.

பெருந்துன்பங்கள் கிளம்பி, சங்கடங்கள் சூழும்பொழுது
உண்டாகும் உனது மனக்கலக்கத்தை, ஆழ்ந்தயோஜனைக்
கும், திடமான முயற்சிக்கும் ஏதுவாக நினை. உன்னால்
வெல்லமுடியாத யாவும், உன்னைத்தாக்காது. உனக்கு விள
ங்காத பிரதிக்கை ஒன்றும், உன்னை அணுகாது. சோத
னையின் கடுமைக்குத் தகுந்தபடி, உன்னுடைய பலமும்
அதிகமாகி, உனக்குப் பூரணமும் மேம்பாடுமான ஜெயமும்
கிட்டுகிறது. உன்னுடைய குழப்பங்களாகிய மயக்கம்,
மிகவும் பின்னலா யிருந்தாலும், அதிலிருந்து வெளியேற
வழியுண்டு. அவ்வழியைக் கண்டுபிடிப்பதில், உன்னுடைய
வல்லமையையும் செலுத்தி, மறைந்துகிடக்கும் உனது
சாமர்த்தியத்தையும், முயற்சியையும் உபாயங்களையும்
காட்டவேண்டும். உன்னை வெல்வதாக வருவதை, நீ
வென்றுவிட்டால், உன்னிடம் புதிதாய்க் காணப் படுகிற
சக்தியில் ஆனந்திப்பாய்.

சத்தியத்தை அநுபவத்திலே அறிந்து, சத்தியத்துடன் ஏகமானால்
உன்னை யாவரும் வெல்வது அரிது. ஏனென்றால் சத்தியத்தை
திகைப்புறச் செய்யவாவது, வெல்லவாவது முடியாது.

சத்தியத்தின் ஜோதிக்கும் ஆசீர்வாதத்திற்கும்
உன்னில் நின்று வெளியே பாராது, உன்னுள்
ளேயே கவனித்துப் பார்.

ஜனவரி 24.

தொடர்ச்சியான முயற்சியால், மேற் செல்லுகிறோம். ஓர் குறித்த விஷயத்தில் தொடர்ந்து முயல்வதால், மனோ சக்தியாவது, தேக சக்தியாவது வலிமையடைகிறது. பல முறையும் ஊக்கத்தோடிருந்தால், உனக்கு சக்திவாய்க்கும். இச்சட்டத்தைக் கைக்கொண்டுதான், மல்லன், அனுக்கிரகமும், நிருவாகமும் வாய்ந்த விர்தையான வீரச்செயல்களைச் செய்யப் பழகுகிறான். புத்தி சம்பந்தமாய் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி, அதி விவேகத்திற்கும், அபூர்வ சாமர்த்தியத்திற்கும் ஏதுவாகிறது. வைதீக மார்க்கத்தி லெடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி, ஞானத்திற்கும், மேம்பாடான உயர்விற்கும் ஏதுவாகிறது. பெரும் பாட்டிற்கும், நீடித்த முயற்சிக்கும், காரணமாயுள்ள விருத்தாந்தங்களைப் பற்றி துக்கிக்கலாகாது. அக்காரியங்களை, துன்பமாய் எண்ணும் மனதிற்குத்தான், அவைகள் துன்பமாகின்றன. சுகம் தரும் ஒழுங்கெனக் கருதுவோர்களுக்கு அவைகள் நன்மையாகவே யிருக்கின்றன.

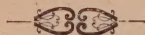
உன்னுடைய இருதயத்தின், அந்தரங்கமும் தாழ்மையுமான பரித்தியாகத்திலும், கடமையாகிய ஒடுங்கிய மண்டலத்திலும், சத்தியத்தைக் காண்பாய்.

பொறுமையின்மை ஆதமர்கும் வரை,
ஒருபக்கமும் ஆசீர்வாதம் கிடையாது.

ஜனவரி 25.

ஏக்கம், கிலேசம், கவலை, முற்கோபம் முதலியவற்றால், துக்க சாந்தி உண்டாகாது. அவைகளுக்கு காரணமாயுள்ள துன்பங்கள், அவைகளால் அதிக மாகின்றன. மனித வாழ்க்கையானது, பிரயோஜனமும் சுகமுமான சாதனங்களைப் பயக்க வேண்டுமானால், உறுதியும், நிர்மலமுமான நோக்கத்தை உபேக்ஷிக்கலாகாது. சிறிய தொந்தரவுகளையும், பெரிய துன்பங்களையும், கலங்காததும் நிறை குலையாததுமான தன்மையோடு எதிர்க்க, அவைகள் சன்னாபின்னமாகி மறைந்து விடும். நம்முடைய நோக்கங்களுக்கும், விருப்பங்களுக்கும், சூழ்ச்சிகளுக்கும், இன்பங்களுக்கும், தடையும் மடக்கமும் விக்கினமு முண்டு. இவ்விதமான அபஜெயங்களை ஞானமும் அமைதியுமான உள்ளத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளக் கற்றுக்கொண்டால், நம்முடைய புதைந்து கிடக்கும் உண்மையான சுகத்தைக் காணலாம்.

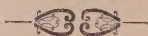
பொறுமையின்மையையும், முற்கோபத்தையும் ஒழித்தால் மட்டும், வன்மையும் அமைதியும், சமாதானமு முள்ள மனதின் ஆசீர்வாதத்தை அடைந்து சுகிக்கலாம்.

பரிசுத்தமும், உத்தமமும்¹ன எண்ணங்களை மன
திற்புகட்டுகிறவனுக்கு, மிகுந்த ஆசீர்வாதம்
கிட்டும.

ஜனவரி 26.

சுடமான பொருளின் ஆக்ஷியிலும், சில விருத்தாந்த சேர்
க்கையிலு மில்லாமல், மனதின் சிற்சில பழக்கங்களினும்
புத்தி விசேடணத்தினுமே, சுக முள்ளதென்றறிந்து, அது
பவிட்பதால் ஞானமடைகிறோம். சற்று அதிகப்பணமா
வது, சற்று அதிக சாவகாசமாவது, மற்றொரு மனிதனு
டைய சாமர்த்தியமாவது, மற்றொரு மனிதனுடைய வசதிக
ளாவது, சிறந்த சிநேகிதர்களாவது, அதிகமான பக்க அநு
கூலங்களாவ திருந்தால், பரிபூரணந்தத்துடன் சுகமா
யிருக்கலாமென் றெண்ணுதல், யாவர்க்குமுள்ள சாதாரண
மயக்கமாம். அந்தோ! அந்த வீணை விருப்பங்களால்,
திருப்தி யின்மையும், துக்கமுமே உண்டு. அகத்திலே சுக
மில்லாதார்க்கு வெளியே சுகம் கிடையாது. சுகல உயர்வு
தாழ்வு²லும், ஞானியின் மனம் ஆனந்தமடைகிறது.

வாழ்க்கையானது எண்ணங்களையே—அதாவது உன்னுடைய
சோந்த எண்ணங்களையே—காரணமாகக்கொண்ட காரியத்
தொடர்பா யிருக்கிறது.

இன்பமும், சுகமுமுள்ள ஆன்மாவானது, அது
பவமும் ஞானமும் சேர்ந்து ஒருங்கே கனிந்த
பழமா யிருக்கிறது.

ஜனவரி 27.

இப்பற்கையில், அளவிலாத பொறுமை நிரம்பியிருக்கிறது. அதை சிந்தித்தல் மிகவும் பிரயோஜனமாகும். ஓர் தூம கேது, ஒரு அயனம் பூர்த்திசெய்ய, ஆயிர வருஷங்களாக லாம்; பூமியை சிறிது சிறிதாக உட்கொள்ள, சமுத்திரத்திற்கு பதினாயிர வருஷங்களாகலாம், மனிதவர்க்கம் முற்றிலும் பரிணாமம் அடைய, பத்து லக்ஷம் வருஷங்களாகலாம். இவ் விஷயத்தை அறிந்தால் ஒருநாள் அல்லது நாழிகையில் நடக்கும் அற்ப விஷயங்களில் நமக்குண்டாகும் பதட்டம், குழப்பம், மனக்குறை, கைகூடாமை, அகம்பிரமம் முதலியவைகளைப்பற்றி, நாம் வெட்கமடையவேண்டும். உயர்ந்த மேன்மைக்கும், மிகவும் மட்டுப்படாத லாபகரத்திற்கும், ஆழ்ந்த சமாதானத்திற்கும், பொறுமையே காரணமாயிருக்கிறது. அதன் லீ, ஜீவியத்தின் ஆற்றலும் சக்தியும் மிகவும் குன்றும்; அதன் உவகையும் நாசமுறும்.

ஆகையால், மிக ஒழுங்கான ஊக்கத்துடன், காரிய சித்தியாகிய கட்டடத்தை உயரச்செய்.

ஒவ்வொரு நிமிஷமும் உபயோகமான நாட்டத்திலிருப்பவன், கேளரவத்திலும், ஞானத்திலும், சித்தியிலும் வளர்ச்சி அடைகிறான்; அவனே சம்பத்துள்ளவன்.

துய்மையான எண்ணாவது, தன்னயமில்லாத
செய்கையாவது, ஆனந்தமான முடிவின்றி பிரதி
கூல் மடையாத, அப்படிப்பட்ட ஒவ்வொரு
காரியமும் சந்தோஷமான பூர்த்தியாம்.

ஜனவரி 28.

இன்று குளிரும் மந்தாரமூமா யிருந்தால், அது சஞ்சலத்
திற்குக் காரணமாகுமா? பின்னால், சூடும் பிரகாசமு முள்ள
நாட்கள் உண்டென்று நமக்குத் தெரியாதா? இப்பொழுதே
பஞ்சிகள் பாடுகின்றன, அவைகளின் சிறிய கண்டங்
களின் லோலிதமான பண்ணானது, புதிய வசந்த காலத்தின்
அன்பான வரவிற்கும், இந்த மந்தாரமான தினத்தின்
கருப்பத்தில் இப்பொழுது செயலொழிந்த கருவாய்க் கிட
ந்து, பின்னர் திண்ணமாய்ப் பிறந்து, தீர்மானமாய் முதிர்
ச்சியடையும் இளவேனிலின் நன்கொடைக்கும், முன்னறி
க்கையாம். உன்னுடைய மனலுக்கங்களின் வசந்தகாலம்
நெருங்குகிறது. இதோ வந்துவிட்டது. உன்னுடைய சுய
நய மில்லாத செய்கைகளின் இளவேனில் திண்ணமாய்
வரும்.

தானென்பது நீங்கி, சத்தியம் நிலைபெறும். நிர்விகார
மும் அபின்னமுமான வஸ்து என்னுள்ளே குடிக்கொண்டு,
காணொதை இருதயத்தின் வெண்ணங்கியை பவித்திர
மாக்கும்.

இருதயத்தில் அன்புடன், உன்பணியைச் செய்யத் துணி; உல்
லாசத்துடனும், மனக்களிப்புடனும் அதை அணுகு.

நம்மைத் திருத்துவதற்கும், நமக்கு சுகந்தரு
வதற்கும் உதவுதலால், தீங்குகள்
வ்ஸ்திரமானவை யல்ல.

ஜனவரி 29.

தீங்கானது, அவசரமான வியவகார அமிசமென்பதையும்,
தானே தோன்றச்செய்து கொண்ட சூக்கும் ரூபமென்
பதையும், ஒரு விஞ்ஞானமாக மட்டும் கொள்ளாமல், வை
ராக்கியமான தன் விசாரணையால் உண்மையென்று அது
பவத்தி லுள தாக்கிக் கொள். உன்னுடைய கஷ்டங்களும்,
துன்பங்களும், விபத்துகளும், நெறிவழுவாத நிச்சயமான
பிரகிருதி இயல்பின் வியவகார கிரமத்தில் உனக்கு வந்தன
வென்றும், நீ அதற்கு பாத்திரமா யிருத்தலாலும், உனக்கு
அவசியமாதலாலும் அவை உனக்கு நேர்ந்தனவென்றும்,
முதலில் அவைகளை சகித்து, பின்னர் அவைகளை நன்கு
உணர்வதால் நீ பலத்திலும், ஞானத்திலும், பெருந்தகை
மையிலும் உயர்வாயென்றும் அதுபவத்தில் உணர். நீ,
இந்த அதுபவத்தை முற்றும் கைக் கொண்டால், உன்னு
டைய ஸ்திதியை உருப்படுத்தவும், சகல தீங்கையும் நன்
மையாக மாற்றவும், உன்னுடைய விதியாகிய வஸ்திரத்தை
தேர்ந்த அறிவுடன் இயற்றவும் சக்தியுள்ளவ னாவாய்.

அநுபவமாகிய பத்ததியில், அடங்காத மகவாயிருப்பதை ஒழி.
உன்னுடைய முடிவான சம்பூரணத்திற்காக நியமிக்கப்பட்ட
போதத்தை தாழ்மையோடும் பொறுமையோடும் கற்றுக்கொள்.

பரமோத்தம உண்மை இயல்புகளைப்பற்றி சிந்தனை செய்தலே, உபாசனையின் சைதன்னியமும் சாரமுமாகிறது.

ஜனவரி 30.

எதைப்பற்றி பலகாலும் கூர்மையாய் நினைக்கிறாயென்றும், மோனமான வேளைகளில் உன்னுடைய ஆன்மா இயற்கையாய் எதைப்பற்றி நிற்கிறதென்றும், எனக்குச் சொன்னால் நீ சமாதானமுள்ள இடத்திற்கா, அல்லது துன்பமுள்ள இடத்திற்கா செல்லுகிறாயென்றும், நீ தெய்வீகத்தன்மையிலா அல்லது மிருகவியல்பிலா வளர்ச்சியடைகிறாய் என்றும் நான் சொல்லுவேன். ஒருவன் எதைப்பற்றி அடிக் கடி சிந்திக்கிறானோ அதன் அவதாரமாகவே அவன் ஸ்வய மாயாவதற்கு தவிர்க்கக் கூடாத ஏது வுண்டு. ஆகையால் உன் சிந்தனை அதற்குத் திரும்பும் பொழுதெல்லாம், உன்னை உயர்விக்கும் பொருட்டு, நீ சிந்திக்கும் விஷயமெல்லாம் கீழானதாக வல்லாமல் மேலானதாகவே இருக்கவேண்டும். சற்றும் சுயநய ஆதரவன்னியில் தூய்மையாயும், கலப்பற்றதாயும், அவைகளிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உன்னுடைய இருதயமானது அசுத்தமாகாமலும், பிழையுள் அதிகமாயிழுக்கப் படாமலும், தூய்மையாய் மெய்ப்பொருளிடம் ஆகருஷிக்கப் பெறும்.

சின்மய ஜீவனும் அறிவும், சகல விதத்திலும் வளர்ச்சியடைய தியானமே இரகசியம்.

தூய்மையும், சுயநயமற்றதுமான விஷயங்களை,
இடைவிடாது சிந்திப்பதால், நீ, நிச்சயமாகவே
தூய்மையும், சுயநய மின்மையும்,
உள்ளவனாவாய்.

ஜனவரி 31.

நான்த்தையும், சமாதானத்தையும், மகத்துவமான தூய்
மையையும் அடையவும், சத்தியத்தை நிரம்ப அநுபவத்
தி லுளதாக்கவும், நாடோறும் நீ பிரார்த்தித்தும், அப்படிப்
பட்ட ஜெபத்தால், நீ அடையவேண்டிய பயன் உனக்குக்
கைகூடா திருந்தால், நீ, உன் ஜெபத்திற் கொவ்வாத மற்
றொரு விதமாய் உனது எண்ணத்திலும் செய்கையிலும்,
ஜீவிக்கிறு யென்பது தாற்பரியம். நீ, பிரார்த்திக்கிற களங்க
மற்ற உண்மைகளை அநுபவிப்பதில், உன்னைத் தடுக்கும் சுய
நயப் பற்றுகளை மனதினின்று அகற்றி, அப்படிப் பட்ட
முரணான வழிகளை ஒழித்தும்; உனக்குத் தகுதியாயிராத
வைகளை உனக்கு அநுக்கிரகிக்கும்படி கடவுளிடம் கேளா
மலும், அதாவது நீ பிறருக்கு அளியாத அன்பையும், கரு
ணையையும், அவர் உனக்கு அருளும்படி நீ அவரிடம்
கேளாமலும், உண்மையின் இயல்பிலே நினைக்கவும், அப்படி
யே நடக்கவும் ஆரம்பித்தால், இறுதியில் நீ, அந்த உண்மை
யோடு ஐக்கியமாகக்கூடிய விதத்தில் நாடோறும் வளர்ச்
சியடைவாய்.

தியானமார்க்கத்தைக் கைக்கோள் ; சத்தியமே உன்னுடைய
தியானத்தின் பரம நோக்கமாக வேண்டும்.

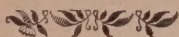
வியாகூலமும், துன்பமும், துக்கமும்,
வாழ்க்கையின் நீங்காத் துணையாம்.

பிப்ரவரி 1.

துன்பத்தி னின்றும், துக்கத்தி னின்றும் தப்ப வழியில்
லையா? தீமையாகிய பந்தங்களைத் தகர்க்க, சாதனங்களில்
லையா? நிலையான ஆனந்த வாழ்வும், குடிகொண்ட சாந்தி
யும், வீணான கனவா? அல்ல. தீமையை என்றைக்கும் சங்கா
ரஞ்செய்ய நெறியொன்றுண்டு; இடையூறுகளையும், இக்
கட்டுகளையும், திரும்பவொணாதபடி, ஒரு பக்கத்தி லிருத்தி
வைக்க, கிரியாமுறை யொன்றுண்டு; முடிவில்லாத அண்ட
மான சமாதானத்தையும், இன்பத்தையும் உரிமையாக்கி
அதுபவிக்க சாதனை யொன்றுண்டு; அதை நான் மகிழ்
வொடு சொல்வேன். தீமையின் தத்துவத்தைப் பற்றி சரி
யான அறிவை நாடுதலே, இந்த மகத்தான அதுபவத்திற்
கேகும் நெறியின் மூலகாரணம். தீமையை நிராகரித்து
அலக்ஷியம் செய்தல் மட்டும் போதாது; அதை நன்றாய்
அறியவும் வேண்டும்.

துன்பத்தின் கற்பனைகளைக் கற்றுக்கொள்ள, மனிதர்கள் மன
மின்றியும் ஆயத்தமின்றியுமிருப்பதால், அவர்கள் துன்பத்திலே
குடி கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உன்னை அந்நியனாகப் பாவித்துக்கொண்டு
உன்னைத்தானே சோதித்து அறிந்து
கொள்ளல் வேண்டும்.

பிப்ரவரி 2.

தீமையைச் சரியானபடி அறியும்போது அது உலகத்தில்
மட்டுப்படாத சக்தியாகவாவது அல்லது சித்தாந்தமாக
வாவது இருப்பதன்று. ஆனால் மனிதர்களின் சுவானுப
வத்தில் விளங்கும் ஓர் அரித்தியத் தோற்றமா யிருப்பதா
கக் காணப்படுகிறது. ஆதலால் அறிய மனமுள்ளவர்களு
க்கு அது ஒரு போதகராகப் பவிக்கின்றது. தீமையா
னது உனக்குப் புறம்பேயுள்ள ஓர் பண்பு அன்று. அது
உன் இருதயத்தின் சொந்த அனுபவமேயாம். பொறு
மையுடன் உன் இருதயத்தைப் பரிசோதித்து ஒழுங்கு
படுத்துவதால், தீமையின் உற்பத்தியும் சுபாவமும் படிப்
படியாகத் தானே வெளிப்படுவதாகும். அப்பால் அது
அடியோடு முற்றும் ஒழிந்துவிடும் என்பது உறுதி. உல
கத்தில் அஞ்ஞானத்தின் பயனாயல்லாத தீமையே கிடை
யாது. நாம் அதன் அனுபவ ஞானத்தை உணர ஆயத்த
மாகவும் பிரியமாகவும் இருந்தால், அது நம்மை மேலான
ஞானத்தை அடையும்படி செய்தே தீரும். அப்பால், தான்
மறைந்தே போய்விடும்.

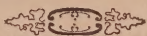

ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தன் இயல்பிற்குப் பொருந்தியதை
இழுத்துக்கொள்கின்றது. யாதோரு வஸ்துவும் தன் இயல்
பிற்குப் பொருத்தமற்றதுடன் சேர்வது கூடாது.

நீ எப்படி இருக்கிறாயோ, அப்படியே உன்
உலகமும் இருக்கிறது.

பிப்ரவரி 3.

நீ உறுதியாய் உணருகின்றவை அனைத்தும் உன் சொந்த
அனுபவத்தில் தங்கியதாகவே இருக்கிறது. நீ எப்போ
தாவது அறிய நேர்வதெல்லாம் அனுபவமாகிய வாயில்
வழியே சென்று, உன் தன் அமிசமாகவே ஆதல் வேண்
டும். உன் சொந்த நினைப்புகளும், விருப்பங்களும், உயர்
நாட்டங்களுமே உன் உலக சொரூபமாகின்றன. செளந்
தரியம், சந்தோஷம், ஆனந்தமாகிய பிரபஞ்சத்திலாவது,
அல்லது அவலக்ஷணம், துக்கம், துன்பமான பிரபஞ்சத்திலா
வது உள்ளதெல்லாம் உனக்கு உன்னுள்ளேயே தங்கியிருக்
கிறது. உன் வாழ்க்கையை, உன் உலகத்தை, உன் பிர
பஞ்சத்தை, உன் சொந்த நினைப்புகளால் ஆக்கவோ
அழிக்கவோ செய்கின்றாய். நினைப்பின் சக்தியைக்கொ
ண்டு உனக்குள்ளே நீ உண்டாக்கிக் கொள்கிறதுபோல,
உன் புற ஒழுக்கமும் சந்தர்ப்பங்களும் அவ்வாறே உருப்
படுத்திக்கொள்கின்றன. உன் இருதயத்தின் ஆழ்ந்த அந்த
ரங்கத்தில் நீ என்னென்ன கருதுகிறாயோ அதுவே திட்ட
மாய்ச் செயலுக் கொத்தது. பிரதிச்செயல் என்னும் பிரமா
ணப்படி, விரைவிலோ அல்லது தாமதமாகவோ உன் புற
ஒழுக்கத்தில் உருப்படுத்திக்கொள்கின்றது.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவும், சேகரிக்கப்பெற்ற அனுபவங்களுடை
யவும் நினைப்புகளுடையவும் பல கருத்துத்தோகுதியாக
இருக்கின்றது. சரீரமோ உடனே அதனை வெளிப்படுத்து
வதற்குரிய சாதனமாகத்தான் இருக்கின்றது.

மிக மேம்பட்ட நன்மையைத் தேடுகிறவர்களு
டைய மிகுஞானமுள்ள நோக்கங்களுக்கு
சகல பொருள்களும் அனுகுணமாக
நிகழ்கின்றன.

பிப்ரவரி 4.

தன்னையே பற்றுகிறவன் தனக்குத்தானே சத்துருவாகி
றான்; சத்துருக்களாற் சூழப்பட்டவனாய் மிருக்கிறான்.
தான் எனும் அபிமானத்தை விடுகிறவன் தனக்குத்தானே
இரகசங்களை யிருக்கிறான். மேலும் காப்புடைய அரைக்
கச்சுப்போல நண்பர்களாற் சூழப்பெறுகிறான். பரிசுத்த
இருதயத்தின் திவ்விய பிரகாசத்தின் முன்னர் சகல
(அஞ்ஞான) அந்தகாரமும் மறைந்துபோகின்றது. சகல
மேகங்களும் கரைந்துபோகின்றன. தன்னை வென்றிருப்
பவன் பிரபஞ்சத்தை வென்றிருக்கிறான். உனது என்ப
தை விட்டு வெளிப்படுகையால் உன் வறுமையை விட்டு
வெளிப்படுவாயாக; உன் துன்பத்தை விட்டு வெளிப்படு
வாயாக; உன் துன்பங்களையும், பெருமூச்சுக்களையும்
குறைபாடு முறையீடுகளையும், மனத்துடிப்புகளையும், தனிப்
படுகையையும் விட்டு வெளிப்படுவாயாக. அற்பமாகிய
தன்னலப் பிரியமென்னும் உனது பழைய பீற்றல்ச் சட்
டை உன்னை விட்டு விழுந்துபோகட்டும்; எங்கும் நிறைந்த
நண்பாகிய புதிய சட்டையை அணிந்துகொள்வாயாக.
அப்பால் உன் உள்ளே இருக்கிற மோக லோகத்தை நீ
கண்டு அனுபவிப்பாய், அது உன்புற ஒழுக்கத்திலெல்லாம்
பிரதிபலிக்கும்.

சகல மகிமையும் சகல நன்மையும், தாழ்மையான
பாதங்களின் வருகையை எதிர்பார்க்கின்றன.

மனிதர்களுடைய சகல காரிய சித்திகளும் முத
லில் நினைப்பில் உருவாக்கப்பட்டு அப்பால்
விஷயப்பொருள்களில் பரிணமிக்கப்பட்டன.

பிப்ரவரி 5.

சங்கற்ப சக்திகள் அதிஷ்டானமான சட்டப்பிரமாணத்
துடன் இணக்கமாய்ச் செலுத்தப்படும்பொழுது அவை
கள் மேல்வீடாகவும் இரகூக பாத்திரமாகவும் இருக்கின்
றன. ஆனால் நிலை மாறும் விஷயத்தில் அவைகள் சின்னா
பின்னமடைந்து தமக்குத் தாமே கேடு விளைப்பனவா
கின்றன. சற்பொருளின் சர்வ வல்லமையிலும் உயர் நிலை
யிலும் நிலையுற்ற பூரண விசுவாசத்துடன் உன் சகல சங்
கற்பங்களையும் பொருந்தும்படி சரிப்படுத்திக்கொள்வதா
வது, அந்தச் சற்பொருளுடன் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒழுக
லும், உன்னுள்ளேயே சகல தீமைகளையும் கரைத்தழித்து
உண்மையைக் காண்டலுமேயாம். நம்பு, நீ வாழ்வாய்.
இதில் மோகூத்தின் உண்மைப்பொருள் நமக்குக் கிடைக்
கின்றது. என்றும் உள்ள சற்பொருளின் நித்யப்பிரகா
சத்துக்குள்ப் புகுந்து அனுபவிப்பதால் (அஞ்ஞான) இருள்
நீங்குவதும், தீமை இல்லாமையும், ஆம் (சங்கற்பம் =
நினைப்பு).

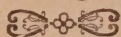
மேளனமும் ஜயசீலமுள்ள சங்கற்ப சக்திகள்தான், சகல
பொருள்களையும் வெளிப்படத் தோற்றவிக்கின்றன.

திடவிசுவாசமும் தீர்மானக்கருத்தும் நிறை
வேற்றமுடியாத காரியம் ஒன்றுமில்லை.

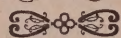
பிப்ரவரி 6

அமைதியும் சக்தியுமுள்ள மன ஒருப்பாட்டின் முன்னர்த்
தோல்வியுறாத எவ்வித பெருங் கஷ்டமும் கிடையாது,
ஒருவனுடைய ஆன்ம சக்திகளின் ஞானப்பிரயோகத்தினு
லும் அனுமதியினாலும் விரைவில் நிறைவேற்றப்படாத
நியாயமுள்ள விஷயம் யாதும் கிடையாது. உனது அந்த
ரங்கத்தின் இயல்பை ஆழப் புகுந்து ஆய்ந்து அங்கே
பதுங்கிக் கிடக்கிற அனேக சத்துருக்களை வென்றிருக்கிற
வரைக்கும் சங்கற்பத்தின் சூக்தம் சக்தியைப் பற்றியா
வது, புறம்பேயுள்ள சடப்பொருள்களுக்கும் அதற்கு
முள்ள பிரிக்கப்படாத தொடர்பைப்பற்றியாவது, வாழ்க்
கையின் நிலைமைகளைச் சரியானபடி நிதானித்துச் செலுத்
துங்கால் அவற்றைத் திரும்பச் சரிப்படுத்தி மறு உருவாக்
குவதில் அதற்குள்ள மந்திர சக்தியைப் பற்றியாவது
ஏதேனும் அணுகிய கருத்தும் கொள்ளமுடியாது. நீ சங்
கற்பிக்கிற ஒவ்வொரு நினைவும் வெளியே செலுத்தப்படும்
ஓர் சக்தியாகின்றது. அது தன் இயல்பிற்கும் வலிமைக்
கும் தக்கபடி தன்னைப் பெறுதற்குரிய மனசுகளில்த் தங்க
இடந்தேடிக்கொள்ளப் புறப்படும். நன்மைக்கோ தீமைக்
கோ அது உன்றன் மீதே திரும்பப் பிரவிர்த்திக்கும்.

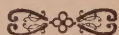
நல்ல நினைவுகளை நினைப்பாயாக. அவைகள் உன் வேளிப்
பட்ட வாழ்க்கையில் நல்ல நிலைமைகளுற்ற ரூபத்தில்
விரைவில் காரியப்படுவனவாகும்.

தன்னைத்தானே ஆண்டு அடக்குவதில் தேர்ந்
திருப்பவனே, ஆண்டு அடக்கத் தகுதி
யுள்ளவனா யிருக்கிறான்.

பிப்ரவரி 7.

நீ வெல்லும் சக்தியை அடைய விரும்பினால் சமநிலையையும் சகிக்கும் பண்பையும் பழக்கிக்கொள்ளல் வேண்டும். நீ தனியே நிற்கத் திறமையுள்ளவனா யிருக்கவேண்டும். சகல் வல்லமையும் அசையாமையுடன் கலந்திருக்கிறது. பருவதம், பொற்றை, புயலை வென்ற கருவாணி மரம் எல்லாம் தங்கள் கலப்புற்ற ஏகாந்த மகத்துவத்தினாலும் அசையாத ஊன்றுதலினாலும் வல்லமையைப்பற்றி நடக்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றன; ஆனால் பிரிவுற்ற மணலும் முறிபடும் குச்சியும் அசைந்தாடும் நாணலும் தூர்ப்பலத்தைக் காட்டுகின்றன. ஏனென்றால் இவைகள் அசையத்தக்கன வாயும் எதிர்க்கத் தகுதியற்றனவாயும் தங்கள் கூட்டாளிகளைப் பிரியுங்கால் முற்றும் உபயோகமற்றவைகளாய் மிருக்கின்றன. தன் தோழர்களுல்லாம் ஏதோ மனக்கிளர்ச்சியினால் அல்லது கோபத்தினால் பராதினப்பட்டிருக்கும்பொழுது மன அமைதியுடன் அசையாதிருப்பவனே வல்லமையுள்ள மனிதன் எனப்படுவான். மனக்குழப்பமும், கோழைத்தனமும், யோசனைக் குறைவும், அற்பத்தனமும் உள்ளவர்கள் கூட்டுறவைத் தேடிக்கொள்ளட்டும். இல்லாவிடில் அவர்கள் ஆதரிப்பாரின்றி விழுந்து விடுவார்கள். ஆனால் மன அமைதியும், அஞ்சாமையும், யோசனையும், கௌரவமும் உள்ளவர்கள் தனிமையைத் தேடிக்கொள்ளட்டும். அவர்களது வல்லமையுடன் அதிக வல்லமை கூடுதலாகும்.

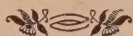
ஒரே நோக்கமுடையவனாயிரு. நியாயமும் உபயோகமுமுள்ள கருத்தைத் தழுவிக்கொள். தடையன்னியில் உன்றன்னை அதிலே சமர்ப்பிப்பாயாக.

தன் நலனை நாடுதல் தனக்கே அழிவாம்.

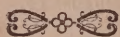
பிப்ரவரி 8.

உண்மையான ஆக்கத்தை அறிந்து அனுபவிக்க விரும்பு வாயானால், நியாயமாய் நடந்தால் அநீதியே சம்பவிக்குமென்று பலர் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு இடங்கொடாதே. நீதியின் உயர் நிலையில் உனக்குள்ள நம்பிக்கையைக் கெடுக்கத்தக்க போட்டிவாதத்திற்கு இடங்கொடாதே. (நீதிக்கு மாறாக உனக்கு எனக்கு என்று போராடுகிற) போட்டிப் பிரமாணங்களைப்பற்றி மனிதன் என்ன சொன்னாலும் நான்கவனிப்பதில்லை. ஏனென்றால் (நீதியே வெல்லும் என்கிற) மாறுபடாத நியாயப்பிரமாணம் எனக்குத் தெரியாதா? அது அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருநாள் முறிய அடிக்கும். நீதிமான்களுடைய இருதயத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் இன்றே அவற்றைத் தகர்க்கின்றது. இந்த நியாயப் பிரமாணத்தை நான் அறிந்திருப்பதால் அயோக்கியத் தனத்தை யெல்லாம் கலங்காத அமைதியுடன் நான் சிந்திக்கக் கூடும். ஏனென்றால் நிச்சயமாய் அது அழிவுறும் இடம் எனக்குத் தெரியும். நீதியாகிய பெரும் பாதையை விட்டுத் திரிந்திருப்பவர்கள் போட்டியின் கெடுதல் வராதபடி தங்களைக் காத்துக்கொள்கின்றனர். எப்பொழுதும் நீதியையே பின்பற்றுகிறவர்கள் அத்தகைய பாதா காப்புக்காகச் சிரமம் எடுத்துக்கொள்வது அவசியமில்லை.

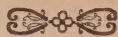
எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நீ சரியென்று நம்புவதைச் செய். (நீதியே வெல்லும் என்னும்) நியாயப்பிரமாணத்தை நம்புவாயாக. தேவ வல்லமையில் நம்பிக்கை வை. நீ எப்பொழுதும் காக்கப்படுவாய்.

பூரண அன்பே பூரண சக்தியாயிருக்கிறது.

பிப்ரவரி 9.

விவேகத்துடன் நேசித்திருந்த இருதயம் அதிகாரம் செலுத்தாமலே ஆளுகின்றது. மேலான பரம்பொருளைப் பணிகறவனுக்கு சகல பொருள்களும் சகல மனிதர்களும் பணிகின்றனர். அவன் (ஒன்று) உத்தேசிக்குறன், இதோ அவன் காரியம் முன்னமே முடிவாய்விடுகிறது. அவன் சொல்லுகிறான், பார்! உலகம் அவனது கபடில்லாமொழிகளில்த் தங்கிநிற்கின்றது, அழியத் தகாததும் வெல்லவொண்ணாததுமான சக்திகளுக்குப் பொருத்தமாகத் தன் சங்கற்பங்களை இணக்கியிருக்கிறான்; அவன் விஷயத்தில் துர்ப்பலமென்பதும், சந்தேகம் என்பதும் இனிக்கிடையா. அவனது ஒவ்வொரு சங்கற்பமும் காரியம் ஆகின்றது; அவனது ஒவ்வொரு காரியமும் சித்திபெற்றதாகின்றது. தனது அற்பமான அகங்காரச் சித்தத்தையெமகத்தான நியாயப்பிரமாணத்திற்கு விரோதமாக வையாமல் அத்துடன் கூடிச் சஞ்சரிக்கிறான். இவ்வாறு தெய்வசக்தியானது தடையின்றிப் பரோபகார உருவத்துடன் செல்லுவதற்கு அவன் ஒரு வாயில் ஆகிறான். இவ்வாறு அவன் வல்லமையே தானாகிவிடுகிறான்.

பூரண அன்பு பூரண ஞானமாம்.

நீ உள்ளபடியே உண்மையைத் தேடுகிறதானால்
அந்த நிறைவேற்று வதற்கு இன்றியமையாத
முயற்சியைச் செய்வதற்கு மனமுள்ளவனாய்
இருப்பாய்.

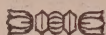
பிப்ரவரி 10.

ஆரம்பத்தில், தியானத்திற்கும் வெறும் மனோராஜ்யத்
திற்கு முள்ள வேற்றுமையைப் பகுத்தறிதல் வேண்டும்.
தியானவிஷயத்தில் வெறும் தோற்றமும் அனுஷ்டானத்
துக்கு வராததும் யாதொன்றும் இல்லை. அது ஆராய்ச்சி
செய்து திடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நினைப்பின் வளர்ச்
சிக்கிரமமாகும், அது சுத்தமும் வெளிப்படையுமான உண்
மையைத் தவிர வேறொன்றையும் நிலைக்க இடங்கொடுக்
கிறதில்லை, இவ்வாறு தியானியா சிற்சிலே இனி உன்
துரபிமானங்களில் உன்னை ஈடுபடுத்துவதற்கு முயற்சிக்க
மாட்டாய், ஆனால் உன் தன்னையே மறந்து நீ உண்மை
யைத் தேடுவதாகிய ஞாபகமே உனக்கு இருக்கும். அப
படியே சென்ற காலத்தில் உன்னைச் சூழ்ந்து உண்டாயிருக்
கிற தவறுகளை ஒவ்வொன்றாய் நீக்கி விடுவாய், உண்மை
வெளிப்படுவதற்காகப் பொறுமையுடன் காத்திருப்பாய்.
உன்னுடைய தவறுகள் போதுமான அளவு நீக்கப்பட்டுள்
ளபொழுது உண்மையானது வெளிப்படும்.

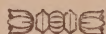
உன் தியானத்திற்கு மேலான லக்ஷியம் உண்மையேயாக
இருக்கட்டும்,

காலை ஒளியைப் பெறுவதற்குப் புஷ்பமானது
மலருகிறதுபோல, உண்மையின் பரிமை பெற்ற
ஒளியைப் பெறுவதற்கு உன் ஆன்மாவை
மென்மேலும் திறந்து வைப்பாயாக.

பிப்ரவரி 11.

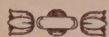
ஆன்ம தியானமும் தன்னைச் சிஷித்தலும் பிரிக்கப்படத்
தக்கதன்று. ஆதலால் உன்னையே முயன்று அறிவதற்கு
உன்னையே தியானிக்கத் தொடங்கல் வேண்டும். ஏனென்
றால் உன் கருத்தில் இருக்கவேண்டிய பெரியதோர் விஷ
யம் யாதெனின், நீ உண்மையைக் கண்டு அனுபவிக்கும்
பொருட்டு உன் தவறுகளை யெல்லாம் முற்றும் விலக்கு
தலே என்று ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள். உன் நோக்
கங்களையும், நினைப்புகளையும், செயல்களையும் உன் லக்ஷ்யத்
துடன் ஒத்து நோக்கியும், அவற்றை அமைதியும் நடுநிலை
மையுமுள்ள திருஷ்டியுடன் பார்க்க முயன்றும், அவற்றைப்
பரிசோதிக்கத் தொடங்குவாயாக. இவ்வாறு சித்தத்தின்
சமநிலையும் ஆன்ம ஞானத்தின் சமநிலையும் வரவர அதிக
மாய் அடையப் பெறுவாய். இந்நிலை யன்றி மனிதர்கள்
சமுசார சாகரத்தில் கேவலம் உதவியற்ற துரும்புபோலாகி
கின்றனர்.

மேல் நோக்கச் சிறகுகளின்மீது உயரப் பறப்பாயாக; நிர்பய
மாயிரு. மிகவும் உயர்வுற்ற சம்பவங்களில் நம்பிக்கையை.

ஆரம்பம் காரணமா யிருக்கிறது; அப்படியே
அதை அனுசரித்தே காரியம் உண்டாதல்
வேண்டும்.

பிப்ரவரி 12.

முதல்முதல் உண்டாகிற ஸ்பிரிப்பின் இயற்கையானது
அதன் முடிவுகளின் சொரூபத்தை என்றும் நிச்சயிப்பதா
கும். ஆரம்பமானது முடிவை, நிறைவை, நிறைவேறுதலை
அல்லது காரிய சித்தியை முன் உணர்த்துகின்றது. ஒரு
வாயிலானது பாதையில் கொண்டு விடுகிறது; பாதையா
னது உத்தேச ஸ்தலத்தை அடைவிக்கிறது; அப்படியே
ஆரம்பமானது பலன்களை அடைவிக்கின்றது; பலன்கள்
பூர்த்திக்குக் கொண்டு போகின்றன.

சரியான தொடக்கங்களும், தப்பான தொடக்கங்
களும் உண்டு. அவைகள் தம்தம் இயல்பிற்கொத்த பலன்
களைப் பெறுகின்றன. ஜாக்கிரதையான ஆலோசனையினால்
நீ தப்பான தொடக்கங்களை நீக்கிச் சரியான தொடக்கங்
களைச் செய்யக்கூடும்; அவ்வாறே தீயபலன்களை விட்டு
விலகி நல்ல பயன்களை அனுபவிக்கக்கூடும். பேரின்ப வாழ்
வைக் கருதுவதில் ஆலோசித்துச் செய்யத்தக்க எளிதான
காரியத்தொடக்கம் யாதெனின் நாமெல்லாம் ஒவ்வொரு
நாளும் செய்யும் செய்கையே; அதாவது ஒவ்வொரு
நாளும் நாம் தொடங்கும் ஒழுக்க முறைமையேயாம்.

காரணத்தின் தன்மையே என்றும் காரியத்தில் உண்டு.

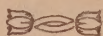
(ஸ்பிரிப்பு = கருத்து உற்பத்தி)

வீவேகமானது வாழ்நாள் ஒவ்வொன்றிலும்
நடக்கிற சாதாரண அற்ப விஷயங்களிலும்
பொருந்தி யிருக்கின்றது.

பிப்ரவரி 13.

உலகத்தில் ஒவ்வொரு வஸ்துவும் சிறிய வஸ்துக்களால்
ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது; பெரியதின் பூர்த்தியானது சிறி
யதின் பூர்த்தியைப் பொறுத்திருக்கின்றது. பிரபஞ்சத்
தின் ஏதேனும் ஒரு அற்ப விஷயம் குறைவுடையதா
யிருந்தால் முழுமையும் குறைவுடையதாகவே இருக்கும்.
ஏதேனும் ஒரு சிறிய பாகம் விட்டுப்போனால் மொத்த
மான பாகம் இல்லாதொழியும். ஒரு தூளின் இலேசம்
இல்லாவிடில் உலகமே இருக்கமாட்டாது, தூளின் லேசம்
பூர்த்தி யடைந்திருப்பதால் முழுவதும் பூர்த்தி யடைந்
திருக்கின்றது. சிறியதை அலக்ஷ்யம் செய்வதானது பெரி
யதின் குழப்பமாகின்றது. உறை பனியின் திவலையானது
நக்ஷத்திரத்தைப்போல பூர்த்தியடைந் திருக்கிறது. பனித்
துளியானது கிரகத்தைப்போல அங்க லக்ஷணம் அமைந்
திருக்கிறது. கெர்ப்பத்தின் கருவும் மணிதனைப்போலவே
சரிக்குச்சரியாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு கல்
லையும் முழுதும் சரிப்படுத்தி நூற்குண்டு விட்டு பொருத்
தம் பார்த்து ஒரு கல்லின்மீது மற்றொரு கல்லை வைத்து
அடுக்குவதால் கோவிலானது கடைசியாகச் சிறப்பத்துக்க
மைந்த சகல செளந்தரியத்துடனும் விளங்குகின்றது.

அவயவங்கள் குற்றமறச் செய்யப்படும் பொழுது
அவயவியும் குற்றமற விளங்கும்.

சிறிய வேலைகளை அசட்டை செய்வது அல்லது
அவற்றைச் சிரத்தையின்றிச் செய்வது குற்றம்
குறைகளுக்கு அறிகுறியாகின்றது.

பிப்ரவரி 14

நிமிஷங்களில், வார்த்தைகளில். ஆசீர்வாதங்களில், உணவுகளில், உடைகளில், சமாசாரப் போக்குவரவில், இளைப்பாறுதலில், வேலையில், சில்லரை முயற்சிகளில், சூழ்நிலைமான கடமைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்கு அவசியமான இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான அற்பக் காரியங்களில், சுருங்கச் சொல்லில், வாழ்நாளின் சாதாரணமான அற்பக் காரியங்களிலும் அமர்ந்துள்ள பெரும் மதிப்பைப் பற்றிப் பெருந்தகையான அறிகின்றனன். ஒவ்வொரு விஷயமும் தெய்வத்தால் வகுக்கப் பட்டிருப்பதாகவும், வாழ்நாளைச் சந்தோஷமுள்ளதாகவும், பரிபூரணமுள்ளதாகவும் செய்யும்பொருட்டு, அமைதியான நினைப்பையும் செயலையும் பிரயோகிப்பதுதான் அவசியமென்பதாகவும் அவன்காண்கின்றனன். அவன் ஒன்றையும் அலட்சியம் செய்கிறதில்லை, அவசரப்படுகிறதில்லை, தப்புத் தவறுகளைத்தவிர மற்றொன்றையும் விட்டு விலக வழி தேடுகிறதில்லை. ஒவ்வொரு கடமையையும் அவனுக்கு அமைந்திருக்கிற நிலைமையில் கவனிக்கிறான். அதை நிறுத்துகிறதில்லை, அதற்காக விசனங் கொள்ளுகிறதில்லை. தனக்கு மிகவும் நெருக்கமுற்ற கடமையை தாமசமின்றிச் செய்யத் தலைப்படுவதால் பாலப்பான்மையான நிஷ்கடத்தைடும் தன்னறியாதடைந்த வல்லமையையும் ஒருங்கே அடைகின்றனன். இதுவே பெரியவான் தன்மையாம்.

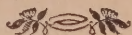
அந்தந்த நிமிஷமே பலமாயும் விவேகத்தோடும் செய்வதைத் தவிர பலத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் வேறு வழி இல்லை.

சிறியதை அடக்கி ஆளுகிறவன் பெரியதை உரி
மையுடன் அடையப் பெற்றவனாகிறான்.

பிப்ரவரி 15 உ

அற்பக் குற்றங்கள், சொற்பத் தாக்ஷண்யங்கள், சிறிய
பாவங்கள் பொருட்டல்லவென்று மூடன் நினைக்கிறான்.
கோரமான அநீதிகளைச் செய்யாதவரையில் தான் யோக்
கியமுள்ளவனாயும், அதுமட்டோ! பரிசுத்தமுள்ளவனாயும்
தன்னைப் பாவித்துக்கொள்ளுகிறான்; ஆனால் அவன் அத
னால் யோக்கியதையும் பரிசுத்தமும் அற்றவனாயிருக்கி
றான்; உலகத்தார் அவனை அப்படியே மதிக்கிறார்கள்;
உலகம் அவனை உபசரிக்கிறதில்லை, பூஜிக்கிறதில்லை, நேசிக்
கிறதில்லை. அவனைக் கவனிக்கிறதில்லை; யாதொரு காரி
யத்திற்கும் உதவாதவனாக மதிக்கப்படுகிறான்; அவ
னுடைய சொற்சக்தி கெட்டுப்போகிறது. அப்பேர்ப்
பட்டவன் உலகத்தை யோக்கியமுள்ளதாக்கச் செய்யும்
முயற்சிகளும், பெருந் துன்மார்க்கங்களை விட்டுவிடும்படி
தன் தோழர்களுக்குக் கூறும் புத்திமதிகளும் பொருளற்று
நிஷ்பலனாகின்றன. அற்பமான தீச்செயல்களை அலக்ஷ
யம் செய்வதானது அவன் ஒழுக்க முழுவதிலும் பிரவே
சிக்கின்றது. அவனுடைய மனவலத்தன்மைக்கும் அதுவே
அளவுகருவியாகின்றது.

தன்னுடைய மிகவும் அற்பமான குற்றங்களையும் மிகவும்
பேரியனவாக மதிக்கிறவனே ஞானி எனப்படுகிறான்.

உண்மையானது அதிசூக்குமமான சிறு விஷயங்
களிலும் சூழ்ந்திருக்கின்றது.

பிப்ரவரி 16.

விருஷமானது கணக்கிடப்பட்ட நிமிஷத் தொடர்புகளால்
ஆயிராக்கிறதுபோல மனிதனுடைய ஒழுக்கமும் வாழ்வும்
கணக்கிடப்பட்ட நினைப்பின் தொகுதியாலும் செயலின்
தொகுதியாலும் அமைந்திருக்கின்றது. முடிவுற்ற ஸூ
ணத்தில் அதன் அங்க அமிசங்கள் பதிந்திருக்கின்றன.
சொற்பமாகச் செய்யும் அன்பின் செயல்களும், ஓளதாரி
யங்களும், பரித்தியாகங்களும், அன்பும் ஓளதாரியமு
முள்ள ஒழுக்கத்தைப் பூர்த்தியாக்குகின்றன. உள்ளவா
றே யோக்கியமுள்ள மனிதன் தன் வாழ்நாளில் மிகவும்
சூக்குமமான அற்ப விஷயங்களிலும் யோக்கியமாயிருக்கி
றான். பெருந்தகைமை யுள்ளவன் தான் சொல்லுகிற,
செய்கிற ஒவ்வொரு அற்பக்காரியத்திலும் பெருந்தகை
மையை விளக்குகிறான். உன் வாழ்க்கையைப் பிண்டா
காரத்திற் செலுத்துகிறதில்லை. கண்டம் கண்டமாய் (சிறிய
காரியங்களை) நடத்தி அவைகள் முழுப்பிண்டமாகப் பரிண
மிக்கின்றன. உனக்குப் பிரியமுண்டானால் ஒவ்வொரு
துண்டமான விஷயத்தையும் பெருந்தன்மையுடன் நடத்
துவதற்கு எண்ணக்கூடும், இது செய்தாகவே முடிவுற்ற
முழு விஷயத்தில் இழிவின் அமிசம் இருக்கமுடியாது.

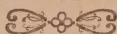

பூர்த்தியாவதே சிறந்த யுகம்.

சற்பொருள் தன் இயல்பிலேயே வாக்கினுக்கு
எட்டாதது, ஆனால் உள் பொருளாய்த்தான்
இருக்கக்கூடும்.

பிப்ரவரி 17.

சற்பொருளானது உலகத்தில் ஏகமான நிச்சயப்பொரு
ளாகவும் அந்தாங்க அபேதப் பொருளாகவும், குறைவற்ற
நீதி சொருபமாகவும், அழிவில்லா அன்பின் வடிவமாகவும்
இருக்கின்றது. வேறொன்றை அத்துடன் சேர்க்கவாவது
அதினின்றும் பிரிக்கவாவது ஒல்லாது. அதற்கு எந்த
மனிதனுடைய சார்பும் வேண்டுவதின்று, எல்லா மனித
ருக்கும் அதனது சார்பு வேண்டுவதாகும். தன்னை
(அகமே) நோக்குவதை விட்டு நீ புறமே நோக்குங்கால்
அந்தச் சற்பொருளின் அழகை நீ காண இயலாது. நீ
வீண் எண்ணமுள்ளவனாயிருந்தால் ஒவ்வொரு விஷயத்
தையும் உன் வீண் எண்ணங்களாலேயே வியாபிக்கச் செய்
வாய். நீ காமாதூனாயிருந்தால் உன் சித்தமும் மனசும்
இச்சையின் தூமத்தாலும் சுவாலையாலுமே மறைக்கப்
பட்டு, அதன் மூலமாய் ஒவ்வொன்றும் விகாரப்பட்டுத்
தோன்றுவதாகும். அகம்பாவமும் பிடிவாதமும் உள்ளவ
னாயிருந்தால், உன் சொந்த அபிப்பிராயங்களின் பரும
னும் முக்கியதையும் தவிர உலக முழுவதிலும் நீ வேறொன்
றையும் காணமாட்டாய். தாழ்மையுடன் சற்பொருளை
நேசிப்பவன் அபிப்பிராயத்திற்கும் உண்மைக்குமுள்ள
பேதத்தைப் பகுத்து அறிந்திருக்கிறான்.

தருமசிந்தையின் பெரும்பாகத்தை உடையவன் உண்மை
யின் பெரும்பாகத்தை உடையவனாயிருக்கிறான்.

ஒரே மதம்தான் உண்டு; (அது) உண்மை

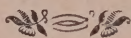
என்னும் மதமே.

பிப்ரவரி 18.

நீ, உன் மனசையும், சித்தத்தையும், ஒழுக்கத்தையும்
மொளையாய் ஆராய்ந்து பார்க்கில், நீ உண்மையின் குழ
ந்தையா அல்லது தன்னைத்தானே வணங்குகிறவனா என்
பதை நீ எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். ஐயறவு, பகை
மை, அழக்காறு, காமம், அகம்பாவமாகிய (தீபகுணங்
கள்) உன்னிடம் இருக்கின்றனவா அல்லது இவைகளை எதி
ர்த்து நீ ஊக்கத்துடன் போராடுகிறாயா? நீ எந்த மதக்
கொள்கையை அனுஷ்டித்தாலும் காரியமில்லை, முற்கூறிய
தீபகுணங்களை உடையாய் எனில் தான் என்னும் அபிமா
னத்திற் பந்தப்பட்டவனாயிருக்கிறாய்; பிற்கூறியபடி போரா
டுவையேல், பஹிரங்கமாய் நீ யாதொரு மதக்கொள்கை
யும் இல்லாதவனாயினும், உண்மையை அடையப் பாத்திர
வனாயிருக்கிறாய். கோபியாயும். தன் இஷ்டப்படி நடப்ப
வனாயும், தன்கருத்தையே அடைய எப்பொழுதும் நாடுகிற
வனாயும், தன் சுகத்தையே விரும்புகிறவனாயும், தன்னையே
முக்கியப்படுத்துகிறவனாயும் இருக்கிறாயா? அல்லது சாந்த
முள்ளவனாயும், அமைதியுள்ளவனாயும், தன் சுகத்திற்குரிய
எல்லா விஷயத்தையும் விட்டவனாயும் ஆகி உன்னுடைய
தென்பதை விட்டுவிட எப்பொழுதும் ஆயத்தமுள்ளவனா
யிருக்கிறாயா? முன் கூறப்பட்ட படியாகில், தான்
எனும் அபிமானத்துக்கு அடிமைப்பட்டவனாயிருக்கிறாய்,
பின் கூறப்பட்டபடியாகில் உண்மையே உன் அன்பிற்கு
விஷயமாகின்றது.

உண்மையை நேசிக்கிறவனை அறியும் அடையாளங்கள்
தவறாபக் கொள்ளத்தக்கனவல்ல.

தூர்மனத் தூண்டுதலானது தனக்கு ஆதரவாகப்
பெற்று எழுப்புவது அடங்கா ஆசையே.

பிப்ரவரி 19.

உயர்நிலை விரும்புவோன் திவ்ய ஞானப் பிரதேசத்தை
தொடுகிற வரையில் அவனைத் தூர்மனத் தூண்டுதலானது
வழியிற் பதுங்கித் காக்குகின்றது; அந்த எல்லைக்குமேல்
அது அவனைப் பின்தொடர முடியாது. ஒருவன் உயர்நிலை
விருப்புறத் தொடங்குங்கால் தூர்மனத் தூண்டுதலும் அவ
னைப்பற்றத் தொடங்குகின்றது; ஒருவனது உயர்நிலை விரு
ப்பானது அவன் தன்னைத்தானே முற்றும் உணர்ந்துகொ
ண்டாலொழிய தன்னைத்தானே அடக்கிக்கொள்ள முடி
யாது கேவலம் மிருகத்தன்மை வாய்ந்தவனைப்பற்றி அ
வன் தூண்டப் பட்டிருக்கின்றனென்று சொல்லக்கூடாது,
ஏனென்றால் தூர்மனத் தூண்டுதல் ஒன்று உண்டென்பத
னாலேயே அதிகத் தூய்மையான நிலைமைக்குரிய முயற்
சியும் உண்டென்பது பொருள்படுகின்றது. உயர்நிலை விரு
ப்புக்குள் இன்னும் புகாதவனுக்கு மிருகத்தன்மையான
இச்சையும் அதன் திருப்தியுமே ஆரம்ப அப்பியாச நிலை
மையாகின்றது; அவன் தன் சிற்றின்ப அனுபவங்களைத்
தவிர மேலான நன்மைகள் ஒன்றையும் விரும்புகிற நிலை.
அப்பேற்பட்டவன் தவறும்படி தூண்டப்பட முடியாது;
ஏனென்றால், இன்னும் அவன் உயரக் களம்பவில்லை.

உயர்நிலை விருப்பமானது ஒருவனைப் பரலோகத்தை
அடைவிக்கக்கூடும்.

ஒருமனிதன் உண்மையை அறியவேண்டுமானால்
தன்னைத்தானே அறிதல்வேண்டும்.

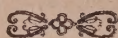
பிப்ரவரி 20.

துர்மனத் தூண்டுதலுக்குட்பட்டவன், தூண்டுதலுக்கும்
தூண்டப்படுதலுக்கும் தானே உரியவனாய் யிருக்கிறான்
பலதையும்; தன்னுடைய சத்துருக்களெல்லாம் தனக்குள்
ளேயே இருக்கிறார்களென்பதையும்; தீவிரத்திற்கு இழுக்கிற
முகஸ்துதிக்காரரும் குத்திவாங்குகிற நிரந்தரமொழிகளும்,
எரிவுண்டாக்குகிற (கோபச்) சுவாலையுள்ளும், எல்லாம், தான்
இதுவரை கூடி வாழ்ந்திருக்கிற அஞ்ஞானமும் தவறுமுள்ள
உட்பிரதேசத்தினின்றும் உண்டாகின்றன என்பதையும்,
அறியட்டும்; இதை அறிந்துகொண்டு தீமையை வெல்லு
வதற்கு உறுதிப்படுத்தும். ஆதலால் புண்படும்படி அவன்
தூண்டப்படும்பொழுது, அவன் துக்கப்படாதிருக்கட்டும்,
ஆனால் தன் பலம் சோதிக்கப்படுகிறதென்றும், தன் தூர்ப்
பலம் வெளிப்படுத்தப் படுகிறதென்றும் அவன் சந்தோ
சித்தட்டும். ஏனென்றால் தன் தூர்ப்பலத்தை உண்மையாக
அறிந்து தாழ்மைபுடன் அந்த ஒப்புக்கொள்ளுகிறவன்,
பலத்தையடையத் தொடங்குவதில் தாழ்க்கமாட்டான்.

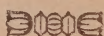
தன் இழிவான சுபாவத்தை அஞ்சாது எதிர்க்கக் கூடாதவன்
குறவாகிய கரட்டுமுரட்டுக் குன்றுகளில் ஏற முடியாது

பரிசுத்த மார்க்கத்தை ஜாக்கிரதையாகத் தேடு.

பிப்ரவரி 21.

தான் எனும் அபிமானத்தை விடுவது என்பது, புறத்தேயுள்ள விஷயங்களை விடுவது மாத்திரம் அன்று; அந்தரங்கத்தில் உள்ள பாவத்தையும் அந்தரங்கத்திலுள்ள குற்றத்தையும் விடுவதைத் தழுவி நிற்கின்றது. வீண் டம்பமான உடையை நீக்குவதினால் அன்று; ஐசுவரியத்தை விடுவதினாலன்று; சில ஆகாரங்களை விலக்குவதினால் அன்று; மெதுவான வார்த்தைகள் பேசுவதினால் அன்று; இவற்றைச் செய்வதினாலே மட்டும் உண்மை காணப்படுகிறதில்லை. ஆனால், வீண்பெருமையாகிய தன்மையை விடுவதினாலும், பொருளின் ஆசையை விடுவதினாலும், சுயபோக இச்சையை விலக்குவதினாலும், சண்டை, சச்சரவு, நிந்திப்பு, தன்னய நாட்டமாகிய அனைத்தையும் விட்டொழித்து, அந்தரங்கத்தில் சாந்தமும் சுத்தமும் உண்டாவதினாலும், இவற்றைச் செய்வதினால் உண்மையானது காணப்படுகிறது.

தான் எனும் அபிமானத்தை விடுவது உண்மைக்கு

நெறியாகின்றது.

இச்சையின் வசப்படுவதை விட்டொழுகிறவன்
தனது பாக்கியமாகிய ஆலபத்தை நிர்மிப்பதில்
சிரேஷ்டனாகிறான்.

பிப்ரவரி 22

ஒருவன் தன் மனே வேகங்களையும் தன்னய இச்சைகளையும் அடக்கிக்கொண்டு, தனக்குள்ளே உள்ள மிகவும் உயர்வும் அமைதியுமுள்ள உணர்வை விரைவிற்பற்றிக்கொண்டு ஒரு ஒழுக்கமுறையில் தன்னை உறுதிப்படுத்தத் தொடங்கும்பொழுது தன் சக்தியைப் பக்குவப்படுத்தத் தொடங்குவான் ஆகின்றான். உணர்வின் மாறுபடாத ஒழுக்க முறைகளைக் கண்டனுபவிப்பதானது, உடனே மிகமேலான சக்திக்கு மூலமும் அந்தாங்கமுமாக இருக்கின்றது. அதிகமான ஆராய்ச்சியும், கஷ்டமும், பரிததியாகமும் சிகழ்ந்த பின்னர் நிதர்மானதோர் ஒழுக்கமுறையின் ஒளியானது ஆன்மாவின்மீது உதயமாகும்பொழுது, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஓர் மன அமைதி அனுசரிக்கின்றது, சொல்லொண்ணாத சந்தோஷமானது இருதயத்தை மகிழ்விக்கின்றது.

அவ்விதமான ஒழுக்க முறையைக் கண்டனுபவித்திருக்கிறவன் அலைந்து திரிவதை விட்டு சமநிலையுடையவனாகவும் தன்னை வசப்படுத்தினவனாகவும் ஆகிறான்.

அறிக்கவொண்ணாத ஒழுக்க விதியுன்மீது நிர்மிக்கப்பட்ட
காரியம்தான் நீடித்து நிகழ்கின்றது.

உண்மையான சச்சியும் வியாபக சக்தியும்

உடைய புருஷரும் ஸ்திரிகளும்

மிகச் சிலரே ஆவர்

பிப்ரவரி 23.

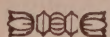
ஒருவன் தன் உடைமைகளே அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வரையில் சாந்தம், சகோதாத்துவம், சர்வவியாபக நண்பு ஆகிய கொள்கைகளில் தனக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாகவும் அவற்றைத் தான் அனுஷ்டிப்பதாகவும் தன்னைப் பாவித்துக்கொள்வது எளிது; ஆனால், தன் அனுபோக வஸ்துக்களுக்கு கேடு வரும்பொழுது அல்லது கேடு வருவதாக நினைக்கும்பொழுது புத்தத்துக்காக அவன் உரக்கச் சத்தமிடத் தொடங்கினால் சாந்தம், சகோதாத்துவம், அன்பு இவைகளில் அன்றிச் சண்டை, தன்னயவிருப்பு, பகைமைகளில் அவன் நம்புதல் செய்து, அவற்றையே தான் பொறுத்து நிற்பதாகத்தான் காட்டுகின்றன. இவ் லோகப்பொருள்கள் ஒவ்வொன்றிலு மட்டோ, கீர்த்திக்கும் பிராணனுக்குமே நஷ்டம் வருவதாகப் பயமடைந்த பொழுதும் தன் ஒழுக்க முறைகளைக் கைவிடாதவனே சக்தியான்; அவனுடைய வார்த்தை ஒவ்வொன்றும் நீடித்து நிற்கின்றது; அவனது ஜீவகாலத்துக்குப்பின்னே அவனைத் தான் உலகத்தார் கனப்படுத்திப் பூஜித்து வணங்குகின்றனர்

அந்தரங்கமான ஞான ஒளியாலும் ஞானப் பிரகாசத்தாலும் அன்றி ஞானசக்தியை அடைவதற்கு வேறு வழியில்லை

வருத்தமோ துக்கமோ எல்லாம் ஞானமின்மை
யாகிய பசிப்பிணிபே; நேற்கதி விருப்பமோ
(ஞான) ஆகாரத்துக்காக முறையிடாதேயாம்

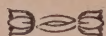
பிப்ரவரி 24.

மனிதனுக்கு முக்கியமான இருப்பிடம் உள்ளே உள்ளதும்
காணத்தக்காததும், ஞான சொருபமும் ஆயிருக்கின்றது.
அந்த நிலைமையில் அது தன் ஜீவாதாரத்தையும் பலத்தையு
ம் உட்புறத்தினின்றும் அடைவதே அல்லாமல் வெளிப்
புறத்தினின்றல்ல. புறப்பொருள்களோ, அது தன் சத்து
வங்களைச் செலவிட்கிற மார்க்கமாகிய கால்வாய்களாயிருக்
கின்றன. ஆனால் தன் பலத்தைத் திரும்பப் பூர்த்தி செய்
வதற்கு அந்தாங்க மௌன நிலையையே கைக்கொள்ள
வேண்டும்; இந்த மௌனத்தை புலங்களின் இன்ப இரைச்
சலுக்குள் ஆழ்த்த வழிவீதடி, புறப்பொருள்ச் சண்டைச்
சச்சரவுகளில் வாழ முயலுகிற அளவில் அவ்வளவிற்குத்
தக்கபடி வருத்தமும் துன்பமுமுற்ற அனுபவங்களைப் பய
னாகக் கொள்ளுகின்றான். அவைகள் கடைசியாகச் சுகக்க
முடியாத நிலைமைக்கு வரவே, அந்தாங்க ஏகாந்த சாந்தி
நிகேதன ஆலபத்சிற்கு ஆங்குள்ள சாந்த மூர்த்தியின்
பாதங்களிடம் அவனைத் திரும்பத் தூரத்துகின்றன.

தனிமையான ஏகாந்தத்தில்த்தான் ஒருவன் தன் இயல்பை
உள்ளபடியே அறியக்கூடும்.

இந்தயத்தின் ஒற்றுமைக்குணமே
ஞானசக்தி யாகின்றது.

பிப்ரவரி 25.

தெய்வ அன்பாகிப் கொள்கையை எடுத்துக்கொள்,
அதனைப் பூணமாய் அறிந்துதீரல் வேண்டுமென்னும்
கருத்துடன் அமைநியாயும் ஜாக்கிரதையாயும் சிந்தை
செய்க. உன் பழக்கவழக்கங்களையும், உன் செயல்களையும்
பிறருடன் நடத்தும் சம்பாஷணை சம்பந்தங்களையும் உனது
இரகசியமான கிளைப்பு விருப்பம் ஒவ்வொன்றையும்
பொறுத்து அந்த அன்பின் ஆராய்ச்சி ஒளிவீசும்படி
அதனைக் கொண்டு வா. இந்த வழியை விடாதுபற்றிப்
பிடிக்கவே, தெய்வ அன்பு உனக்கு மென்மேலும் மிகவும்
பூர்த்தியாய் வெளியாகும், உன் சொந்தக் குறைபாடுகளும்
திரும்பப் புதுமைபாக உன்னை முயற்சிக்குமாபடி மென்மே
லும் தெளிவான எதிர்வடிவுடன் நிற்பதாகும். அந்த
அழிபத்தகாத கொள்கையின் ஒப்பற்ற மகத்துவமுள்ள
சாயலை நீ ஒருமுறை கண்டுபிடிக்கவே உன் தார்ப்பலத்தில்,
உன் சுயசுய விருப்பில், உன் குறைபாட்டில் நீ மறுபடியும்
ஒருபோதும் தங்கமாட்டாய். ஆனால், அன்பிற்கு வேறு
பட்ட ஒவ்வொரு அமிசத்தையும் விட்டொழித்து அத்
துடன் உன்னைப் பூணமாய் ஒற்றுமைப்படுத்திக் கொள்
ளும்வரை அந்த அன்பை நீ பின்பற்றுவாயாக.

உன் ஜன்மாவைச் சூழ்ந்த அதிகுசுகுமப் போர்வையானது
ஒவ்வொரு குற்றத்தையும் விட்டு நீங்கும்வரை நில்லாதே.
தங்கும் இடம் கொள்ளாதே.

மனிதன் ஏகாந்தத்தில் இவ் உலக வாழ்க்கையின்
கஷ்டங்களையும் மாயைகளையும் எதிர்ப்பதற்குத்
தக்க பலத்தைச் சேகரித்துக்கொள்கிறான்.

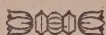

பிப்ரவரி 26.

ஐடமாகிய உடலானது (செலவிட்ட) தன் சக்திகளைத்
திரும்பக் கூட்டிக்கொள்வதற்கு இளைப்பாறுதலை விரும்பு
கிறதுபோல சிற்பொருளாகிய ஆன்மா தன் சத்துவங்
களைத் திரும்பச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு தனிமையாகிய
ஏகாந்த நிலையை விரும்புகின்றது. உடலின் சுகவாழ்வி
னுக்கு நித்திரை அவசியமாகிறதுபோல மனிதனது ஆன்ம
கேஷமத்திற்கு ஏகாந்தம் இன்றியமையாமையாம். சுறு
சுறுப்புள்ள வேலை உடலுக்கு எப்படியோ, அப்படியே
தனிமையில் ஜனிக்கிற தூய்மையான நினைப்பு அல்லது சிந்
தனையானது சிற்பொருளாகிய ஆன்மாவிற்கு நன்மை
விளைக்கின்றது. உடலானது அவசியமான இளைப்பாறு
தலும் நித்திரையும் இல்லாதபொழுது கேடுறுவதுபோல,
மனிதருடைய ஆன்மசக்திகளும் அவசியமான மௌன
மும் தனிமையும் இல்லாதபொழுது சிதைவுறுகின்றன.
மனிதன், வேளாவேளைகளில், அழிபொருளாலாகிய புற
உலகத்தைவிட்டு தன்னை ஒதுக்கிக்கொண்டு நிலைப்பானவும்
அழியத்தகாதனவுமாகிய உண்மைப் பொருள்களை நோக்கி
அக நாட்டத்தை அடைந்தாலொழிய, தான் ஒரு சேத
னப்பொருளாகிய நிலைமையில் பலத்தையும், நேர்மையே
யும், சாந்தியையும் வகிக்கமுடியாது.

உண்மையை நேசித்து, ஞானத்தை விரும்பித் தேகேறிவன்
பெரும்பான்மையும் தனிமையாக இருப்பான்.

மானுட அன்புகள் தெய்வ அன்பின் பிரதிபலன்களே.

பிப்ரவரி 27.

மனிதர்கள், தான் என்பதையும் தீமையின் சஞ்சலமான சாயைகளையும் அபிமானித்துக்கொண்டு, தெய்வ அன்பை எட்டுதற்கரிய கடவுளுக்குரியதோர் பொருளாகவும், தங்களுக்கே புறமேயுள்ளதோர் பொருளாகவும், அது என்றென்றைக்கும் புறத்தேதான் இருத்தல் வேண்டும் என்றும், நினைப்பது வழக்கமாயிருக்கின்றது. உண்மையாகவே, தெய்வ அன்பு என்றென்றைக்கும் தான் என்னும் அபிமானத்திற்கு எட்டாததுதான்; ஆனால் இருதயமும் மனசும் தான் எனும் (செருக்கை) ஒழித்துவிடும் பொழுது, அகம்பாவமற்ற அன்பு, மேலான சிறந்த அன்பு, கடவுள் அல்லது சம்பொருளுக்குரிய அன்பு இருதயத்தில் நீடித்திருக்கும் உண்மைப்பொருளாகின்றது.

இவ்வாறு அந்தரங்கத்தில் அனுபவித்தறிந்த பரிசுத்த அன்பானது, மிகவும் விசேஷமாய்ப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதும் மிகவும் சொற்பமாய் அறியப்பட்டதுமாகிய கிறிஸ்துவின் அன்பைத் தவிர வேறின்று; ஆன்மாவைப் பாவத்தினின்றும் இரக்சிக்கும் அன்புமட்டுமன்று, மாயாசக்தியின் மயக்கத்திற்கு அப்பால் உயர்த்தக்கூடிய அன்புமாகும் அது.

தெய்வ அன்பிற்கு துக்கமும் இல்லை மாறுதலும் இல்லை.

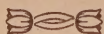

மனிதன் (பிறர்சார்பின்றி) தனியே நிற்கக்
கற்றுக்கொள்ளட்டும்.

பிப்ரவரி 28.

மனிதன் தனக்குள்ளேயே சாந்தி அடையக்கூடவில்லை
யானால் அதனை வேறெங்கே காணக்கூடும்? தனக்குள்ளே
தனித்திருக்க அவன் பயப்பட்டால் (பிறர்) கூட்
டத்தில் என்ன உறுதிப்பாட்டைக் காணக்கூடும்?
தன் சொந்த ஆலோசனைகளுடன் கலந்து சம்பாஷிப்
பதில் சந்தோஷம் கிடையாவிடில் மற்றவர்களுடைய
கூட்டுறவில் எவ்வாறு துக்கத்தைவிட்டுத் தப்புவான்?
தனக்குள்ளேயே நிற்க இடம் கிடையாதவன் வே
றெங்கும் இடையறா ஆறுதல் இடத்தைக் காணமாட்
டான். புறத்தே மாறுதலும் அழிவும் அபாயமுமே
இருக்கின்றது. அகத்தே சகலக்ஷேமமும் பேரின்பமும்
இருக்கின்றது. ஆன்மா தனக்குத்தானே போதுமானது.
எங்கே தேவையுண்டோ அங்கே மிகுந்த வரவும் உண்டு.
உனக்கு நித்யவாசஸ்தலம் உள் இடமேயாம்.

உனக்குள்ளேயே பாக்கியவனாயிரு, உனக்குள்ளேயே
பூர்த்தியடைந்தவனாயிரு.

உன் சமநிலையின் நடுத்தானத்தைக் கண்டு
தனியே நிற்பதில் சித்திபெறுவாயாக.

பிப்ரவரி 29.

தேவர்களுடைய அல்லது மனிதர்களுடைய உதவியை எதிர்பாராமல் உனக்குள்ளே தங்கியிருக்கிற உண்மையின் உள் ஒளியினாலேயே உன்னை நடத்திக்கொண்டு தனிமையாக நிற்கக்கூடியவரையில், நீ பந்தப்படாதவனாகவும், சுவாதீனமுள்ளவனாகவும் இருக்கமாட்டாய்; முற்றிலும் உலப்பிலா ஆனந்தமுள்ளவனாகவும் இருக்கமாட்டாய். தற்சார்பை அகம்பாவம் என்று தப்பர்த்தம் கொள்ளாதே. அகம்பாவமாகிய உதிர்ந்துலையும் அஸ்திபாரத்தைப் பொறுத்துநிற்க யத்தனிப்பதானது முன்னமே விழுந்துவிட்டதாகவே ஆகின்றது. பிறர் சார்பை அதிகமாய் விரும்புவோன் அகம்பாவம் கொண்டவனே யன்றி வேறில்லை. அவனுடைய சந்தோஷம் முற்றிலும் பராதினப்பட்டதாயிருக்கின்றது. ஆனால் தற்சார்புடையவனோ, சுய அகங்காரத்தைப் பொறுத்து நில்லாமல் தனக்குள்ளேயே நிகழும் நிலையுற்ற சட்டப்பிரமாணத்தையும், ஒழுக்கவிதியையும், குறிக்கோளையும், உண்மைப்பொருளையும் பொருத்து நிற்கின்றனன். உள்ளே நிகழும் இச்சைகளாகிய அலைகளினாலேயாவது அல்லது புறத்தே நிகழும் அபிப்பிராயங்களாகிய புயற்காற்றுகளினாலேயாவது தான் ஊன்றி நின்ற பலத்த பாதநிலையைப் பிறமுவிடாமல் இந்த ஒழுக்கத்தின் மீது சமனாக நிற்கிறான்.

சேவ்வையாகப் பேற்ற சுவாதீனத்தினின்றும், ஞானத்தினால் அடைந்த தன்னடக்கத்தினின்றும் உண்டாகிய சாந்தியினின்றும், தனக்குரிய பலத்திற் கலந்திருக்கிற பேரின்பத்தினின்றும் ஜேனிக்கிற சந்தோஷத்தைக் கண்டுகொள்வாயாக.

புதைபட்டிருக்கும் நீருற்றிலிருந்து ஊற்றுக்கண்
 உண்டாவதுபோல மனிதனுடைய இருதயத்
 தின் அந்தரங்க ஸ்தலத்தினின்றும் அவனு
 டைய வாழ்வு உண்டாகின்றது.

மார்ச்சு 1.

மனம் எப்படியோ அப்படியே வாழ்வு. உள்ளத்தி
 லுள்ளதே இடையறாது வெளியே ஆகிக்கொண்டிருக்கின்
 றது. யாதொன்றும் வெளிப்படாமல் இருக்கிறதில்லை.
 மறைந்திருப்பது சொற்பகாலத்துக்குத்தான்; அது முதிர்
 ந்து கடைசியில் வெளிப்பட்டுவிடுகின்றது. வித்து, விரு
 கூடம், புஷ்பம், பலம் இவை பிரபஞ்சத்தின் நாலுபடித்
 தான கிரமமாயிருக்கின்றது. மனிதனுடைய இருதயத்
 தின் தன்மையினின்றும் அவனுடைய ஜீவகாலத்தின் நிலை
 மைகள் உண்டாகின்றன; அவனுடைய எண்ணங்கள்
 செயல்களாக மலர்கின்றன; அவனுடைய செயல்கள்
 ஒழுக்கத்தினுடையவும் வினைப்பயனுடையவும் பலன்களை
 வகிக்கின்றன.

வாழ்க்கையானது எப்பொழுதும் உள்ளே நின்று
 விரிந்து தன்னை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்து தெரிவிக்கி
 ன்றது. இருதயத்தில் உற்பத்தியான எண்ணங்கள்
 கடைசியாய் வார்த்தைகளிலும், செய்கைகளிலும், சித்தி
 யடைந்த காரியங்களிலும் தம்மை வெளிப்படுத்துகின்றன.

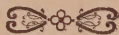
மனசானது தன்னுலேதான் உண்டாக்கிய போர்வைகளில்
 தன்னைத்தானே போர்த்துக்கொள்ளுகின்றது.

தன்னைச் (சகல சற்குண சம்பன்னகை) பூர்த்தி
யாக்கத்தக்கதைத் தவிர மேன்மையான செய
லாவது அல்லது உயர்வான சாஸ்திரமாவது
விசேஷித்ததாக வேறொன்றுமில்லை.

மார்க்க 2.

வாழ்க்கையானது, மொத்தத்தில், மனதிலிருந்து உண்
டாகிறதென்பதை மனிதன் அறிந்தனுபவிக்கக்கடவன்.
இதோ பேரின்ப மார்க்கமானது அவனுக்குத் திறக்கப்பட்
டிருக்கிறது. ஏனென்றால் தன் மனசை அடக்கி ஆண்டு
தன் குறிக்கோளுக்கிணங்க அதனை உருப்படுத்தும் சக்தி
தனக்கு உண்டென்பதை அப்பொழுது அவன் கண்டு
கொள்வான். முற்றிலும் சிறந்த எண்ணத்திற்கும் செய
லுக்கும் உரிய பாதைகளில் திடமாயும் உறுதியாயும் நடக்
கத் துணிந்துகொள்வான்; அவனுக்கு இவ்வாழ்க்கை
அழகும் தூய்மையும் உள்ளதாகும். கூடிய சாவகாசத்
தில் சகல தீமைகளையும் குழப்பங்களையும் கஷ்டங்களையும்
ஓடச்செய்வான். இருதயவாயிலே இளைப்பின்றி எச்சரிக்
கையுடன் காக்கிறவனுக்குச் சுவாதீனமும், ஞானப்பிரகாச
மும், சாந்தமும் குறைபடுதல் சாத்தியமல்ல.

அமைதியும் அறிவும் ஆராய்ச்சியுமுள்ள மனசை அடையக்
கருதுகிறவன், மனிதன் ஆரம்பித்துச் செய்யத்தக்க மிகவும்
மேலான வேலையில் அமர்ந்திருக்கின்றான்.

இடைவிடாமல் திரும்பத்திரும்ப நினைக்கிற
 நினைப்பானது கடைசியில் ஸ்திரமான
 வழக்கம் ஆய்விடுகின்றது.

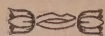
மார்ச்சு 3.

மனசானது, தன் அனுபவங்களைத் திரும்பத்திரும்ப
 அனுபவிப்பதனுண்டாகும் அறிவை அடைதலே, தன்
 க்கு இயற்கையாய் அமையப்பெற்றுள்ளது. முதலில்
 உட்கொண்டு வகிப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிற ஓர்
 நினைப்பானது, கடைசியில் மனசில் இடையறாது சிந்திப்ப
 தால் இயற்கையாயும் வழக்கமாயுமுள்ள நிலைமையுடைய
 தாகின்றது. ஒரு பையன் ஒரு தொழிலைக் கற்க ஆரம்பிக்
 கும்பொழுது அதன் கருவிகளைச் சரியாய் உபயோகிப்பது
 எங்கே! அவற்றைச் சரிவரப் பிடிக்கவே தெரியமாட்டாது;
 ஆனால், நெடுநாள் திரும்பத்திரும்பப் பழகுவதினால் மிகவும்
 எளிதாகவும் சிறந்த சாமர்த்தியத்துடனும் அவற்றை உப
 யோகப்படுத்துகின்றான். அதுபோல முதலில் அனுபவத்
 திற்குக் கொண்டுவருதற்கு பிரத்யக்ஷமாய் அசாத்திய
 மான ஓர் மனோ நிலையானது, விடாமுயற்சியாலும் பழக்
 கத்தினாலும், முடிவில், இயற்கையும் சுயமுமான தன்மை
 யுடையதாகி ஒழுக்கத்தோடு கலந்து உருப்பட்டுவிடு
 கின்றது.

வழக்கங்களையும் நிலைமைகளையும் உண்டாக்கிச் சீர்ப்
 படுத்துகின்ற இம்மனோ சக்தியில்தான் மனிதனுடைய
 மோக்ஷத்திற்கு மூலமும் தன்னை அடக்கி ஆளுவதால்
 எழும்பூரண சுவாதீனத்திற்குத் திறந்தவாயிலும் அடங்கி
 யிருக்கின்றது.

இருதயம் சுத்தமாயிருந்தால் புறப்பொருள் அனைத்தும்
 சுத்தமாயிருக்கின்றது.

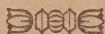
ஒவ்வொரு பாவத்தையும் வெல்லலாம்.

மார்ச்சு 4.

மனிதனுடைய வாழ்க்கை, மொத்தத்தில், அவன் மனசினின்றும் உண்டாகின்றது. அவனுடைய மனசு பழக்க வழக்கங்களின் கலப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. அதைப் பொறுமையுள்ள முயற்சியால் வேண்டிய அளவு மாற்றக்கூடும், அதன்மீது பூரண உயர்வுக்குச் சென்று அதை முற்றிலும் அடக்கி ஆளக்கூடும். மனிதன் இதை அறிந்தனுபவிக்கட்டும்; உடனே அவன் சர்வ பரித்தியாகத்தின் வாயிலைத் திறக்கத்தக்க திறவுகோலை அடைந்து விட்டவனாயிருக்கிறான்.

ஆனால் (மனதின் குற்றங்களாகிய) வாழ்க்கையின் குற்றங்களை விட்டொழிவதானது உள்ளத்தினின்றும் (நாளடைவில்) வளரும் உறுதியான வளர்ச்சியேயன்றி புறத்தே நின்றும் ஜடிதியில் அடையக்கூடியதன்று. தனது பரிசுத்தமான கனவுகளில்த் தூலங்கிய குறிக்கோளை உண்மையாக ஆக்கிக்கொள்கிற வரைக்கும், குற்றமற்ற நினைவுகளை நினைக்கும்படிக்கும், நீதியும் அவாவற்றதுமான நிலைமைகளை அனுஷ்டிக்கும்படிக்கும், நேரம் தவறாமல், தினம் தவறாமல் மனசைச் சித்தித்து வரல்வேண்டும்.

மிகவும் மேலான வாழ்க்கையென்பது மனம், வாக்கு, செய்கைகளில் மிகவும் மேலாக வாழ்வதேயாம்.

கடமையைச் சரிவரச் செய்யாவிடில் மேலான
சற்குணங்களை அறியமுடியாது.

௨௦௦௬

மார்ச்சு 5

சுகல கடமைகளையும் பரிசுத்தமானதாகவே மதிக்கவேண்டும். அதனை சிரத்தையுடனும் தன்னயம் விரும்பாமலும் செய்வதே ஒழுக்கத்திற்கு முக்கியமான விதிகளில் ஒன்றும். ஒருவன் தன் கடமையைச் செய்வதினின்றும் தனக்குரியதும் தன் சொந்த நன்மையைக் கருதுவது மாகிய சுகல எண்ணங்களையும் களைந்து தூர எறிந்துவிடல் வேண்டும். இப்படிச் செய்தபொழுது கடமைபானது சங்கடமாயில்லாமல் சந்தோஷமுள்ளதாய் ஆகின்றது. ஏதாவது தன் சுகபோகத்தையும் சுயலாபத்தையும் விரும்புகிறவனுக்குக் கடமையானது சங்கடமாய்த்தான் இருக்கின்றது. தன் கடமையின் தொந்தரவிற்குள் எரிச்சலடைந்துகொண்டிருக்கிறவன் தன்னை நோக்கிப் பார்க்கட்டும். தன் களைப்பானது கடமையைச் செய்வதினின்றும் எழுந்ததன்று என்பதையும், அதினின்றும் தப்பிக் கொள்வதற்குக் கொள்ளும் சுயநய இச்சையினின்றும் உண்டாகின்றதென்பதையும், அவன் கண்டுகொள்வான். கடமை, பெரிதோ சிறிதோ, பொதுவோ சொந்தமோ (எதுவானாலும்) அதை அலட்சியம் செய்கிறவன் சற்குணத்தை அசட்டை செய்தவனாகின்றான். கடமையைத் தன் இருதயத்தில் துவேஷிக்கிறவன் சற்குணத்தைத் துவேஷிப்பவனாகின்றான்.

சற்குணமுள்ள புருஷன் தனக்கு உரிய கடமையைப் பூரணமாகச் செய்வதில் தன் மனசைக் குவியச் செய்கின்றான்.

மனிதன் தன் சொந்தக் கர்மங்களுக்குத்தானே கர்த்
தாவாயிருக்கிறான். ஆகவே தன் சொந்த ஒழுக்
கத்தைத்தானே ஆக்குவான் ஆகின்றனன்.

மார்ச்சு 6

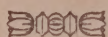
ஒரு மனிதனுக்குச் சம்பவிப்பவைகள் தன் சொந்தக்
(கர்மங்களின்) பிரதிபலன்களேயாம். முயற்சியினால் தப்
பித்துக்கொள்ளவாவது அல்லது பிரார்த்தனையால் மாற்
றிக்கொள்ளவாவது தனக்குச் சக்தியில்லாமல் தன்னைத்
தொடர்ந்துபற்றிய வினைப்பயனானது, ஈடாகத் திரும்ப
அனுபவிக்கும்படி கட்டாயமாய் வற்புறுத்துகின்ற தனது
தீயகர்மங்களின் நிர்தாக்கூண்யமான முடிவாயிருக்கின்றது.
ஏவப்படாமல் (தானே) அவனுக்கு வருகிற ஆக்கங்களும்
கேடுகளும் தான்தானே விடுத்த சப்தங்களின் எதிர்முழுக்க
மாகிய எதிரொலிகளாயிருக்கின்றன.

மனிதன் காரணத் தொடரில் அகப்பட்டவனாயிருக்கி
றான். அவனுடைய வாழ்க்கை காரண காரியங்களால்
ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வினைதப்பும் அறுப்பும் தானாக
வே இருக்கின்றது. அவனுடைய ஒவ்வொரு செயலும்
பயன்களோடு ஒத்த நிறைகொள்ளத்தக்க காரணமாயிருக்
கின்றது. அவன் காரணத்தைத்தானே (இஷ்டப்படி)
தெரிந்தெடுக்கிறான் இதுவே (சுவாதீன சித்தம்). அக்கா
ணத்தின் பயனைத்தான் தெரிந்தெடுக்கவாவது, மாற்றவா
வது, அல்லது தவிர்க்கவாவது முடியாது (இதுவே ஊழ்
வினைப்பயனும்). இவ்வாறு காரணங்களைத் தொடங்கும்
சக்திதான் சுவாதீன சித்தம் எனப்படுகின்றது. (காரணத்தி
னின்றும் வந்த) பலன்களுக்குட்படுவதே ஊழ்வினைப்பய
னாகும்.

ஒழுக்கம் ஊழ்வினைப்பயனும்.

துக்கத்தின் ஒவ்வொரு உருவமும் மனசின் தப்
பான நிலைமையினின்றும் உதிக்கின்றது.

மார்க்க 7

பாவம் அனைத்தும் அறியாமையேயாம். அது இருட்டி-
னாலும் பரிபக்குவமின்மையாலும் ஏற்பட்டதோர் நிலைமை
யாகின்றது. தப்பான நினைப்பும் தப்பான செய்கையும்
உடையவன், கல்விச்சாலையிலுள்ள அறிவிலா மாணவனைப்
போல இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உளன் ஆகின்றனன்.
அவன் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு ஒப்பச் சரியாய் நினைக்க
வேண்டிய விதத்தையும் செய்யவேண்டிய விதத்தையும்
கற்றுக்கொள்ளவேண்டியவனாயிருக்கின்றனன். கல்வி கற்-
கும் மாணவன் தன் பாடங்களைத் தப்பாகப் படிக்கிறவரை
யில் சந்தோஷமுள்ளவனாகான். பாவம் வெல்லப்படாமல்
நிகழும்பொழுது துக்கத்தினின்றும் தப்பிக்கொள்ளமுடி-
யாதது.

இவ்வாழ்க்கையானது ஒருவனுக்குப் பாடங்களின் வரி-
சைக் கிரமமாயிருக்கின்றது. சிலர் அவற்றைக் கற்பதில்
ஜாக்கிரதையாயிருக்கின்றனர்; ஆகவே அவர்கள் பரிசுத்த
மும், விவேகமும், பூரண சந்தோஷமுமுடையவர் ஆகின்-
றனர், மற்றவர்கள் சிரத்தையின்றி முயற்சி எடுக்கின்றிலர்,
ஆகவே அவர்கள் அசுத்தமும், மெளட்டியமும் துக்கமும்
உடையராய் இருக்கின்றனர்.

ஆனந்தமானது மனசின் ஐக்கிய நிகழ்ச்சியே.

ஒருவன் சாந்தி அடையவேண்டுமானால் அவன்
இச்சையினின்றும் விடுபடல் வேண்டும்.

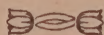
மார்க்க 8

தன்னயம் பாராட்டாமல் அல்லது இச்சையானது பேரா
சையின் ஸ்தூல வடிவங்களிலும், தெளிவாய், மனசை
அடக்காத நிலைமைகளிலும் தங்குகின்றது. அது ஒருவன்
தன்னைத்தானே பாராட்டி மகிமைப்படுத்தலுடன் சூக்கும்
மாய்ச் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு அந்தரங்க நினைப்பை
யும் தெரிவிக்கின்றது. அது மற்றவர்களது தன்னய விருப்
பை நெடிதும் கவனித்து அதற்காக அவர்களைக் குற்றம்
சார்த்திப் பேசும்படி ஒருவனைத் தூண்டும்பொழுது,
மிகவும் வஞ்சனையும் ஏமாற்றமு முள்ளதாயிருக்கின்றது.
மற்றவர்களிடத்திலுள்ள தன்னய விருப்பை இடையறுது
கவனிப்பவன் தன் சொந்தத் தன்னயவிருப்பை அடக்க
மாட்டான். நம்மையே நாம் சுத்தப்படுத்தினாலன்றி, மற்ற
வர்களைக் குற்றம் சுமத்துவதால் நாம் தன்னய விருப்பை
விட்டொழியமாட்டோம். தன்னை அடக்குவதனால்ன்றிப்
பிறர் வருந்தும்படி அவரைக் குற்றப்படுத்துவதினால் இச்
சையை விடுத்து சாந்தத்திற்கு ஏகும் வழி நமக்கு ஏற்பட
மாட்டாது. மற்றவர்களுடைய தன்னய விருப்பை அடக்
குவதற்கு நாம் ஆவலுடன் முயற்சிப்பதால் நாம் இச்சை
யுட் கட்டுப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம். நம் சொந்தத்
தன்னய விருப்பைப் பொறுமையுடனிருந்து வெல்லுவ
தால் நாம் சுவாதீன நிலைக்கு ஏறுகின்றோம்.

மேற்போகும் பாதை எப்பொழுதும் சமீபத்திலே யிருக்கின்
றது. அது தன்னை அடக்கும் பாதையேயாம்.

மேற்கதி விருப்பமே—ஞானிகளுக்கு இன்பம்.

மார்க்க 9

மனிதன் மேற்கதி விருப்பத்தின் சிறகுகளின்மீது இகலோகத்தினின்றும் பரலோகத்துக்கும், அஞ்ஞானத்தினின்றும் ஞானத்திற்கும், துச்சமான இருளினின்றும் உச்சமான ஒளிக்கும், மேற்செல்லுகின்றான். அஃதின்றி அவன் இகலோகத்திற்குரியதும், ஐம்புல நுகர்ச்சிக்குரியதும், அறிவில்லாததும், ஞானவேசமற்றதுமாகிய இழிவான பிராணியாயிருக்கின்றான். மேற்கதி விருப்பமாவது, நீதி, இரக்கம் தூய்மை அன்பு எனும் பரலோகப் பொருள்களின் விருப்பமேயாம்; அதற்கு அந்நியமாகிய விருப்பமாவது, தனது உடமைகள், தனது அதிகாரம், சிற்றின்பங்கள், சிற்றின்ப அனுபவங்கள் ஆகிய இவ் உலகப் பொருள்களின் விருப்பமேயாம். ஒருவன் மேற்கதியை விரும்பத் தொடங்குதல் என்பது, தன் இழிவான நிலைமையை வெறுத்து மேலான நிலையைக் கருதுவதேயாம். அவன் மிருகத்தன்மையின் மயக்கமுள்ள தூக்கத்தை விட்டெழுந்து உயர்ந்த பேறுகளையும் பூரண வாழ்வையும் அறிந்துவிட்டா னென்பதற்கு அது நிச்சயமான அடையாளமாயிருக்கின்றது.

மேற்கதி விருப்பமானது எல்லாக் காரியங்களையும் சாத்தியமாகச் செய்கின்றது.

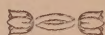
மேற்கதி விருப்பமுள்ள மனிதன் பரமண்டலத்
தின் உச்சஸ்தலம்வரை செல்லும் பாதையை
பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கிறான்.

மார்ச்சு 10

மேற்கதி விருப்பத்தின் சுகமானது மனசை ஸ்பரிசிக்கும்
பொழுது அது அதனை உடனே செம்மைப்படுத்துகின்
றது. அதன் அழுக்குகளின் களிம்பு நீங்கத் தொடங்கு
கின்றது; அதுமட்டோ மேற்கதி விருப்பம் மனசைப் பற்
றும்பொழுது யாதொரு அசுத்தமும் அதிற் பிரவேசிக்க
முடியாது, ஏனென்றால் அசுத்தமும் சுத்தமும் ஒரே காலத்
தில் நினைவில்த் தங்கமுடியாது. ஆனால் மேற்கதி விருப்
பத்தின் முயற்சியானது முதலில் நரம்புப் பிடிபோன்ற
வருத்தமுள்ளதாயும், சொற்பக்காலம் நிகழக்கூடியதாயும்,
இருக்கின்றது. மனசானது தனக்கு வழக்கமாகிய தப்பி
தத்துக்கே திரும்பச் செல்லுகின்றது; அதை இடையறாது
புதுப்பித்தல் வேண்டும்.

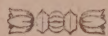
நீதிக்காகத் தாகங்கொள்வதும்; சுத்தமான வாழ்க்
கைக்காகப் பசிபுலுவதும்; திவ்யமான மேற்கதி விருப்பின்
சிறகுகளின்மீது சுகமாய்க் கிளம்புவதும்—இதுதான் ஞா
னத்திற்குச் சரியான பாதை, இதுதான் சாந்திக்குச் சரி
யான முயற்சி, இதுதான் தெய்வமார்க்கத்திற்குச் சரியான
தொடக்கம்.

சுத்தமான வாழ்க்கையை நேசிப்பவன் மேற்கதி விருப்பின்
உற்சாக ஒளியினால் தன் மனசைத் தினந்தோறும்
புதுப்பிக்கின்றான்.

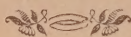

குற்றம் கொழித்தெடுத்து விடப்படுகின்றது, மிஞ்சி
நிற்பது உண்மையாகிய சொர்னமே.

மார்ச்சு 11

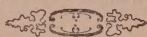
சிற்பொருளை வேறு தன்மையுறச் செய்வதானது, மனிதர்
பற்றியும் பொருள்கள் பற்றியும் நிகழாநின்ற தன்னய
விருப்பச் சாதாரண மனோகிலையை முற்றிலும் மாற்று வ
தில்த் தங்கியிருக்கின்றது. இந்த மாறுதலானது முழு
வதும் புதுமாதிரியான அனுபவங்களைக் கொண்டுவருகின்
றது. இவ்வாறு ஒருவகையான இன்பவிருப்பமானது
சமூலமாகச் சோதிக்கப்பட்டு ஞானஸ்மரணையில் சிறிதும்
இடம் பெறவிடாமல் ஒழிக்கப்படுகின்றது; ஆனால் அந்த
விருப்பம் அதிஷ்டத்திருந்த மனோ சக்தியானது முற்றி
லும் அழிபடவில்லை. அது அதிக பரிசுத்தமான சத்துவ
ரூபமாக மாறுதல் அடைந்து மேன்மையுள்ள சங்கற்ப
ப்ரதேசத்திற்கு மாற்றப்பட்டுப் போகின்றது. சத்துவ
பரிபாலன பிரமாணமானது ஜடப்பொருளிற்போல சிற்
பொருளாகிய மனசிலும் எங்கும் வியாபிக்கின்றது. கீழான
போக்கில் விடாமல் தடுத்துவைக்கப்பட்ட சக்தியானது
சித்தின் பிரவிருத்தியையுடைய மேலான தேசங்களில்
தடையின்றி விடப்படுகின்றது.

ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய தெளிவும் இருளற்றதுமான
உன்னதஸ்தலங்கள்.

(சத்துவம் = ஒரு பொருளை விட்டுப்பிரியாத சக்தி.)

(மனோ நிலையை) மாற்றுவதின் ஆரம்ப நிலைமை யானது வருத்தமுள்ளதாயும் ஆனால் சுருக்கமாய் மிருக்கின்றது, ஏனென்றால் அந்த வருத்தமானது விரைவில் பரிசுத்தமான ஞானைந்த மாய் மாறுதல் அடைகின்றது.

மார்ச்சு 12

தெய்வத்தன்மையையுடைய வாழ்க்கையை நோக்கிச் செல்லும் பெரியோர் மார்க்கத்தின் நடுவழி ப்ரதேசத்தில் பரித்தியாகமாகிய தேசம் இருக்கின்றது, அதுவே மோக்ஷத்தின் சமபூமியாய் இருக்கின்றது. பழைய இச்சைகளும், பழைய விருப்பங்களும், பழைய அதிகார இச்சைகளும் நினைப்புகளும் தூர எறிந்துவிடப்படுகின்றன. ஆகிலும் அவைகளே இன்னும் அதிகமான அழகும், அதிகமான ஸ்திரமும், என்றும் அழியாத அதிக திருப்தியுமுள்ள ரூபத்தில் திரும்ப வருகிறதற்குத்தான் (விடப்படுகின்றன). நெடுங்காலம் காத்துவைக்கப்பட்ட விலைபெற்ற ஆபரணங்கள் உருக்கும் உலையில் மனவருத்தத்துடன் இடப்பட்டு புதுமையும் பூர்த்தியுமான அணிகளாகத் திரும்ப உருவாக் கப்படுதல்போல, ஞானசம்பந்தியான இரசவாதியானவன் நெடுநாள்த் தங்கியிருந்த எண்ணங்களையும் வழக்கங்களையும் பிரிவதற்கு முதலில் வருத்தப்பட்டுக் கடைசியாக அவற்றை விட்டுவிடுகிறான். சிறிதுகாலம் செல்லவே, அவைகளே புதிய புத்திதத்துவங்களாகவும், அபூர்வமான அதிக வல்லமையுள்ளவைகளாகவும், அதிக சந்தோஷமுள்ளவைகளாகவும் புதிதாய் மெருகிடப்பட்டு அழகிய ஜொலிப்புள்ள ஞான ஆபரணங்களாகத் தன்னிடம் திரும்ப வந்திருப்பக் கண்டு சந்தோஷமடைகிறான்.

விவேகியானவன் கோபத்தைச் சாந்தியினாலும், பகையை அன்பினாலும் போக்கி தீமைக்கு நன்மையே திரும்பச் செய்கின்றான்.

நிகழ்கால நடப்பானது சென்றகால நிகழ்ச்சி முழுவதின் கலப்பாக இருக்கின்றது; ஒரு மனிதன் எப்பொழுதாவது நினைத்துள்ளதும் செய்துள்ளது மாகிய அனைத்தின் தீர்ந்த முடிவானது தனக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கின்றது.

மார்ச்சு 13.

எல்லாப் பொருள்களின் ஊடும் மேலும் வேலைசெய்கிற பூரணமான நியாயப்பிரமாணத்தைப்பற்றியும் மனுஷ்ய காரியம் அனைத்திலும் பிரவர்த்தித்துச் சரிப்படுத்துகிற பூரண நீதியைப்பற்றியும் இவ்வாறு அறிவதுதான், தன் சத்துருக்களை நேசிக்கும்படிக்கும், பகை, கோபம், முறையிடுதல் ஆகிய அனைத்தும் தன்னை ஒட்டாதபடிக்கும் நல்ல மனிதனுக்குச் சக்தியை உண்டுபண்ணுகின்றது; ஏனென்றால், தன்னுடைய சொந்தம்தான் தன்னை அடையக்கூடும் என்பதையும், துன்புறுத்துகிறவர்களால் தான் சூழப்பட்ட போதிலும் தன் சத்துருக்களானவர்கள் குற்றமற்ற (கர்ம) பிரதிபலனின் அறிவிலாக் கருவிகளாய்த்தான் இருக்கின்றனர் என்பதையும் அறிகின்றனன்; ஆகவே அவன் அவர்களைக் குறைகூறுகிறதில்லை; ஆனால் அமைதியுடன் தன்கணக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பொறுமையுடன் தான் நீதிப்படி கட்டுப்பட்ட கடன்களைச் செலுத்துகிறான். ஆனால் இவ்வளவுமட்டு மன்று; தன் கடன்களைச் செலுத்துகிறது மாத்திரமன்று; இனிமேற் கடன்படாதபடி ஜாக்கிரதை எடுத்துக்கொள்கிறான். அவன் தன்னைத் தானே காத்துக்கொள்கிறான்; தன் செய்கைகளைக் குற்றமறச் செய்துகொள்கிறான்.

ஒழுக்க லக்ஷணங்கள் மனசின் ஸ்திரமான பழக்கவழக்கங்களாயும், செய்கைகளின் பலன்களாயும் இருக்கின்றன.

சுவர்க்கமும் நரகமும் இவ்வுலகத்திலே இருக்கின்றன.

மார்ச்சு 14.

ஏவப்படாமல் ஒன்றும் வருகிறதில்லை; நிழல் இருக்கிற இடத்தில் பதார்த்தமும் உளது. ஒருவனுக்கு நேர்கிற தானது அவனுடைய சொந்தச் செயல்களின் பயனே யாம். உற்சாகமுள்ள முயற்சி, அதிகப் பெரிதான முயற்சிக்கும் பெருகுகின்ற செல்வத்திற்கும் நடத்துகிறதுபோலவும், செய்யப் பின்வாங்குகிற அல்லது திருப்தியில்லாமல்த் தொடுக்கிற முயற்சி குறைவுற்ற முயற்சிக்கும் குறுகிப் போகிற செல்வத்திற்கும் நடத்துகிறது போலவும், வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிலைமைகளில் எல்லாம் நாம் காண்கின்றோம்—அவைகள் கர்மபலன்களாக, ஒவ்வொரு பிரத்தியேக மனுஷனுடைய நினைப்புகளாலும், செயல்களாலும் ஆகிய வினைப்பயன்களாக இருக்கின்றன. அப்படியே மிகவும் வெவ்வேறான ஒழுக்கங்கள் விஷயத்திலும்—அவைகள் செயல்களின் விதைப்பினின்றும் பக்குவப்படுவதும், பக்குவப்பட்டது மாகிய வளர்ச்சிகளாக இருக்கின்றன. அந்த விதைப்பானது காணப்பட்ட இந்த உலக வாழ்க்கையில் மட்டும் அடங்கியதன்று; ஆனால் எண்ணிறந்த ஜனன. மரணங்களின் வாயில்களை வியாபிக்கிற அனந்தமான வாழ்க்கையினூடும் பின்னோக்கிச் செல்லுகின்றது; அஃதன்றியும் அது தன் சொந்த விளைபலனை அறுத்துக் கொண்டும், தன் கர்மங்களின் தீத்திப்பும், கசப்புமுள்ள பலன்களை நுகர்ந்து கொண்டும், வரம்பிடத்தகாத வருபிறப்பினுள்ளும் விரிந்து செல்லும்.

ஒழுக்கம் பக்குவப்படுவதற்கு இவ்வாழ்க்கை ஓர் பெரும்
கல்விச்சாலையா யிருக்கின்றது.

பரிசுத்தமான காரியங்களைத் திரும்பத் திரும்ப
நினைப்பதால் இருதயம் சுத்தப்படுதல்.

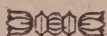
மார்ச்சு 15.

மனிதன் சங்கற்பவடிவான பிராணியாயிருக்கிறான். அவனுடைய வாழ்வும் ஒழுக்கமும், தான் வழக்கமாய்ச் சிந்திக்கிற நினைவுகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. அப்பியாசத்தாலும், சகவாசத்தாலும், வழக்கத்தாலும் நினைப்புகள் மிக மிகச்சுருவாயும் பற்பல முறையும் தங்களையே திரும்பத்திரும்பக் கொள்ளும்படிக்கும், அப்படியே ‘‘வழக்கம்’’ என்னும் சுயம்பவச்செயலை உண்டாக்குவதால், ஒழுக்கத்தை, குறிப்பிட்டபோக்கில் ‘‘நிலை நிறுத்தும் படிக்கும்’’ இடங் கொடுக்கின்றன. பரிசுத்தமான எண்ணங்களைத் தினந்தோறும் மனனம்செய்வதால் மனனம்செய்யும் மனிதன் பரிசுத்தமும் அறிவு விளக்கமுமுள்ள செயல்களை உண்டாக்காதின்ற பரிசுத்தமும் அறிவு விளக்கமுமுள்ள நினைப்பின் வழக்கங்களை உண்டாக்குகின்றான். பரிசுத்தமான எண்ணங்களை இடையறாது சிந்திப்பதால் கடைசியில் அவன் அந்த எண்ணங்களுடன் ஒன்றுபட்டவனாகி, பரிசுத்தமான செயல்களைப் பெற்ற பேற்றைத் தோற்றுவிக்கிற சுத்தப்பட்ட பிராணியாயிருக்கிறான்.

வாழ்க்கையின் அனுஷ்டானத்தில் அத்தகைய தூய்மையை உருப்படுத்திக் கொள்வதால் அடைந்த தீவ்ய ஞானப்பேறு.

தன்னைத்தானே அடக்கி ஆளுகிறவன் தன்
துன்பங்களை பெல்லாம் ஒழித்துவிடுவான்.

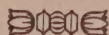
மார்க்க 16.

தன் சொந்த (கஷ்ட) ததைத் தானே நீக்குபவனாயும்
தனக்குத்தானே இரகசியனாயும் இருப்பதாக ஒருமனிதன்
கண்டுகொள்ளுகிற தினமே செளபாக்கியமுள்ள தினம்,
மறக்கப்படாத தினமாயிருக்கின்றது. தனது சகல துன்
பத்திற்கும் ஞானமின்மைக்கும் காரணம் தனக்குள்ளே
இருக்கின்றது. தன்னயம் விரும்பும் எண்ணங்கள், அசுத்த
மான விருப்பங்கள், உண்மையால் உருப்படாத செயல்
கள், விஷவித்துக்களா யிருக்கின்றன; அவற்றினின்றும்
சகல கஷ்டமும் உண்டாகின்றது, ஆனால் தன்னய விருப்
பற்ற நினைவுகளும், பரிசுத்தமான மேற்கதி விருப்பங்
களும், உண்மையின் இனிய செயல்களும், சகல செளபாக்
கியத்தையும் வளர்க்கிற வித்துக்களாயிருக்கின்றன.

தன்னய மறுப்பவன் சாந்தி நிகழ்கின்ற புண்ணிய
ஸ்தலத்தைக் கண்டுகொள்வான்.

தன்னைப் பரிசுத்தப்படுத்திக்கொள்பவன் தன்
அஞ்ஞான முழுவதையும் அழித்துவிடுவான்.

மார்ச்சு 17.

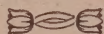
தன் நாவை அடக்குகிறவன் புத்திதத்துவத்தில் ஜெயம்
பெற்ற தர்க்கவாதியைவிடப் பெரியவனாயிருக்கிறான்; தன்
மனசை நன்றாய் அடக்குகிறவன் அனேக ஜாதியாரின்
அரசனைவிட அதிக வல்லமையுள்ளவனாயிருக்கிறான்.
தன்னை முற்றிலும் கீழ்ப்படிதலுக்குள் வகிக்கிறவன் தேவர்
களையும் தேவதூதர்களையும்விடப் பெரியவனாயிருக்கிறான்.
தான் எனும் அபிமானத்துக்குட்படுகிறவன் தன் சொந்த
முத்தியைத்தான் முயன்றடையவேண்டுமென்று கண்டறி
யும்பொழுது, அதே நிமிஷத்தில் தன் தெய்வீக மனுஷத்
தன்மையின் மகிமையில் உயருவான்; “இதுமுதல் இஸ்ர
வேலில் எஜமானாயிருப்பேன், சிறைச்சாலையில் அடிமையா
யிருக்கமாட்டேன்” என்று சொல்லுவான்.

ஒரு மனிதன் இதைக் கண்டறிந்து தனது அந்தரங்க
ஒழுக்கத்தைப் பொறுமையாய் சுத்தப்படுத்தத் தொடங்கு
கிறவரையில் நிலைபெற்ற சாந்தியை அடைகிற மார்க்கத்
தை அவன் காணமுடியாது.

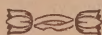
தன்னை அடக்கியாளுவதாலும், தனது அறிவு விளக்கத்தாலும்
நிறைவுற்ற சாந்தியும் இன்பமுமுள்ள ஒழுக்கம்.

பொறுமையின்மையானது மனத்துடிப்புக்கு ஓர்
வேலைக்காரியாயிருக்கிறது, எந்த மனிதனுக்கும்
ஒருபோதும் உதவிபுரிந்ததில்லை.

மார்ச்சு 18.

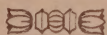
உயர்வுற்ற நீதிதர்மங்களையும் நித்திய நடப்புகளில் அவற்
றின் பிரயோகங்களையும்பற்றி அமைதியாய்ச் சிந்தனை
செய்வதில் தினந்தோறும் குறைந்தபடியும், ஒரு மணி நே
ரம் விரியோகம் செய்தால் உனக்கு மிக்க உதவி கிடைக்
கும். இவ்விதமாய் அமைதியும் அமரிக்கையுமான பலத்
தை உண்டாக்கிக்கொள்வாய்; சரியான அறிவையும் திருத்
தமான தீர்மான புத்தியையும் வளர்விப்பாய். காரியங்களை
அவசரப்படுத்த ஆவல்கொள்ளாதே. உனக்கு எட்டிய
வனாக்கும் உன் கடமையைச் செய்; சிஷிக்கப்பட்டதும்
தன்னய மறுப்புற்றதுமான ஒழுக்கத்தை அனுஷ்டி; மனோ
வேகத்தை அடக்கு. உன்னுடைய கருத்து, அதற்குரிய
காலத்தில் முற்றும் நிறைவேறும் எனும் நம்பிக்கையை
உறுதியாய் வைத்துக்கொண்டு, (மனோபீஷ்ட) உணர்ச்சி
களால் அன்றி நீதியும் ஞானமும் வாய்ந்த ஒழுக்கவிதிகளை
அனுசரித்து உன் நடக்கைகளை நடத்துவாயாக.

மென்மேலும் தகுதி ஆகிக்கொண்டே போ, நீ மிகவும் பூர்த்தி
யாக வளரவே, தப்புகள் வரவரக் குறையும்,
கஷ்டமும் குறையும்.

உண்மை என்னும் அரசனது கிரீடம் நீதிபொருந்திய வாழ்க்கை; அவனுடைய செங்கோல் சாந்தி எனும் செங்கோல்; அவனது சிங்காசனம் மனித ஜாதியாரது இருதயங்களில் இருக்கின்றது.

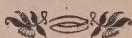
மார்க்க 19.

ஒவ்வொரு இருதயத்திலும் அரசர் இருவர் இருக்கின்றனர், ஆனால் ஒருவன் அபஹாரி, கொடுங்கோலன்; அவனுக்குத் “தான்” எனும் நாமம். அவனுடைய எண்ணங்களும், செயல்களும், காமம், பகை, கோபம், கலகம் உள்ளவைகளாயிருக்கின்றன; மற்றொருவன் பாத்தியமுள்ள அரசன், அவன் பெயர் “உண்மை” அவனுடைய எண்ணங்களும், செயல்களும், பரிசுத்தமும், அன்பும், ஆமரிக்கையும், சாந்தமுமுள்ளவைகளாகும். சகோதரனே, சகோதரியே, எந்த அரசனுக்குக் கீழ்ப்படிவாய்? எந்த அரசனுக்கு உன் இருதயத்தில் மகுடம் சூட்டியிருக்கிறாய்? “நான்” “உண்மை” எனும் அரசனுக்குப் பணிகளேன், என்னுடைய அந்தரங்க இருதயத்தில் “சாந்தி” எனும் அரசனுக்கு மகுடம் சூட்டியிருக்கிறேன்” என்று உன் ஆன்மாவோடு நீ சொல்லக்கூடுமானால் நல்லது. அந்தரங்கத்திலுள்ள பரலோக ஸ்தலங்களில் நீதி என்னும் மன்னனைக் கண்டு அவனுக்கு தன் இருதயத்தை வணங்கச் செய்வன் மெய்யாகவே பேரின்பமும் நித்திய வாழ்வும் உடையவனாய் இருப்பான்.

இருதயத்தின் குற்றமில்லாத் தன்மையில் சக்தி தங்குகின்றது. இவ் உலகப்பொருள்களெல்லாம் அரிகுறிகளே.

உள்ளத்திலுள்ள குற்றங்களையும் அசுத்தங்களை
யும் வேருடன் களைவதால்தான் உண்மையின்
ஞானம் அடையப்படும். ஞானத்திற்கும்
சாந்திக்கும் வேறு வழி யில்லை.

மார்ச்சு 20.

அறிவின் வழியே கிடைத்த சாந்தியானது வேறு சங்கதி
யாலாவது சந்தர்ப்பத்தாலாவது அசைக்கமுடியாத அல்
லது கெடுக்கமுடியாததோர் சாந்தியாகின்றது; ஏனென்
றால் அது இரண்டு புயற்காற்றுகளின் இடையேயுள்ள
கேவலம் தோற்றமான அமைதியதன்று, ஆனால் அறிவி
னால் உண்டாகிய நிலைபெற்ற சாந்தியாகின்றது. மனிதர்
களுக்கு இவ்வித சாந்தி இல்லை; ஏனென்றால் அவர்கள்
அறிகிறதில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் தெரிகிறதில்லை; ஏன்
அவர்கள் அறிகிறதில்லை, தெரிகிறதில்லை யென்றால் தங்கள்
சொந்தத் தவறுகளாலும் அசுத்தங்களாலும் மறைக்கப்
பட்டு மூடமாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்; இவைகளை விட்டு
விட அவர்கள் பிரியப்படாதிருக்கையில் தன்னயம் பாராட்
டாத ஒழுக்கங்களைப்பற்றி முற்றிலும் அறியமுடியாமலிருப்
பது சித்தம்.

ஒருவன் தன் காம இச்சா விஷயங்களை இச்சிக்கும்போழுது
அவன் விவேக ஞானத்தை விரும்பமுடியாது.

சிறிதளவுகூட மற்றவர்கள் மூலமாய் நாம் கஷ்டம்
அடையக்கூடுமானாலும் நம்முடைய கஷ்டங்கள்
நீதியற்றவைகளேயாம்.

மார்ச்சு 21.

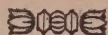
நமது கஷ்டங்களும் தொந்தரவுகளும் முழுவதும் நம்
முடைய அஞ்ஞானத்தினின்றும், தவறான செய்கைகளி
னின்றும் உண்டாகின்றனவா அல்லது சிறிது பாகமோ
அல்லது முழுவதுமோ மற்றவர்களாலும் புறம்பேயுள்ள
விஷயங்களாலும் உண்டாகின்றனவா?

நம்முடைய கஷ்டங்கள் நியாயமானவைகளே, முழு
வதும் நமது சொந்த அஞ்ஞானம், தப்புத் தவறுகளாலே
யே உண்டாகின்றன.

உங்களாலேயே நீங்கள் கஷ்டம் அடைகிறீர்கள்; வே
றொருவரும் உங்களைக் (கஷ்டமடையும்படி) கட்டாயம்
செய்கிறதில்லை. இப்படிக்கில்லாவிடில், ஒரு மனிதன் ஒரு
தீமை செய்து தப்பிக்கொள்ளவும், அந்தச் செயலின்
பயன் நிர்தோஷமான வேறொருவன்மீது செல்லவும் கூடு
மானால், நீதியின் பிரமாணமே கிடையாது. அப்பேர்ப்
பட்ட நீதிப்பிரமாணம் இல்லாமல் இந்தப் பிரபஞ்சம் ஒரு
நிமிஷமும் நிலைக்கமுடியாது. எல்லாம் முறைகேடான
குழப்பமேயாகும். மேற்பார்வையில், மனிதர்கள் பிறரால்
கஷ்டப்படுகிறதுபோலத் தோற்றுகிறது ஆனால், அது
தோற்றம் தோற்றமே. ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிக்கு அத்தோற்
றம் நிலைக்கமாட்டாது.

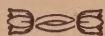
மனிதன் வெளியேயுள்ள நிலைமைகளினின்றும் உண்டான
வன் அல்லன்; வெளி நிலைமைகளே மனிதனினின்றும்
உண்டாயினவாம்.

உண்மையை அறிவதால் சுவாதீனம்
உண்டாகின்றது.

மார்ச்சு 22.

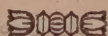
மனிதர்கள் தான் எனும் அபிமானத்தைக்கொண்டு நீதியை விரும்பாமையால் கஷ்டம் அடைகின்றனர்; தான் எனும் அபிமானத்தால் மயக்கத்துக் குட்படுகின்றனர். இந்த மயக்கங்களாலேதான் அவர்கள் பந்தப்பட்டிருக்கின்றனர். ஒரே ஒரு மேலான சுவாதீனம் உண்டு; அதனைத் தன்னைத்தவிர வேறெவராலும் அபகரிக்கமுடியாது--அஃதாவது அன்பு செய்யவும் நீதியை அனுபவிக்கவுமுள்ள சுவாதீனம்; இதனிடத்தில் மற்றெல்லாச் சுவாதீனங்களும் அடங்குகின்றது. அது சாட்டையடிப்பட்டு சங்கிலி பூட்டப்பட்ட அடிமைக்கும், அரசனுக்கும் ஒரே உரிமை உடையது. இந்தச் சுவாதீனத்துக்குப் புக்கவன் தன்னைவிட்டு ஒவ்வொரு விலங்கையும் எறிந்து விடுவான். இதன் மூலமாய் அடிமையானவன் தன் நிர்ப்பந்தங்களது முன்பைவிட்டு வெளியே நடந்துவிடுவான்; இவனை அவன் நிறுத்தமுடியாது; இதன் மூலமாய் அரசன் தன்னைச் சூழ்வுற்ற வளங்களால் தீண்டப்படாமல் ஒழிந்து விடுவான்; உள்ளபடியே அரசனாகவும் இருப்பன்.

வேளியேயுள்ள நிர்ப்பந்தமானது நீதியமைந்த
இருதயத்தைத் தாக்கமாட்டாது.

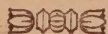
சந்தோஷமானது பாவமற்றவருக்கே உரியது.

மார்ச்சு 23.

விவேகி அறிந்துகொள்ளுகிறான்; அவனுக்கு ஆவல், அச்சம், அவநம்பிக்கை, ஆறுதலின்மை கிடையா; அவன் எந்த நிலைமையிலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் மன அமைதியை இழக்கமாட்டான்; தகுதிக்கும் அறிவிற்கும் தக்கவாறு ஒவ்வொன்றையும் இணக்கிச் சரிப்படுத்திக்கொள்வான்; யாதொன்றும் அவனைத் துக்கப்படுத்தமாட்டாது; அவனுடைய நண்பர்கள் இந்த சடதேகத்தை விட்டு நீங்கினால், அவர்கள் நித்தியமாயிருப்பவர் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆதலால் அவர்கள் விட்டுப்போன சரீரத்துக்காகத் துக்கப்படுகிறதில்லை. அவனுக்கு ஒருவரும் கெடுதல் செய்யமுடியாது; ஏனென்றால் அவன் நிர்விகாரமான பரம்பொருளுடன் கலந்து தானே தானாய் நிற்கிறான்.

ஆதலால் நித்தியமும், நிர்விகாரமும், நாசாகிதமுள்ளவஸ்துவுடன் தானே தானாகி பரிசுத்தமான நன்மையும் நீதியும் அனுஷ்டித்தடைந்த நிர்விகாரத்துவ ஞானமே சாந்தியை உண்டாக்குகிற ஞானமாகும்.

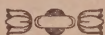
சாந்தியானது பரிசுத்தவான்களுக்கே உரியது.

அன்பு, அமைதி, சாந்தம், தன்னைக் குற்றம்சாட்
டல், மன்னித்தல், பொறுமை, இரக்கம், இடித்
துரை இவைகள் சிற்பொருளின் கருமங்கள்.

மார்ச்சு 24.

ஜடப்பொருள் முகஸ்துதி செய்கின்றது, சிற்பொருள்
இடித்துரைக்கின்றது; ஜடப்பொருள் அறிவின்றி அனுப
விக்கின்றது, சிற்பொருள் விவேகத்தடன் கற்பிக்கின்றது;
ஜடப்பொருள் மறைப்பை விரும்புகின்றது, சிற்பொருள்
வெளிப்படையாயும் தெளிவாயுமிருக்கின்றது; ஜடப்பொ
ருள் நண்பனுடைய தீங்கை ஞாபகம் வைக்கிறது, சிற
பொருள் மிகவும் கொடிய சத்துருவையும் மன்னிக்கின்
றது; ஜடப்பொருள் ஆரவாரமும் முரட்டுத்தனமு
முடையது, சிற்பொருள் மௌனமும் கருணையுமுடையது;
ஜடப்பொருள் மனோவிகாரங்களுக் குட்படுகின்றது, சிற
பொருள் எப்பொழுதும் அமைதியாயிருக்கின்றது; ஜடப்
பொருள் படபடப்பையும் கோபத்தையும் மூட்டுகின்றது,
சிற்பொருள் பொறுமையுடனும் சாந்தியுடனும் அடக்கு
கின்றது; ஜடப்பொருள் யோசனையற்றதா யிருக்கின்றது,
சிற்பொருள் யோசனையுள்ளதா யிருக்கின்றது.

பகை, தற்புகழ், கடுமை, பிரறைக் குறைகூறல், பழிக்குப்பழி,
கோபம், கோடுமை, முகஸ்துதி—இவ்வளவும் ஜடப்
பொருளின் கருமங்கள்.

ஜடப்பொருள் = மாயாவசப்பட்ட நிலை.

சிற்பொருள் = மாயாரஹிதநிலை.

(இந்த உலகப் பற்றை விட்டு) உயர்ந்து உன்னைத்
தானே சுத்தப்படுத்திக்கொண்ட அளவில்த்தான்
நீ மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடும்.

மார்ச்சு 25.

ஒரு உண்மையானது முதலில் காணப்படுகிறது; பிற்பாடு,
அனுபவிக்கப்படுகிறது. அந்தக் காட்சி சுஷணிகமாய் இருக்
கலாம். அந்த அனுபவம் படிப்படியாக அறிவு வெளிப்படு
கிற ஸ்திரமான முறைக் கிரமமாய் இருக்கின்றது. நீ உன்
னைத்தானே ஒரு குழந்தையாக நேசிக்கும்படி பழகல்
வேண்டும்; அந்தப் பழக்கத்தில் தேர்ச்சி உண்டாக உண்
டாக உனக்குள்ளே தெய்வத்தன்மை வெளிப்படும். அன்
பை ஒரு தெய்வீகத்துவமாக இடையறாமல் சிந்திப்பதா
லும், உன்னுடைய நினைப்பு, வார்த்தை, செயல், எல்லா
வற்றையும் அதற்கு இணங்கும்படி செய்துகொள்வதா
லும் மாத்திரம் அன்பு செய்யும் பழக்கம் உனக்கு உண்டா
கக்கூடும்; நீ உன்னையே உற்று நோக்கிப் பார், தூய்மை
யும் தன்னயம் விரும்பாமைபுமாகிய அன்பினின்றும் உண்
டாகாத எதனையும் நீ நினைக்கவாவது, சொல்லவாவது,
செய்யவாவது நேரும்பொழுது இனி அந்தப்போக்கில்
மனசைச் செலுத்தாமல் காத்துக்கொள்வதாகத் தீர்மா
னம் செய்துகொள். அப்படிச் செய்வதால் தூய்மையி
லும், உருக்கத்திலும், பரிசுத்தத்திலும் தினந்தோலும்
விருத்தியடைவாய், அன்பு செய்வது எளிதென்று சீக்கி
ரம் நீ காண்பாய், உனக்குள்ளேயே தெய்வத்தன்மை
யைக் கண்டனுபவிப்பாய்.

அன்பானது முதிர்ந்து இருதயத்தில் அறியப்படும்பொழுது
கிறிஸ்து அறியப்படுகிறார்.

உள் ஒளி உன்னை ஊக்குகிற ஸ்தலத்தை
உண்மையுடன் பின்பற்று.

மார்ச்சு 26.

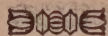
உன் குறைகளை நீ அறிந்துகொள்வது நலம், ஏனென்றால் அவற்றை அறிந்துகொண்டும் அவற்றை நிவிர்த்திக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்துகொண்டும், கூடுமான பொழுதில், கடமையும் தன்னயம் விரும்பாத அன்புமாகிய பரிசுத்த ஆகாயத்துக்குள் அவைகளுக்கு மேலே கிளம்பிச் செல்வாய். பிற்காலத்தில் அஞ்ஞானமான பொருள் (வருமென்று மனசில்) சங்கற்பித்துக் கொள்ளாதே, ஆனால் பிற்காலத்தைப்பற்றி நினைக்க அவசரம் ஏற்பட்டால் அதனை பிரகாசமுள்ளதாகவே நினைப்பாயாக. எல்லாவற்றிற்குமேல், ஒவ்வொருநாளும் உன் கடமையைச் செய், அதனை உற்சாகத்துடனும் தன்னயம் விரும்பாமலும் செய்; அப்பொழுது ஒவ்வொரு நாளும் அதன் அளவிற்குத்தக்கபடி இன்பத்தையும் சாந்தியையும் கூட்டுவிக்கும்; பிற்காலமானது உனக்கு மிகுந்த இன்பத்தைச் சேர்த்து வைக்கும்; உனக்கென்று யாதொரு லாபத்தையும் கருதாமல் உன் கடமைகளை எல்லாம் உண்மையுடன் செய்தலும், எல்லாரிடத்திலும் பசுஷத்தோடு பேசியும் மற்றவர்கள் பசுஷமில்லாத காரியங்களைச் சொன்னாலும், செய்தாலும் அவற்றிற்கு எதிராக யாதொரு கெடுதலும் செய்யாமல் உன்னாற் கூடிய அளவு பசுஷமான காரியங்களைச் செய்தும் அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவதற்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்தலும், உன் குற்றங்களை நிவிர்த்திப்பதற்குச் சிறந்த வழியாகின்றது.

ஒவ்வொரு நிமிஷமும், ஒவ்வொரு நாழிகையும், ஒவ்வொரு நாளும் தன்னை அடக்கியும் பரிசுத்தப்படுத்தியும் கண்முன் நிகழும் வர்த்தமானத்திலேயே உன் முழு இகுதயத் தையும் செலுத்து.

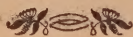

நீதிமான் வெல்லப்படத்தக்கவன் அல்லன்.
எந்தச் சத்துருவும் அவனை வெல்ல முடியாது.

மார்ச்சு 27.

நீதிபுள்ளவன் மறைக்கவேண்டியதொன்றும் இல்லாமையாலும், திருட்டுத்தனமாய்ச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றும் இல்லாமையாலும், மற்றவர்களுக்குத் தெரியப் படாதென்று தான் கருதுகிற எண்ணங்களாவது விருப்பங்களாவது இல்லாமையாலும், பயமில்லாதவனாயும் (குற்ற) நாணமில்லாதவனாய் மிருக்கிறான். அவன் காலடி உறுதியாயிருக்கின்றது, அவன் சரீரம் வளையாமல் நிமிர்ந்திருக்கின்றது, அவன் பேச்சு சந்தேகத்திற் கிடமின்றி நேர்மையுடையதாய் இருக்கின்றது. யாரிடத்திலும் நேர்நேராகப் பேசுகிறான். ஒருவருக்கும் தப்பிதம் செய்யாதவன் யாருக்காவது எப்படிப் பயப்படக்கூடும்? ஒருவரையும் வஞ்சித்து ஏமாற்றாதவன் யார் முன்புக்கு நாணம் அடையக்கூடும்? தப்பிதம் ஒன்றும் அவனிடம் இல்லாமையால், ஒருவரும் அவனுக்கு தப்புச்செய்ய முடியாது. வஞ்சகம் யாதொன்றும் அவனிடம் இல்லாமையால் அவனை ஒருவரும் வஞ்சித்து ஏமாற்ற முடியாது; தீமையானது நன்மையை வெல்லமுடியாது; ஆகையால், நீதிமான்களை நீதியற்றவர்கள் ஒருக்காலும் கீழ்ப்படுத்தமுடியாது.

எல்லாரிடமும் சமாதானமுடைய இருதயமுள்ளவன்களைப் பிஞ்ஞகம், சஞ்சலத்திஞ்ஞகம் துன்பப்படமாட்டான்.

குற்றம் சாட்டி நிந்திப்பதைவிட நேசிப்பது
நல்லது.

மார்க்சு 28.

அநீதி கண்டவிடத்தில் உண்டாகும் கோபகுணம் ஒன்றுண்டு. அது நியாயமுள்ளதாகத் தோற்றுகிறது; ஆனால் மேலான ஒழுக்க நிலையில் நின்று கவனித்தால் அதுவும் நியாயமில்லாததாகக் காணப்படுகிறது. தப்பு அல்லது அநீதிபற்றி எழுகின்ற கோபவிஷயத்தில் (வஹிக்கவேண்டிய) கௌரவமான மாதிரி ஒன்று உளது, அது உபேக்சையையிட மிகவும் உயர்வும் கௌரவமும் உள்ளதென்பது நிச்சயமே; ஆனால் இன்னும் இதனைவிட மிக மேலான கௌரவ குணம் ஒன்று உளது, அதைக்கொண்டு கவனித்தால் அந்தக் கோபம் ஒருக்காலும் அவசியமில்லையென்று காணப்படுகின்றது; அந்தக் கோபத்திற்கு பிரதியாக அன்பையும் சாந்தத்தையும் உபயோகித்தால் இவைகள் அந்தத் தப்பிதத்தை மிகவும் அதிகப் பயன் பெறும்படி நிவிர்த்திக்கின்றன. பிரத்தியக்ஷமாய்த் தீங்கு அடைந்தவன் விஷயமாய் நாம் இரக்கங்கொள்வது அவசியம்; ஆனால் அத்தீங்கு செய்பவன் விஷயத்திலோ அதைவிட மிகவும் அதிகமாய் இரக்கங்கொள்வது அவசியமாகின்றது; ஏனெனில், இவன் மூடத்தனமாய் கஷ்டக் களஞ்சியத்தைத் தனக்குச் சம்பாதித்து வைத்துக்கொள்பவனாயிருக்கின்றனன் அ உனவன் விதைத்த தீங்கை அவனவன் கைப்பற்றுவது நிச்சயம்.

தேய்வத் தன்மையுள்ள இரக்கமானது பூரண அழகுடன் காணப்படும்பொழுது நீதித்துறைபற்றிய கோபமும் ஏனைய சகல கோப சொரூபங்களும் நம்மீது யாதோரு அதிகாரத்தையும் செலுத்தாது ஒழிகின்றன.

ஒருவன் பெருந்தன்மையுள்ள காரியத்தைச் செய்ய
 விரும்புகிறான், செய்கிறதில்லையென்றால் அதனால்
 அவனுக்கு உயர்வு உண்டாகாது,
 ஆனால் இழிவு உண்டாகின்றது.

மார்ச்சு 29.

நற்குணம் என்னும் மொழியானது துற்பலமான கருத்
 தைக் குறிப்பதன்று; அந்தரங்கமான தருமகுணம் என்று
 கொள்ளப்படுகின்றது; அதன் உடன் கைப்பலன் பலமும்
 சக்தியுமாம்; ஆதலால், நல்லமனிதன் துற்பலமுள்ளவன்
 அல்லன், துற்பலமுள்ளவன் நல்லவன் ஆகின்றிலன்.

நாம் பிறரைக் குறைகூறும் தன்மையில் வைத்து பிற
 ருடைய மனோபாவத்தைத் தீர்மானிக்கலாகாது; ஆனால்,
 நம்முடைய சொந்த வாழ்க்கையையும் ஒழுக்கத்தையும்
 பற்றி பயனைக்கொண்டு தீர்மானிக்கக்கூடும்; தீமை செய்
 கிறவன் தன் தீமை துன்பம் கொடுக்கிற தென்பதை விரை
 வில் விளக்கிக் காட்டுகிறான்; நன்மை செய்கிறவன் தன் நன்
 மை இன்பத்தைக் கொடுக்கிற தென்பதை உறுதிப்படுத்து
 கிறான்.

ஒருவன் “பேய்” எனும் பசுமரத்தைப்போலச் செழி
 த்திருக்கக்கூடு மென்பதும், ஆகிலும் நீதியற்றவனாயும்
 இருக்கலா மென்பதும் உண்மையான சங்கதி. ஆனால்,
 அந்தப் பேய்மரம் கடைசியில் அழிந்தாவது அல்லது
 வெட்டுண்டாவது போகிறதென்பதையும் ஞாபகத்தில்
 வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அநீதியுள்ளவர்களது கெதி
 அத்தன்மையதாம்.

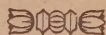
உயர்வுற்ற பிராணி உயர்வுற்ற ஒழுக்கமின்றி இருக்குமென்
 பது நினைக்கத்தக்கதன்று; இருக்கவுமுடியாது.

நற்குணத்துக்கு மிஞ்சியது வேறொன்று
உண்டு என்பது நமக்குத் தெரியாது.

மார்க்க 30.

மனித ஜாதியாருக்குப் போதகாகிரியர்கள் மிகவும் சில
ரே. அப்பேர்ப்பட்டவரின் வருகையில்லாமல் ஆயிரக்
கணக்கான ஆண்டுகள் செல்லலாம். ஆனால், உண்மையான
போதகர் வரும்பொழுது அவரை நாம் அறிதற்கு விசேஷ
மான லட்சணம் அவருடைய ஒழுக்கமேயாம். அவரு
டைய நடை மற்ற மனிதர்களுடையதற்கு வேறுபட்டதா
யிருக்கின்றது. அவருடைய போதனை ஒரு மனிதனினின்
றாவது அல்லது புஸ்தகத்தினின்றாவது ஒருபோதும் கிர
கிக்கப்பட்டதன்று; ஆனால், அவருடைய சொந்த ஒழுக்கத்தி
னின்றே வருகிறது. அந்தப் போதகர் முதலில் தான்
நடந்துகாட்டுகிறார், அப்பால் அப்படிப்போலவே மற்றவர்
களும் எப்படி நடக்கலாமென்பதை அவர்களுக்குப் போதி
க்கின்றார். அவருடைய போதனைக்குத் திருஷ்டாந்தமும்
சாஷியமும் அவரிடத்திலே இருக்கிறது; அஃதாவது அவ
ருடைய ஒழுக்கமே. கோடிக்கணக்கான போதகர்களுக்
குள் ஒருவர்தான் உண்மையான போதகராக மனிதர்க
ளால் முடிவில் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றனர். இவ்வாறு
அங்கீகரித்து உயர்த்தப்படுபவர் நடந்துகாட்டுகிற அவரே.

சகல மதங்களுடையவும் மேலான நோக்கம், மனிதர் அவ்
விதமாய் ஒழுகல்வேண்டுமென்று மனிதர்களுக்குப்
போதிப்பதேயாம்.

அன்பானது தன்னயம் விரும்பும் விவகாரங்
களுக்கெல்லாம் அதீதப்பட்டது, அனுப
வித்துத்தான் அறியக்கூடியதாம்.

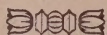
மார்ச்சு 31.

இயேசுவானவர் விதிகள் அடங்கிய ஓர் சட்டத்தை உலகத்துக்கு அளித்தார்; அதை அனுஷ்டிப்பதால் சகல மனிதர்களும் கடவுளுடைய குமார்கள் ஆகக்கூடும்; குறைவற்ற வாழ்க்கையில் வாழக்கூடும். இந்த விதிகள் அல்லது கட்டளைகள், தப்பாக அறியக்கூடாதபடி மிகவும் எளியவும், நேர்மையும், தப்பர்த்தம் கொள்ளத் தகாதனவுமாயிருக்கின்றன. அவைகள் மிகவும் தெளிவாயும் சந்தேகப்பொருள் இல்லாதனவாயு மிருப்பதால், படிப்பில்லாத ஒரு குழந்தையும் அவற்றின் பொருளைக் கஷ்டமின்றிக் கிரகிக்கக்கூடும். அவைகளெல்லாம் மனிதனுடைய நடக்கையைப் பற்றியனவாம், ஒவ்வொரு மனிதனுலுமே தன் சொந்த ஒழுக்கத்தில் பிரயோகம் செய்யப்படக்கூடியவை; ஒவ்வொருவனுடைய தினசரிதையிலும் இந்த விதிகளுடைய கருத்தை நிறைவேற்றுவதிலுத்தான் மனிதவாழ்க்கையின் முழுமையான கடமையும் அடங்கியிருக்கின்றது. இதுவே ஒவ்வொருவனையும் தன் தெய்வப் பிறப்பையும், தெய்வத்தன்மையையும், மேலான நன்மையின் சொருபமாகிய கடவுளிடத்தில் தனது ஐக்கியத் தன்மையையும் முழுதும் உணரும்படி உயர்த்துகின்றது.

***

மனிதர்கள் எவ்விடத்தும் தங்கள் மிகவும் அந்தரங்கமான இருதயங்களில் நன்மையானது தேய்வத்தன்மையது. என்று அறிகிறார்கள்.

மனிதனுடைய எண்ணங்களுக்கும், செய்கைகளுக்கும் அந்நியமாய், அவனுக்கு யாதொரு ஒழுக்கமும், ஆன்மாவும், வாழ்க்கையும் கிடையாது.

ஏப்ரல் 1.

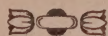
ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் நினைக்கிற நினைப்புகளுக்கும், தான் செய்கிற செய்கைகளுக்கும், தன்னுடைய மனோநிலைக்கும், தான் வாழும் வாழ்க்கைக்கும் தானே பொறுப்புடையவனாயிருக்கிறான். வேறு எந்தச் சக்தியும், எந்தச் சங்கதியும், எந்தச்சந்தர்ப்பமும் ஒருவனை தீமைக்கும் துன்பத்திற்கும் நிற்பந்தம் செய்யமுடியாது. அவன் தனக்குத்தானே நிற்பந்தகனாயிருக்கிறான். அவன் தன் இஷ்டப்படி நினைக்கிறான், நடக்கிறான்; எவ்வளவு விவேகமும் பெரிதும் வாய்ந்த எந்த வஸ்துவும், பரம்பொருளுங்கூட, அவனை நல்லவனாகவும், சுகமுள்ளவனாகவும் செய்யமுடியாது. அவன் தானே நன்மையை ஆராய்ந்தெடுத்துக் கொண்டு அதனால் சந்தோஷமுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்.

இந்த ஜெய சீலமான வாழ்க்கை, ஏதேனும் இழிவான நிலைமையில் திருப்தியடைகிறவர்களுக்குப் பொருந்தாது. அந்த வாழ்க்கையில் தாகமுற்று அதை நிறைவேற்ற விருப்பமுள்ளவர்களுக்கும், உலோபி பொன்னுக்கு ஆசைப்படுகிறதுபோல நீதிக்காக ஆவலுறுகிறவர்களுக்கும் தான் அது பொருந்தும். அது சமீபத்திலேயிருக்கிறது, எல்லாருக்கும் தானே முற்படுகின்றது. அதை ஒப்புக் கொண்டு தழுவிக் கொள்ளுகிறவர்கள் ஆனந்த முற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையின் உலகத்திற்கு பிரவேசிப்பர்; குறைவிலாச் சாந்தியை அடைவர்.

பாவம் செய்வதையும் கஷ்டப்படுவதையும்விட மிகப்பெரிதும்; உயர்வும், மேன்மையும், தேய்வத்தன்மையுமுள்ள வாழ்க்கை இருக்கின்றது.

மனிதன் இருக்கின்றனன்;
அவனுடைய நினைப்புப்படி அவன் இருக்கிறான்.

ஏப்ரல் 2.

மனிதனுடைய வாழ்க்கை வாஸ்தவமாய் உள்ளது; அவனுடைய நினைப்புகள் வாஸ்தவமாய் உள்ளன; அவனுடைய செயல்கள் வாஸ்தவமாய் உள்ளன. உள்பொருளாயிருப்பவைகளை ஆராய்வதில் கவனம் செலுத்துவதானது விவேகத்துக்கு வழியாகின்றது. இத்தகைய ஆராய்ச்சியில், மனிதனை நினைப்புக்கும் மனசுக்கும் அப்பாலாகவும் வேறாகவும் எண்ணுவது மனோராஜ்யமேயன்றி உண்மையானதன்று. இல்பொருளை ஆராய்வதில் கவனம் செலுத்துவதானது குற்றத்துக்கு வழியாகின்றது.

மனிதன் அவனுடைய மனசைவிட்டுப் பிரிக்கப்பட முடியாது; அவனது வாழ்க்கை அவனுடைய நினைப்புகளினின்றும் பிரிக்கப்பட இயலாது. மனசும், நினைப்பும், ஒழுக்கமும், ஒளியையும் காந்தியையும் நிறத்தையும்போல பிரிக்கத்தகாதனவாம். உண்மையான சங்கதிகள், எல்லாவற்றையும், போதுமான அளவு உடையவைகளாய்த் தங்களைப்பற்றி முற்றும் உணர்வதற்குரிய அஸ்திபாரத்தைத் தங்களுக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கின்றன.

வாழ்க்கையாவது நினைத்தலும் நடத்தலுமேயாம்.
நினைத்தலும் நடத்தலும் வேற்றுமையுடையது.

மனிதன் மனசைப்போல விகாரத்துக் குப்படு
கிறான்; அவன் ஆக்கப்பட்டு கடைசியில் பூரண
மாக்கப்பட்டதோர் பொருள் அல்லன், ஆனால்
அவன் தனக்குள்ளே வளர்ச்சிக்குரிய தகுதியை
உடையவனாயிருக்கின்றான்.

ஏப்ரல் 3.

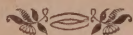
இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்தல், சரியான நினைப்புகளை
நினைத்தல், நல்ல செய்கைகளைச் செய்தல், இவைகள் உயர்
வாயும் மேன்மையாயும் நினைக்கும் விதத்திற்கு இழுக்கின்
றவைகளும், மிகவும் அதிகமான சக்தியையும், நன்மையை
யும், இன்பத்தையும் உடைய தேசங்களுள் மனிதர்களை
உயர்த்துவதற்குரிய நினைப்புகளைத் தெரிந்தெடுப்பதில்
முயலும்படி அவர்களைத் தூண்டுகிற ஊக்கும் சக்திகளுமா
வதைத்தவிர வேறென்ன?

மேற்கதி விருப்பம், தியானம், சிரத்தை இவைகளே
உயர்ந்த மாதிரியுள்ள நினைப்பையும், விசாலமான தோற்ற
முள்ள சாந்தியையும், விரிவான ஞானமுள்ள பூமிகளையும்
அடைவதற்கு எல்லாக் காலங்களிலும் மனிதர் உபயோ
கப்படுத்துகிற முக்கியமான சாதனங்களாகும். ஏனென்
றால், தான் இருதயத்தில் நினைக்கிறபடிக்கே ஆகிறான்;
தனக்குள்ளே புதிய மாதிரியில் நினைக்கும் வழக்கத்தை
உண்டாக்கிக்கொள்வதால் தன் சொந்தக் குற்றத்தினின்
றும், கஷ்டத்தினின்றும் இரகஷிக்கப்படுகிறான்; புதுமாதிரி
நினைப்பவன் புதிய மனிதன் ஆகின்றான்.

மனிதனுடைய நிலைமை அவன் நினைக்கிற ஒவ்வொரு நினைப்
பினாலும் மாறுதலடைகின்றது. ஒவ்வொரு அனுபவமும்
அவனுடைய ஒழுக்கத்தைத் தாக்குகின்றது.

விவேகமுள்ள யோசனைகளைப் பொறுக்கிக்கொள்
வதும், அவசியமாய் விவேகமுள்ள செய்கைகளைச்
செய்துகொள்வதும் தான் விவேக ஞானத்துக்கு
வழிகாட்டுகின்றது.

ஏப்ரல் 4.

சாதாரண ஜனத்தொகுதிகள் தங்கள் ஆன்ம இயற்கை
யைப்பற்றி அறியாதவர்களாதலால் மனப்போக்கினுக்கு
அடிமைகளாய் யிருக்கின்றனர். ஆனால், ஞானியானவன்
மனசைத் தன்வசப்படுத்தினவனாய் யிருக்கிறான், அவர்கள்
குருட்டுத்தனமாய்ப் பின்பற்றுகின்றனர்; அவன் புத்தி
தீக்ஷணயத்துடன் தெரிந்தெடுக்கிறான், அவர்கள் உடன்
கைப்பலனாகிய இன்பத்தையும் சந்தோஷத்தையும் நினை
த்துக்கொண்டு அந்தக்ஷணத்தின் மனோவேகத்துக் கீழ்ப்
படிகின்றனர்; அவன் என்றும் சரியாயுள்ளதைச் சார்பா
கக்கொண்டு மனோவேகத்தை அடக்கி ஆளுகிறான், அவர்
கள் குருட்டுத்தனமான மனோவேகத்துக் குட்பட்டு நீதி
யின் பிரமாணத்தை மீறி நடக்கின்றனர். அவன் மனோ
வேகத்தை அடக்கிக்கொண்டு நீதியின் பிரமாணத்துக்குக்
கீழ்ப்படிகின்றான். ஞானி வாழ்க்கையின் உண்மைப்பொருள்
களை நேருக்குநேர் அறிகிறான்; மனசின் இயல்பை அறிகி
றான்; தன் வாழ்க்கையின் சட்டத்தை யறிந்து அதற்குக்
கீழ்ப்படிகிறான்.

நினைப்பானது ஒழுக்கத்தையும், நிலைமையையும்,
அறிவையும், தீர்மானிக்கின்றது.

சட்டமானது பகஷ்பாதமா யிருக்கமுடியாது. அது
 மாறுதலில்லாத செயற்கை முறையாகின்றது.
 அதை மீறினால் நமக்குத் தீங்கு உண்டாகும்;
 அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தால் நாம் சந்தோஷ
 முள்ளவர்க ளாக்கப்படுகிறோம்.

ஏப்ரல் 5.

நாம் சரியானதைச் செய்வதினால் பேரின்பத்தை அனுப
 விப்பதுபோலவே, தப்புச் செய்வதினால் தெண்டனையாகக்
 கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவேண்டுவது தயவின்மையல்ல.
 நம்முடைய அஞ்ஞானத்தினாலும் பாவத்தினாலும் உண்டா
 கும் தீயபயனுக்கு தப்பிக்கொள்வோமானால், இரக்சிப்பு
 எல்லாம் இல்லாதேபோகும்; அடைக்கல ஸ்தானம் இருக்க
 மாட்டாது; ஏனென்றால், நம்முடைய ஞானத்தினுடைய
 வும் நற்குணத்தினுடையும் நற்பயனை அவ்வாறே இழந்து
 விடக்கூடும். அத்தகைய ஏற்பாடானது மனம் போன
 போக்கும், கொடுமையுமுள்ளதாகும், ஆனால் சட்டமானது
 நீதியும் தயவுமுள்ள முறையாயிருக்கின்றது.

உள்ளபடியே மேலான சட்டமாவது, பிரவிர்த்திப்ப
 தில் குற்றமற்றதும் பிரயோகத்தில் முடிவற்றதுமாய் நித்
 தியமாயுள்ள அன்பின் முறையாயிருக்கின்றது. கிறிஸ்த
 வர் பாடுகிறபடி “நித்தியமான அன்பானது என்றென்
 றைக்கும் நிரம்பியதும் என்றென்றைக்கும் தடையின்றி
 ஓடிக்கொண்டிருப்பதுமா யுள்ளதைத் தவிர வேறின்று.
 புத்தருடைய கற்பனைப்படிக்கும் கவிப்படிக்கும் அது வரம்
 பில்லாத இரக்கமாயிருக்கின்றது.

நாம் படுகிற ஒவ்வொரு துன்பமும் தேய்வஞானத்தை அறிகிற
 தற்கு அதிகச் சமீபமாய் நம்மைக் கொண்டுவருகின்றது.

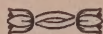
பிரபஞ்சத்தைப் பார்ப்பவர்கள் காரியங்களின்
தந்திரோபாயத்தைப்பற்றி துக்கிக்கிறதில்லை.

ஏப்ரல் 6.

புத்தரானவர் பிரபஞ்சத்தின் சன்மார்க்கப் பிரமாணத்தை
நன்மையான சட்டபிரமாணமாக எப்பொழுதும் குறிப்
பிட்டனர், அது நன்மையைத்தவிர வேறு எவ்வித பொரு
ளாகவாவது கருதப்படுகிறதானால் உள்ளபடியே அது சரி
யாய் அறியப்பட்டதாயில்லை; ஏனென்றால், அதில் தீமை
யின் லேசமும், கொடுமையின் அமிசமும் இருக்கமுடியாது.
அது துர்ப்பலமுள்ளவர்களை நசுக்குவதும் மூடர்களை நாசப்
படுத்துவதுமாகிய இரும்பு மனத்தை யுடைய கொடி
யோன் அன்று. அது சாந்தமான அன்பும் அனைத்துக்
கொள்ளும் இரக்கமுமா யிருக்கின்றது. மிகவும் மெலிந்த
வர்களை தீங்கினின்றும் காப்பதும், மிகப் பலசாலிகளைத்
தங்கள் பலத்தை மட்டுக்குமிஞ்சி உபயோகிக்காமல் இரக்சி
ப்பதும் செய்கின்றது. அது தீமை அனைத்தையும் அழிக்
கின்றது நன்மை அனைத்தையும் பாதுகாக்கின்றது. மிகவும்
அற்பமான முனையைத் தன் ஆதரவில் வைத்து அனைத்
துக்கொள்கின்றது. மிகவும் பெரிதான தப்பிதத்தை ஒரு
மூச்சில் தொலைக்கின்றது. அதைப் பார்த்து ஆனந்தக்
காட்சி; அதை அறிவது பிரம்மானந்தம்; அதைக் கண்டறி
கிறவர்கள் சாந்த நிலைமையில் இருக்கின்றனர். இனி எப்
பொழுதும் அவர்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களா யிருக்கின்
றனர்.

விவேகியானவன் தன் சித்தத்தை தேய்வ ஆஞ்ஞைக்கு
வணங்கச் செய்கிறான்; தன் விருப்பத்தை அதற்கு
அடங்கச் செய்கிறான்.

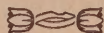
பாவத்தின் கவர்ச்சிகளுக்கு மேல் உயர்வாயாக,
கடந்த வாழ்க்கையாகிய திவ்ய ஞான
ஸ்மரணையுட் பிரவேசி.

எப்ரல் 7.

வேறுபாடு அடைந்துவரும் கிரமத்தில் ஒருகாலம் சம்ப
விக்கின்றது; அப்பொழுது தீமை குறையவும், நன்மை
மீறவும் மனசில் ஒரு புதிய காட்சி, ஒரு புதிய ஞான
ஸ்மரணை, ஒரு புதிய மனுஷ்யத்துவம் உதயமாகின்றது.
இது எய்தியபொழுது ஒரு பக்தன் ஞானியாகி விடுகிறான்.
அவன் மனிதப் பிறப்பை விட்டு தெய்வப் பிறப்பை
அடைகின்றான். அவன் மறு ஜென்மம் எடுத்திருக்கிறான்,
அவனுக்குப் புதிய அனுபவச் சக்கிரம் தொடங்குகின்றது;
அவன் ஒரு புதிய சக்தியைக் கையாளுகிறான்; அவனு
டைய ஞானப் பார்வையின் முன்னர் ஒரு புதிய உலகம்
திறக்கிறது. இதுதான் கடந்தநிலை; இதைத்தான் கடந்த
வாழ்க்கை யென்று சொல்லுகிறேன்.

கடந்த நிலை கைவந்தபொழுது குறுகிய சுபாவம் விரி
வடைகின்றது, திவ்ய வாழ்க்கை அறியப்படுகிறது; தீமை
கடக்கப்படுகிறது; நன்மை எங்கெங்கும் நிகழ்கின்றது.

ஆசையானது தன்னையவாழ்க்கைக்கு மூலகாரணமா
கிறதுபோல, சாந்தியானது கடந்த வாழ்க்கைக்கு
மூலமாகின்றது.

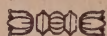
பூரணமான நன்மையை அனுபவித்து அறியும்
பொழுது அமைதியான காட்சி புலப்படுகிறது.

ஏப்ரல் 8.

கடந்த வாழ்க்கையானது ஒழுங்கினால் அன்றி இச்சையினால் ஆளத்தக்கதன்று. அது நிலையற்ற நியாயப்பிரமாணத்தையல்லாது அநித்தியமான மனோவேகத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளத்தக்கதன்று. அதன் தெளிவான ஆகாய வெளியில் எல்லாப் பொருள்களுடையவும் ஒழுங்கான தொடர்ச்சிக் கிரமமானது வெளிப்படுகின்றது; ஆதலால், துக்கம், ஆவல், விசனம் இவற்றிற்கு இனி ஆஸ்பதம் கிடையாது. மனிதர்கள் தான் எனும் அபிமான வசப்படுகிறபொழுது கவலையால் அமிழ்த்தப்பட்டு அனேக காரியங்களில் தொந்தரவடைகின்றனர். மற்றெல்லாவற்றையும் விட அதிகமாய் தனது அநித்தியமான இன்பங்களுக்காகவும், தன்னைக்காத்து இரக்ஷிப்பதற்காகவும், தான் நித்தியமாய் என்றென்றைக்கும் கெடாதிருப்பதற்காகவும் ஆவல் கொண்டு, தனது அற்பமானதும், கவலைக்குள் அழுந்தியதும், துக்கத்தாற் பீடிக்கப்பட்டதுமான தான் எனும் வஸ்துவைப்பற்றிச் சிரமம் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால், விவேகமும் நன்மையுமுற்ற வாழ்க்கையில் இது வெல்லாம் கடந்து செல்லப்படுகிறது. சுயநய பிரீதிகளுக்குப் பிரதியாகச் சர்வோபகாரமான கருத்துகள் நிகழ்கின்றன. தான் என்பதைப்பற்றிய இன்பத்தையும் வினைப்பயனையும் தொடர்ந்த சகல கவலைகளும், தொந்தரவுகளும், ஆவல்களும் இரவில் தோற்றும் சொப்பனத் தோற்றம் போல ஒடிப்போகின்றன.

சர்வோபகாரமான நன்மை காணப்படுகிறது.

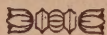
தீமையானது ஓர் அனுபவமே, ஒரு சக்தியன்று.

ஏப்ரல் 9.

தீமையானது பிரபஞ்சத்தில் ஒரு சுவாதீனமான சக்தியாயிருந்தால் வேறெந்தப் பிராணியாலும் அதைக் கடக்கமுடியாது. ஆனால் ஒரு சக்தியைப்போல அது உள்பொருளாயில்லாவிடினும் ஒரு நிலைமையாக, ஒரு அனுபவமாக உண்மையுற்றிருக்கின்றது; ஏனென்றால், அனுபவமெல்லாம் உண்மையின் தன்மையுள்ளதாயிருக்கின்றது. அது அஞ்ஞானத்தின் நிலைமை, பரிபக்குவ மின்மையின் நிலைமை அந்த நிலைமையில், ஒரு குழந்தையின் மூடத்தனமானது, கல்விஞானம் பெருகப் பெருக மறைந்துவிடுகிறது போல அல்லது உதயமாகிற ஒளியின் முன்னர் இருட்டு கரைந்து போகிறதுபோல, ஞான ஒளியின் முன்னர் அது ஒதுங்கி மறைந்து விடுகிறது.

நன்மையின் புதிய அனுபவங்கள் ஞானஸ்மரண பிரதேசத்திற் புகுந்து ஆட்சி செய்யவே, வருத்தப்படுத்தும் தீய அனுபவங்கள் போய்விடுகின்றன.

தான் எனும் அபிமான பூமிக்கு மேற்கடந்திருப்பவனே கடந்த மனிதன் ஆகின்றான்; அவன் தீமையைக் கடந்திருக்கிறவன் ஆவான்.

நல்ல மனிதனுக்கு என்ன சம்பவித்த போதிலும் அவனுக்கு மனக் குழப்பத்தையாவது துக்கத்தையாவது உண்டாக்கமாட்டாது; ஏனென்றால், அவனுக்கு அதன் காரணமும் முடிவும் தெரியும்.

ஏப்ரல் 10.

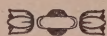
தெய்வ ஒளிபெற்றவன் தான் கடந்துபோன சுயநய வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்குங்கால் அந்த ஜீவியகாலத்தில் நேர்ந்த சகல துன்பங்களும் தனக்கு அறிவூட்டி மேல்நடத்துகிற போதகர்களா யிருக்கின்றன என்றும், தான் அவற்றின் கருத்தை நுழைந்துபார்த்து அவற்றிற்கு மேலாகத் தன்னை உயர்த்திய அளவில் அவைகள் தன்னை விட்டு நீங்கிப்போயின வென்றும் காண்கின்றனன். அவனுக்குப் போதிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட வேலை முடிவுற்றபொழுது அவைகள் அந்த இடத்தில் அவனை ஜயசீலமுள்ள எஜமானாக்கிவிட்டது; ஏனென்றால், இழிபொருள் உயரிய பொருளுக்குப் போதிக்கமுடியாது; அஞ்ஞானம் ஞானத்திற்குப் போதிக்கமுடியாது; தீமை நன்மையை விளக்கமுடியாது; மாணவன் ஆசிரியருக்குப் பாடம் ஏற்படுத்தவு முடியாது. கடக்கப்படும் பொருள் கடக்கும் பொருளை எட்டமுடியாது. தீமையானது தன்னை எஜமானாக மதிக்கிற தனது அதிகார எல்லைக்குள் தான் போதிக்கக்கூடும்; நன்மையின் அதிகார எல்லையில் தீமைக்கு இடமும் கிடையாது அதிகாரமும் கிடையாது.

பலமுள்ள பிரயாணி உண்மையாகிய இராஜமார்க்கத்தில்

தீமைக்குத் தன்னை ஒப்புவித்தல் என்பதை யறியான்;

அவன் நன்மைக்குப் பணிவைமட்டும் அறிகிறான்.

மற்றொருவனை வெல்கிறவன் பராக்கிரமசாலி;
ஆனால், தன்னையே வெல்கிறவன் மிகவும்
கௌரவமுள்ளவனா யிருக்கிறான்.

ஏப்ரல் 11.

தன்னை வெல்வதின் மூலமாக பூரணமான சாந்தம் அடையப்படுகிறது. மனிதன் புறமேயுள்ள பொருள்களைப்பற்றிய மூர்க்கத்தனமான போராட்டத்தை விட்டு விலகுதற்கும், அகத்திலுள்ள தீயகுணங்களோடு கௌரவமான போராட்டத்திற் புகுதற்கும் மேலான அவசியத்தைக் காணாமல் வும் மனிதன் அதை அறியமுடியாது, அணுகமுடியாது. உலக சத்துரு உள்ளே இருக்கிறானே யன்றி வெளியே இல்லை யென்றும், தன் ஆளுகைக்குட்படாத நினைப்புகளே குழப்பத்துக்கும் கலகத்துக்கும் காரணமா யிருக்கின்றன வென்றும், தன்னுடைய சொந்தமான அசுத்தமான இச்சைகளே தன்னுடைய சாந்த குணத்தையும் உலகத்தின் அமைதியையும் கெடுக்கிறவைகள் என்றும் அறிந்திருக்கிறவனே பெரியவானுடைய நெறியைப்பற்றியவனா யிருக்கிறான்.

ஒரு மனிதன் காமம், கோபம், பகை, அகம்பாவம், தன்னயவிருப்பம், போராசை ஆகிய இவற்றை வென்றிருந்தால், உலகத்தை வென்றிருப்பவனா யிருக்கின்றான்.

மற்றொருவனை வென்றவன் திரும்பத் தானும் தோல்வி யடையலாம்; ஆனால் தன்னைத்தானே வெல்கிறவன், (பிறரால்) ஒருக்காலும் வெல்லப்படான்.

பலாத்காரமும் சண்டையும், இச்சைகளையும் பயங்
களையும் மூட்டிவிடுகின்றன; ஆனால், அன்பும்
அமைதியும் இருதயத்தை அடைந்து
சீர்ப்படுத்துகின்றன.

ஏப்ரல் 12.

பலாத்காரத்தினால் வெல்லப்படுகிறவன், அதனால் தன்
இருதயத்தில் வெல்லப்படுகிறவன் அல்லன்; அவன் முன்
னிலும் அதிகப்பெரிய சத்துருவாயிருக்கலாம்; ஆனால்,
சாந்தகுணத்தினால் வெல்லப்படுகிறவன் அதினால் இருதயத்
தில் மாறுதல் அடைகிறான். சத்துருவாயிருந்தவன் நண்ப
னாகின்றான்.

சித்தசுத்தியும் விவேகமுமுடையவர்கள் தங்கள் இரு
தயங்களில் சாந்தம் உடையரா யிருக்கின்றனர்; அது
அவர்களுடைய கிரியைகளிலும் பிரவேசிக்கின்றது; அதனை
அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைகளிலும் உபயோகிக்கின்றனர்.
அது சண்டையைவிட அதிக பலமுள்ளது; பலத்தினால்
வெல்லமுடியாத விடத்தும் அது வெற்றி யடைகின்றது.
அதன் சிறகுகள் நீதிமான்களைக் காக்கின்றன. அதன்
இரக்சிப்புக்குள், தீங்கற்றவர்கள் தீங்கடையமாட்டார்கள்.
தன்னயப்போரின் சூடு தாக்காதபடி அது க்ஷேமமான
அடைக்கலம் அளிக்கின்றது. அது தோற்றவர்களுக்கு
அடைக்கலமாயும், நஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு கூடாரமா
யும், சுத்தவான்களுக்கு ஒரு ஆலயமாகவும் இருக்கின்றது.

தேய்வத்தன்மையுள்ள நன்மை அப்பியசிக்கப் படும்பொழுது,
வாழ்க்கை பேரின்பமா யிருக்கின்றது; பேரின்பமானது நல்ல
மனிதனுக்கு ஒழுங்குற்ற நிலைமையா யிருக்கின்றது.

தெய்வத்தன்மையுள்ள அன்பை அறிந்தனுபவிக்கிறவன் ஒரு புதிய மனிதன் ஆகி யிருக்கிறான்.

ஏப்ரல் 13.

இத்(தெய்வ) அன்பையும், இவ்விவேகத்தையும், இச்சாரந்தத்தையும், இந்த மன அமைதியையும், இருதய அமைதியையும், தான் எனும் அபிமானத்தை விட்டுவிடப் பிரியமும் உற்சாகமு முள்ளவர்களாயும், அவ் அபிமானத்தை விடுவதால் நேரிடுகிற சகல நிலைமையிலும் தாழ்மையுடன் பிரவேசிக்க சித்தமா யிருக்கிறவர்களாயு முள்ள சகலரும் அடையலாம், அனுபவித்தறியலாம். பிரபஞ்சத்தில் தன் இஷ்டப்படி செல்லுகிற சக்தி கிடையாது; மனிதரைப் பந்தப்படுத்தியிருக்கிற வினைப்பயனின் மிகப் பலமுள்ள பந்தங்கள் தானென்பதால் உண்டானவைகளே. மனிதர்கள் துன்பத்தை யுண்டாக்குகிற பாசத்துக்குப் பந்தப்படுகின்றனர்; ஏனென்றால் அவர்கள் அப்படியிருக்க விரும்புகின்றனர்; ஏனென்றால், அவர்கள் தங்கள் பந்தபாசங்களைத் தாங்களே நேசிக்கின்றனர்; ஏனென்றால், தங்களுடைய தான் எனும் சிறிய இருட் சிறையை, இன்பமும் அழகுமுள்ளதாய் நினைக்கின்றனர்; அந்தச் சிறையை அவர்கள் விட்டுவிட்டால் உண்மையும் வகிக்க யோக்கியமுமான எல்லாவற்றையும் தாங்கள் இழந்துவிடுவதுபோலப் பயப்படுகின்றனர். “உங்கள் துன்பம் உங்களிடத்திலிருந்தே விளைகின்றது, வேறெவரும் உங்களை கிர்ப்பந்தப்படுத்துவார் இலர், நீங்களே ஜீவித்து மரிக்கிறீர்கள், வேறெவரும் உங்களை நிறுத்துவாரிலர்”.

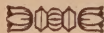
தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விவேகிகளுக்கு, அறிவும் அன்பும் ஒன்றே, பிரிக்கப்படத்தக்கதன்று.

தன்னயம் விரும்பாத அன்பை உலகம் அறிகிற
தில்லை; ஏனென்றால், அது தன் சொந்த இன்
பத்தை அடைவதிலேயே முழு மனதையும்
செலுத்தா நிற்கின்றது.

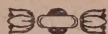
ஏப்ரல் 14.

நிழலானது உருவத்தைப் பின்பற்றுவது போலவும், புகை
யானது நெருப்பைப் பின்பற்றுவது போலவும் காரியம்
காரணத்தைப் பின்பற்றுகின்றது; துன்பமும், இன்பமும்
மனிதரது நினைப்பையும் செயலையும் பின்பற்றுகின்றன.
மறைந்தாவது வெளிப்பட்டாவது உள்ள காரணமின்றி
யாதொரு காரியமும் நம் உலகத்திற்கிடையாது; அந்தக்
காரணம் பூரணமான நீதியோடொத்தே நிகழ்கின்றது.
மனிதர்கள் சென்ற சமீப காலத்திலோ தூரகாலத்திலோ
தீய விதைகளை விதைத்திருப்பதால் கஷ்டமாகிய விளைவை
கைப்பற்றுகின்றனர்; நன்மையாகிய விதைகளை விதைத்
ததின் பயனாக இன்பமாகிய பலனையும் கைப்பற்றுகின்ற
னர். ஒரு மனிதன் இதனைச் சிந்திக்கட்டும், இதனை அறிந்
துகொள்ள முயலட்டும், அப்படியானால் நன்மையாகிய
விதைகளை மட்டும் விதைக்கத் தொடங்குவான்; தன் இரு
தயமாகிய தோட்டத்தில் தான் உண்டாக்கி யிருக்கிற
களைப்புறங்களையும் களைகளையும் எரித்துவிடுவான்.

இந்தத் தேய்வத் தன்மையுள்ள அன்பை முற்றிலும் அறிந்தனுப
விப்பதை நோக்கித்தான் உலக முழுவதும் சஞ்சரிக்கின்றது.

தன் சொந்த இருதயத்தைச் சுத்தி செய்கிறவன்
ரூன் உலகத்திற்கு மிகப் பெரிய உபகாரியாய்
இருக்கிறான்.

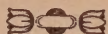

ஏப்ரல் 15.

தன்னய விருப்பமில்லாத அன்பை அறிந்தனுபவிக்கிற
அத்தரும் யுகத்தை விட்டு உலகமானது இப்பொழுதும்
நிகழ்கின்றது; இனிமேலும் பல்லாண்டுகளாக நிகழும்.
உனக்குப் பிரியமிருந்தால், துரபிமானம், பகை, சாந்த
மும் மன்னிப்புமுள்ள அன்பை நிந்தித்தல் ஆகிய தீமை
யை விட்டு நீங்கினால், தன்னயம் விரும்பும் தான் என்ப
தைக் சடத்தலால் நீ இப்பொழுதே அந்தத் தருமயுகத்
திற்பிரவேசிக்கலாம்.

பகை, வெறுப்பு, நிந்திப்பு உள்ள இடங்களில் தன்
னயம் விரும்பாத அன்பு தங்குகிறதில்லை. சகல நிந்திப்
பையும் விட்டொழிந்துள்ள இருதயத்தில்தான் அது
தங்குகின்றது.

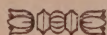
அன்பானது சகல பொருள்களுடைய இருதயத்தி
லும் இருக்கிறதென்று அறிந்து அந்த அன்பினது நிறைந்த
சர்வ வல்லமையையும் அறிந்தனுபவிக்கிறவன், நிந்திப்புக்
குத் தன் இருதயத்தில் இடம் கொடுப்பதில்லை.

புருஷரும் ஸ்திரீகளும் இந்த மார்க்கத்தைப் பின்பற்றட்டும்,
இதோ அந்தத் தரும யுகம் கைக்குள் இருக்கிறது.

சித்தசுத்தி யுடையவர்கள்தான் கடவுளைக்
காண்கின்றனர்.

ஏப்ரல் 16.

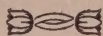
மேலான அன்பில் மனசை ஒருப்படுத்துகிறவன் மனிதர்களை நிந்திக்கவும் வகுப்பாய்ப் பிரிக்கவும் செய்கிறதில்லை. மனிதர்களைத் தன் சொந்த நோக்கத்திற்கு மாற்றவாவது தன் வழிகளை உயர்வானவைகளாக அவர்களை நம்பும்படி விளக்கவாவது நாடுகிறதில்லை. அன்பினது நியாயப்பிரமாணத்தை அறிந்துகொண்டு அவன் அவ்வாறே ஒழுகா நிற்கின்றான்; எல்லாரிடமும் அமைதியான மனோபாவத்தையும், இனிமையான இருதயத்தையும் வகிக்கின்றான். தீயொழுக்க முடையாரும் நல்லொழுக்க முடையாரும், மூடர்களும் விவேகிகளும், கல்லாதாரும் கற்றாரும், தன்னயம் விரும்புவாரும், தன்னயம் விரும்பாதாரும் ஒருப்போலவே அவனுடைய அமைதியான எண்ணத்தை யுடைய நன்மொழியைப் பெறுகின்றனர்.

தன்னைச் சிவப்பதில் தளரா முயற்சியினாலும் உன்றன்மீதே வெற்றிமேல் வெற்றி யடைவதினாலும்தான் இந்த மேலான அறிவையும், இந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள அன்பையும் நீ அடையக்கூடும்.

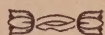
புதிய பிறப்பிற் பிரவேசி, கேடாத அன்பு உனக்குள்ளேயே உதிக்கும்; நீ சாந்த நிலைமையில் இருப்பாய்.

பரிசுத்தமான ஆன்மஞானம் உள்ள இடத்தில்
அன்பானது முதிர்ந்து முழுதும்
அனுபவிக்கப்படுகின்றது.

ஏப்ரல் 17.

உன் மனசைத் திடமும், நடுநிலையும், சாந்தமுழுள்ள எண்ணத்திற் பழக்கு; உன் இருதயத்தைப் பரிசுத்தமும் இரக்கமுமுண்டாகும்படி பழக்கு; உன் நாவை மௌனத்திலும் உண்மையும் குற்றமற்றதுமான வாக்கிலும் பழக்கு; அப்படியே பரிசுத்தமும் சாந்தமுழுள்ள மார்க்கத்திற் பிரவேசிப்பாய்; கடைசியில்கேடில்லாத அன்பை அறிந்தனுபவிப்பாய்; அப்படி ஒழுகவே, பிறரை மாற்றுவதற்கு நீ எண்ணாமல் அவர்களுக்கு (உன் கொள்கையில்) நம்பிக்கை உண்டாக்குவாய்; நியாயவாதம் எடுத்துக்கூறாமலே (அவர்களுக்கு) நீ போதிப்பாய்; அதிகார இச்சை இல்லாதவனாக உன்னை விவேகிகள் கண்டுகொள்வார்கள்; மனிதர்களுடைய (நல்) அபிப்பிராயங்களை அடைய நீ முயற்சியாமலே அவர்களுடைய இருதயங்களை வசப்படுத்திக்கொள்வாய். ஏனென்றால், அன்பானது சகலத்தையும் வெல்லத்தக்கது, சர்வவல்லமையுள்ளது; அன்பின் எண்ணங்களும் செயல்களும் வார்த்தைகளும் ஒருபோதும் அழியமாட்டாது.

இதுதான் தன்னய விருப்பமில்லாத அன்பை
அறிந் தனுபவித்த லாகின்றது.

சந்தோஷப்படுங்கள்! ஏனென்றால், காலேப்
பொழுது உதயமாய்விட்டது; உண்மை
நம்மை எழுப்பிவிட்டது.

ஏப்ரல் 18

நாம் நமது கண்களைத் திறந்து விட்டோம்; தவறு
ஆகிய இருண்ட இரவு இனி இல்லை. ஜட ரூபமாயும், ஜட
உணர்ச்சி ரூபமாயும் நாம் தூங்கினோம்; தீமையாகிய கஷ்
டத் தோற்றத்தில் நெடு நேரம் போராடினோம்; நாம் இப்
பொழுது சிற் சொரூபமாகவும் உண்மை வடிவமாகவும்
விழித்திருக்கிறோம்; நன்மையைக் கண்டுகொண்டோம்;
தீமையோடு போராட்டம் முடிவுற்றது.

நாம் தூங்கினோம்; ஆகிலும் நாம் தூங்கினோம் என்பது
நமக்குத் தெரியாது. நாம் கஷ்டம் அடைந்தோம்,
ஆகிலும் நாம் கஷ்டம் அடைந்தோம் என்பது நமக்குத்
தெரியாது. நம்முடைய சொப்பனத்தில் நாம் தொந்தர
வடைந்தோம், ஆகிலும் ஒருவரும் நம்மை எழுப்பக்கூட
வில்லை; ஏனென்றால் எல்லாரும் நம்மைப்போலவே சொப்
பனாவஸ்தையில் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகிலும்
நமது சொப்பனாவஸ்தை நின்றுவிட்டது; நம்முடைய உறக்
கமும் நின்று விட்டது. உண்மையானது நம்மிடம் பேசியது,
நாம் கேட்டோம்; இதோ! நாம் கண்களைத் திறந்தோம்,
கண்டோம். நாம் தூங்கினோம், காணவில்லை; நாம்
உறங்கினோம், அறிந்தோமில்லை; ஆனால் இப்பொழுது நாம்
விழித்திருக்கிறோம், காண்கிறோம். அம்மட்டோ, நாம் பரி
சுத்தத்தைக் கண்டுகொண்டோம்; இனி பாவத்தை நாம்
நேசிக்கிறதில்லை; ஆகையால் நாம் விழித்திருக்கிறோமென்று
நாம் அறிகிறோம்.

உண்மை எவ்வளவு அழகாய் இருக்கிறது! உண்மையின்
இராஜ்யம் எவ்வளவு மகிமையுள்ளது யிருக்கின்றது! பரி
சுத்தத்தின் ஆனந்தம் எவ்வளவு மனோதீதமாயிருக்கின்றது!

உண்மைக் காகத் தவறையும் உள்பொருளுக்காக
மாயாத் தோற்றத்தையும் விட்டுவிடுவாயாக.

ஏப்ரல் 19.

பாவஞ் செய்வது சொப்பனாவஸ்தையி லிருப்பதே; பாவத்தை விரும்புவது இருளை விரும்புவதேயாம். இருளை விரும்புகிறவர்கள் இருட்டில் அகப்பட்டிருக்கிறவர்களே; அவர்கள் இன்னும் வெளிச்சத்தைக் கண்டிராதவர்கள். வெளிச்சத்தைக் கண்டிருக்கிறவன் இருட்டில் நடக்கப் பிரியப்படுகின்றான். உண்மையைக் காண்பது அதனை நேசிப்பதே; ஒப்பிட்டுப் பார்க்கில் தவற்றினுக்கு அழகு கிடையாது. சொப்பனாவஸ்தையில் இருப்பவன் ஒரு பொழுது இன்பத்திலும், ஒருபொழுது துன்பத்திலும் இருக்கிறான்; ஒருவேளை நம்பிக்கையிலும், மறுவேளை பயத்திலும் இருக்கின்றான். அவனுக்கு உறுதிப்பாடு கிடையாது, தங்கப் புகலிடம் இல்லை. பச்சாத்தாபமும் பிராயச்சித்தமுமாகிய பயங்கரங்கள் அவனைத் தாக்கும்பொழுது, அவன் எவ்விடத்துக்குப் பறக்கக்கூடும்? அவன் விழித்தாலொழிய அவனுக்குக் காப்பிடமில்லை; சொப்பனாவஸ்தையி லிருப்பவன் சொப்பனாவஸ்தையுடன் போர்செய்யட்டும், தன்னயம் விரும்பும் சகல விருப்பத்தினுடைய மாயாசுபாவத்தையும் உண்மைப்படுத்த அவன் முயலட்டும், இதோ! ஒளிமயமும் உண்மை மயமுமான உலகத்தின்மீது அவன் ஞானக்கண்களைத் திறப்பான். வஸ்துக்களை உள்ள நிலைமையிற் கண்டுகொண்டு இன்பமும், நல்லறிவும், சாந்தியுமுள்ளவனாய் இருப்பான்.

உண்மையானது பிரபஞ்சத்திற்கு ஒளியாகவும் மனசிற் குப் பகற்பொழுதாகவும் இருக்கின்றது.

உண்மையை அறிதல் நிலைபெற்றதொரு

ஆறுதலாகின்றது.

ஏப்ரல் 20.

மற்றதெல்லாம் தவறுண்ணும்பொழுது உண்மையானது தவறுகிறதில்லை. இருதயமானது ஆறுதலிழந்து உலகம் யாதொரு ஆதரவும் கொடாதிருக்கும்பொழுது உண்மையானது சார்தமுள்ள புகலிடமும், அமைதியான ஆறுதலும் அளிக்கின்றது. வாழ்க்கையின் கவலைகள் பலவாயிருக்கின்றன; அதன் மார்க்கம் கஷ்டங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது; ஆனால், உண்மையானது கவலைக்கு மேற்பட்டதும் சகல கஷ்டங்களுக்கும் எட்டாததாயுமிருக்கின்றது; உண்மையானது நமது சமைகளை இலகுவாக்குகின்றது; சந்தோஷத்தின் கிரணத்தால் நம்முடைய மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றது. ஆசைநாயக நாயகிகள் சென்றுவிடுகின்றனர், நண்பர்கள் தவறுகின்றனர், உடைமைகள் மறைந்துபோகின்றன. அப்படியானால் தேறுதல் கூறும் வாக்கு எங்கே? ஆறுதல் சொல்லும் அந்தரங்க வாக்கு எங்கே? தேறுதல் இலார்க்குத் தேறுதல் செய்வதும், ஆறுதல் இலார்க்கு ஆறுதல் அளிப்பதும் உண்மையேயாம். உண்மையானது சென்றுவிடாது, தவறிவிடாது, மறைந்துவிடாது. உண்மையானது நிலைபெற்ற சார்தமாகிய ஆறுதலை அளிக்கின்றது. உண்மையினுடைய சத்தத்தையும் மகா பிரபோதகருடைய குரலையும்கூட நீ கேட்கும்படி ஜாக்கிரதை யெடுத்துக் கவனித்துக் கேள்.

உண்மையானது துன்பங்களின் கோடுக்கை ஒழிக்கின்றது, தோந்தரவாகிய மேகங்களைச் சிதறுண்ணச் செய்கின்றது.

உண்மையைக் காணமுடியாது.

ஏப்ரல் 21.

உண்மையானது துக்கத்தினின்றும் இன்பத்தையும், குழப்பத்தினின்றும் ஆறுதலையும் கொண்டுவருகின்றது; தன்னையும் விரும்புகிறவர்களுக்கு நன்மையின் மார்க்கத்தையும் பாவிக்குப் பரிசுத்தத்தின் மார்க்கத்தையும் காட்டுகின்றது. அதன் இயல்பு நீதியைச் செய்வதேயாம். உண்மையான சிரத்தையும் விசுவாசமு முள்ளவர்களுக்கு அது ஆறுதலை உண்டாக்குகின்றது; தாழ்மையுடையவர்களுக்கு சாந்தியாகிய கிரீடத்தைத் தரிக்கின்றது. நான் உண்மையினிடம் அடைக்கலம் புகுகிறேன்; அது மட்டோ நன்மையின் தன்மையிலும், நன்மையை அறிவதிலும், நன்மையைச் செய்வதிலும் தங்குகின்றேன். நான் உறுதிப்பாடும் ஆறுதலும் உடையவனாயிருக்கிறேன். என் மட்டில் உட்பகையில்லாததுபோலவும் பகை நீங்கிவிட்டதுபோலவும் இருக்கின்றது. காமமானது மிகவும் ஆழ்ந்த இருட்டில் அடக்கமாயிருக்கின்றது; உண்மையின் அதீதமான ஒளியை அடைய அதற்கு வழி கிடையாது. அகம்பாவம் உடைபட்டுச் சிதறுண்டு போகின்றது. வீண் டம்பம் பணிபோல் கரைந்துபோகிறது. என் முகத்தைப் பூர்த்தியான நன்மையை நோக்கியும், என் பாதத்தைக் குற்றமற்ற வழியிலும் வைத்திருக்கிறேன்; இந்தக் காரணத்தினால் நான் ஆறுதலடைந்தவனாயிருக்கிறேன்.

உண்மையில் எனக்குப் புகலிடம் கிடைத்திருப்பதால்

நான் பலமும் ஆறுதலும் அடைந்தவனாயிருக்கிறேன்.

பரிசுத்தமான இருதயமும் குற்றமற்ற வாழ்க்கையும் பயன்படுகின்றன; அவைகள் இன்பமும் சாந்தமும் நிறைந்தவைகளா யிருக்கின்றன.

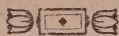
ஏப்ரல் 22.

நமது நல்ல செயல்கள் நம்முடன் இருக்கின்றன, அவைகள் நம்மை இரக்ஷித்துக் காக்கின்றன. தீய செயல்கள் தவறே யாகின்றன. நம்முடைய தீய செயல்கள் நம்மைத் தொடருகின்றன. மனமயக்கம் நேரிடுங்காலத்தில் நம்மை அதிற் குப்புறத்தள்ளி விடுகின்றன. தீமைபுரி கிறவன் துக்கத்தி னின்றும் இரக்ஷிப்பு அடைகிறதில்லை; ஆனால், நன்மை செய்கிறவன் சகல தீங்குகளினின்றும் காக்கப்படுகிறான். மூடன் தன் தீயசெயலை நோக்கி “நீ மறைந்திரு, வெளிப்படாதிரு” என்று சொல்லுகிறான்— ஆனால், அவனுடைய தீமை முன்னமே வெளிப்பட்டிருக்கிறது; அவனுக்கும் துக்கம் நிச்சயம். நாம் தீமைபுரிந் தால் நம்மை இரக்ஷிப்பது எது? துன்பமும் குழப்பமும் நமக்கு வராமற் காப்பது எது? புருஷனோ, ஸ்திரீயோ, செல்வமோ, அதிகாரமோ, வானமோ, பூமியோ எதுவும் நம்மைக் குழப்பத்தினின்றும் காக்கமாட்டாது. தீமையின் பயனிலிருந்து தப்ப வழியில்லை, புகலுமில்லை, இரக்ஷிப்பு மில்லை. நாம் நன்மைசெய்தால் நம்மைத் தாக்குவது எது? துன்பத்துக்கும் குழப்பத்துக்கும் நம்மை உட்படுத்துவது எது? புருஷனோ, ஸ்திரீயோ, வறுமையோ, பினியோ, வானோ, பூமியோ, எதுவும் நமக்குக் குழப்பம் உண்டுபண்ண மாட்டாது.

நேரான வழியும் அமைதியான ஆறுதலும் உண்டு.

உண்மையை நேசித்திற எல்லாரும் சந்தோஷ
முள்ளவரா யிருங்கள்! துக்கமுள்ளவரா யிரா
தீர்! ஏனென்றால் உங்கள் துக்கங்கள் காலே
வேளைப் பனிகள்போல நீங்கிவிடும்.

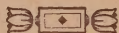
ஏப்ரல் 23.

சீடன்:- போதகர்களுக்கும் போதகரே, நீர் எனக்கு உப
தேசியும்.

ஆசான்:- கேளு, நான் உனக்கு விடைதருவேன்.

சீடன்:- நான் அகிகமாய்ப் படித்திருக்கிறேன், ஆனால்,
இன்னும் அறிவில்லாதிருக்கிறேன்; கல்விச்சாலைகளின் கற்
பணிகளை யெல்லாம் கற்றுள்ளேன், ஆனால், அதினால்
விவேகமுள்ளவனாகி யிருக்கவில்லை; எனக்கு வேதங்கள்
மனப்பாடமாகத் தெரியும்; ஆனால், சாந்தம் எனக்குத்
(தெரியவராமல்) மறைந்திருக்கின்றது. ஆகையால், குரு
மூர்த்தியே, ஞானத்தின் நெறியை எனக்குக் காட்டுவீராக.
தெய்வ ஞானத்தின் இராஜமார்க்கத்தை எனக்கு அறிவி
யும்; உம்முடைய குழந்தையை சாந்திமார்க்கத்துட் செ
லுத்தும்.

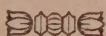
ஆசான்:- ஓ சீடனே, ஞானத்துக்கு வழி உன் இருதயத்
தில் ஆய்ந்து பார்ப்பதினாலே உண்டாகின்றது; ஞானத்
துக்குப் பெரும்பாதை நீதியை அனுஷ்டிப்பதினாலே துலங்
குகின்றது; பாவமற்ற வாழ்க்கையினால் சாந்திமார்க்கம்
காணப்படுகின்றது.

(வேகுதூரத்தில் இருப்பதாகத் தோற்றிய அழியா அன்பு)! நீத்
தியமான அன்பு மறைந்திருக்கிற இடத்தைப் பார்! மிகவும்
தாழ்மையான இருதயத்திலும்; இற்றைப்போழுது பாவமற்ற
வாழ்க்கையில் வாழுகிறவனுக்கு அஃது அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

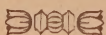
நீ பிரவேசித்திருக்கிற வெற்றி பெரியதொன்றே;
உன்னையே வெல்லுவதாகிய பலத்த வெற்றியும்,
விசுவாசமுடையவனாயிரு நீ வெல்லுவாய்.

ஏப்ரல் 24.

சீடன்:- குருமூர்த்தியே! என்னை நடத்தும்; ஏனென்றால்
என்னுடைய (அஞ்ஞான) அந்தகாரம் மிகவும் அதிகமாய்
இருக்கிறது! குருமூர்த்தியே, அந்தகாரம் உயரச் செய்யு
மா? கஷ்ட சோதனை வெற்றியில் முடிவு பெறுமா? என்னு
டைய துக்கங்கள் பலவற்றிற்கும் முடிவு உண்டாகுமா?

ஆசான்:- உன் சித்தம் பரிசுத்தமாயிருக்கையில் அஞ்ஞா
னந்தகாரம் மறைந்துவிடும்; உன்னுடைய மனசு இச்சை
யைவிட்டு நீங்கியபொழுது கஷ்டசோதனையின் முடிவைப்
பெறுவாய், தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ளாதலாகிய
எண்ணம் விடப்பட்டபொழுது துக்கத்திற்கு இனி கார
ணம் இருக்கமாட்டாது நீ இப்பொழுது (நல்லொழுக்க)
அப்பியாசமும் சுத்திசெய்தலுமாகிய மார்க்கத்தில் இருக்
கிறாய்; என் சீடர்களெல்லாம் அந்த மார்க்கத்திலேயே
நடத்தல் வேண்டும். நீ அறிவாகிய நிர்மல ஒளியைப்
பிரவேசிக்க இயலுமுன்னே, உண்மையின் பூரணமகிமை
யைக் காண் இயலுமுன்னே, உன்னுடைய அசுத்தங்கள்
அனைத்தும் கழிந்துவிடல் வேண்டும், உன் மயக்கங்கள்
அனைத்தும் நீங்கிவிடல் வேண்டும், உன் மனசு சுகிப்பினால்
அரண் செய்யப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். உண்மையில்
உன் விசுவாசத்தைத் தளரவிடாதே; உண்மையானது
என்றென்றைக்கும் மேலானதென்பதை மறந்துவிடாதே;
உண்மையென்னும் இறைவனாகிய நான் உன்னைக் காத்
துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை ஞாபகத்தில் வை.

விசுவாசமுள்ளவனாயிரு, சகித்துக்கொள், நான் உனக்கு
எல்லாவற்றையும் போதிப்பேன்.

உண்மைக்குக் கீழ்ப்படிசிறவன் பேரின் பழுற்ற
வனாயிருக்கிருன், அவன் ஆறுதலின்றி
இருக்கமாட்டான்.

III

ஏப்ரல் 25.

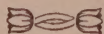
சீடன்:- மிகப் பெரியனவும் சிறியனவுமாகிய சக்திகள்
எவை?

ஆசான்:- சீடனே! திரும்பவும் நான் சொல்வதைக் கேள்,
(நல்லொழுக்க) அப்பியாசமும் சுத்திசெய்வதுமாகிய வழி
யில் நடந்துகொண்டு, அதனைக் கைவிடாமல், ஆனால் அதன்
கடுமையான அனுஷ்டானங்களுக்குக் குட்பட்டிருந்தால், சீட
த்தன்மைக்குரிய மிகச் சிறுகிய மூன்று சக்திகளையும்
பெறுவாய்; மூன்று மிகப் பெரிய சக்திகளையும் அடை
வாய். மிகப் பெரியவும் மிகச் சிறுகியவுமான சக்திகள்
உன்னை வெல்வது அசாத்தியமாகச் செய்யும். மன அட
க்கம், தற்சார்பு, ஜாக்கிரதை—இவை மிகச் சிறுகிய மூன்று
சக்திகள். மனோதிடம், பொறுமை, சாந்தம் இவை மிகப்
பெரிய மூன்று சக்திகள்; உன் மனசானது நன்றாய் அடக்
கமுற்று உன் வசப்பட்டிருக்கும்பொழுது; உண்மையை
மாத்திரமின்றி புறம்பான வேறெவற்றையும் சார்பாகக்
கொள்ளா திருக்கும்பொழுது, உனது நினைப்புகளையும்
செயல்களையும் இடையறாது கவனித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுது—மேலான ஒளியை நீ அணுகுவாய்.

III

உன் அஞ்ஞானம் என்றென்றைக்கும் நீங்கிவிடும், ஆனந்தமும்
ஒளியும் உன் காலடிசுளிற் காத்திருக்கும்.

முயற்சியில் ஊக்கமுள்ளவனாயிரு, சகிப்பிற்
பொறுமையாயிரு, தீர்மானத்தில் திடமாயிரு.

ஏப்ரல் 26.

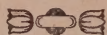
சிற்ப்பத்தில் விருப்பு, அரித்திய வஸ்துக்களிற்ப்பற்று,
தன்னலத்திற்பிரியம், தான் நீடித்திருப்பதில் இச்சை
ஆகிய இந்த நான்கு காரியங்களால் இருதயம் அசுத்தப்
படுகின்றது. இந்நான்கு அசுத்தங்களால் சகல பாவங்
களும் துக்கங்களும் உற்பத்தியாகின்றன. உன் இருதயத்
தைச் சுத்திபண்ணு; புல இச்சைகளை ஒழித்துவிடு. பொரு
ளாசையினின்றும் உன் மனசை விடுவி; தற்பாதுகாப்பை
யும் தன் மதிப்பையும் விட்டுவிடு. இவ்வாறு சகல விருப்
பங்களையும் ஒழிப்பதால் நீ திருப்தியை அடைவாய்; அழி
யத்தக்க பொருள்களில் ஆசை வைப்பதினின்றும் உன்
மனசை இழுத்துக்கொள்வதால், நீ விவேக ஞானத்தை
அடைவாய். தான் எனும் அபிமானத்தை விடுவதால்,
நீ சாந்தியை அடைவாய்! (சித்த)சுத்தி யுடையவன் ஆசா
பாசத்தை விட்டு விலகியிருக்கிறான்; ஐம்புல விகாரங்களை
விரும்புகிறதில்லை; அரித்தியப் பொருள்களை எவ்வளவும்
மதிக்கிறதில்லை; செல்வத்திலும் வறுமையிலும், காரியசித்
தியில் அல்லது தவறுதலிலும், வெற்றியில் அல்லது தோல்
வியிலும், பிறப்பதில் அல்லது இறப்பிலும் ஒரே மாதிரியா
யிருக்கின்றான். அவனுக்கு ஆனந்தம் நிலைத்திருக்கின்
றது, அவனுக்கு ஆறுதல் நிச்சயமாயிருக்கின்றது.

அன்பைத் தீடமாய்ப் பற்றிக்கொள், அது உன் சேயலை

உருப்படுத்தும்.

நான் ஜாக்கிரதையாகவும் தவறாமலும் இருக்கும்
படி நித்திய தத்துவத்திற்குப் பொருந்திய
செய்கையை எனக்குப் போதியும்.

ஏப்ரல் 27.

நீதியில்லாதவன் தன் (ஐம்புல) உணர்வினால் ஆளப்படுகிறான்; விருப்புகளும் வெறுப்புகளும் தான் அவனுக்கு எஜமானர்கள்; தூரபிமானமும் பக்சுபாதமும் அவனைக் குருடாக்குகின்றன; விரும்பிக்கொண்டும் துன்புற்றுக்கொண்டும், ஆசைப்பட்டிக்கொண்டும் துக்கமுற்றுக்கொண்டும் அவன் மன அடக்கம் அறியாதவனாயிருக்கிறான், அவனுக்குச் சஞ்சலம் மிகுதி. நீதிமான் தன் மனோவிகாரங்களுக்கு எஜமானாயிருக்கிறான்; விருப்புகளையும் வெறுப்புகளையும் இழிபொருள்களாக விட்டிருக்கிறான்; தூரபிமானத்தையும் பக்சுபாதத்தையும் விலக்கியிருக்கிறான். ஒன்றையும் விரும்பாமையால், அவன் துன்பப்படுகிறதில்லை; போக போக்கியங்களில் ஆசை வையாமையால் துக்கம் அவனைத் தொடருகிறதில்லை; மன அடக்கத்தில் முதிர்ந்தவனாய் மிகுந்த சாந்தம் தங்கப்பெற்றவனாயிருக்கின்றான்.

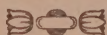
நிந்தியாதே, கோபியாதே, பழிக்குப்பழி செய்யாதே, விவாதம் செய்யாதே அல்லது கஷ்டிபண்ணாதே, எல்லாப் பக்கங்களிலும் அமைதியை வஹித்துக்கொள்; நீதியாயிரு; உண்மையைப் பேசு. சாந்தமாயும் இரக்கமாயும், தருமமாயும் நட; அளவுகடந்த பொறுமையுடன் இரு. அன்பைத் திடமாய்ப் பற்றிக்கொள், அது உன் செய்கையை உருப்படுத்தட்டும். எல்லாரிடமும் வேற்றுமையின்றி நல்லெண்ணம் உடையவனாயிரு. எல்லாரையும் சமமாகப் பாவித்துக்கொள், ஒருவராலும் தொந்தரவடையாமலிரு.

ஆலோசனையுள்ளவனாயும் விவேகமுள்ளவனாயும், திடமுள்ளவனாயும் பக்சுமுள்ள இருதய முடையவனாயுமிரு.

தான் எனும் அபிமானம் திரும்ப நுழைந்து
உன்னைக் குற்றப்படுத்தாதபடி ஜாக்கிரதையாயிரு.

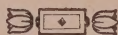
எப்ரல் 28.

உன்றன்னைப்பற்றிய எண்ணம் ஒழிக்கப்பட்டதாக நினை. உன் செயலிலெல்லாம் உனக்குச் சுகத்தையாவது வெகு மானத்தையாவது (கருதுவது) அன்றி, பிறருடையவும் உலகத்தினுடையவும் நன்மையைக் கருது நீ இனி மனிதர்களை விட்டு வேறாகவும் பிரிபட்டவனாகவும் இல்லை; எல்லாருடனும் ஒன்றுபட்டவனாகயிருக்கின்றாய். இனி உனக்காக மற்றவர்களுக்கு விரோதமாய் முயர்ச்சி பண்ணாதே; ஆனால், எல்லாரிடமும் உருக்கமுள்ளவனாயிரு. ஒருவனையும் உனக்குச் சத்துருவாக நினைவாதே; ஏனென்றால், நீ எல்லாருக்கும் நண்பனாயிருக்கிறாய் எல்லாருடனும் சமாதானமாயிரு. ஜீவ பிராணிகள் யாவற்றிலும் இரக்கம் செலுத்து; உன் வார்த்தைகளிலும் செய்கைகளிலும் அளவற்ற தருமகுணம் சோபிக்கட்டும். உண்மையின் சந்தோஷமார்க்கம் அத்தன்மையதாம்.' நித்யத்துவத்திற்குப் பொருந்திய செய்கையும் அதுவே. சரியானதைச் செய்பவன் சந்தோஷம் நிறையப் பெற்றவனாயிருக்கிறான். மாறுதலும் ஒழிவுமடையாத ஒழுங்குகளைப் பற்றி நடக்கிறான். அவன் நித்தியத்துவத்துடன் கூடியிருக்கிறான்; சஞ்சலத்திற்கு அப்பாற்பட்டுப்போனவனாயிருக்கிறான். நீதிமான்களுடைய சாந்த குணமானது நிறைவுற்றதாய் இருக்கின்றது. அது மாறுதலாலும் நிலை இன்மையினாலும் சஞ்ஞலமடைகிறதில்லை. இச்சையினின்றும் விடுபட்டவனாய் சமசித்தமும் அமைதியு முடையவனாய் இருக்கின்றான், துக்கப்படுகிறதில்லை; அவன் பொருள்களை அவைகள் உள்ள நிலைமையிற்காண்கின்றான், இனிக் குழப்பம் அடைகின்றிலன்.

நித்யத்துவ ஒளியைக் கண் திறந்து பார்.

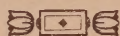
நாடுகிறவனுக்கு அறிவு உண்டாகின்றது; முயற்
 சிக்கிறவனை விவேகஞானம் சிறப்பிக்கின்றது;
 பாவமற்ற மௌனத்தில் சாந்தம் சம்பாசிக்
 கின்றது; சகலபொருள்களும் அழிகின்றன,
 உண்மை மிஞ்சி நிற்கின்றது.

ஏப்ரல் 29.

உன் பலத்தையும் தற்சார்பையும் விருத்திபண்ணு; உன்
 மனசின் சங்கற்பங்களை யெல்லாம் உன் சித்தத்திற்குக்
 கீழ்ப்படியும்படி செய்; உன்னையே அடக்கி ஆளுவதிற்
 கண்ணாயிரு; மனோவிகாரமாவது, வஞ்சகமான இச்சையா
 வது, விவைவுற்ற விருப்பமாவது உன்னை இழிந்த நிலைமை
 க்குத் தள்ளாதிருக்கட்டும்; ஆனால், நீ தள்ளாண்டால் எழுந்
 திரு, நீ விழுந்ததினின்றும் தாழ்மையையும் விவேகத்தை
 யும் ஊதியமாகப் பெற்றுக்கொண்டு உன் மனநிலைத் தன்
 மையைத் திரும்ப அடைந்துகொள். உன் மனசை அடக்கி
 ஆளுவதற்கு எப்பொழுதும் முயற்சிசெய்; உன்னை மோது
 கிற ஒவ்வொரு நிலைமையினின்றும் சில நன்மையைப்
 பொறுக்கிக்கொள்; உனக்கு நேரிடுகிற கேடுகளுக்காக
 அதிக வளமுள்ள பலத்தைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு
 வெவ்வாயாக. மேன்மையான தன்மைக்கன்றி வேறொன்
 றிற்கும் கீழ்ப்படியாதே; உன் முழுப்பலமும் சோதனைக்
 குட்படுகிறபொழுது வெகுமதிக்காக விசேஷ முயற்சி எடுக்
 கிற பலத்த மல்லனைப்போலச் சந்தோஷங் கொள்ளு.

தருமகுணமானது நடத்துகிற இடத்துக்கு மேலும், மேன்மே
 லும் உயரத் தொடர்ந்துசெல்லு; பரிசுத்தமானது விவாதிக்கிற
 இடத்தைக் கவனித்துக்கொள், அதன் தீக்ஷண்யத்தை அவித்
 துவிடாதே. சகல இச்சைகளையும் களைந்துவிட்டு மேல்நோக்கி
 வருகிறவன், இதோ! எதார்த்தத்தைக் கண்டுகொள்வான்.

தான் (விடுதலை) அடைகிறவரைக்கும், பாவங்களோடும், துக்கங்களோடும், கண்ணீரோடும், கஷ்டத்தோடும் போராடுகிறவனை, முக்தி அடையும்.

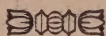
ஏப்ரல் 30.

காமங்கள், இச்சைகள், சுகங்கள், அவநம்பிக்கைகள், துக்கங்கள், துன்பங்கள், பயங்கள், சந்தேகங்கள், புலம்பல்கள் இவற்றிற்கு அடிமைப்படாதே; ஆனால், உன்னைத்தானே அமைதியுடன் அடக்கிக்கொள். மற்றவர்களை அடக்கி ஆளுவதும் உன்னை இதுவரை அடக்கி ஆண்டிருப்பது மாகிய சுபாவத்தை உன்னிடத்தில் அடக்கி ஆளுவாயாக; உன்னுடைய இச்சைகள் உன்னை ஆளாதிருக்கட்டும்; ஆனால், நீ உன் இச்சைகளை அடக்கி ஆளுவாயாக. இச்சையானது சாந்தமாக மாறுகிறவரைக்கும், விவேக ஞானம் உன்னை மேம்படுத்துகிற வரைக்கும், உன்னைத்தானே அடக்கிக்கொள்; அப்படியே நீ (விடுதலை) அடைவாய்; அடைவதினால் உனக்கு அறிவு உண்டாகும்.

நீ உள் நோக்கிப் பார். இதோ! விகாரத்துள்ளே நிர்விகாரம் தங்குகின்றது; போராட்டத்துள்ளே நிறைவுற்ற சாந்தம் தங்குகின்றது. உலகத்தின் சஞ்சலமுள்ள சகல போராட்டத்துக்கும் காரணம் இச்சையாகின்றது. இச்சையைப் பின்பற்றுகிறவனெல்லாம் துன்பத்தை அடைகிறான்; ஆனால், இச்சையை அடக்குகிறவனெல்லாம் சாந்தத்தை அடைகின்றனன்.

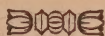
நான் அறிவில்லாதவனாயிருக்கிறேன், ஆகிலும், அறிய முயலுகிறேன்; நான் (அறிவை) அடைகிறவரைக்கும் முயலுவதை விட்டொழியமாட்டேன்.

நீங்கள் ஆறுதல் அடையுங்கள்! திருவருள்த்
தோற்றத்தின் உயர்வற உயர்ந்த நிலையை
நீங்கள் அடைவீர்கள்.

மே 1.

யூலெளஸ்: துக்கமானது இச்சையைப் பின்பற்றுகிற
தென்பது எனக்குத் தெரியும்; துன்பம், வெறுமை, மன
வருத்தங்கள் இவை இகலோக இன்பங்கள் எல்லாவற்றை
யும் சார்ந்திருக்கின்றன; ஆகவே, நான் துக்கமுள்ளவனா
யிருக்கிறேன்; ஆகிலும், உண்மை இருத்தல் வேண்டும்;
இருக்கவே காணப்படக்கூடும்; நான் துக்கத்திலிருந்தா
லும், நான் உண்மையைக் கண்டுகொண்ட பொழுது சந்
தோஷமுள்ளவனா யிருப்பேனென்பது எனக்குத் தெரியும்.
திர்க்கத்தரிசி: உண்மையின் சந்தோஷத்தைப்போல வேறு
சந்தோஷம் இல்லை. துக்கத்தையாவது துன்பத்தையா
வது இனி எக்காலத்திலும் அறியாத பேரின்பக் கடலில்
பரிசுத்த இருதயமுள்ளோர் நீந்தா நிற்கின்றனர். ஏனென்
றால், உலக இயல்பைக் கண்டவர் யார் துக்கமுள்ளவராய்
இருத்தல்கூடும்? அறிவதே ஆனந்தம்; பூரணத்தையடைந்
தவர்கள் ஆனந்திக்கின்றனர். இவர்களே ஜீவிக்கிறவர்க
ளாய் உண்மையை அறிந்தனுபவிக்கிறவர்கள்.

மன அடக்கத்தைக் காண்கிறவன் உண்மையைக்
காண்கிறவனாம்.

இந்த மூன்று உலகங்களில் எதிலானாலும் நீதியைக் கண்டனுபவித்தாலன்றி ஆன்மாவானது நிலையற்ற திருப்தியைக் காணமுடியாது.

மே 2.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் அறிந்தோ அறியாமலோ நீதிக் காகத் தவிக்கின்றது; ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தான் குறித்த மார்க்கத்திலே தன் சொந்த அறிவின் நிலைமைக்குத் தக்க வாறு அந்தத் தாபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள வழிதேடுகின்றது. தாபமும் ஒன்று, நீதியும் ஒன்றே; ஆனால் நீதியை அடையும் மார்க்கங்கள் பலவாகின்றன. மனப்பூர்வமாய் நாடுகிறவர்கள் அனுக்கிரகிக்கப் படுகின்றனர், நீதியினால் மட்டும் அடையக்கூடிய முடிவான நிலைத்த ஆன்ம திருப்தியை அவர்கள் உடனே காண்பார்கள்; ஏனென்றால் அவர்கள் உண்மையான பாதையை அறிந்திருக்கின்றனர். தன்னறியாமல் நாடுகிறவர்கள் சிலகாலம் இன்பக்கடவில் மூழ்கிய போதிலும் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவர் அல்லர்; ஏனென்றால், அவர்கள் தங்களுக்கு கஷ்டமாகிய பாதைகளை வகுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர், அவற்றின் மீது சிதைந்து காயப்பட்ட கால்களால் அவர்கள் நடக்கவேண்டும், ஆன்மாவானது தான் இழந்துவிட்ட நீதியின் நித்திய சுதந்தரத்துக்காக புலம்புவதாகும்.

சிரத்தையுடனும் யுகத்துடனும் தேடுகிறவர்கள் அனுக்கிரகிக்கப்படுகின்றனர்.

தான் எனும் கொடுமையை வீட்டு நீங்கவே,
மகிமையும் ஜோதியும் சுவாதீனமும் உளவாம்.

III

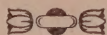
மே 3.

பரலோக இராஜ்யத்துக்குரிய பிரயாணம் நீண்டதும் மந்த
முள்ளதுமாக இருக்கலாம்; அல்லது சுருக்கமும் விரைவுமுள்
ளதாக இருக்கலாம், ஒரு நிமிஷநேரமும் பிடிக்கலாம் அல்
லது ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களும் ஆகலாம். எல்லாம்
நாடுகிறவனுடைய விசுவாசத்தையும் கொள்கையையும்
பொறுத்திருக்கின்றது; பெரும்பான்மையோர் விசுவாச
மின்மையால் உள்ளே பிரவேசிக்க முடியவில்லை; ஏனென்
றால், மனிதர்களுக்கு நீதியிலாவது நீதி நிறைவேற்றத்தரும்
என்பதிலாவது நம்பிக்கை யில்லாதபொழுது அவர்கள் எவ்
வாறு நீதியை அறிந்தனுபவிக்கக் கூடும்? புற உலகப் பற்
றையாவது அதன் கடமைகளையாவது விட்டுவிடவேண்டு
மென்பது அவசியமில்லை. பின்னும் ஒருவன் தன் கடமை
யைத் தன்னயம் பாராட்டாமற் செய்வதினாலேதான் அது
காணக்கூடியது. ஆனால் நம்புதல் செய்து நிறைவேற்றிக்
கொள்ள ஆசைப்படுகிறவர் அனைவரும், தங்களது இவ்
வுலகக் கடமைகளின் நடுவே அதைரியப்படாமல், அல்லது
குறிக்கோளாயுள்ள நன்மையை இழந்துவிடாமல், அசை
விலாத் தீர்மானத்துடன் பூரண நிலைமையை அழுத்தமாய்
விடாது பற்றிக்கொள்வாராயின், விரைவிலோ தாமதமோ
வெற்றியைப் பெறுபவர் ஆவர்.

III

புற ஒழுக்கம் அகத்திலுள்ள இன்பத்துடன் தன்னை
இணக்கிக்கொள்கின்றது.

ஒழுக்கத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதும்
சுத்தப்படுத்துவதும்.

மே 4.

போரடும் இராஜ்யத்தினின்றும் அன்பு செய்யும் இராஜ்யத்திற்கு ஏகம் பிரயாண முழுமையும் ஒழுக்கத்தை ஒழுங்குப்படுத்துவதும் சுத்தப்படுத்துவதும் என்று தொகுத்துச் சொல்லும். கிரியா முறையில் அடங்குகின்றது. அம் முறையை இடைவிடாது பின்பற்றினால் அது அவசியம் பூரணத்தன்மைக்குக் கொண்டுவரத்தல் வேண்டும். மனிதன் தனக்குள்ளேயுள்ள சில சக்திகளை அடக்கி ஆளுகிற படியால் இந்தச் சக்திகள் அனைத்தும் அடங்கிய ப்ரதேசத்தில் பிரவிர்த்திக்கிற சகல நியாயப் பிரமாணங்களையும் அறிகின்றனன், என்பதும், தான் அறிகிறவரைக்கும், தனக்குள்ளே காரண காரிய கிரமம் இடைவிடாது வினைப்படுவதை ஜாக்கிரதையாய்க் கவனிப்பதால், மனிதவகுப்பாகிய சமஸ்தி ஸ்தூலத்தில் அது சர்வ வியாபகமாய்ச் சரிப்பட்டிருப்பதை அறிகின்றனன் என்பதும் காணப்படும்.

அந்தக் கிரியா முறையாவது நல்லொழுக்கத்திலுள்ள முக்கியமான சொர்னாமிசம் தவிர மற்றவைகளை யெல்லாம் கொழித்துத் தள்ளி மனசைச் சுத்தப்படுத்துவதேயாம்.

இனி அவன் தனக்காக வாழ்கிறவன் அல்லன், மற்றவர்களுக்காக வாழ்கின்றனன்; அவ்வாறு வாழ்ந்துகொண்டு உயர்வற உயர்ந்த பேரானந்தத்தையும், மிகத் தாழ்மையுற்ற சாந்தத்தையும் அனுபவிக்கிறான்.

இயேசுநாதருடைய கற்பனைகளை அனுஷ்டிக்கச்
சிரத்தையுடன் முயற்சிப்பதைத் தவிர உண்மை
யான ஒழுக்கமுறை இருக்க இயலாது.

மே 5.

நல்ல மனிதன் மனித வகுப்பினுக்கு ஓர் மலர்போல இருக்கின்றனன்; தன்னல மனப்போக்கிற் சிலவற்றை அடக்குவதால், தினந்தோறும் மென்மேலும் அதிகமாய்ப் பரிசுத்தமும், பெருந்தன்மையும், தெய்வீக குணமும் வளருவதானது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உள்ளத்திற்கு இடையறாது நெருங்கி வருவதேயாம். “என்னுடைய சீடனாயிருக்க விரும்புகிறவன் தினமும் தன்னலத்தை மறுப்பவனாயிருக்கட்டும்” எனும் வாக்கியத்தை ஒருவன் அலக்ஷியம் செய்தபோதிலும் எவனும் அதனைத் தப்பான பொருளிலாவது பிரயோகத்திலாவது கொள்ளமாட்டான். உலகத்தில் எந்த இடத்திலும் நன்மை யென்பதற்கு பிரதியாதொன்றும் கிடையாது. ஒருவன் இதனை அடைகிறவரைக்கும் தக்கது அல்லது நிலைத்ததாகிய ஒன்றையும் அடைகிறதில்லை. நன்மையை அடைவதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு; அஃதாவது, நன்மைக்கு மாறான தனைத்தையும் ஒவ்வொன்றையும் விட்டுவிடுவதேயாம். தன்னல விரும்பம் ஒவ்வொன்றையும் வேரோடு களையவேண்டும்; அசுத்தமான ஒவ்வொரு நினைப்பையும் விட்டுவிடல் வேண்டும்; அபிப்பிராயத்திற் பற்றுதலை ஒழித்தல் வேண்டும்; இப்படிச் செய்வதில்லத்தான் கிறிஸ்துநாதரைப் பின்பற்றுதலென்பது அடங்குகின்றது.

சகலமான மதங்களுக்கும், கொள்கைகளுக்கும், அபிப்பிராயங்களுக்கும் மேற்பட்டிருப்பதே, அன்பும் தன்னய ஒழிவும் உள்ள இருதயமாகின்றது.

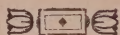
எப்பொழுதும் எல்லாரிடமும் அன்புடன் வாழ்
வது உண்மையான வாழ்க்கை யாகின்றது;
ஜீவனையே உடையதாகின்றது.

மே 6.

இயேசுநாதர் அவ்வாறு வாழ்வுற்றார்; மனிதர்கள் இயேசுநாதருடைய கற்பனைகளைத் தாழ்மையுடனும் சிரத்தையுடனும் நிறைவேற்று வாராயின் அனைவரும் அப்படியே வாழலாம். தங்களுடைய விருப்பத்தையும் இச்சையையும் அபிப்பிராயங்களையும் விடாது பற்றிக் கொண்டு இவ்வாறு செய்ய மறுக்குந்துணையும் அவர்களை அவருடைய சிஷ்யர் வரிசையில் சேர்க்கமுடியாது; அவர்கள் தான் என்பதன் சீடர்களாயிருக்கின்றனர். “பாவத்தைச் செய்கிறவன் எல்லாம் பாவத்திற்குத் தாசன் என்று மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்பது இயேசுநாதருடைய பகிரங்கமான அறிவிப்பு. மனிதர்கள் தங்கள் கெட்ட குணங்களையும், காம இச்சைகளையும், கொடுஞ் சொற்களையும், கொடுந் தீர்மானங்களையும், சொந்தப்பகைகளையும், அற்பமான விவாதங்களையும், பிரியமான அபிப்பிராயங்களையும் வகித்துக் கொள்வதுடன் கிறிஸ்துவையும் கூடவே வைத்துக்கொள்ளலா மென்னும் கொள்கையினால் வஞ்சிக் கப்படாதிருக்கட்டும். மனிதனை விட்டு மனிதனையும், நன்மையை விட்டு மனிதனையும் பிரிக்கிறதெல்லாம் கிறிஸ்துவைச்சார்ந்ததல்ல; ஏனென்றால், கிறிஸ்து அன்பே.

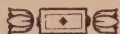
பாவமும் கிறிஸ்துவும், சேர்ந்து இருக்கமுடியாது; கிறிஸ்தோ முக்கம் பரிசுத்தமான நன்மையுடையதென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறவன் பாவத்தை ஒளிக்கிறவன் ஆகிறான்.

கிறிஸ்து தருக்கிக்கப்படும் பொழுது கிறிஸ்து
இழக்கப்படுகின்றனர்.

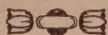
மே 7.

அசுத்தமான இச்சையைப்பற்றிக் கொள்வதைப் போல
வே தன் அபிப்பிராயத்தைப்பற்றிக் கொள்வதானது தன்
னய விருப்பும் பாவ நிறைவும் உள்ளதாயிருக்கின்றது.
இதை அறிந்து, நல்ல மனிதன் அன்பின் தன்மைக்குத்
தன்னைத் தடையின்றி ஒப்புக்கொடுக்கிறான், எல்லாரிடமும்
அன்புடையவனாயிருக்கிறான், ஒருவரோடும் விவாதம் செ
ய்கிறதில்லை, ஒருவரையும் நிந்திக்கிறதில்லை, ஒருவரையும்
பகைக்கிறதில்லை, ஆனால் போராடிக் கஷ்டப்பட்டு துக்கப்
படுகிற சகலமானவர்களுடைய இருதயங்களுள்ளும் அவர்
களுடைய அபிப்பிராயங்களையும், மதங்களையும், பாவங்
களையும் புறக்கணித்து எல்லாரையும் நேசிக்கின்றனன். “தன்
ஜீவனை நேசிக்கிறவன் அதனை இழந்து விடுவான்.” தனது
அற்பமும், இடுக்கமும், பாவவிருப்பும், போர்வினைத்தலு
முளதாகிய தான் எனும் அபிமானத்தைத் தாழ்மையுடன்
விடுவோனுக்கே நித்திய வாழ்வு சொந்தமாகின்றது;
ஏனென்றால், அப்படிச் செய்வதால்தான், பெரிதும் அழ
கும், சுவாநீனமும், மகிமையுமுற்ற பூரண அன்பின் வாழ்க்
கையுள் அவன் பிரவேசிக்கக்கூடும். இதில்தான் வாழ்
வின் நெறி தங்குகின்றது, ஏனென்றால் நேரான வாயில் நன்
மையின் வாயிலா யிருக்கின்றது.

ஒடுங்கிய மார்க்கமானது பரித்தியாக மார்க்கம் அல்லது
தன்னய ஒழிவாகிய மார்க்கமா யிருக்கின்றது.

ஒருவன் தன்னைக் கற்கும் சீலமுள்ளவனாகப்
பாவித்தாலன்றி யாதொன்றையும்
அறியமுடியாது.

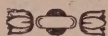

மே 8.

“மற்றவர்கள் விஷயத்தில் நான் எவ்வாறு நடந்துகொள்
னாகிறேன்”? “மற்றவர்களுக்காக நான் என்ன செய்து
கொண்டிருக்கிறேன்”? “மற்றவர்களைப்பற்றி நான் என்ன
நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்”? மற்றவர்கள் என் விஷய
மாய் இருக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்புவதுபோல
மற்றவர்கள் விஷயமான என் நினைப்புகளும் நடப்புகளும்
தன்னயம் பாராட்டாத அன்பினுல்த் தூண்டப்பட்டனவா;
அல்லது சொந்த வெறுப்பு, இழிந்த பழிவாங்கும் நினைவு,
அல்லது சுருங்கிய மூட வைராக்கியமும் நிர்தனையும் ஆகி
யவற்றினின்றும் எழுந்தனவா? கிறிஸ்துநாதரின் பிரதம
கற்பனையின் கருத்துக்கு இணங்கத் தன்னுடைய நினைப்பு
கள் செயல்கள் அனைத்தையும் பிரயோகித்துக்கொண்டு
ஒருவன் தனது பரிசுத்தமான ஆன்ம மௌனத்தில் இத்
தகைய ஆராய்ச்சியுள்ளவினாக்களைதனக்குள்ளே நிகழ்த்தும்
பொழுது, அவனுடைய அறிவு பிரகாசமுள்ளதாகும்; ஆக
வே இதுவரை தான் தவறுண்ட இடத்தைத் திட்டமாய்க்
கண்டுகொள்வான்; அவன் தன் இருதயத்தையும் நடை
யையும் சீர்ப்படுத்துவதில் தன்னிடமுள்ளது எதுவென்ப
தையும், இனி அது செய்யப்படத் தக்கதாய மார்க்கத்தையு
ம் கண்டுகொள்வான்.

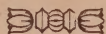
தீமையானது எதிர்க்கததக்கதன்று. நன்மையைப் பழக்கு
வதே உயர்வான சிறப்புடையதாயிருக்கின்றது.

ஜீவவர்க்கமாகிய மனிதனுக்குச் சொந்த விருத
சுபாவங்கள் இயல்பாய் அமைந்திருந்தபோதி
லும் தெய்வத்தன்மையுள்ள வாழ்க்கையில்
அவை இருக்க இடம்பெற இயலாது.

மே 9.

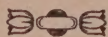
ஒரு மனிதன் தீய குணத்தை எதிர்ப்பதே வேலையா யிரு
க்கையில் நன்மையாகிய குணத்தைப் பழக்காமை மட்டு
மன்று, பிறரிடம் கண்டிக்கிற அதே கோபத்திலும் தூபி
மானத்திலும் உள்ளபடியே, தானும் உட்பட்டவனாயிருக்
கிறான்; அவனுடைய மனோ நிலையின் நேர்பயனாக, அவன்
தானும் தீமையனாக மற்றவர்களால் எதிர்க்கப் படுகின்ற
னன். ஒரு மனிதனை, ஒரு கஷ்டியை, ஒருமதத்தை, ஒரு
அரசாங்கத்தை தீமையுடையவாக நீ எதிர்த்தால், நீ தா
னும் தீமையுடையனாக எதிர்க்கப்படுவாய். தான் இம்சிக்
கப்பட்டுத் தெண்டிக்கப்படுவதைப் பெருந்தீமையாக எண்
ணுகிறவன் (பிறரை) இம்சித்துத் தெண்டிப்பதை விட்
டொழியட்டும். இதுவரை தீமையாக பாவித்ததை யெல்
லாம் விட்டுத் திரும்பி நன்மையையே கருதத் தொடங்
கட்டும். இந்தக் கற்பனை மிக ஆழ்ந்ததும், வெகுதூரம்
எட்டிப் பற்றத்தக்கதுமாயிருக்கிறபடியால், அதை அனுஷ்
டிப்பதால் மனிதன் ஆன்ம ஞானத்திலும் ஆன்ம சித்தியி
லும் வெகுதூரம் உயர்வான நிலையை அடைவான்.

இயேசுநாதருடைய கற்பனைகளை அனுஷ்டிப்பவன் தன்னைத்
தானே வேன்று தீவ்ய பிரகாசம் பெற்றவனாவான்.

மனுஷ்யத் தன்மை முக்கியமாய்த் தெய்வத்
தன்மை வாய்ந்ததே.

மே 10.

மனிதன் பாவக் குடில்சரில் வெகுகாலம் வசித்துவிட்ட படியால், கடைசியில், அதனைத் தனக்கு சுதேசமாக மதிக்கும்படிக்கும், தனக்குப் புறம்பாகவும் தனக்குத் தூரமாகவும் இருப்பதாய்த் தான் நம்பிக்கொள்கிற தெய்வீகப் பிறப்பில் தனக்கு சம்பந்தம் இல்லாததாக எண்ணும்படிக்கும் நேர்ந்திருக்கிறது. மனிதன் ஆதியில் சிற்பொருளே, அந்த நிலைமையில் மனிதர் கடவுள் என்று சொல்லுகிற நிர்விகார சற்பொருளாகிய நித்ய ஞான வஸ்துவின் இயல்பையும் அமிசத்தையும் உடையவனாயிருக்கிறான். அவனுடைய நியாயமான நிலைமை நற்குணமே ஆம், பாவம் அன்று. அவனுக்குப் பரம்பரையான உரிமை பூரணத்துவமேயாம், அபூரணம் அன்று. மனிதன் தன்னய மறுப்பு, தன்னய ஒழிவாகிய நிபந்தனைக்கு இணங்கினால் இப்பொழுதே அதிற் பிரவேசித்து அனுபவித் தறியலாம். தன்னயமென்பது தனது சஞ்சலமான இச்சைகளும் தனது அகம்பாவச் சித்தமும், தற்புகழ்ச்சியும், தன்னய நாட்டமுமாம். இதெல்லாவற்றையும் சென்ற பால் என்பவர் பிரகிருதி இயற்கையுள்ள மனிதன் என்று சொல்லுகிறார்.

இயேசுநாதர் தனது தெய்வீக நற்குணத்தால் மனுஷ்யனது இருதயத்தை அறிந்தனர், அவர் அது நன்மையுள்ளதாயிருந்ததென்று அறிந்தார்.

மனிதர்கள் இருதயத்தில் எவ்வளவு நன்மை
உடையவர்களா யிருக்கிறார்களென்று காண்பவன்
மற்றவர்களிடத்திலுள்ள தீமையைப்பற்றிய எண்
ணங்களையும் சந்தேகங்களையும் ஒழித்து விடுவா
னாக, தனக்குள்ளே தானே நன்மையைக்
கண்டு அனுஷ்டிப்பானாக.

ॐ

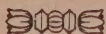
மே 11.

மனிதன் ஞானசித்தியின் மிக உயர்வான உயரத்துக்கு
உயரக்கூடிய தெய்வ வல்லமையைத் தனக்குள்ளே உடை
யவனாயிருக்கின்றனன்; அதுகொண்டு அவன் பாவத்தையு
மும் அவமானத்தையும் துக்கத்தையும் உதறிவிட்டு மே
லான மங்கள சொரூபியாகிய பரம பிதாவின் சித்தத்தை
இயற்றக்கூடும்; அதுகொண்டு அவன் தனக்குள்ளே உள்ள
மாயாசக்திகள் அனைத்தையும் வென்று, பிரகாசமும் சுவா
தீனமும் அடைந்தவனாக விளங்கக்கூடும்; அதுகொண்டு
அவன் பிரபஞ்சத்தை வென்று கடவுளது உயர்வான சிக
ரத்துக்குப் படிப்படியாக ஏறக்கூடும். இதை மனிதன்
தன் இஷ்டத்தினாலும், தீர்மானத்தினாலும், தெய்வீக பலத்
தினாலும் நிறைவேற்றக்கூடும்; ஆனால், இதை அவன் கீழ்ப்
படிதலினால்தான் நிறைவேற்றக்கூடும்; அவன் சாந்தத்
தையும் மனத் தாழ்மையையும் அனுஷ்டித்தல் வேண்
டும்; அவன் சாந்தியின் நிமித்தம் கலகத்தையும், தூய்மை
யின் நிமித்தம் இச்சையையும், அன்பினிமித்தம் பகையை
யும், தன்னய மறுப்பின்பொருட்டுத் தன்னய நாட்டத்தையு
ம் விட்டுவிடல் வேண்டும்; நன்மையினால் தீமையை
வெல்லவேண்டும்.

இதுதான் உண்மையின் பரிசுத்த மார்க்கம்; இதுதான் கேடும்
மும் ஸ்திரமமான மோகம்; இதுதான் கிறிஸ்துநாதருடைய
நுகமும் சுமையுமாகின்றது.

கிறிஸ்துநாதரின் வேதவாக்கியம், வாழ்க்கையும்
செய்கையும் பற்றிய நன்மொழியாகின்றது.

மே 12.

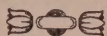
இயேசுநாதர் சாந்தமும், தாழ்மையும், அன்பும், இரக்க
மும், பரிசுத்தமும் உடையரா யிருந்தார் என்பது மிகவும்
அழகியதே; ஆனால், அது போதாது; நீயும், சாந்தமும்,
தாழ்மையும், அன்பும், இரக்கமும், பரிசுத்தமும்,
உடையனா யிருக்கவேண்டுவது அவசியமே. இயேசு
நாதர் தன்னுடைய சித்தத்தை பரம பிதாவினது சித்தத்
திற்குட்படுத்தினார் என்பதை அறிய ஊக்கமுண்டாகின்
றது; ஆனால் அது போதாது; நீயும் அப்படியே உன் சித்
தத்தை ஆண்டவனாகிய மங்கள் சொருபியின் சித்தத்திற்கு
உட்படுத்தவேண்டுவது அவசியமாகிறது. இயேசுநாத
ரிடம் இருந்த கிருபையும், அழகும், நன்மையும் உன்னி
டம் இருந்தாலொழிய உனக்கு மதிப்பை உண்டாக்கவா
வது உன்னால் அறியப்படவாவது முடியாது, நீ அவைகளை
அனுஷ்டித்தாலன்றி, அவைகள் ஒருபோதும் உன்னிடம்
இருக்க இயலாது; ஏனென்றால் நன்மையின் சொருபமான
குணங்கள் நீ சம்பந்தப்பட்ட அளவில், செய்தாலன்றி, இல்
லாததாகின்றது.

பரிசுத்தமான நற்குணமே சமயக்கொள்கை யாகின்றது,

அஃதிலதேல் சமயம் இன்று,

தெய்வ கற்பனைக்கு (இசைய) த்தங்கள் நடத்தையை உருப்படுத்துகிறவர்களே பாமபிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறவர்களாயிருக்கின்றனர்.

மே 13.

திருப்தியோ, பேரின்பமோ, சாந்தமோ நமக்கும் எல்லாருக்கும் பிறருடைய நற்குணத்தினின்றும், அதுமட்டோகூடவுளது நற்குணத்தினின்றும் அடையத்தக்கதன்று; நன்மையானது நம்மால் செய்யப்படாத வரையில், இடையரு முயற்சியால் அது நம்முடைய ஸ்திதியுடன் கலக்கப்படாதவரையில், நாம் அதன் பேரின்பத்தையும் சாந்தத்தையும் அறிந்து அடைய முடியாது. ஆகையால், இயேசு நாதருடைய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த குணங்களுக்காக அவரைப் பூஜிக்கிற நீதானே அந்தக் குணங்களை அனுஷ்டி, நீ தானும் தெய்வத்தன்மை யுள்ளவனாயிருப்பாய்.

நீதி அல்லது நியாயச் செய்கையானது ஒவ்வொருவனும் தான்தானே முழுமையும் நடக்கவேண்டிய காரியமென்பதும், அது மனிதனுடைய நினைப்புகளுக்கும் செயல்களுக்கும் சம்பந்தமில்லாத ஓர் மறைபொருள் அன்றென்பதும், ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே நீதியுள்ளவனாயிருக்கவேண்டுமென்பதும், ஒவ்வொருவனும் வாகை நிறைவேற்றுவோனாயிருக்கவேண்டுமென்பதும், ஒருவனுடைய சொந்தச் செய்கையே அவனுக்குச் சாந்தியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் அடைவிக்கிறதே யன்றி பிறருடைய செய்கையால் அவை உண்டாகாதென்பதுமாகிய சுயம்பான உண்மையை இயேசுநாதருடைய போதனையானது மனிதர்களுக்கு உணர்த்துகின்றது.

மன்னிப்பைச் செய்கிறவன்தான் மன்னிப்பின் இனிமைகளை உருசிக்கிறவனாயிருக்கின்றான்.

கிறிஸ்து அன்பின் ஸாரஸொருபமா யிருக்கிறார்.

மே 14.

“என்னையன்றி நீங்கள் யாதொன்றும் செய்யமுடியாது” என்று இயேசுநாதர் சொன்ன பொழுது, சர்வவியாபகமான அன்பின் சாராமிசத்தைப் பற்றிப் பேசினாரேயன்றி அழியத்தக்க தனது சொருபத்தைப்பற்றி பேசியதன்று. அதைப்பற்றி அவருடைய நடத்தை பூரணமாய் விளங்கச் செய்தது; இவ்விதம் அவர் சொன்னது சுயம்பான உண்மையின் வாக்கியமாயிருக்கின்றது; ஏனென்றால் மனிதரது வேலைகள் தன் சொந்தப் பலன்களை உத்தேசித்துச் செய்யப்படும் பொழுது அவைகள் பயனற்றனவும் மதிப்பற்றனவுமாயிருக்கின்றன; மனிதன் தன் சொந்தத் திருப்திகளுக்காக ஜீவிக்கிறவரை அஞ்ஞானந்தகாரத்தில் முழுகி மரணத்துக்குப் பயந்து தானே அழியத்தக்க பிராணியாயிருக்கிறான். மனிதனிடத்திலுள்ள ஜீவசுபாவம் தெய்வத் தன்மைக்கு நிகராகவும் தெய்வத்தன்மையை அறியவும் ஒருக்காலும் முடியாது; தெய்வத்தன்மைதான் தெய்வத் தன்மைக்கு நிகராகக் கூடும். மனிதனிடத்திலுள்ள துவேஷாமிசம் அன்பின் அமிசத்துடன் கூடி இயங்காது; அன்புதான் அன்பை அறியக்கூடும் அத்துடன் இணைந்திருக்கவும் கூடும். மனிதன் தெய்வத்தன்மையுடையவன்; மனிதன் அன்பின் ஸாராமிசமாயிருக்கிறான்; இதுவரை கண் மூடித்தனமாய் அவன் பின்றிக்கொண்டிருந்திருக்கிற அசுத்தமான தனதென்னும் அமிசங்களை விட்டு விடுவானாகில் இதை அவன் அறிந்து கொள்ளலாம்; கிறிஸ்துத் தன்மையின் தனதென்னும் அபிமான மற்ற உண்மைப் பொருள்களை நோக்கிப் பறந்து செல்லுவான். இத்தகைய அன்பின் கொள்கையில் சகல ஞானமும் அறிவும் விவேகமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

அன்பானது மனிதனால் அனுஷ்டிக்கப்படும்
வரை பூர்த்தி அடைகிறதில்லை.

மே 15.

இயேசுநாதருடைய ஒவ்வொரு கட்டளையும் நிறைவேற்றப்படு முன்னர், தன்னய விருப்பமுள்ள தானென்னும் அம்சத்தில் ஏதேனும் சிலதை யாதொரு நிபந்தனையுமின்றி விட்டுவிடவேண்டி வருகிறது. மனிதன் அசத்தாயுள்ளதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கையில் சத்தாயுள்ளதை அறிய முடியாது; தவறாகியதைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கையில் உண்மையின் காரியத்தை அவன் செய்யமுடியாது. காமம், பகை, அகம்பாவம், வீணெண்ணம், தன்இஷ்டாநுபவம், பேராசை இவற்றை ஒருவன் தன்னிடம் வஹித்துக் கொண்டிருக்கையில், அவன் யாதொன்றும் செய்ய முடியாது; ஏனென்றால் சகலமான பாவாமிசமுள்ள இவற்றின் செயல்கள் பொய்யாகி அழியத்தக்கன வாகின்றன. தனக்குள்ளே இருக்கிற அன்பின் சாராமிசத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து பொறுமையும், சார்தமும், சுத்தமும், இரக்கமும், மன்னிக்குந் தகைமையும் உடையவனாகும்பொழுது நீதியின் காரியங்களைப் புரிந்து பிறவியின் பயன்களை வஹிக்கிறான். திராசுக்கொடி அதன் கிளைகளோடின்றி திராசுக்கொடி ஆகாது, அப்படிச் சிருந்தாலும் அந்தக் கிளைகள் கனிகளை வகிக்கிறவரை அது பூர்த்தியாகிறதில்லை.

கெடுதலான அல்லது அசுத்தமான நினைப்புகளுக்கு இடங்கொட்டாமல் சித்தத்திலும், மனசிலும் செய்கையிலும் எல்லாரிடமும் தினந்தோறும் அன்பைப் பழக்கி வரின் தன் வாழ்க்கையின் அழியத்தகாத ஒழுங்குகளைக் கண்டுகொள்ளுகிறான்.

மனிதனுக்கு பாவத்தினின்றும் விடுபடும் ஒரே புகலிடமானது பாவமற்ற அன்பேயாம்.

மனிதன் அன்பைத் தனக்குள்ளே உள்ள நிலை
பெற்ற உண்மைப்பொருள் என்று அறியும் சக்தி
ஓசுமுன்னர் அதனுடைய பூரணமான தோற்
றத்தைக் கெடுக்காநின்ற மனித இயல்புகளை
யெல்லாம் முற்றிலும் அவன்
விட்டுவிட வேண்டும்.

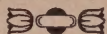
மே 16.

கலகம், பகை, நிந்தனை, அசுத்தம், அகம்பாவம், தன்னல
நாட்டம் இவற்றை ஒழிப்பதினாலும், அன்புறு செயல்களை
நினைப்பதினாலும் செய்வதினாலும்தான், மனிதன் அன்பா
கிய திராக்ஷக்கொடியின்பால் தன்னை ஞானபூர்வமாய்
உடன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடும். அப்படிச் செய்வதால்
இதுவரை அவன் தடுத்து மறுத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிற
தெய்வீக சுபாவத்தைத் தனக்குள்ளே எழுப்புகிறான்.
கோபத்திற்காவது, கோபாவேசத்துக்காவது, துராசைக்
காவது, அகங்காரத்துக்காவது, வீண் தோற்றத்துக்காவது
அல்லது தன்னலத் தொடர்புள்ள வேறெந்த வகையான
நீமைக்காவது ஒருவன் இடங்கொடுக்கிற ஒவ்வொரு நேர
மும் கிறிஸ்துவை மறுக்கிறான், அன்பை வரவொட்டாமல்
தடுத்துக்கொள்கிறான். இவ்விதமாகத்தான் கிறிஸ்துவை
மறுப்பதாம்; ஒழுக்க விதிகள் அடங்கிய ஓர் மதத்தை
அனுஷ்டிக்க மறுப்பதால் அன்று. இடையறா முயற்சியி
னால் பாவமான வாழ்க்கையினின்றும் பரிசுத்தமான வாழ்க்
கைக்குத் தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறவன்தான் கிறிஸ்து
வை அறிகிறான்; அவன் கௌரவமும் நீதியுமுள்ள உழை
ப்பினால், துன்பத்திற்கும், துக்கத்திற்கும் சஞ்சலத்திற்கும்
காரணமா யிருக்கிறதும் அழியத்தக்கதுமாகிய தான்
எனும் அபிமானத்தை விட்டுவிடுவதில் சித்திபெற்றவனாய்
அறியும், அமைதியும், சாந்தமும், அன்பும், தூய்மையும்
உடையவனாகி விடுகின்றான்.

அத்தகைய மகிமையுற்ற ஞானபூர்வமானது ஆன்ம வளர்ச்
சிக்கு சிரோ பூஷணமாயும் வாழ்க்கைக்கு மேலான
லக்ஷ்யமாய் மிருக்கின்றது.

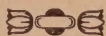

சகல போராட்டத்துக்கும் கஷ்டத்துக்கும், தானே
 னும் அபிமானம் மூலகாரணமாயிருக்கிறதுபோல
 சகல சமாதானத்துக்கும் பேரின்பத்துக்கும்
 அன்பு மூலகாரணமாயிருக்கின்றது.

மே 17.

பேரின்ப இராஜ்யத்தில் அமைதியாய் இருக்கின்றவர்
 கள் புறம்பேயுள்ள எந்த உடைமைகளிலும் சந்தோஷத்
 தை எதிர்பார்க்கிறதில்லை. அந்த உடைமைகளைத்தும்
 தங்களுக்கு வேண்டிய காலங்களில் வருகிறதும்; காரியம்
 முடிவான பிற்பாடு போய்விடுகிறதுமான அநித்ய ஜங்கமப்
 பொருள்களாயிருப்பதாய் அவர்கள் காண்கின்றனர். அன்
 னம், வஸ்திரம், பண முதலிய இவற்றை பெல்லாம் உண்
 மையான வாழ்க்கையில் கேவலம் சார்பாய் வந்துபோகிற
 ஜங்கம சொத்துக்களாய் நினைப்பதைத் தவிர வேறுவித
 மாய் ஒருக்காலும் அவர்கள் நினைக்கிறதில்லை. ஆகையால்
 அவர்கள் கவலைகள் தொந்தரவுகளினின்றும் விடுபட்டு,
 அன்பிலே ஆறுதலடைந்து ஆனந்த வடிவமாக நிகழ்கின்ற
 னர். தூய்மை, இரக்கம், விவேகம் அன்பு எனும் அழிவி
 லாக் கொள்கைகளின்மீது நின்றுகொண்டிருப்பதால்,
 அவர்கள் அழிவற்றவர்களாயிருக்கின்றனர்; தாங்கள் அழி
 வற்றவர்களென்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்; மேலான
 மங்கள சொரூபியாகிய கடவுளுடன் அவர்கள் ஒன்றுபட்
 டிருக்கின்றனர், தாங்கள் ஒன்றுபட்டிருப்பதாகவும் அறி
 கின்றனர். வஸ்துக்களின் உண்மைத் தன்மைகளை அவர்
 கள் கண்டிருப்பதால் குறைகூறத்தக்க ஆஸ்பதம் ஒன்றை
 யும் அவர்கள் வேறெங்கும் காணமுடியாது.

மனிதர் எல்லாம் தங்கள் தேய்வீக சுபாவத்தை அறியாவிட்
 டாலும் அவர்கள் முக்கியமாய் தேய்வத்தன்மை பொருந்தின
 வர்களாகவே யிருக்கின்றனர்.

தீமை என்பதுபோலச் சொல்லப்படுகிறதெல்லாம்
 அஞ்ஞானத்தில் வேருன்றி யிருப்பதாய்க்
 காணப்படுகின்றது.

மே 18.

பேரின்ப இராஜ்யத்தின் குழந்தைகள், அந்த இராஜ்யத்
 தை யடையத் தொடங்கும்பொழுது முதலிலேயே வே
 ருடன் களையவேண்டிய இரண்டு பாவங்களாகிய சுகசௌக்
 கியத்திலும் சோம்பலிலும் வசிக்கிறார்களென்று எண்ணப்
 படாதிருக்கட்டும்; அவர்கள் சாந்தமுள்ள முயற்சியில்
 வசிக்கின்றனர்; உள்ளபடியே அவர்கள்தான் உண்மை
 யாய் ஜீவிக்கிறவர்கள்; ஏனென்றால் தான் எனும் அபிமான
 முற்ற வாழ்க்கையானது, தொந்தரவுகள், துக்கங்கள்,
 பயங்களால் தொடர்புற்றிருத்தலின் உண்மையான வாழ்க்
 கையன்று. அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை யெல்லாம்
 தான் எனும் அபிமானத்தை விட்டு மிகவும் யோக்கிய
 முள்ள ஜாக்கிரதையுடன் செய்கின்றனர், மற்றவர்களு
 டைய இருதயங்களிலும், தங்களைச் சூழ்வுற்ற உலகத்தி
 லும் நீதியாகிய இராஜ்யத்தை நிர்மாணம் செய்வதில் மிக
 வும் பெருமைப்படுகிற சகல சாதனங்களையும், சக்திகளை
 யும், புத்தி தத்துவங்களையும் பிரயோகிக்கின்றனர். முத
 லில் முன்மாதிரியான நடையினாலும், அப்பால் வாக்கினா
 லும் போதிப்பதே அவர்களுடைய வேலையாகின்றது.
 அவர்கள் இனி துக்கப்படுகிறதில்லை, ஆனால் என்றும் சந்
 தோஷிகளாய் வாழ்கின்றனர்; ஏனென்றால், அவர்கள் உல
 கத்தில் துன்பத்தைக் கண்ணுற்றபோதிலும் அவர்கள் முடி
 வுற்ற பேரின்பத்தையும் நித்யமான அடைக்கல ஸ்தலத்தை
 யும் காண்கின்றனர்.

ஆயத்தமா யிருக்கிறவரெல்லாம் இப்பொழுதே வரலாம்.

மோக்ஷலோகமானது நாம் இறந்துபோனபின்னர்
(அடைகிற) மனோபாவத்தால் நிர்மிக்கிற பொரு
ளன்று; ஆனால், இருதயத்தில் உண்மையாய்
என்றுமுள்ள உலகமே.

— — — — —
மே 19.

இயேசுநாதரால் அங்கீகரித்து போதிக்கப்பட்ட ஒரே
முக்தியாவது இங்கும் இன்மும் பாவத்திலும், பாவகாரியங்
களிலுமிருந்து விடுதலையடைவதேயாம்; இது முற்றிலும்
பாவத்தை விட்டு விடுவதால் அடையப்படல் வேண்டும்;
அஃது அடையப்படவே, கடவுளது இராஜ்யம் பூரண
ஞானமும், பூரண இன்பமும், பூரண சாந்தமுமுள்ள
ஸ்திதியாக இருதயத்தில் அனுபவிக்கப்படுகின்றது.

“ஒருவன் திரும்பப் பிறந்தாலன்றி கடவுளது இராஜ்
யத்தை அவன் காணமுடியாது”. ஒருவன் ஒரு புதிய
ஜீவனாக வேண்டும், பழயதை முற்றிலும் விட்டாலன்றி
அவன் எப்படி புதியோன் ஆகக்கூடும்? தன்னுடைய
பழைய குணத்தையும், பழய மனக் கொள்கையையும்
பழைய வீணெண்ணத்தையும், பழைய சுயநய விருப்பத்
தையும் விடாது பற்றிக்கொண்டே, தான் பிரம்மஞான
நூலை அல்லது மதானுஷ்டான விதியை சுவீகரிப்பதால்
எதோ அறியத்தக்கதும் விளங்கத்தகாததுமான மாதிரி
யில்த் தான் புதிய ஜீவன் ஆய்விடுகிறுனென்று நீனைத்துக்
கொள்கிறவனது பிரதம நிலையைவிட அந்திய நிலை மிகவும்
கேவலமா யிருக்கின்றது.

— — — — —

அன்பு ஆளுகிறதும், சாந்தம் ஒருபோதும் நீங்காமலிருக்கிறது
மாகிய ஸ்தலமே மோக்ஷ லோகம்.

விசுவாசமும், தாழ்மையும், உண்மையும் உள்ள
வர்களுக்கு பரிபூரண வஸ்துவின் சிறப்புற்ற
காட்சி வெளிப்படுவதாம்.

❖❖❖

மே 20.

உள்ளவாறே நல்ல சமாசாரமாவது மனிதனுக்கு அவனு
டைய தெய்வ சக்திகளைத் தெரியா நின்ற இயேசு
நாதரின் சமாசாரமே; அது பாவத்தில் அடிபட்ட மனித
ருக்கு “உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு நட” என்று
சாராமிசமாய்ச் சொல்லுகின்றது; மனிதன் மட்டும்
நற்குணத்தில் நம்பிக்கை வைத்து பாவமற்ற நற்குணத்தைத்
தன் வாழ்க்கையில் உண்மைப் படுத்தி அனுஷ்டிக்கிறவரை
கவனம் செலுத்தி, முயற்சிபண்ணி, வெல்லுவானாகில்,
அஞ்ஞானமும், அறியாமையும், பாவமுமுள்ள பிராணியா
யிருக்க இனி அவசியமில்லை யென்று அது அவனுக்குச்
சொல்லுகின்றது. இவ்வாறு நம்புவதிலும் வெல்வதிலும்
இயேசுநாதர் கற்பனைகளில் அமைத்திருக்கிற அந்தப் பூர
ணமான விதியினால் மனிதன் நடத்தப்படுகிறது மட்டு
மன்று; தன் இருதயத்தில் உள்ள உண்மையின் அந்தாங்
காமிசத்தாலும் நடத்தப்படுகின்றனன்; அஃதாவது உலக
த்துக்குள் வருகிற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒளியைக்
கொடுக்கின்ற ஒளியேயாம்; அதை அவன் பின் பற்று
கையில் அந்தக் கற்பனைகளின் தெய்வீக மூலம் தவறாமல்
விளங்குவதாகும்.

❖❖❖

நித்திய வாசமுடைய கிறிஸ்துவின் பூரண நன்மையை
அறிந்தனுபவி.

மோக்ஷ இராஜ்யமானது, பூரணமான பொறுப்புரி
மையும், பூரண ஞானமும், பூரண சாந்தமுமாய்
இருக்கின்றது.

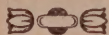
மே 21.

மோக்ஷ இராஜ்யத்தின் குழந்தைகள் அவர்களுடைய
ஒழுக்கத்தால் அறியப்படுகின்றனர். அவர்கள் சகல நிலை
மைகளிலும் அவஸ்தைகளிலும், அன்பு, மகிழ்ச்சி, சாந்
தம், நீடியசுகிப்பு, பக்ஷம், நற்குணம், விசுவாசம், அமைதி
பொறுமை, மன அடக்கம் ஆகிய ஞானப் பயன்களைத்
தெளிவாய்க் காட்டுகின்றனர். கோபம், பயம், சந்தேகம்,
பொறுமை, மனோபீஷ்டம், ஆவல், துக்கம் இவைகளினின்
றும் அவர்கள் முற்றிலும் விடுபட்டிருக்கின்றனர். அவர்
கள் கடவுளுக்குரிய நீதியை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு உல
கத்தில் மூடத்தன மானவைகளுக்கும், மூடத் தனமாக
மதிக்கப் பட்டவைகளுக்கும் மிகவும் மாறுபட்ட குணங்
களைக் காட்டுகின்றனர். அவர்கள் யாதொரு சுதந்திரங்
களையும் வேண்டுகின்றிலர்; தங்களைக் குற்றமற்றவர்களாக
வாதிக்கிறதில்லை; தீமைக்குத் தீமை செய்கிறதில்லை; தங்
களுக்குத் தீங்கு செய்யத் துணிகிறவர்களுக்கு, நன்மை
செய்கின்றனர்; தங்களுக்கு இஷ்டமானவர்களைப்போலத்
தங்களை எதிர்த்துத் தாக்குகிறவர்களையும் சாந்த குணத்து
டன் ஆதரிக்கின்றனர்; மற்றவர்கள் மீது யாதொரு தீர்மா
னமும் செய்கிறதில்லை; யாரையும், எந்த ஏற்பாட்டையும்
நிந்திக்கிறதில்லை; எல்லாருடனும் சமாதானமாக வாழ்கின்
றனர்.

அந்த இராஜ்யம் ஒவ்வொரு ஸ்திரி புருஷருடைய
இருதயத்திலும் நிகழ்கின்றது.

தினந்தோறும் செய்யும் முயற்சியாலும் பொறுமையுள்ள வேலையாலும் இராஜ்யத்தைக் கண்டுகொள்.

மே 22.

நீதியாகிய ஆலயமானது, தூய்மை விவேகஞானம் இரக்கம் அன்பு ஆகிய, நான்கு நல்லொழுக்கச் சுவர்களால் கட்டப்படுகின்றது. சார்தம் அதற்கு மேற்கூரை; உறுதிப்பாடு அதற்குத் தளம்; தன்னயம் விரும்பாத கடமை அதற்கு வாயிற் கதவு; உற்சாகமான ஊக்கம், அதில் நிறைந்த ஆதாயம்; பரிபூரணமான இன்பம் அதின் கானகீதம்; அதனை அசைக்க முடியாது; அது நித்தியமும் அழிவற்றதுமாயிருப்பதால், நாளைக்கு வேண்டிய வஸ்துகளுக்காக எண்ணங்கொண்டு பாதுகாப்பை நாடவேண்டிய அவசியமில்லை. மோக்ஷ இராஜ்யம் இருதயத்தில் ஸ்தாபிதமாய் விட்டபடியால் ஜீவனத்துக்கு அவசியமான சாமான்களை அடைய வேண்டியதைக் குறித்து இனி யோசிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால், பரத்துவமான பொருளைக் கண்டு கொண்டபடியால், இந்தப் பொருள்க ளெல்லாம் காரணத்தைக் காரியம் வந்தடைவதுபோல வந்து சேருகின்றன; ஜீவனத்துக்குரிய போராட்டம் ஒழிந்துவிட்டது. ஆன்ம ஞானத்துக்கும், மனசுக்கும், ஜடத்துக்கும் வேண்டியவைகள் சர்வ வியாபகமான வளத்தினின்றும் தினந்தோறும் உபகரிக்கப் படுகின்றன.

விலையைச் செலுத்து.....தன்னய இச்சையைத் தடையறக் களைதல்.

எல்லாக் காரியங்களும் இப்பொழுது,
இப்பொழுதே சாத்யமானவை.

❖❖❖

மே 23

காலத்தில் அடங்கியிருக்கிற உண்மையான நேரம் இப்பொழுதேயாம். அது காலத்தைவிட அதிகமும் அதிகப் பெரியதுமா யிருக்கின்றது; அஃது என்றும் உள்ள உண்மைப் பொருளாம். அதற்குச் சென்ற காலமும் எதிர்காலமும் தெரியாது; என்றும் சக்தியுள்ளதும், நிலையற்றதுமா யிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும், ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு வருஷமும் கடந்துவிட்ட உடனே ஒரு சொப்பனமாக இருக்கின்றது; அது ஞாபகத்தில் முற்றிலும் அழிந்து போகா விட்டாலும் குறைவுற்றதும் நிலையற்றதுமான தோற்ற வடிவமா யிருக்கின்றது.

இறப்பும் எதிர்வும் சொப்பனங்களே; நிகழ்காலமே உண்மையானது. எல்லாப் பொருள்களும் நிகழ் காலத்தனவே; சகல சக்தியும், சகல சாத்தியமும் சகல செய்கையும் நிகழ் காலத்ததே. இப்பொழுது செய்யவும் நிறைவேற்றவும் அல்லாதது (எப்பொழுதும்) செய்யவும் நிறைவேற்றவும் அல்லாததே. நீ செய்திருக்க வேண்டியவற்றை நினைவுகளிலும், நீ செய்ய உத்தேசிப்பதை சொப்பனங்களிலும் தங்கவிடுவது குற்றமே; ஆனால், விசனத்தை ஒதுக்கி விடுவதும், எதிர்பார்ப்பதை நிறுத்துவதும், இப்பொழுதே செய்வதும், வேலை செய்வதும், விவேகமாய் இருக்கின்றது.

❖❖❖

மனிதனுக்கு இப்பொழுது சகல சக்தியும் இருக்கின்றது.

உனது ஆன்மாவைச் சாயா பூமிக்குத் தூண்டி
விடுகிற ஒவ்வொரு இடைவழியையும்
மிதியாதொழி.

மே 24.

மனிதன் இப்பொழுது சகல சக்தியுமுடையவனாய் யிருக்கிறான்; ஆனால், இதை அறியாமல் “நான் மறுவருஷம் அல்லது இத்தனை வருஷங்களில், அல்லது இத்தனை பிறவிகளில் பூரணத்துவம் அடைவேன்” என்று சொல்லுகிறான். நிகழ்காலத்தில்மட்டும் வசிக்கிற பரலோக வாசிகள் “நான் இப்பொழுது பூரணத்துவம் அடைந்திருக்கிறேன்” என்று சொல்லுகின்றனர்; இப்பொழுது சகல பாவத்தினின்றும் நீங்கி, மனசின் சகல வாயில்களையும் காத்துக்கொண்டும், சென்ற காலத்தையாவது எதிர்காலத்தையாவது நோக்காமலும், வலம் இடம் திரும்பாமலும், என்றும் பரிசுத்தராயும் பேரானந்திகளாயும் இருக்கின்றனர். “இப்பொழுது தான் ஒப்பிய நேரம், இப்பொழுதுதான் மோக்ஷ தினம்”, “இப்பொழுது என் குறிக்கோளைத் தழுவி இருப்பேன்; இப்பொழுது என் குறிக்கோளாய் மிருப்பேன்; என் குறிக்கோளைவிட்டு விலகும்படி தூண்டுகிற அனைத்தையும் கேட்க மாட்டேன்; என் குறிக்கோளின் வாக்கைத்தான் கேட்பேன்” என்று உனக்கே சொல்லிக்கொள். இவ்வாறு தீர்மானித்து இவ்வாறு செய்துகொண்டால் பரதத்துவத்தினின்றும் நீ விலகமாட்டாய், என்றென்றைக்கும் உண்மையைக் காட்டுவாய்.

இப்பொழுது உனது ஜேன்மக்கூறும் தேய்வத்தன்மையும்
பொருந்திய பலத்தைக் காட்டுவாய்.

தீர்மான புத்தியுள்ளவனாயிரு; ஒரே நோக்கமுள்ள
வனாயிரு; உன் தீர்மானத்தைத் தினந்தோறும்
புதுப்பி.

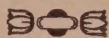
மே 25.

மனசு துன்மார்க்கத்திற்குத் தூண்டப்படும் பொழுது
சரியான மார்க்கத்தை விட்டு விலகாதே, மனக்கிளர்ச்சிக்கு
இடங்கொடாதே. துராசைகள் எழும்பொழுது அவற்
றைக் கட்டுப்படுத்தி அடக்கு. மனசு தானே திரியும்
பொழுது அதை மேலான காரியங்களில் தங்கும்படி
திருப்பு. “ஆசிரியரிட மிருந்தாவது புஸ்தகங்களி லிருந்
தாவது உண்மையை நான் அடையக்கூடு” மென்று கருதா
தே. உண்மையை அப்பியாசத்தினாலேதான் அடையக்
கூடும்; ஆசிரியரும் நூல்களும் கற்பனைகளைத் தெரிவிப்ப
தைத்தவிர மேல் வேறொன்றும் செய்ய முடியாது; நீ
அவற்றைப் பிரயோகித்தல் வேண்டும். போதிக்கப்பட்ட
விதிகளையும் பாடங்களையும் விசுவாசத்துடன் அப்பியாசம்
செய்து முற்றிலும் தங்கள் முயற்சிகளையே சார்ந்திருப்ப
வர்கள்தான் அறிவுடையவர் ஆவர். உண்மையானது சம்
பாதிக்கப்படல் வேண்டும். மனோபாவத்தின் புதிய தோற்
றங்களின் வழி செல்லாதே, அல்லது கெட்ட ஆவிகள் அல்
லது மரித்தோர் ஆவிகளுடன் சம்பாஷணைகளை நாடாதே.
உண்மையை அப்பியாசம் செய்வதால், நல்லொழுக்கத்
தையும், விவேகத்தையும், மேலான சட்ட ஞானத்தையும்
அடைவாயாக. ஆசிரியரை நம்பு; சட்ட பிரமாணத்தை
நம்பு; நீதிமார்க்கத்தை நம்பு.

சகல சஞ்சலத்தையும் சந்தேகத்தையும் ஒழித்துவிடு, விவேக
ஞானத்தின் பாடங்களை அளவிலா விசுவாசத்துடன்
அப்பியாசம் செய்.

அசம்பவ மொழிகளைக் கூட்டிச் சொல்லாதே;
உண்மை போதுமானது.

மே 26.

உண்மையும் நிஷ்கபடமுமான வார்த்தைகளை மாத்திரம் பேசு. வார்த்தையினாலாவது, பார்வையினாலாவது அபிநயனத்தினாலாவது ஏமாற்றாதே. கோட் சொல்லின் கண்ணியில் அகப்பட்டுக் கொள்ளாதபடி, மாணகரமான சர்ப்பத்தைப்போல கோட்சொல்லுவதை நீக்கிவிடு. பிறரைப் பற்றித் தீமை பேசுகிறவன் சாந்த மார்க்கத்தைக் காண முடியாது. பயனில் மொழியும் தீய ஒழுக்கங்களை யெல்லாம் விட்டுவிடு. மற்றவர்களுடைய சொந்தக்காரியங்களைப் பற்றிப் பேசாதே, அல்லது ஜனசங்கத்தின் நடப்பைப் பற்றித் தருக்கியாதே, அல்லது தலைமை பெற்றவர்களின் தோஷங்களை எடுத்துக் கூறுதே. ஒருவன் உனக்குச் செய்த குற்றங்களுக்காக அவன்பேரில் மறுகுற்றங் கூறுதே அல்லது குற்றம் சுமத்தாதே, ஆனால் குற்றங்களை யெல்லாம் குற்றமில்லாத விதமாய் நடந்து எதிர்ப்பாயாக, நீதிநெறிகளில் நடவாதவர்களை நிந்தியாதே, ஆனால் நீ நீதிநெறியில் நடந்துகொண்டு அவர்களை இரக்கத்துடன் பாதுகாப்பாயாக. கோபாக்கினியை உண்மையாகிய தூயநீரால் அணைப்பாயாக. உன் வார்த்தைகளில் அடக்கமாயிரு; அநாகரீகமும், அற்பத்தனமும், தகாததுமான விகடவார்த்தைகளைச் சொல்லவாவது, சேர்ந்து சொல்லவாவது செய்யாதே. பயபக்தியும் பூஜிதையும், பரிசுத்தத்துக்கும் விவேகத்துக்கும் சின்னங்களா யிருக்கின்றன.

உண்மையைப்பற்றித் தர்க்கியாதே, ஆனால், அதை

அனுசரித்து நட.

உபவாசம், அமைதி, மன அடக்கம்
இவை நல்லன.

மே 27.

பிரதிபலனாகிய எண்ணத்தை யெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு மிக்க விசுவாசத்துடன் உன் கடமையைச் செய். இன்ப நினைப்பு அல்லது தான் எனும் அபிமானம் உன்னைக் கடமையினின்றும் கவராதிருக்கட்டும். மற்றவர்களுடைய கடமைகளிற் பிரவேசியாதே. எல்லாக் காரியங்களிலும் நேர்மையுடன் ஒழுகு. மிகுந்த கடிமையான கஷ்ட சோதனையிலும் உன்னுடைய சுகத்துக்கும் பிராணனுக்குமே அபாயம் நேரிடுகிறதாய்த் தோற்றினாலும், நியாயத்தினின்றும் விலகாதே. கெடுக்கமுடியாத யோக்கியதையுடையவன் வெல்லப்படமாட்டான்; அவன் மனசைக் குழப்பம் அடைவிக்க முடியாது, சந்தேகம், திகைப்பு ஆகிய துன்ப மயக்கங்களை விட்டுத் தப்பிக்கொள்கிறான். ஒருவன் உன்னைத் தூஷித்தால் அல்லது குற்றம் சாட்டினால் அல்லது உன்னைப்பற்றிக் கெடுதலாகப் பேசினால் அவ்வாறு மறுத்துச் செய்து அதே தூர்க்குணத்துக்கு உன் மனசில் இடங் கொடுத்தாலொழிய, தப்புச் செய்கிறவன் உன்னைக் கெடுக்க முடியாதென்பதை யறிய முயன்று கொண்டு மௌனமாயும் மன அடக்கமுள்ளவனாயும் இரு. கேடு செய்கிறவன் தனக்கே கேடு விளைத்துக்கொண்டிருக்கிற விதத்தைக் கவனித்துக்கொண்டு அவனை இரக்கத்துடன் எதிர்க்கவும் முயற்சிசெய்.

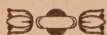
“நான் மற்றொருவனால் கேதேசெய்யப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று சித்தசுத்தியுடையவர்கள் எண்ணக்கூடாது. அவர்களுக்கு தான் என்பதைத் தவிர வேறு சத்துரு இல்லை யென்பது தெரியும்.

உன்னுடைய தருமசிந்தனை விருத்தியாகட்டும்,
தான் எனும் அபிமானம் பக்சுகுணத்துள்
மூழ்கும்வரை அது விசாலிக்கட்டும்.

மே 28.

கெட்ட சித்தத்தை வஹியாதே. கோபத்தைத் தணி,
பகைமையை அடக்கு. எல்லோரைப் பற்றியும், எல்லாரி
டத்தும் ஒரே விதமாய் மாறுதலில்லாத பக்சுத்துடனும்,
இரக்கத்துடனும் நீனைப்புற்று நடந்துகொள். மிகவும் கடு
மையான ,கஷ்ட சோதனையுள்ளும், வெறுப்புக்காவது,
கோப மொழிகளுக்காவது இடங்கொடாதே; ஆனால்,
கோபத்தை அமைதியாலும், பரிகாசத்தைப் பொறுமை
யாலும், பகைமையை அன்பினாலும் வெல்லு. ஒரு கஷி
யிற் சேராதே; ஆனால், சமாதானம் புரிபவனாயிரு. மனு
ஷனுக்கு மனுஷன் (மனம் வேறு படும்படி) பிரிவை விருத்
திசெய்யாதே அல்லது ஒரு கஷிக்கு மாறாக மற்ற கஷி
யிற் சேர்ந்து சண்டை சச்சரவை அதிகப் படுத்தாதே;
ஆனால், எல்லாரிடமும் சமமாக நீதியும், அன்பும், நல்ல
சித்தமும் உடையவனாயிரு. மற்ற போதகர்களை, மற்ற
மதஸ்தர்களை, அல்லது மற்ற மனக்கொள்கைகளை அவமதி
யாதே. தனவானுக்கும் ஏழைக்கும், முதலாளிக்கும் வேலை
யாட்கும், ஆண்டானுக்கும் அடிமைக்கும் எஜமானுக்கும்
ஊழியனுக்கும் இடையே தடையுண்டாக்காதே, ஆனால்
எல்லாரிடமும் சமசிந்தமுடையவனாயிரு. இடையறாமல்
மனசை அடக்கி ஆளுவதாலும், வெறுப்பையும் கோபத்
தையும் தணிப்பதாலும், சலனமில்லாத பக்சுகுணத்தை
அடைய முயற்சிப்பதாலும் கடைசியில் நல்ல சித்தத்தின்
தன்மை உண்டாகும்.

பலமும், ஊக்கமும், உறுதியுமுடையவனாயிரு.

நீதியுமுள்ள மனத்தனாயும், கூரிய புத்தியுள்ளவ
னாயும் தெளிந்த பார்வையுடையவனாயும் இரு.

மே 29.

எல்லாக் காரியங்களிலும் நியாயமுள்ள புத்தியைப் பிர
யோகம் செய்; எல்லாவற்றையும் பரிசோதி; அறியவும்
உணரவும் ஆவலுள்ளவனாயிரு; நினைப்பானது தருக்க
ஞானப் பொருத்த முள்ளதா யிருக்கட்டும்; வார்த்தையி
லும் செய்கையிலும் முன்பின் பொருத்தமுடையவனாயிரு.
மனசைச் சுத்தப்படுத்தி குற்றங்களை நீக்கும்பொருட்டு
உன் மனசின் நிலைமையை ஞானப்பிரகாசத்தினால் ஆராய்
ந்துபார். ஆராய்ச்சி ஞானத்தினால் உன்னை நீதானே வின
விப்பார். நம்பிக்கை, வதந்தி மனோராஜ்யமான யோசனை
யாகியவற்றை விடுத்து அறிவைப் பற்றிக்கொள். அனு
பவத்தினால் அடைந்த அறிவை ஆதாரமாகக் கொள்கிற
வன் மேலான, பின்னும் தாழ்மையுற்ற நம்பிக்கை நிறையப்
பெற்றவனாயிருக்கிறான்; மேலும் உண்மையாகிய வசனத்
தை வல்லமையுடன் பேசத் திராணியுள்ளவனாயிருக்கி
றான்; பகுத்தறியும் வேலையில்த் தேர்ச்சியுடையவனாயிரு;
நன்மையையும் தீமையையும் பகுத்தறியவும், வாழ்க்கையி
லுள்ள சமாசாரங்களை அறிந்து அவற்றுள் ஒன்றிற்கொன்
றுள்ள சம்பந்தத்தை உணரவும் கற்றுக்கொள். சிற்பொ
ருள் சடப்பொருள் சம்பந்தமான சகல விஷயங்களிலும்
காரண காரிய ஒழுங்கின் தொடர்ச்சியைக் காணும்படி மன
சை எழுப்பிவிடு. இவ்வாறு இன்ப நாட்டத்தினதும் பா
வத்தினதும் பயனின்மையும், மேலான சற்குணமும் குற்ற
மற்ற தூய்மையுமுள்ள வாழ்க்கையின் மகிமையும் மகிழ்
வும் வெளிப்படுவதாகும்.

உண்மை உள்ளது; அதில் குழப்பம் இலது.

தவறுண்ணு நீதியாகிய காரிய காரணப் பெரும்
சட்டப் பிரமாணத்தைக் கிரஹிப்பதற்கு
உன் மனசைப் பழுக்கு.

மே 30.

அப்பொழுது புலக்கண்களாலன்றி உண்மையாகிய ஒரே
சுத்தமுள்ள கண்ணினால் பார்ப்பாய். நீ ஓர் அறிவுடைய
பிராணியாய் எண்ணிறந்த காலங்களில் எவ்வாறு பரிபக்கு
வம் அடைந்திருக்கிறாய் என்பதையும்—இடையறாத தொ
டர்ச்சியுள்ள ஜென்மங்களின் வழியே கீழில் நின்று மேலா
கவும், மேலில் நின்றும் அதற்கும் மேலாகவும் எவ்வாறு
உயர்ந்திருக்கிறாய் என்பதையும்—எப்பொழுதும் விகாரப்
பட்டுக் கொண்டே யிருக்கிற மனோநிலைகள் நினைப்பினாலும்
செய்கையினாலும் எவ்வாறு நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
என்பதையும்—உன்னுடைய செயல்கள் உன்னுடைய தற்
கால நிலைமையை உனக்கு எவ்வாறு உண்டாயிருக்கின்றன
வென்பதையும் அறிந்துகொள்ளவே, உன்னுடைய பிரகிரு
தியை உணர்வாய். இவ்வாறு உன்னுடைய இயற்கையை
உணர்ந்துகொண்டு சகல பிராணிகளுடைய இயற்கையை
யும் அறிவாய்; எப்பொழுதும் இரக்கத்திலே குடியிருப்
பாய். மகத்தாயுள்ள சட்டப்பிரமாணத்தை சமஷ்டியாக
வும் வியஷ்டியாகவு மட்டுமன்று ஒவ்வொருவரிடத்தும்
அது தனிப் பிரயோகமாயிருப்பதையும் அறிவாய். அப்
பொழுது, தான் என்பது முடிவுறும். அது மேகம்போலச்
சிதறுண்ணும். உண்மை ஒவ்வொன்றிலும் விளங்குவதா
கும்.

புகைமைக்காவது, தானேனும் அபிமானத்திற்காவது,
துன்பத்திற்காவது இடம் காணாய்.

தற்சார்புடையவனா யிரு; ஆனால், உன் தற்சார்பா
 னது பரிசுத்தமானதாயும் தன்னைய விருப்பமற்ற
 தாயும் இருக்கட்டும்.

❖❖❖

மே 31.

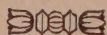
குற்றமும் விவேகமும், துர்பலமும் பலமும், ஒரு மனித
 னுடைய அகத்தே உள்ளன; வேறு வெளிப்பொருள்களில்
 இல்லை, வேறு புறம்பான காரணத்தினின்றும் உண்டாகிற
 துமில்லை. ஒருவன் மற்றொருவனுக்காக பலமுள்ளவனா
 யிருக்கமுடியாது, தனக்காகத் தான் பலமுள்ளவனா யிருத்
 தல் கூடும்; பிறருக்காக வெற்றிபெற முடியாது, தனக்கா
 கத்தான் வெற்றிபெறக்கூடும். மற்றவர்களைப்பற்றி நீ அறிந்
 துகொள்ளலாம், ஆனால் உனக்காகத்தான் தேர்ச்சி யடைந்
 துகொள்ளவேண்டும். வெளியேயுள்ள ஆதரவுகளை யெல்
 லாம் விலக்கிவிடு, உனக்கேயுள்ள உண்மைப் பொருளைச்
 சார்ந்துகொள்; மனசு துன்மார்க்கத்திற் செல்லும்வேளை
 யில் மதமானது மனிதனைக் காக்கமாட்டாது; அந்தத்
 துன்மார்க்கப் போக்கினை நாசமாக்குகிற அந்தரங்க ஞானத்
 தை அவன் உடையனாயிருத்தல் வேண்டும். மனோபாவத்
 திற் செய்யும் தத்துவஞானமானது துன்பம் நேரிடுங் கா
 லத்தில் சாயா தோற்றமாய்க் காணப்படும்; துன்பத்தை
 ஒழிக்காரின்ற அந்தரங்க ஞானத்தை ஒருவன் உடையவ
 னாதல் வேண்டும்.

பரிசுத்த நினைப்பிலும், நன்கு செய்வதிலும் இடையறா
 மற் பழகுவதினாலும் அழகும் அன்பும் உண்மையு முள்ள
 பொருள்களோடு மனசையும் சித்தத்தையும் இணங்கச்
 செய்வதாலும்தான் தவறாத விவேகம் அடையப்படுகின்
 றது.

❖❖❖

நற்குணமானது சகல மதங்களுக்கும் இலக்கியமா
 யிருக்கின்றது.

தன்னயப் ப்ரித்தியாகத்தின் உழைப்பு பிரபஞ்சத்
தைப்பற்றியதோர் கொள்கையில் இருப்பதன்று;
ஆனால் அன்பு இரக்கங்களின் சாராமிசத்தில்
தங்கியிருக்கின்றது.

ஜூன் 1.

பூரணமான நீதியானது உலகத்தை ஞானத்தால் அடக்கி
ஆளுவதினால் அடையப்படுகிறதென்று ஒருவன் அறியும்
பொழுது அன்பின் தன்மையானது குறைபடுகிறதின்னு;
ஆனால், அது அதிகரித்துப் பெருக்க மடைகின்றது,
ஏனென்றால், மனிதர் தாங்கள் அறியாததினாலும் அறியா
மையில்த் தவறுகிறதினாலும் துன்பப்படுகிறார்களென்று
அவன் அறிகிறான். சுகசௌக்கியமான நிலைமையிலுள்ள
வர்கள் ஏழைகளைவிட மிகுந்த கஷ்டத்தில் பன்முறையும்
அகப்பட்டுக் கொள்கின்றனர்; மற்றவர்களைப்போல இன்ப
மும் துன்பமும் கலந்த அனுபவத்தைத் தொகுத்துவைக்
கின்றனர். சுத்தமான நீதியைப் பற்றிய போதனையானது
ஏழைகளைவிடத் தனவான்களுக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுப்ப
தன்று; ஏனென்றால் தன்னயம் பாராட்டுதலும் கொடுமை
யுமுள்ளவர்களாய், அல்லது தங்கள் செல்வத்தைத் துர்
விநியோகம் செய்கிறவர்களாயுள்ள தனவந்தர்கள் தங்கள்
கர்மபலன்களைத் தாங்களே அனுபவித்தல் வேண்டுமென்
பதை அறியும்பொழுது கஷ்டமும் நெருக்கமு மடைந்த
வர்கள் தாம் பூர்வத்தில் விரைத்தவற்றின் பயனை இப்
பொழுது அனுபவிக்கையில், சுத்தம், அன்பு, சாந்தம் எனும்
நல்விரைகளை விரைப்பதால் நன்மையாகிய பலனைத் தாங்க
ளும் விசைவில் அடைந்து அதனால் தற்காலத்துத் துன்பங்
களை நிச்சயமாய் வெல்லலாம் என்பதை அறிகின்றனர்.

தன்னயம் நாடுவதெல்லாவற்றின் கஷ்டமான பலன்களை,
அடைந்து அனுபவித்தல் வேண்டும்.

மனிதன் தானே இன்பமும் துன்பமும் உண்டாக்கிக்கொள்கிறான்.

ஜூன் 2.

மனசின் நிலைபெற்ற போக்கினின்றும் நடையின் போக்கு ஏற்படுகின்றது; நடையின் போக்கினின்றும் இன்பம் துன்பம் எனப்படும் அந்த பிரதிச்செயல்கள் உண்டாகின்றன. இஃது இப்படியிருப்பதால், பிரதிச் செயலின் நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஒருவன் தான் முயன்று செய்கிற நினைப்பை மாற்றல் வேண்டும் என்பது ஏற்படுகின்றது. துன்பத்தைக் கொடுத்து இன்பத்தை கைமாற்றிக் கொள்வதற்கு மனசினது நிலைபெற்ற போக்கையும், துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய வழக்கமான நடைப்போக்கையும் மாற்றுவது அவசியம்; மாற்றிய பயன் மனசிலும் ஒழுக்கத்திலும் தோன்றும். தன்னய விருப்பத்துடன் நினைக்கும்பொழுதும் செய்யும்பொழுதும் மனிதனுக்குச் சந்தோஷமா யிருக்கும் சக்தி கிடையாது; தன்னய விருப்பின்றி நினைக்கும்பொழுதும் செய்யும்பொழுதும் அசந்தோஷமா யிருக்கமுடியாது. காரணம் எங்கே இருந்தாலும் அங்கே காரியம் தோன்றும். மனிதன் காரியங்களை விலக்கமுடியாது; ஆனால், அவன் காரணங்களை மாற்றக்கூடும். அவன் தன் சுபாவத்தைச் சுத்திசெய்யக்கூடும்; தன் ஒழுக்கத்தைத் திரும்ப உருப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடும். தன்னை வெல்வதில் அதிக வல்லமை இருக்கிறது; தன்னை உருவம் மாற்றுவதில் அதிகச் சந்தோஷம் நிகழ்கின்றது.

ஒவ்வொருவனும் தன் சொந்த நினைப்புகளால்
பந்தப்படுகிறான்.

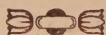
மனிதர்கள் தங்கள் நினைவுகளின் இயல்புக்குத்
தக்கவாறு தாழ்வு அல்லது உயர்வுள்ள
கோளங்களில் வசிக்கிறார்கள்.

ஜூன் 3.

ஐயுறவும், பேராசையும், அழுக்காறும் உள்ள மனிதனைப் பற்றி ஆலோசியுங்கள்; அவனுக்கு ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவு அற்பமாயும், இழிவாயும், பயங்கரமாயும் தோற்றுகின்றது. தனக்குள்ளே பெருந்தன்மை இன்மையால், வேறெங்கும் அவனுக்குப் பெருந்தன்மை புலப்படுகிற தில்லை; தான்தானே இழிவுடையவ னாகையால் எந்தப் பிராணியினிடத்தும் மேன்மையான சுபாவத்தைப் பார்க்கத் தகுதியற்றவனாய் இருக்கிறான்; தானே தன்னைய நாட்ட முடையோனாதலின் தன்னைய விருப்பமில்லாத மிகவும் உயர்வுற்ற செயல்களிலும் அற்பமும் இழிவுமான நோக்கங்களைத்தான் காண்கின்றனன்.

இனி ஐயுறவின்மையும், தயாளகுணமும். பெருந்தன்மையுமுள்ள மனசுடையோனைப்பற்றி ஆலோசியுங்கள்; அவனுடைய உலகம் எவ்வளவு அதிசயமும் அழகும் வாய்ந்திருக்கின்றது. அவன் மனிதர்களை உண்மையுள்ளவர்களாய்க் காண்கிறான்; அவர்களும் அவனுக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருக்கின்றனர்; அவனுடைய முன்னிலையில் மிக இழிந்தவரும் தம் இயல்பை மறந்துவிடுகின்றனர்; அந்த நிமிஷத்துக்கு, தற்கால உயர்நிலையில், குழப்பமுற்றிருந்தபோதிலும், உயர்வுற்ற காரிய ஒழுங்கினுடையவும் அளவுகடந்த மேன்மையும் ஆனந்தமுமுள்ள வாழ்க்கையினுடையவும் இலேசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அவனைப் போலவே ஆகின்றனர்.

மயக்கமும் பகைமையுமுள்ள நினைவுகளை விட்டு நீங்குங்கள், பிரகாசமும் அழகும் வாய்ந்த நினைவுகளை வளரவிடுங்கள்.

சுருங்கிய மனசுடையவனும் பெருகிய சித்த
முடையவனும் பக்கவீடுகளில் இருப்பினும்
(ஒன்றோடொன் றெவ்வாத) இரு
வேறுலகத்தில் வசிக்கின்றனர்.

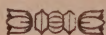
ஜூன் 4.

மோக்ஷ இராஜ்யம் பலாத்காரத்தினால் பிடிபடுகிறதன்று;
ஆனால், அதன் விதிகளின்படி நடக்கிறவன் அதற்குரிய
குழுஉக்குறியைப் பெற்றுக்கொள்கிறான். துஷ்டன் துஷ்ட
டர்களுடைய கூட்டத்தில் சஞ்சரிக்கிறான். ஞானியான
வன் யாருடைய சகவாசம் தெய்வகானம் போலுமோ
அத்தகைய பொருக்கிய சகோதரருள் ஒருவனா யிருக்கி
றான். சகல மனிதர்களும் தங்கள் சொந்த (மனோநிலையா
கிய) மேற்பறத்துக்குத் தக்கவாறு பிரதிபிம்பிக்கிற கண்
ணடிகளா யிருக்கின்றனர். மனிதரும் வஸ்துக்களும் அடங்
கிய உலகத்தைப் பார்க்கிற சகல மனிதரும் தங்கள் சொந்
தப் பிரதிபிம்பத்தையே திரும்பக் கொடுக்கிற கண்ணாடிக்
குள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொருவனும் தன் சொந்த நீனைப்புகளின் சுருங்
கிய அல்லது விரிந்த வட்டத்துக்குள் சஞ்சரிக்கிறான்;
அந்த வட்டத்துக்கு அப்புறப்பட்ட அனைத்தும் அவனு
க்கு இல்லாததாக இருக்கின்றது. தான் ஆகியிருக்கிற
தன்மைதான் தனக்குத் தெரிகிறது. எல்லை சுருக்கமா யிரு
க்கிறதற்குத் தக்கவாறு, மேல் எல்லை இல்லை யென்றும்
வேறு வட்டம் இல்லை யென்றும் அதிகமாய் மனத்தெளி
வடைகின்றனன். மிகச் சிறியது மிகப் பெரியதைத் தனக்
குள் அடக்கமுடியாது; மிகப் பெருந்தன்மையுள்ள சித்தந்
தனை அறிவதற்குரிய வகை அவனிடமில்லை; அத்கைய
அறிவானது வளர்ச்சியினால்தான் உண்டாகின்றது.

மனிதர்கள், கலாசாலை மாணவர்களைப்போல, தங்கள் அறியா
மை அல்லது அறிவு தங்களை உரிமைப்படுத்துகிற படிகள்
அல்லது வகுப்புகளில் தங்களைக் கண்டுகொள்கின்றனர்.

சடப்பொருளால் ஆகிய உலகம் நினைப்புகளால்
ஆகிய உலகத்தின் மறுபாதியாய் நிகழ்கின்றது.

ஐன் 5.

அகத்தது புறத்ததைத் தெரிவிக்கின்றது. பெரியது சிறி
யதைத் தழுவுகின்றது. சடப்பொருள் மனசின் பிரதிருப
மாயிருக்கின்றது. காரியங்கள் நினைப்புகளினின்று (ஓடும்)
ஒடைகளா யிருக்கின்றன. காரிய சம்பவங்கள் நினைப்பின்
சேர்மானங்களா யிருக்கின்றன. ஒவ்வொருவனும் உட்
பட்டிருக்கிற புறநிலைமைகளும் பிறர் செயல்களும் ஒருவ
னது சொந்த மனவிருப்பங்களுக்கும் பரிபக்குவத்திற்கும்
அந்தரங்க சம்பந்த முடையவைகளா யிருக்கின்றன. மனி
தன் தன்னைச் சூழ்வுற்றவைகளின் ஓர் அமிசமா யிருக்கி
றான். அவன் தன் தோழர்களினின்றும் வேறுபட்டவ
னல்லன்; ஆனால், செயல்களின் அந்தரங்க சம்பந்தத்தினு
லும், அந்தரங்கச் செயலினாலும், மனித சமூகத்திற்கு
மூலங்களாகிய நினைப்பின் மூலாதார பிரமாணங்களாலும்,
அவர்களுடன் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையவனா யிருக்கி
றான்.

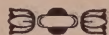
ஒருவன் தனது நிலையற்ற விருப்பங்களுக்கும் இச்சை
களுக்கும் ஏற்கும்படி புறக்காரியங்களை மாற்ற முடியாது;
ஆனால், தன் விருப்பங்களையும் இச்சைகளையும் ஒதுக்கிவிடக்
கூடும்; புறமேயுள்ளவைகள் வேறு நிலையை யடையும்படி
அவற்றின் விஷயமாய் அவன் தன் மனப்போக்கை மாற்
றிக்கொள்ளக்கூடும். தன்னை நோக்கிய பிறாது செயல்
களை அவன் உருப்படுத்த முடியாது; ஆனால், அவர்களை
நோக்கிய தன்னுடைய செயல்களை ஒழுங்காய் உருப்படுத்
திக்கொள்ளக்கூடும்.

காரியங்கள் நினைப்புகளை அனுசரிக்கின்றன, உன் நினைப்பு
களை மாற்று, காரியங்கள் புதிய திருத்தத்தைப் பெறுவனவாம்.

ஒருவனுடைய சொந்தச் செயல்களைப் பூர்த்தி செய்வதானது மனிதனுடைய உயர்வுற்ற கடமையும் மிக மேலான சித்தியுமா யிருக்கின்றது.

ஜூன் 6.

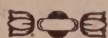
உங்கள் பந்தத்துக்கும் வீட்டுக்கும் காரணம் உங்களுக்குள்ளே இருக்கின்றது. மற்றவர்கள் மூலமாய் உங்களுக்கு வருகிற கேடானது உங்கள் சொந்தச் செய்கையின் பின்மாறுதலும், உங்கள் சொந்த மனோ நிலையின் பிரதிபலனுமாயிருக்கின்றது. அவைகள் கருவிகள், நீங்கள் காரணம்; விதியானது பக்குவமடைந்த விளைப்பலனு யிருக்கின்றது. கசப்பும் இனிப்புமுள்ள வாழ்க்கைப் பலனானது ஒவ்வொருவனாலும் நீதியின் அளவில் பெறப்படுகின்றது. நீதியுள்ள மனிதன் சுவாதீனமா யிருக்கிறான்; ஒருவனும் அவனுக்குக் கேடுசெய்ய முடியாது; ஒருவனும் அவனை அழிக்க முடியாது; ஒருவனும் அவனுடைய ஆறுதலை அபகரிக்க முடியாது. மனிதர்கள் விஷயமாய் அவனுடைய மனோ நிலையானது, அறிவினின்றும் ஜனித்தமையால் தன்னைக் கெடுப்பதற்குரிய அவர்களுடைய சக்தியை நிராயுதப்படுத்துகின்றது. அவர்கள் தாங்கள் பிறனுக்குச் செய்ய முயலுகிற எந்தக் கேடும் அவனுக்குத் தீங்கில்லாமலும் அவனைத் தாக்காமலும் விட்டுவிட்டு தங்களையே கெடுக்கும்படி தங்கள் மீதே மாறிப்பாய்கின்றன. அவனிடத்திலிருந்து செல்லாநின்ற நன்மையானது அவனுடைய சந்தோஷத்துக்கு நித்திய ஊற்றாகவும், அவனுடைய பலத்துக்கு நித்திய காரணமாயு யிருக்கின்றது. அதன் வேரானது சாந்தமும், அதன் புஷ்பமானது சந்தோஷமுமா யிருக்கின்றது.

புறப்போருள்களும், புறச்செயல்களும் உங்களைக் கெடுக்கச் சக்தியற்றவைகளா யிருக்கின்றன.

மனிதன் எல்லாவற்றுள்ளும் முதன்மையான
கருவியா யிருக்கிறான்.

ஜூன் 7.

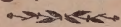
பணக்குறை, காலக்குறை, செல்வாக்குக்குறை, சமுசார
பந்தத்தின் சுவாதீனக்குறை எனும் நிலைமைக்குறைகளால்
தடைபடாவிட்டால் பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றக்
கூடுமென்று மனிதன் நினைத்துக்கொள்ளுகிறான். வாஸ்த
வத்தில் மனிதன் இந்தக் காரியங்களால் தடைப்படுகிறதே
யில்லை. அவைகளுக்கு இல்லாததோர் சக்தியை அவை
களுக்கு இருப்பதாகத் தன் மனசில் கற்பித்துக்கொள்ளு
கிறான். அவன் அவைகளுக்கு உட்படுகிறதில்லை; ஆனால்,
அவற்றைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களுக் குட்படுகிறான்.
அஃதாவது அவனுடைய சுபாவத்தின் பலஹீனமான
அமிசத்துக்கு உட்படுகிறான். அவனைத் தடுக்கிற உண்மை
யான குறையாவது, மனசினது நன்னிலைக் குறைவேயாம்.
தனக்கு நேரிடுகிற சம்பவங்களைத் தன்னுடைய ஆதாயங்
களுக்குத் தூண்டுகோல்களாக மதிக்கும்பொழுதும், தன்
னுடைய குறைகளெனப் படுபவற்றை தன் காரிய சித்தி
யைத் திட்டமாய் அடைவதற்கு ஏறும் படிசுளாகவே கா
ணும்பொழுதும் அவனுடைய அவசியத்துக்கு ஏற்பப்
புதிய வழிகள் உண்டாகின்றன; தடைகள் உபகாரங்களாக
மாறுபடுகின்றன.

தன்னைச் சூழ்வுற்ற நிலைமைகளைப்பற்றி குறை சொல்லுகிற
வன் இன்னும் மனிதத் தன்மை யடையாதவனாயிருக்கிறான்.

நமது வாழ்க்கையின் நோக்கங்களை நிறைவேற்று
வதினின்றும் யாதொன்றும் தடைசெய்ய

முடியாது.

ஜூன் 8.

பகுத்தறிவதிலும் தெரிந்தெடுப்பதிலும் மனிதனுடைய சக்தி தங்கியிருக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தின் நிலைமைகளில் அல்லது சட்டப்பிரமாணங்களில் ஒரு அணுவும் மனிதன் உண்டாக்க முடியாது; அவைகள் காரியங்களின் முக்கியமான ஒழுக்கவிதிகளா யிருக்கின்றன, அவை செய்யப்படுகின்றனவுமல்ல செய்யப்படாதனவுமல்ல அவன் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்கிறான், உண்டாக்குகிறவன்ல்லன். அவற்றை அறியாமை, உலக துன்பத்துக்கு மூலமா யிருக்கின்றது; அவற்றை அலசியம் செய்வது குற்றமும் பந்தமுமாயிருக்கின்றது. தேசத்தின் சட்ட பிரமாணங்களை அலசியம் செய்கிற திருடனா, அல்லது அவைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிற யோக்கியமுள்ள நகரத்தானா யார் சுவாதீனமுள்ளவன்? தன் இஷ்டப்படி, தான் நடக்கக்கூடுமென்று நினைக்கிற மூடனா, நியாயமானதை மட்டும் செய்வதை மேற்கொள்ளுகிற விவேகியா யார், சுவாதீனமுள்ளவன்?

பொருள்களின் இயற்கையில் மனிதன் பழக்க வழக்கத்தால் அமைந்த பிராணியா யிருக்கிறான், இதை அவன் மாற்றமுடியாது; ஆனால் அவன் தன் பழக்க வழக்கங்களை மாற்றமுடியும். தன் சுபாவத்தின் சட்ட பிரமாணத்தை அவன் மாற்றமுடியாது ஆனால் தன் சுபாவத்தைச் சட்ட பிரமாணத்துக்கு ஏற்பத் தகுதியாக்கக் கூடும்.

நினைப்பிலும் செய்கையிலும் நல்ல வழக்கங்களையுடையவனே

நல்ல மனிதனா யிருக்கிறான்.

மேலான (பரம்பொருளின்) ஊழியத்தில் அமர்ந்து
கொள்வதினால் கீழான (தான் என்ப)தை
அடக்கி ஆளுகிறான்.
ஜூன் 9.

அதே நினைப்புகளும், அதே செயல்களும், அதே அனுப
வங்களும் ஜீவனோடு ஜீவனாய்க் கலந்துபோகிற வரைக்கும்,
அவைகள் தன்னுடைய அமிசமாகவே ஒழுக்க ரூபமாய்
உருப்படுகிற வரைக்கும், திரும்பத் திரும்ப அவற்றைச்
செய்யா நிற்கின்றான். (ஆன்ம) வளர்ச்சியாவது மனசின்
அனுபவக் கூட்டமேயாம். இப்பொழுதுள்ள மனிதத்
தன்மையானது (முன்) கோடிக் கணக்காய்த் திரும்பத்
திரும்பச் செய்த நினைப்புகள், செயல்களின் பயனாயிருக்
கின்றது. அவன் உடனே உண்டுபண்ணப் பட்டவனல்
லன். அவன் ஆகாநிற்கின்றான், ஆகிக்கொண்டே யிருக்
கின்றான். அவனுடைய ஒழுக்கமானது அவன் தானே
வரித்துக்கொள்ளும் இயல்பால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்
படுகின்றது. அவன் வரித்துக்கொள்ளுகிற நினைப்பு மய
மாகவும் செய்கை மயமாகவும் வழக்கத்தினால் ஆய்விடு
கிறான்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனும் நினைப்புகளின் கூட்
டமாகவும் செய்கைகளின் கூட்டமாகவும் இருக்கிறான்.
சகஜ குணத்தினால் முயற்சியின்றித் தான் வெளியிடுகிற
இலட்சணங்கள், நெடுங்காலமாய்த் திரும்பத் திரும்ப நிகழ்
வுற்றதினால் சுயம்பாகி விடாநின்ற நினைப்பின் போக்கு
களாயும், செய்கையின் மாதிரிகளாகவும் இருக்கின்றன;
ஏனென்றால், வழக்கத்தின் இயற்கையானது அதை உடை
யவனது வெளிப்படையான கோரிக்கையாவது முயற்சி
யாவது இல்லாமல் கடைசியில் தன்னறியாமலே திரும்பத்
திரும்பச் செய்வதாகவே இருக்கின்றது. கிரமமான காலத்
தில் அவனுடைய சித்தத்தைத் தடுக்கும் வன்மையற்ற
தாகத் தோற்றும்படி அவனை முற்றிலும் வசப்படுத்திக்
கொள்கின்றது.

வழக்கமாவது, திரும்பத் திரும்பச் செய்யும் இயல்பே;
மனோ சக்தியானது, நிலைபெற்ற வழக்கமே.

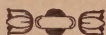
மனிதன் தன்னை நினைப்புகளால் பந்தப்படுத்திக்
கொள்கிறான்.

ஜூன் 10.

மனிதன் மனோசக்திகளின் கருவியா யிருக்கிறான் என்பது உண்மையே—மிகவும் திட்டமாய்ச் சொல்லுங்கால் அவன் அந்தச் சக்திகளின் மயமாகவே யிருக்கின்றனன்—அவன் அவற்றைப் புதியமார்க்கங்களில் செலுத்தக்கூடும். சுருங்கச் சொல்லின், அவன் தன்னைத் தன் வசமாக்கித்தன் ஒழுக்கங்களைத் திரும்ப உருப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடும்; ஏனென்றால், அவன் சகஜமாய் உள்ள ஒழுக்கத்துடன் கூடிப் பிறந்திருப்பது உண்மையா யிருந்தபோதிலும், அந்த ஒழுக்கம் எண்ணிறந்த ஜென்மங்களின் பயனா யிருக்கின்றது; அக்காலங்களில் தன் கோரிக்கையினாலும் முயற்சியினாலும் மெதுவாய் உண்டா யிருப்பது அது; இந்த ஜென்மத்தில் புதிய அனுபவங்களால் அது பெரிதும் மாற்றப்படக்கூடும்.

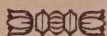
கெட்ட வழக்கத்தினுடைய அல்லது கெட்ட லக்ஷத்தினுடைய கொடுமையினால் ஒரு மனிதன் தெளிவாய் எவ்வளவு உதவியற்றவனா யிருந்தபோதிலும் காரியமில்லை. அவைகள் முக்கியமாய் ஒரே தன்மையனவாம்—சொஸ்தமான புத்தியுள்ளவரையில் அதனை நீக்கிச் சுவாதீனமா யிருக்கக்கூடும்.

மனசின் மாறுபட்ட நிலைமையானது ஒழுக்கத்தை, வழக்கங்களை, வாழ்க்கையை மாற்றுகின்றது.

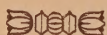

சரீரம் மனசின் உருவமா யிருக்கின்றது.

ஜூன் 11.

சரீரத்தில் துன்பமுறுகிறவன், நீதியும் யோக்கியமுமுள்ள ஒழுக்கங்களில் தன் மனசை உருப்படுத்தத் தொடங்கும் பொழுது அவசியம் உடனே சொஸ்தப்பட மாட்டான்; மெய்யாகவே சிலகாலம், சரீரமானது முன்னைய அயோக்கியங்களின் பயன்களை ஒரு சங்கடமான தருணத்துக்குக் கொண்டு வந்து விலக்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வருத்தமான நிலைமையானது அதிகப்படுகிறதுபோலத் தோற்றலாம். ஒருவன் நீதியின் மார்க்கத்தில் பிரவேசித்த உடனே பூரணமான சாந்தத்தை அவன் அடையாமல், ஆனால் அபூர்வ சந்தர்ப்பங்களில்த் தவிர, கஷ்டமான பலனுள்ள காலத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருப்பதுபோல, அதே அபூர்வ நிஷேதத்தை ஒப்ப, உடனே பூரணமான (சரீர) சுகத்தை அடைகிறான்ல்லன். மனத் திருத்தத்துக்குப் போலச் சரீரத்திருத்தத்துக்கும் காலம் வேண்டியிருக்கிறது. சரீரசுகம் அடையப்படாவிடினும் அது அணுகப்படும்; மனசானது திடப்படும் விஷயத்தில், சரீர ஸ்திதி இரண்டாம்பக்கமும் பிரதானமின்மையுமான ஸ்தானத்துக்கு வரும்; அனேகர் அதற்குக் கொடுக்கிற அம்முதன்மையான முக்கியஸ்தானம் ஒழிந்துவிடும்.

மனசின் அமைதி, அல்லது நீதியின் நிறைவு சரீர சுகத்துக்கு அனுகுணமா யிருக்கிறது.

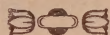
முடிவிலாப் பொருளை அறிவதில் நுழைந்துபார்.

ஜூன் 12.

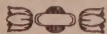
இவ் உலக இன்பங்கள் உண்மையும் திருப்திகாழுமுள்ளவைகளென்று விருதாவில் நீனைத்துக்கொண்டிருக்கையில், துன்பமும் துக்கமும் அவற்றின் மித்தையும் அதிருப்தியுமுள்ள சுபாவத்தை மனிதனுக்கு இடையறாது நினைப்பூட்டுகின்றன. சடப்பொருள்களில் பூரணமான திருப்திகாணத்தக்கதென்று நம்புவதற்கு என்றும் முயன்றுகொண்டிருக்கையில் இந்த நம்பிக்கைக்கு வினோதமாய் உள்ளீடான பிடிவாதமுற்ற எதிரிடையையும் உணர்வுற்றவனாயிருக்கிறான். அந்த எதிர்ப்பானது தன்னுடைய முக்கியமான மனுவத்தன்மையை உடனே மறுப்பதாக இருக்கிறது; மேலும் அது அழிவற்றதும், நித்தியமானதும், முடிவிலாததுமான பொருளில்த்தான் நிலைத்த திருப்தியும், இடையறாச் சாந்தமும் அவன் காணக்கூடு மென்பதற்கு சுவசித்தமும் அழியத்தகாததுமான சாஸ்தியமாகவும் இருக்கின்றது.

மனிதன் சாராமிசத்திலும், ஞான சம்பந்தமாயும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவனாயும், நித்தியத்தன்மையுள்ளவனாயுமிருக்கிறான், மனிதத் தன்மையிலும் கலக்கமுற்ற சஞ்சலத்திலும் மூழ்கினவனாய் தன்னுடைய உண்மையான இயல்பை அறிவதில் ஆராய்ந்துபார்க்க முயன்றுகொண்டிருக்கிறான்.

விசுவாசத்திற்குப் பொதுநிலைகளாம்—சகல மதங்களுக்கும் மூலமும் உற்பத்தியும்—அன்புற்ற இருதயம்.

என்றும் அழிவிலா இருதயத்தின் நிச்சலமான
அசைவின்மை.

ஜூன் 13.

மனிதனுடைய ஆவி அனந்தவஸ்துவை விட்டுப் பிரிக்கத்
தக்கதன்று; அனந்தத்துக்குக் குறைந்த தன்மையுடன்
திருப்திகொள்ளவு முடியாது. ஜடப்பொருளின் சொப்
பன லோகத்தில் சஞ்சரிப்பதை விட்டு நித்தியமான உண்
மை ஸ்தலத்துக்குத் திரும்ப வருகிறவரைக்கும் துன்பத்
தின் பாரம் மனிதனுடைய இருதயத்தின்மீது பொறுக்க
வும், துக்கத்தின் சாயைகள் அவனது மார்க்கத்தை கறுக்க
வும் செய்துகொண்டே இருக்கும்.

சமுத்திரத்தினின்றும் பிரிவுற்ற மிகவும் சிறிய ஜலத்
துளியும் சமுத்திர ஜலத்தின் சகல குணங்களையும் அடக்கிக்
கொண் டிருப்பதுபோல, அனந்த வஸ்துவினின்றும் ஞான
ஸ்மரணை சம்பந்தமாய்ப் பிரிவுற்ற மனிதனானவன் அதனை
யொத்த இயல்பைத் தனக்குள்ளே அடக்கிக்கொண்டிருக்
கிறான்; பிரகிருதியின் சட்டபிரமாணப்படி ஜலத்துளியா
னது, கடைசியாக சமுத்திரத்துக்குத் திரும்பச் சென்று
அமைதியான ஆழத்தில் மறைந்துபோகிறதுபோல, மனித
னும் கடைசியில் பிரகிருதியின் நிலைத்த சட்டப்பிரமாணப்
படி தன்னுடைய உற்பத்தி ஸ்தானத்துக்குத் திரும்பச்
சென்று அனந்த வஸ்துவின் இருதயத்தில் கலந்துவிடுகின்
றான்.

அனந்த வஸ்துவுடன் ஒன்றாவதே மனிதன் அடையவேண்
டிய பலப்பேறு.

விவேகஞானம், அன்பு, சாந்தம் ஆகிய அழியாச்
சட்டப் பிரமாணத்தோடு இணங்கி இரு.

ஜூன் 14.

இந்தத் தெய்வத்தன்மையானது, கேவலம் தன்னயத்தை மட்டும் பார்ப்பவருக்கும் என்றும் அறிய முடியாததாயிருக்கின்றது, அறிய முடியாததாயிருத்தல் வேண்டும். சொந்தம், பகுப்பு, தன்னய விருப்பு என்பன ஒரே கருத்துள்ளன, விவேக ஞானத்துக்கும் தெய்வத் தன்மைக்கும் எதிரிடையாயிருக்கின்றன. தான் என்பதைத் தடையற விட்டுவிடுவதால் வேற்றுமையும் தன்னய விருப்பும் ஒழிகின்றன; மனிதன் அழிவின்மையும் அனந்தமுமாகிய தன்மையில் தனக்குரிய தெய்வ உரிமையை அடைகின்றன.

அவ்வாறு தான் என்பதை விடுதலானது சகல கஷ்டங்களுள்ளும் மிகத் துன்பமுள்ளதென்றும், சீர்ப்படுத்த முடியாத பெரும் நஷ்டமுள்ளதென்றும் உலகத்தாராலும், தன்னய விருப்பத்தாராலும் மதிக்கப்படுகின்றது; அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் அதுவே ஒப்பற்ற மேலான பாக்கியமாகவும், உண்மையும் நிலையுற்றதுமான ஒரே பலப் பேராகவும் இருக்கின்றது. உலக வாழ்க்கையின் உள்ளீடான சட்டப்பிரமாணங்களையும், சொந்த வாழ்க்கையின் இயல்பையும் முடிபையும் மனசானது அறிதலுறாமல், நிலைத்த சத்தில்லாத பொருள்களாகிய அநித்தியத் தோற்றங்களிற் பற்றுண்டு, அவ்விதம் பற்றியதால் தன்னுடைய சொந்தமாயாத் தோற்றங்களின் சின்னாபின்னமான நிலை குலைவுகளில் தற்சமயம் நசித்துப் போகின்றது.

அன்பானது சர்வவியாபகமும், மேன்மையும், சகல திருப்தியும் உள்ளது; இதுதான் தன்னயமற்ற அன்பின் உண்மைப்பேறு.

தன்னய விருப்பமானது எந்த ரூபத்திலாவது ஒவ்
வொரு ரூபத்திலும் மனிதனுடைய ஆன்மாவை
ச்சூழ்வுற்று இருளடையச் செய்யும்பொழுது, ஞா
னப் பகுத்தறிவின் சக்தியை மனிதன் இழந்து
விடுகிறான்; நித்திய அநித்திய வேறுபாட்டை
யும் தெரியாமல் மனம் குழம்புகிறான்.

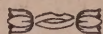
ஜூன் 15.

சரீரம் என்றும் நீடித்துக்கொண் டிருக்கப்போவதுபோல
மனிதர் அதைப் பற்றிக்கொண்டு திருப்தி செய்கின்றனர்;
அதன் அழிவு சமீபித்ததும் உறுதியானதும் என்பதை
அவர்கள் மறந்துவிட முயன்றபோதிலும், மரணபயமும்
தாங்கள் பற்றுகிற எல்லாவற்றின் நஷ்ட பயமும் அவர்க
ளுடைய சந்தோஷ நோங்களை இருள் அடையச் செய்
கின்றது; தங்கள் சொந்தத் தன்னய நாட்டத்தின் குளி
ருற்ற சாயையானது பச்சாதாபமற்ற மாயாரூபம்போல
அவர்களைப் பின்தொடருகின்றது.

அநித்தியமான சுகசௌக்கியங்களும் அமித போக்
கியங்களும் கூடிய கூட்டத்துள் மனிதருள் தங்கும் தெய்
வத்தன்மையானது கலந்துவிடுகின்றது. மனிதர்கள் சடத்
தன்மையுள், அழியத்தக்க ஐம்புல வாழ்க்கையுள், ஆழ்ந்
தாழ்ந்து அமிழ்ந்திப் போகின்றனர்; போதுமான யுக்தி
யுள்ள இடத்தில் சரீரத்தின் அழியாமையைப் பற்றிய
நியாயங்கள் தவறா உண்மைகள் போல மதிக்கப்படத்தக்
கனவாகின்றன.

பிரபஞ்சத்தில் அழியத்தக்கன ஒருக்காலும் நிலைத்தனவாக
இயலா; நிலையற்றன ஒருக்காலும் அழிய இயலா.

மனிதர்கள் சரீரத்தை அழியாதிருக்கும்படி
செய்ய இயலாது.

ஜூன் 16.

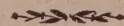
வாழ்க்கையில் பலரூபங்களாயுள்ள பிரகிருதி அனைத்தும் மாறத்தக்கதும், நிலையற்றதும், நீடிக்காததுமா யிருக்கின்றது. பிரகிருதியில், சைதன்னியம் ஒன்றே நிலைத்திருக்கின்றது. பிரகிருதி பலவாகின்றனது, வேறுபாட்டினால் குறிப்பிடப் படுகின்றது. சைதன்னியம் ஒன்றே, ஒருமைத்தன்மையால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. பிரகிருதியை வெல்லுவதாவது அகத்தேயுள்ள புலன்களையுந் தன்னய இச்சையையும் வெல்லுதலேயாம்; இவற்றை வெல்லுவதால் மனிதன் அகம்பாவமும் மாயையுமாகிய புழுக்கூட்டினின்றும் வெளிப்பட்டு, அகம்பாவமற்றதும், அழிபொருளனைத்துக்கும் மூலமாகிய உண்மை ப்ரதேசமுமாகிய மகிமைபெற்ற ஒளியினிடம் பறந்துசெல்லுகிறான்.

ஆகையால் மனிதர்கள் தன்னய மறுப்பைப் பழக்கட்டும்; ஜீவ இயல்பான மனச்சார்புகளை வெல்லட்டும்; அமித போக்கியம் ஐம்புல இன்பம் இவற்றின் வசப்பட மறுக்கட்டும்; நல்லொழுக்கத்திற் பழகட்டும், கடைசியில் தெய்வத் தன்மையுள்ளவராகும் வரையில் தினந்தோறும் மேலான, என்றும் மேலான ஒழுக்கத்தில் விருத்தியடையட்டும்.

சைதன்னியத்தில் தேய்வ நிலையைக் கண்ணார்வதால்தான் மனிதன் அழியாப் பதத்துட் புகுகின்றான்.

எல்லாரிடத்தும் செலுத்தும் அன்பில், தான் என்
பதை மறந்துவிடுதலே உண்மையான ஊழியம்.

ஜூன் 17.

தன் சொந்தச் சுயநய இச்சையுடன் இடையறாது போ
ராடி அதை விடுத்து அதற்கு பிரதியாக சர்வ வியாபக
மான அன்பை நிறுவிக்க முயலுகிறவன் எவனோ அவன்
குடிசையிலாவது அல்லது செல்வங்கள் செல்வாக்குகளின்
உள்ளேயாவது வசித்தாலும் அல்லது அவன் பிரசங்கிக்
கினும் அல்லது மறைந்திருப்பினும் மகாத்துமாவாகவே
இருக்கிறான்.

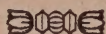
மேலான காரியங்களுக்கு அவாவத் தொடங்குகிற இவ்
வுலக நேசர்களுக்கு, அசினி எனும் கிராமத்து சாதுவாகிய
இனிய பிரான்சிஸ் அல்லது வெல்லும் திறனுற்ற சென்ட்
அந்தோணியார் போன்ற மகாத்துமா மகிமையுற்றதும்
ஊக்கப்படுத்துவதுமாகிய காட்சியா யிருக்கின்றனர். மகாத்
துமாவுக்கு அதுபோலவே ஆனந்தம் அளிக்கும் காட்சியா
வது ஞானியினதுவேயாம்; அக்காட்சியாவது, அமைதி
யுடனும் தூய்மையுடனும் உட்கார்ந்துகொண்டு, பாவத்
தையும் துக்கத்தையும் வெல்பவராய், இனி விசனத்தா
லும் பச்சாதாபத்தாலும் துன்புறாதவராய், துர்மனத்
தூண்டுதலால் ஒருக்காலும் அணுக முடியாதவராய் இருப்
பதே; ஆனால், அந்த ஞானியுங்கூட அதற்கு மேலான மகி
மையுற்ற இரகசங்கருடைய காட்சியினால் கவரப்படுகின்ற
னன்; அக்காட்சியாவது தன்னுடைய அறிவைத் தன்னைய
விருப்பற்ற கைங்கரியங்களில் ஜாக்கிரதையாய்க் காண்பித்
தலும், மனிதனுடைய துடிதுடிப்பும் துக்கப்படுதலுமுள்ள
இருதயத்துள்த் தன்னை ஆழ்த்துவதால் தன் தெய்வத்
தன்மையை நன்மை செய்வதற்கு மிகுந்த சக்தியுள்ள
தாய்ச் செய்துகொள்ளலுமாம்.

தான் என்பது அற்ற கைங்கரியந்தான் ஜீவிக்கக்கூடும்.

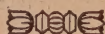
எவ்வளவு தாழ்வுற்ற கடமைகளாயினும் தன்னய
விருப்பின்றியும் சந்தோஷமுள்ள தியாகபுத்தியுட
னும் செய்யப்படுமிடத்து, உண்மையான ஊழிய
மும் நிலைபெற்ற வேலையு மிருக்கின்றன.

ஐன் 18.

பெரியதும் தெய்வத் தன்மையுமுள்ள ஒரு பாடம் படித்
தும்படி உலகத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது--அந்தப் பா
டம் தன்னய விருப்பத்தை முற்றிலும் ஒழித்துவிடுவதே
யாம். எல்லாக் காலத்திலு மிருந்த மகான்களும், ஞானி
களும், இரகசுக்கர்களும் இந்தப் பாடத்துக் குட்பட்டு,
அதைப் படித்து அப்படியே நடந்தவர்கள். உலகத்தி
லுள்ள சகல வேதங்களும் இந்த ஒரே பாடத்தைக் கற்பிக்
தும்படி ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன; பெரும்போதகரனைவ
ரும் அதைத் திரும்பக் கூறுகின்றனர்; அது உலகத்துக்கு
மிகவும் எளிதானது; இதை அலகியம் செய்யுங்கால் தன்
னயம்பற்றிய பின்னலான மார்க்கங்களில்த் தட்டுண்டு தடு
மாறுகின்றனர்.

இந்த நீதியைத் தேடுவதற்குத்தான் உண்மையும்
சாந்தமுமுள்ள நெறியில் நடப்பது. இந்நெறியிற் புகுகின்
றவன் பிறப்பிறப்பில்லா அழியாப் பதத்தை விரைவிற்
கண்டுகொள்ளுவான்; பிரபஞ்சத்தின் தெய்வீகச் சிக்கன
இயல்பில் மிகத்தாழ்ந்த முயற்சியும் வீண்போகிறதில்லை
யென்பதைக் கண்டுகொள்வான். ஒவ்வொரு ஆன்மாவும்
தன் சொந்தத் தெய்வத்தன்மையுள்ள ஆனந்தானுபவத்
துள்ப் பிரவேசிக்கிறவரை உலகமானது தனது நீண்ட பிர
யாணத்தைப் பூர்த்திசெய்திருக்க மாட்டாது.

பரிசுத்த இருதயமானது சகல மதங்களின் முடிபும், தெய்வத்
தன்மையின் தோடக்கமுமா யிருக்கின்றது.

வெளிப்படையான பிரபஞ்சத்தில் இடையருத
கலக்கமும் மாறுதலும் சஞ்சலமும் நிகழ்கின்றது;
சகல வஸ்துக்களின் இருதயத்திலும் நிச்சலமான
அமைதி இருக்கின்றது; இந்த ஆழமான
அமைதியில் நித்தியப் பொருள் வாழ்கின்றது.

ஜூன் 19.

சமுத்திரத்தில் மிகு மூர்க்கமான புயலும் அணுகாத ஆழங்
களும் இருப்பதுபோல மனிதரிடத்தும் பாவமும் துக்க
மும், ஒருகாலத்தும் மோதாத அமைதியும் பரிசுத்தமு
முள்ள ஆழந்த இருதயம் இருக்கின்றது. இந்த அமைதி
யை அடைவதும் அதில் மனப்பூர்வமாய் வாழ்வதும்
சாந்தி ஆகின்றது.

வெளி உலகத்தில் வேற்றுமை பிரபலமா யிருக்கின்
றது; ஆனால், இடையரு ஒற்றுமையானது பிரபஞ்சத்தின்
இருதய ஸ்தானத்தை வசப்படுத்திக்கொண் டிருக்கின்றது.
மனுஷ்ய ஆன்மாவானது பாவமற்ற நிலைமையாகிய ஒற்று
மையைக் குறித்துக் குருட்டுத்தனமாய் அடைகின்றது;
இந்நிலையை அடைவதும், அதில் ஞானபூர்வமாய் வாழ்வ
தும் சாந்தம் ஆகின்றது. புறப்பொருள்களி னின்றும்,
புலங்களின் இன்பத்தி னின்றும், புத்தியின் விவாதங்களி
னின்றும், உலகத்தின் இரைச்சல் கிளர்ச்சிகளி னின்றும்
சிறிதுநேரம் வந்துவிடு; உன்னுடைய இருதயத்தின் அந்த
ரங்க அறைக்குள் ஒதுங்கியிரு; அவ்விடத்தில் சகலமான
தன்னய விருப்பங்களின் அசுத்தமான பிரவேசத்தினின்
றும் விடுபடவே, பரிசுத்தமான அமைதியும் ஆனந்தம்ய
மான ஆறுதலும் அடையப்பெறுவாய்; உண்மையாகிய
குற்றமற்ற கண் உனக்குள்ளே திறக்கும்; பொருள்கள்
உண்மையாக இருக்கிறபடி நீ பார்ப்பாய்.

சிறிய குழந்தைகளைப்போல ஆகுக.

பகையானது மனுஷ ஜீவன்களைப் பிரிக்கின்றது,
இம்சையை வளர்க்கின்றது, பெரும் ஜாதியாரை
இரக்கமற்ற யுத்தத்துள் தள்ளுகின்றது.

ஜூன் 20.

சாந்தமின்றி, மேலும், வேற்றுமையும், அமரிக்கையின்
மையும், சண்டை சச்சரவுமுள்ள இடத்தில் சாந்தி சாந்தி
என்று மனிதர் கூச்சலிடுகின்றனர். தன் பரித்தியாகத்தை
விட்டு பிரிபடத்தகாத விவேக ஞானத்திற்கு அந்நியமாய்
உண்மையும் நிலைப்புமுள்ள சாந்தம் இருக்க இயலாது.

ஜனசமூக சுகத்தில், நிலையற்ற திருப்தியில் அல்லது
இவ்வுலக வெற்றியில் நின்றும் உண்டாகிற சாந்தியானது
தன் இயல்பில் அநித்யமானதும் எரிச்சலுள்ள கஷ்ட சோ
தனையாகிய சூட்டில் எரிக்கப்படுகிறதுமா யிருக்கின்றது.
பாலோக சாந்திதான் சுகல கஷ்டசோதனையிலும் நிலைத்து
நிற்கின்றது. தன்னைய விருப்பமில்லாத சித்தந்தான் பா
லோக சாந்தியை அறியக்கூடும்.

பரிசுத்தந்தான் அழிவிலாச் சாந்தமாகின்றது. மன
அடக்கமானது அதிற் கொண்டுசேர்க்கின்றது; எப்பொழு
தும் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஞான ஒளியானது, பிர
யாணியை அவன் வழியில் நடத்துகின்றது. நல்லொழுக்க
நெறியிற் பிரவேசித்த உடனே அதில் ஓர் அளவு அடை
யப்படுகின்றது. ஆனால் குற்றமற்ற வாழ்க்கையில், தான்
என்பது நீங்கியபொழுதுதான், அது பூரணமாய் அடை
யப்படுகின்றது.

இந்த அகச்சாந்தி, இந்த அமைதி, இந்த ஒற்றுமை, இந்த
அன்புதான் மோக்ஷ இராஜ்யமாய் யிருக்கின்றது.

என்றும் அழியாத ஒளியைக் கண்டு
அனுபவிப்பாயாக.

***

ஐன் 21.

இதை வாசிக்கிறவனே, ஒருபோதும் முடிவிலாச் சந்தோஷத்தையும், சலனப்படுத்தமுடியாத அமரிக்கையையும் நீ அடைய விரும்பினால், ஓய். இந்த மோக்ஷத்தை இந்த மேலான மகிமையுற்ற வாழ்க்கையை நீ பங்கிட்டுக்கொள்ள விரும்புவாயானால், உன்னைத்தானே வென்றுகொள். ஒவ்வொரு நினைப்பையும், ஒவ்வொரு ஸ்பிரிப்பையும், ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் உனக்குள்ளே தங்கியுள்ள தெய்வசக்திக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படியுமாறு கொண்டு வா. சாந்தியடைவதற்கு இதைத்தவிர வேறு வழியில்லை; அந்தப்படி நடக்க நீ மறுத்தால், உன்னுடைய அதிகமான பிரார்த்தனையும், கிரியைகளைத் தவறாமல் நீ அனுஷ்டிப்பதும் பலனற்றதும் பயனற்றதுமாகிவிடும், தேவர்களாவது தேவதூதர்களாவது உனக்கு உதவி செய்ய முடியாது. புதுமையும் மனவாக்குக் கெட்டாததுமான நாமம் தீட்டப் பெற்ற ஞானோதய வாழ்வின் வெண்மைக் கல்லானது (தன்னை) வெல்கிறவனுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றது.

***

உனக்குள்ளேயுள்ள புண்யஸ்தலமானது, உண்மையும் நித்தியத்துவமுமுள்ள நீதான்; அதுதான் உனக்குள்ளேயுள்ள தெய்வாமிசம்.

சைதன்னியத்தின் ஒழுக்கவிதிகள் நல்லெ
கத்தைப் பின்பற்றி அனுஷ்டிப்பதில் நெடு
காலம் பழகிய பின்னர்தான் பெறக்கூடிய
தாகின்றன.

ஜூன் 22.

போதகாசிரியர் மாணவர்களுக்குக் கணிதநூலைப்
திப்பதில் முதலில் கௌணமான விதிகளைக் கற்பி
துணிகிறதில்லை; அவ்வாறு கற்பித்தால் போதனை
னற்றதாகி, படித்தல் அசாத்தியமாகுமென்று அவர்
கின்றனர். முதலில் ஒரு எளிதான கணக்கை அவர்களு
கொடுக்கிறார், அதை அவர்களுக்கு விளக்கிக்காட்டி வி
அவர்களையே அதைச் செய்யும்படி விட்டுவிடுகிறார்.
கள் பன்முறை தவறுண்டு பன்முறை திரும்பத் திர
முயன்ற பின்னர் அவர்கள் அதைச் சரிவாச் செய்
தேர்ந்து விட்ட பொழுது, அதிகக் கஷ்டமான கண
ஒன்று கொடுக்கப்படுகின்றது; அப்பால் வேறொ
வேறொன்று; மாணவர்கள் பல்லாண்டுகளாக ஜாக்கி
யெடுத்து உழைப்பதன் மூலமாய் கணிதநூலில் உ
சகல பாடங்களையும் கரையாக்கும்வரை கணிதத்திற்கு
ப்படையாயுள்ள மூலவிதிகளை அவர் அவர்களு
தெரிவிக்கத்துணியார்.

இவ்வாறு உலகத்தின் சாதாரண காரியங்களிற்கூட எ
அனுஷ்டானம் அறிவிற்கு முற்படுகின்றது; சைதன்னி
காரியங்களிலோ, மேலான வாழ்க்கையில் வாழ்வதி
இந்தச் சட்டப்பிரமாணமானது அனுஷ்டிப்பில்
கண்டிப்புடைய தாயிருக்கின்றது.

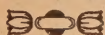
நல்லொழுக்கம் பற்றிய கற்பனைகளைத் தினந்தோ
நாழிகை தவருமல்ச் செய்வதினால்தான்
உண்மையானது அடையப்படக் கூடும்.

ஜூன் 23.

நல்லொழுக்கம் பற்றிய கற்பனைகளைத் தினந்தோ
நாழிகை தவருமல்ச் செய்வதினால்தான்
உண்மையானது அடையப்படக் கூடும்.

நல்லொழுக்கமானது செய்வதால்தான் அறியப்பட
உண்மையின் ஞானமானது நல்லொழுக்கத்தை
அடைவதில் தன்னை முற்றுப்பெறச் செய்வதால்
அடைவதில் தன்னை முற்றுப்பெறவதாவது உண்
மையின் ஞானத்தில் முற்றுப்பெறவதாக இருக்கின்றது.

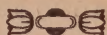
நல்லொழுக்கமானது செய்வதால்தான் அறியப்பட
உண்மையின் ஞானமானது நல்லொழுக்கத்தை
அடைவதில் தன்னை முற்றுப்பெறச் செய்வதால்
அடைவதில் தன்னை முற்றுப்பெறவதாவது உண்
மையின் ஞானத்தில் முற்றுப்பெறவதாக இருக்கின்றது.

நல்லொழுக்கம்பற்றிய பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்;
இவ்வாறு அஞ்ஞானத்தையும் வாழ்க்கையின்
தீமைகளையும் கெடுத்து அறிவின் பலத்தில்
உருப்பட்டுக்கொள்வாயாக.

ஜூன் 24.

அன்பு உள்ள இடத்தில் கடவுள் உண்டு, நன்மை தங்கு
மிடத்தில் கிறிஸ்து தங்குகின்றார்; உண்மைக்காகவும் தூய்
மைக்காகவும் தன் மனசை உருப்படுத்திக் கொண்டுதான்
தனதென்பதற்கு மாறாகத் தினமும் முயற்சிக்கிறவன்
இறைவனது இருப்பை தனது ஆழ்ந்த உள்ளத்தில் உறுதி
யாய்க் காண்பான். சகல சண்டை சச்சரவுகளையும் தூரத்
தூரத்தியும், பகைமையையும், சினத்தையும், பேராசையை
யும், அகம்பாவத்தையும், கடவுளுக்கு நன்மைக்கும் மா
றாயுள்ள சரீர இச்சைகளையும் மாயும்படி விடுத்துத் தன்
னைத்தானே வென்று தனது வாழ்க்கையைத் திவ்யம்
போன்றும் பரிசுத்தமாகவும் செய்கிறவனுடன் கடவுள்
பிரிவின்றி ஒன்றுபட்டிருப்பன்; பாவத்தை வெல்லுகிறவ
னுக்கு மகத்தான சாந்தமும், துக்கமும் துன்பமும் நீங்கிய
ஆனந்தமும், நித்தியமுமுள்ள மோகூழ்மிருக்கும். சுத்த
மான இருதயத்தில் கடவுள் வந்து தங்குகிறார். நன்னெறி
யில் நடந்துள்ளவன்தான் கடவுளிடத்தில் கிறிஸ்துவுடன்
மறைந்துள்ள வாழ்க்கையைக் கண்டுகொண்டவ னாகிறான்.

உன் இருதயத்தைச் சுத்தமுள்ளதாக்கு, உன் வாழ்க்கையைச்
சண்டை சச்சரவின் இடரின்றி வளமும், இனிமையும்,
அழகும் வாய்ந்ததாகச் செய்வாய்.

ஜாக்கிரதையும் ஆலோசனையும் அடையுமாறு

மனசைத் தூண்டு.

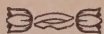
ஐ-ன் 25.

மனசைப் பண்படுத்துவதற்கு முதற்படி சோம்பலை நிவிர்த்திப்பதெனக் காணப்படும். இதுதான் மிகவும் எளிதான சாதனம்; அது முற்றிலும் கைகூடும்வரை மற்றும் சாதனங்கள் கொள்ளப்பட இயலா. சோம்பலைப் பற்றிக்கோடல் உண்மையின் நெறிக்கு முழுத்தடையா யிருக்கின்றது. சோம்பலானது சரீரத்துக்கு வேண்டிய அளவிற்கு அதிகமாய் சுகத்தையும் தூக்கத்தையும் அளிப்பதிலும், காலதாமசப்படுத்துவதிலும், உடனே கவனிக்கத்தக்க விஷயங்களை ஒதுக்கிவிடுவதிலும், அலக்ஷியம் செய்வதிலும் தங்குகின்றது. இந்தச் சோம்பலின் நிலைமையானது, அதிகாலையில் தூக்கத்தை விட்டு எழுவதாலும், பூரண சுகத்துக்கு வேண்டிய அளவிற்கு மட்டும் நித்திரை செய்வதாலும், ஒவ்வொரு வேலையையும் கடமையையும் அது எவ்வளவு சிறிதாயிருப்பினும் பொருட்டில்லை, அது நேர்ந்தபொழுதே உடனேயும் ஊக்கத்துடனும் செய்வதாலும் மாற்றப்படல் வேண்டும்.

இருதயமானது ஐம்புல இச்சையையும் சிற்றின்ப இச்சையையும் விட்டு சுத்தப்படவேண்டும்.

சிரத்தையற்ற மனசானது எவ்வித சித்தியையும்
அடைய முடியாது.

ஜூன் 26.

காரியசித்தியானது குறிப்பிட்ட ஒழுங்கிற் செலுத்தப்
பட்ட சூக்குமமான மனோ சங்கற்பத்தில் வேரூன்றியுள்
ளது. அஃது ஒருவனுடைய தனிமையான குணத்திலா
வது அல்லது குழுமிய குணத்திலாவது தங்கியிருக்கிறதே
யன்றி குறித்ததோர் சந்தர்ப்பத்தையாவது அல்லது சந்
தர்ப்பங்களின் தொகுதியையாவது பொறுத்ததன்று. சந்
தர்ப்பங்கள் வாய்ப்பது உண்மையே, அவை காரியசித்தி
யில் ஒரு அமிசமாகவும் ஆகின்றன; ஆனால், இவைகள்
அவற்றில் நுழைந்து உபயோகப் படுத்தக்கூடிய மனம்
இல்லாமல் உபயோகமற்றவைகளாயிருக்கும்.

நன்றாய் உழைத்துச் செலுத்தப்பட்ட சக்தியின்
ஏதேனும் ஒரு வடிவம் ஒவ்வொரு சித்திக்கும் மூலமாக
இருக்கின்றது. சித்தியானது ஒரு புஷ்பம்போன்றிருக்கி
ன்றது; அஃது உடனேயோ அல்லது காலம் தாழ்த்தோ
தோன்றலாம்; ஆனால், அது படிப்படியாக யத்தனம்புரிந்து
நெடுங்காலம் ஒழுங்காய் இயற்றப்பட்ட முயற்சிகளின்
மூற்றிய பயனாயிருக்கின்றது. மனிதர்கள் காரியசித்தி
யைக் காண்கின்றனர்; ஆனால், அதற்காகப் புரிந்த சாதன
முயற்சியையும் அதனை அடைவித்த எண்ணிறந்த மனோ
வியாபார முறைகளையும் காண்கின்றிலர்.

உழைப்பின்றி யாதோன்றும் கைகூட இயலாது.

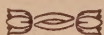

மேலான மாதிரியுள்ள காரியசித்தியைக் கையா
 றும்பொருட்டு ஒருவன் ஆவலையும் அவசரத்தை
 யும் தடல்புடலையும் ஒழித்துவிடல் வேண்டும்.

ஜூன் 27.

ஒரு குறித்த மார்க்கத்தில் மென்மேலும் விடாது முயற்சி
 யைச் செலுத்துவதானது அந்த மார்க்கத்தோடு திட்ட
 மாய் ஒட்டிய முடிவிடத்திற்குக் கொண்டு கூட்டுவது திண்
 ணம். அடிக்கடி விலகிப்போவதும், திரும்பிச் செல்வதும்
 முயற்சியைப் பயனற்றதாகச் செய்யும்; யாதொரு முடி
 விடமும் அடையப்பட மாட்டாது; காரியசித்தி தூரத்தில்
 நிற்கும்.

முயற்சி, அதிகமுயற்சி, திரும்ப மேலும் முயற்சித்
 தல் காரிய சித்திக்கு மூலகாரணமா யிருக்கின்றது. அக்
 கருத்து இந்த எளிதான முதுமொழியில் இருக்கின்றது;
 “நீ முதலில் சித்தியடையாவிடில் திரும்ப முயற்சி செய்”
 என்பது. காரிய நிர்வாஹத்தில் சித்தி யடைந்தவர்களு
 டைய விதிகளெல்லாம் ‘செய்தல்’ எனும் விதிகளே; ஞான
 முள்ள போதகாசிரியரது விதிகளெல்லாம் செய்தல் எனும்
 விதிகளே. செய்தலை விடுவது வாழ்க்கையின் செட்டான
 கிருத்தியத்தில் யாதொரு உபயோகமும்ற்றிருத்தலேயாம்.
 “செய்தல்” என்பது முயற்சி, உழைப்பு எனப் பொருள்படு
 கின்றது.

தேய்ந்து கெட்டுப்போகிற சக்தியை பாதுகாத்து, உருப்படுத்து
 கிற மிக ஆழ்ந்ததும் பலவந்த மில்லாததுமான விதத்தில்
 மாற்றிக்கொள்.

மௌனமும் அமைதியும் வகிச்சிற ஜனங்கள்
ஒலித்தலும் பர்பரப்புமுள்ளவர்களைவிட அதிக
நிலைப்புள்ள சித்தியைக் காட்டுவர்.

ஜூன் 28.

வெள்ளிக்காகத் தாமிரத்தையும், பொன்னுக்காக வெள்ளியையும் மாற்றுகிறவன் அப்படிச் செய்வதால் பணத்தின் உபயோகத்தை ஒழித்துவிடுகிறவனாகான்; கனத்த கட்டியை அதிக இலேசும் சிறுமையும் ஆனால் அதிக மதிப்புமுள்ளதொன்றாக மாற்றுகின்றனன். அவ்வாறே ஒருவன் தீர்க்காலோசனைக்காக அவசரப்படுதலையும், அமைதிக்காக தீர்க்காலோசனையையும் மேற்கொள்ளும் பொழுது அவன் முயற்சியை விடுகின்றிலன்; பாப்புற்றதும் ஏறக்குறையப் பயனற்றதுமான சக்தியை மிகவும் உயர்வுற்ற ம்ன ஒருமைப்பாடும் பயனும் மதிப்புமுள்ள ரூபத்தில் மாற்றிக்கொள்ளத்தான் செய்கின்றனன்.

ஆனால் மிகவும் ஒழுங்கீனமான முயற்சிகளாயினும் முதலில் அவை அவசியமாயினவாம்; ஏனென்றால், ஆரம்பத்துக்கு அவைகளில்லாமல் மிக மேலான மாதிரிகள் சித்திக்க முடியாதனவாம் குழந்தையானது நடப்பதற்கு முன் நகர்ந்து செல்ல வேண்டும்; அது பேசுவதற்கு முன் குழறுதல் வேண்டும்; நீள வசனிப்பதற்குமுன் பேசுதல் வேண்டும். மனிதன் பலஹீனத்தில்த் தொடங்கி பலத்தில் முடிவுறுகிறான்; ஆனால், தொடக்கமுதல் முடிவுவரை தான் செய்யும் முயற்சிகளாலும் தான் செலுத்துகிற உழைப்பினாலும் மேற்செல்லுகின்றனன்.

காரியசித்திக்கு மூலம் நல்லொழுக்கமே.

நம்மைத் தண்டிக்கிற சட்டப்பிரமாணமே நம்
மைப் பாதுகாக்கிற சட்டப்பிரமாண மாகின்றது.

ஜூன் 29.

மனிதர்கள் தங்கள் அறியாமையினால் தங்களைத் தாங்களே கெடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது, அதனது நித்தியத்துவமுள்ள ஆயுதங்கள் சிலவேளை துன்பமுள்ளதாயினும் பாதுகாப்பை இச்சிப்பதில் அவர்களைச் சுற்றி ஏறியப்படுகின்றன. நாம் படுகிற ஒவ்வொரு துன்பமும் தெய்வஞானத்தை அறியும் தன்மைக்கு அதிக சமீபமாய் நம்மைச் செலுத்துகின்றன. நாம் அனுபவிக்கிற ஒவ்வொரு நன்மையும் மகத்தான சட்டபிரமாணத்தின் பூர்த்தியையும், மனிதன் தெய்வஞானம்பற்றிய தனது உரிமையை அடையுங்கால் அவனைச் சேர்வதாகிய இன்பத்தின் பூரணத்துவத்தையும் பற்றி நமக்குக் கூறுகின்றது. நாம் கற்பதனால் தேர்ச்சி யடைகிறோம், சிலதூரமளவும் கஷ்டப்படுவதினாலேயே கற்றுக்கொள்கிறோம். இருதயமானது அன்பினால் பக்குவப்படும் பொழுது அன்பினது சட்டப்பிரமாணமானது அதனது அதிகசயமான பகஷ்குணத்தி லெல்லாம் காணப் படுகின்றது; ஞானம் அடையப்படுகிற பொழுது சாந்தியும் அடையப்படுவது உறுதி.

காரியங்களின் சட்டப்பிரமாணத்தை நாம் மாற்ற முடியாது, அது மேலான பூரணத்துவமுடையதாயிருக்கின்றது; ஆனால் அந்தப் பூரணத்துவத்தைப்பற்றி மென்மேலும் அறியும்படிக்கும் அதனது மகிமையை நம்மதாக்கும்படிக்கும் நாம் நம்மையே மாற்றிக்கொள்ளக்கூடும்.

பூரணத்துவத்தை அபூரணத்துக்குத் தாழ்க்கொண்டேவர இச்சிப்பது அதிஉக்கிரமான குற்றமாகின்றது; ஆனால், அபூரணத்துவத்தை பூரணத்துக்குக் கொண்டேவர முயற்சிப்பது ஞானத்தின் உயர்ச்சியாய் இருக்கின்றது.

பிரபஞ்சத்தைப் பார்ப்பவர்கள் பொருள்களின்
சட்டதிட்ட ஒழுங்கைப்பற்றித் துக்கம்
அடைகிறதில்லை.

❖❖❖

ஜூன் 30.

பிரபஞ்சத்தைப் பார்ப்பவர்கள் உலகத்தை பூரணமான
முழுப்பொருளாகக் காண்கின்றனர், பூரணக் குறையுள்ள
தாறுமாறான அமிசங்களாகக் காண்கின்றனர். சிறந்த
போதகர்கள் நிலைத்த இன்பமும் பரலோக சாந்தமுழுடை
யா யிருக்கின்றனர். அசுத்தமான இச்சையில் மூடத்தன
மாய்ப் பற்றுண்டவன், “ஓ அன்பே, நீயும் நானும் இந்தத்
துக்கமுள்ள பொருள் சட்டதிட்ட ஒழுங்கை முழுவதும்
பற்றிக் கொள்வதற்குக் கடவுளுடன் ஆலோசிக்கக் கூடுமா
நாம் அதைத் துண்டு துண்டாய்ச் சிதற அடித்து அப்பால்
மனோ பிஷ்டத்துக்கு ஒத்தபடி திரும்ப உருவாக்கமாட்
டோமா? என்று கூவலாம்; இது காமாதூரணது விருப்பம்;
அஃதாவது அநீதியான இன்பங்களைப் போதுமான அளவு
அனுபவிக்கவும், அதினாலுண்டாகும் துன்பப் பலன்களை
அடையாம விருக்கவுமேயாம். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் தான்
பிரபஞ்சத்தை ஒருதுக்கமுள்ள பொருள்ச்சட்டதிட்டமாய்
மதிப்பவர்கள்; அவர்கள் பிரபஞ்சத்தைத் தங்கள் இஷ்டத்
துக்கும் விருப்பத்துக்கும் இசைக்க விரும்புகின்றனர்; நீதி
யை விடுத்து அநீதியை விரும்புகின்றனர்; ஆனால், விவேக
முள்ளவன் தெய்வத்தின் ஒழுங்கினுக்குத் தன் சித்தத்தை
இசைவித்து தன் இச்சைகளை உட்படுத்துகிறான். அவன்
பிரபஞ்சத்தை முடிவிலாத் தன்மையுள்ள அமிசங்களாலா
சிய மகிமைபெற்ற பூரணத்துவமுடையதாகக் காண்கின்ற
னன்.

❖❖❖

அதைக் காண்பது ஆனந்தக்காட்சி; அதை அறிவது
பேரானந்தம்.

ஒவ்வொரு தத்துவ ஞானநூலும் ஞானத்தையே
குறிக்கோளாயுடையது.

***

ஜூலை 1.

ஒருவன் தான் எந்த நிலைமையிலிருந்தாலும் அவன் எப்
பொழுதும் உண்மைப்பொருளைக் கண்டுகொள்ளக் கூடும்;
அவன் தற்கால நிலைமையை பலமும் ஞானமுமுள்ளதா
கும்படி உபயோகப் படுத்தினால்தான் அவன் அதைக்
கண்டுகொள்ள முடியும். வெகுமானங்ளை உத்தேசித்ததுற்
பலமுள்ள அபேகைகளையும், தெண்டனையைப் பற்றிப்
பேரவாக்கொண்ட பயத்தையும் என்றென்றைக்கும் ஒழித்
துவிட்டும்; ஒருவன் தன்னையும் தனது தகுதியற்ற இன்
பங்களையும் மறந்துவிட்டும், பலமும் பரிசுத்தமும் திருப்
தியுமுள்ளவனாய் வாழ்ந்துகொண்டும், தனது சகல கடமை
களையும் விசுவாசத்துடன் செய்வதற்கு சந்தோஷமாய்த்
தன்னை வணக்கிக் கொள்ளட்டும்; அப்படியே தவறாத
ஞானத்தையும், தெய்வத்தன்மையொத்த பொறுமையை
யும், பலத்தையும் உறுதியாய்க் கண்டு கொள்ளுவான்.
“கடமையும் குறிக்கோளு மில்லாத நிலைமை ஒருபோதும்
மனுஷனுக்கு நேர்ந்திருப்பதில்லை; அழகும் பேரின்பமும்
வாய்ந்திருப்ப தெல்லாம் உன்னிடத்தில்த் தானே இருக்
கிறது, அபலானுடைய சொத்தில் இல்லை. நீ ஏழையா
யிருக்கிறாயா? உன்னுடைய வறுமையைவிட அதிகபல
சாலியாக நீ இல்லாவிடில் மெய்யாக நீ ஏழையே! நீ
கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறாயா? நீ அத்துடன் கவலை
யைக் கூட்டிக் கொள்வதால் கஷ்டத்தை நிவிர்த்தித்துக்
கொள்வாயா? சொல்லு. நீ விவேகத்துடன் எதிர்ப்பாயா
னால் நீங்கிப்போகாத யாதொரு தீமையுமில்லை.

***

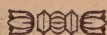
உடைந்த பாத்திரத்தைப்பற்றி அழுது புலம்புவதால்,
அதைச் சேம்மைப் படுத்தக்கூடோமா?

சாந்தத்தின் சக்தி.

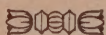
ஜூலை 2.

மற்றொருவனைப் பலத்தினால் வெல்லுகிறவன் பலசாலியாயிருக்கிறான்; தன்னைத்தானே சாந்தத்தினால் வெல்லுகிறவன் சக்திமானாயிருக்கிறான். பலத்தினால் மற்றொருவனை வெல்லுகிறவன் தானும் அப்படியே பிறரால் வெல்லப்படுகிறான்; தன்னைத்தானே சாந்தத்தினால் வெல்லுகிறவன் ஒருபோதும் வெல்லப்படமாட்டான்; ஏனென்றால் மானுஷீகம் தெய்வீகத்தை வெல்ல முடியாது. சாந்தபுருஷன் தோல்வியினால் வெற்றியுள்ளவனாயிருக்கிறான். சாக்கரத்தில் கொலையுண்டதினால் நெடுங்காலம் வாழ்கின்றனர்; சிலுவைக்குட்பட்ட கிறிஸ்துவினால் உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து அறிவிக்கப்படுகிறார்; ஸ்டீபன் என்பவர் கல்லெறி படுதலைத் தாங்கியதால் கற்களின் சிதைக்கும் சக்தியை அலங்கியம் செய்து எதிர்க்கிறார். உண்மையாயுள்ளது அழிக்கப்பட முடியாது; ஆனால், உண்மையற்றதுதான் அழிக்கப்படக்கூடும். ஒருவன் உண்மையும் உறுதியும், நிலைப்பும், நிர்விகாரமும் நித்தியத்துவமுமுள்ளதைத் தனக்குள்ளே காணும் பொழுது, அந்த உண்மைத் தன்மைக்குட்புகுந்துதான் சாந்த முள்ளவனாகிறான். மாயாசக்திகளைத்தும் அவன் மீது மோதும்; ஆனால், அவைகள் அவனுக்கு யாதொரு கேடும் செய்யமாட்டாது; கடைசியில் அவனை விட்டு நீங்கிவிடும்.

சாந்தமானது தேய்வலேகூணமாயிருக்கின்றது; அந்தத்தன்மையில் அது சர்வசக்தியுள்ளதாயிருக்கின்றது.

தன்னைத்தானே வெல்லுகிறவனுக்கு
மறைபட்டது யாதொன்றுமில்லை.

ஜூலை 3.

காரணங்களின் காரணத்துட் புகுந்து பார்ப்பாயாக; மாயையின் ஒவ்வொரு திரையையும் உயர்த்தவே, கடைசியில், சற்பொருளின் ஆழ்ந்த இருதய ஸ்தானத்தை அடைவாய். இவ்வாறு உயிர்நிலைப்பொருளுடன் ஒன்றுபடவே சகல உயிர்களையும் அறிவாய்; காரணங்களைக் கண்டுகொண்டும், உண்மைப்பொருள்களை உணர்ந்துகொண்டும், உன்னைப்பற்றியாவது, மற்றவர்களைப் பற்றியாவது உலகத்தைப்பற்றியாவது இனிக் கவலைகொள்ள மாட்டாய், இரானின்ற சகல பொருள்களும் மகத்தான சட்டபிரமாணங்களின் யந்திரங்களாய் இருப்பதாகக் காண்பாய். சாந்தத்தினால் கவியப்பட்டவனாய் மற்றவர்கள் சபிக்கிற இடத்தில் நீ ஆசீர்வதிப்பாய்; மற்றவர்கள் பகைக்கும் இடத்தில் நீ அன்பு செய்வாய்; மற்றவர்கள் சூற்றப்படுத்துமிடத்து நீ மன்னிப்புச் செய்வாய்; மற்றவர்கள் முயலுகிற இடத்தில் நீ விட்டுக்கொடுப்பாய்; மற்றவர்கள் பற்றிப்பிடிக்கிற இடத்தில் நீ விட்டுவிடுவாய்; மற்றவர்கள் இலாபம் அடையுமிடத்தில் நீ நஷ்டமடைவாய்; அவர்களுடைய பலத்தில் அவர்கள் துர்பலமுள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள்; உனது துர்பலத்தில் நீ பலமுள்ளவனாய் இருப்பாய்; அதுமட்டோ, நீ பலத்துடன் மேல் நிற்பாய். “ஆகையால் கடவுள் ஒருவனை இரகசிக்க விரும்பும்பொழுது, அவனைச் சாந்தத்தினால் சூழ்விக்கின்றனர்”.

இடையருச் சாந்தமிலாதவன் உண்மை இலாதவனாகிறான்.

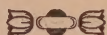
ஒருவருக்கும் தப்புச்செய்யாதவன் யாருக்கு
எப்படி அஞ்சுதல் கூடும்.

ஜூலை 4.

நீதியுள்ளவன் வெல்லப்படாதவனா யிருக்கிறான்; எந்தச் சத்துருவும் அவனை வெல்லவாவது அல்லது கலங்கச் செய்யவாவது சாத்தியப்படாது; அவனுக்குத் தன் சொந்தச் சத்தியத்தையும் பரிசுத்தத்தையும் தவிர வேறு பாதுகாப்பு அவசியமில்லை. தீமையானது நன்மையை வெல்ல முடியாததுபோல நீதிமான்களை அநீதியாளர்களால் ஒரு போதும் தாழ்மைப்படுத்த இயலாது. அவதூறு, பொறுமை, பகை, உட்பகை ஒருபோதும் அவனை அடையமாட்டாது; அல்லது, அவனுக்கு யாதொரு கஷ்டத்தையும் உண்டாக்கமுடியாது, அவனுக்குத் தீங்குசெய்ய முயலுகிறவர்கள், கடைசியில் தங்கள்மீதே அவமானத்தை வருவித்துக் கொள்வதில்த்தான் வெற்றி பெறுகின்றனர்.

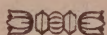
நீதிமான் மறைக்கவேண்டிய தொன்றும் இலாமையாலும், திருட்டுக்கு வேண்டிய செயல்களொன்றையும் செய்யாமையாலும், ஏனையோர் அறிவதற்குத் தான் விரும்பாத எண்ணங்களுக்கும் இச்சைகளுக்கும் இடம் தராமையாலும், அச்சமும் அவமானமும் இல்லாதிருக்கிறான். அவனுடைய காலடி உறுதியாயும், அவனுடைய உடல் நிமிர்ந்ததாயும், அவனுடைய வாக்கு நேர்மையும் நிஸ்ஸந்தேகமுமாயும் இருக்கின்றது. அவன் யாரையும் அஞ்சாமற்பார்க்கிறான். எவரையும் வஞ்சியாதவன் யாருடைய பார்வையில் எப்படி அவமானம் அடையக்கூடும்?

தப்புச் செய்யாதவன் தப்புச்செய்யப்பட மாட்டான்;
வஞ்சனைசெய்யாதவன் வஞ்சிக்கப்பட மாட்டான்.

பிரபஞ்சம் பாதுகாக்கப்படுகின்றது; ஏனென்றால்,
நிதன் இருதயத்தில் அன்பு நிகழ்கின்றது.

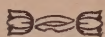
ஜலை 5.

பரலோக இராஜ்யத்தில் வசிக்கிற தேஜோமயமான சூழ்ந்
தைகள் பிரபஞ்சத்தையும் அதில் அடங்கியுள்ள தனைத்
தையும் அன்பாகிய ஒரே சட்டபிரமாணத்தின் விளக்க
மாகக் காண்கின்றனர். அவர்கள் அன்பை உருப்படுத்தித்
தாங்கிக் காத்துப் பூர்த்தியாக்குகின்றதாய் சிற்பொருள்
சடப்பொருள் எல்லாவற்றிலும் கலந்துள்ளதாயுள்ள சக்தி
யாகக் காண்கின்றனர். அவர்களுக்கு அன்பானது வாழ்க்
கைச்சட்ட மாத்திரமன்று, ஒரே ஜீவிய சட்டமாகவும்,
அதுவே ஜீவிய சட்டமாகவும், பிராண சொரூபமாகவும்
இருக்கின்றது. இதை அறிந்து அவர்கள் தங்கள் சுயநயத்
தைக் கருதாமல் தங்கள் வாழ்க்கை முழுதையும் அன்போடு
இணக்கி ஒழுங்குபடுத்துகின்றனர். இவ்வாறு உயர்வற
உயர்ந்த பரம்பொருளுக்கும் தெய்விக அன்பிற்கும் கீழ்ப்
படிய பழகிக்கொள்வதால் அவர்கள் அன்பின் சக்தியை
யறிந்து சுவீகரித்தவர்களாகி அவ்வாறே தங்கள் வினைப்
பயனுக்கு நாயகராய் பூரண சுவாதீனத்தை அடைகின்ற
னர். அன்பானது பூரண சாந்தமும் சுத்தமான இன்ப
மும் உள்ளதா யிருப்பதால் கஷ்டத்தின் ஓர் அமிசம்கூட
உடையதன்று. தூய அன்பிற்குப் பொருத்தமில்லாத
நினைப்பையும் செயலையும் ஒருவன் நினையாதிருக்கட்டும்,
இனிக் கஷ்டமானது அவனைத் துன்புறுத்தமாட்டாது.

அன்பே பாதுகாக்கும் ஒரே சக்தியா யிருக்கின்றது.

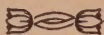
அன்பை அறிவதானது பிரபஞ்ச முழுவதிலும்
தீங்குள்ள சக்தி யில்லையென்று அறிவதே.

ஜலை 6.

ஒருவன் அன்பை அறிந்து அதன் அழிவிலா ஆனந்தத்
தை சுவீகரிக்க விரும்புவதானால், அவன் அதனைத் தன்
இருதயத்தின்பு பழக்கவேண்டும்; அவன் அன்பே சொருப
மாகவேண்டும். அன்பின் சாரத்தைக் கொண்டு எப்பொழு
தும் நடக்கிறவன் ஒருபோதும் கைவிடப்படுகிறதில்லை;
ஆபத்திலாவது கஷ்டத்திலாவது ஒருபோதும் விடப்படு
கிறதில்லை; ஏனென்றால், தன்னயமற்ற அன்பானது ஞான
மும் சக்தியுமா யிருக்கின்றது. அன்பு செய்யும் விதத்தை
அறிந்துள்ளவன் ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் அடக்கி
ஆளும் விதத்தையும், ஒவ்வொரு தவறுதலையும் வெற்றி
யாக மாற்றிக்கொள்ளும் விதத்தையும், ஒவ்வொரு சங்கதி
யையும் நிலைமையையும் பேரின்பமும் அழகுமாகிய போர்
வைகளாற் போர்க்கும் விதத்தையும் அறிந்துள்ளவனா
யிருக்கின்றான்.

அன்புசெய்யும் வழி, தன்னை அடக்கி ஆளுவதேயாம்;
அவ்வழியே யாத்திரைசெய்து தான் செல்லும்பொழுதே
அறிவில்த் தன்னை உருப்படுத்திக் கொள்கிறான்; அன்பை
வந்து சேரவே, அவன் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிற தெய்வ
சக்தியின் உரிமையினால் உடலையும் மனசையும் பூரண
ஆளுகைக்குள் கொண்டுவருகிறான். “பூரண அன்பானது
அச்சத்தைத் தவிர்த்துவிடுகின்றது”.

பூரண அன்பாவது முற்றிலும் தீமைசெய்யாமையே; தீமை
புரியும் நினைவனைத்தையும் தீமைபுரியும் இச்சை அனைத்தை
யும் தன்னிடம் இலாமல் கெடுத்திருக்கிறவன் யாவராலும்
இரகூபிப்பை அடைகிறான்.

தன்னை அறிந்துகொள்வதால் பூரண சுவாதீனம்
அடையப்படுகின்றது.

ஜலே 7.

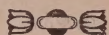
மோக்ஷ வாழ்க்கையில் யாதொரு பந்தமும் கிடையாது. பூரண சுவாதீனம் நிகழ்கின்றது; இதுதான் அதற்குப் பெரிய மகிமை. இந்த மேலான சுவாதீனம் கீழ்ப்படிதலினாலேதான் அடையப்படுகின்றது. பரம்பொருளுக்குப் பணிகிறவன் பரம்பொருளுக்கு ஒத்துழைக்கிறான்; ஆகவே தனக்குள்ளேயுள்ள ஒவ்வொரு சக்தியையும் புறம்பேயுள்ள ஒவ்வொரு நிலைமையையும் அடக்கி ஆளுகிறான். ஒருவன் கீழ்தரப்பட்டதை மேற்கொண்டு உயர்தரப்பட்டதை அலங்கியம் செய்யலாம்; ஆனால், உயர்தரமானது கீழ்த்தரத்தால் ஒருபோதும் வெல்லப்பட முடியாது; இதில் சுவாதீனம் வெளிப்படையா யிருக்கின்றது. ஒருவன் உயர்தரத்தை மேற்கொண்டு கீழ்த்தரத்தை விட்டுவிட்டும்; அப்பொழுது தன்னை ஒரு ஜெயசீலனாகத் தாபித்து பூரண சுவாதீனத்தைப் பெற்று அனுபவிப்பான்.

மனப்போக்கினுக்கு இடங்கொடுப்பதுதான் அடிமைத்தனம்; தன்னை வெல்லுவதுதான் சுவாதீனம். தான் என்பதற்கு அடிமைப்பட்டவன், தனக்கு விலங்குகளை விரும்பிக்கொள்கிறான்; ஏதோ தான் கருதிய பிரிய வஸ்துவை இழந்துவிடுவதாகப் பயந்து ஒரு தொடரையாவது தறித்துவிட விரும்பமாட்டான். இவ்வாறு தன்னைத்தானே தோற்கடித்து அடிமைப்படுத்திக் கொள்கிறான்.

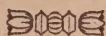
பூரண சுவாதீனமுள்ள பூமியானது ஞானவாயிலால்
அடையத்தக்கதா யிருக்கின்றது.

தான் என்பதை விட்டு விலகும்பொழுது ஒருவன்
சுவாதீனம் அடைவான்.

ஜூலை 8.

புறம்பேயுள்ள நிர்ப்பந்தம் அனைத்தும் அகத்தே உள்ள உண்மை நிர்ப்பந்தத்தின் சாயையும் பயனுமாகத்தான் இருக்கின்றது. நிர்ப்பந்தத்துக் குட்பட்டவர்கள் பல்லாண்டுகளாய் சுவாதீனத்துக்காகக் கூச்சலிட்டிருக்கின்றனர். பிரக்கியாதிக்காக உருவமாக்கி பூஜிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான தலைவர்களும் அவர்களுக்கு அதை அளிக்கத் தவறியிருக்கின்றனர். அவர்கள் தங்களுக்குத்தான் அதைக்கொடுத்துக்கொள்ளக் கூடும். அவர்களுடைய இருதயங்களில் பொறிக்கப்பட்டிருள்ள தெய்வீகப் பதுமைகளுக்குப் பணிவதில்தான் அதை அவர்கள் காண்பார்கள். அவர்கள் அகத்தின் சுவாதீனத்தை அடையட்டும், நிர்ப்பந்தத்தின் சாயையானது இனி பூமியை இருள் பரவச் செய்யாது. மனிதர்கள் தங்களைத் தாங்களே நிர்ப்பந்தம் செய்யாதிருக்கட்டும்; எவனும் தன் சகோதரனை நிர்ப்பந்தம் செய்யமாட்டான். மனிதர்கள் புறத்தேயுள்ள சுவாதீனத்துக்காக சட்டங்கள் ஏற்படுத்துகின்றனர்; ஆகிலும் அந்தாங்க அடிமைத்தனமான நிலைமையை வளர்ப்பதால் அத்தகைய சுவாதீனத்தை நிறைவேற வொட்டாமற் செய்துவருகின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள் புறத்தேயுள்ள சாயையைப் பற்றிக் கொண்டு அகத்தேயுள்ள உண்மைப்பொருளை அலகூதியம் செய்கின்றனர். இச்சை, தவறு, அஞ்ஞானமானவைகளுக்கு மனப்பூர்வமாய் சாசன அடிமையாய் இருப்பதினின்றும் மனிதன் நீங்கும்பொழுது புறம்பேயுள்ள அடிமைத்தனமும் நிர்ப்பந்தமுமான தன்மைகள் அனைத்தும் நீங்கிவிடும்.

சுவாதீனம், சுவாதீன முள்ளவர்களுக்கே உண்டு.

உண்மையும், செம்மையும், மகிமையு முள்ளவன்
எப்பொழுதும் குழந்தைப் பருவமுள்ளவனா
யிருக்கிறான்; என்றும் புதுமையும் இளமையும்
வாய்ந்தவனா யிருக்கிறான்.

ஜூலை 9.

பெரியோனானவன் எப்பொழுதும் நற்குணமுடையவனா
யிருக்கின்றனன்; அவன் எப்பொழுதும் ஆடம்பரமற்றவ
னாயிருக்கிறான். அவன் அகத்தேயுள்ள தெய்வீக நற்குணத்
தின் வற்றாத ஊற்றைப் பெற்று மேலும் அதிலே வசிக்
கின்றான்; பரமண்டல ஸ்தலங்களில் குடியிருக்கிறான்;
மறைந்துபோன பெரியோர்களுடன் சம்பாஷிக்கின்றான்;
அதிருசியமான பொருளுடன் கூடி வாழ்கின்றனன்; ஞான
ஊக்கமுற்றவனா யிருக்கிறான், பரமண்டலத்தின் ஆகாயங்
களை சுவாசிக்கின்றான்.

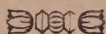
பெரியோனாக இச்சிப்பவன் நற்குணமுள்ளவனா யிருக்
கக் கற்றுக்கொள்ளட்டும். ஆதலால், அவன் பெருந்தன்
மையைத் தான் நாடாமலேகான் பெரியோனாவான்; ஒரு
வன் பெருந்தன்மையை அடைய விரும்பினால் நிஷ்பலனை
அடைவா னாகின்றனன்; நிஷ்பலனை விரும்பினால் பெருந்
தன்மையை அடைகிறான். பெரியோனா யிருக்க விரும்பு
வது சிறுமையையும், தற்புகழையும், மூர்க்கத்தன்மையையும்
காட்டுகின்றது. பிறர் பார்வையி னின்றும் மறைந்
திருக்க விரும்புவதும், தற்பெருமையைப் பாராட்டுதலை
முற்றிலும் ஒழித்துவிடுவதும் பெருந்தன்மைக்குச் சான்றா
கின்றது அற்பத்தனமானது அதிகாரம் செலுத்துவதை
நாடி விரும்புகின்றது; பெரியோர் லக்ஷணம் ஒருபோதும்
அதிகார இச்சையுள்ளதன்று; அதினால் அது பிற்காலத்
தார் எடுத்தாளுகிற மேற்கோளா யாகின்றது.

நீ, தானே எளியதோற்றமும், அதிக நற்குணமும்;

தான் என்பதன் ஒழிவும் உடையவனாயிரு,

இதோ! நீ பெரியோனாகின்றாய்!

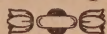
குற்றமற்றதும், திடப்பட்டதும் முடிவுற்றதுமாகிய பெருந்தன்மையானது, சகல கலைக்கும் மேற்பட்டதும் அப்பாற்பட்டதுமாயிருக்கின்றது.

ஜலை 10.

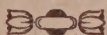
ஐவனுள்ள வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்க விரும்புவாயா? நீ உனதென்பதை விட்டு அந்த வார்த்தை மயமாவாய்; மனுஷ்ய சித்தம் நன்மையுடையது, தெய்வத்தன்மை உடையது எனும் ஒரு விஷயம் உனக்குத் தெரியும்; அன்பு எனும் ஒரு விஷயத்தை நீ அனுஷ்டித்து ஒழுகுவாயாக; தீமையைக் காணாமல் தீமை உண்டென்பதை நம்பாமல் நீ எல்லாரையும் நேசிப்பாயாக; அப்படியானால் நீ அற்பமாய்ப் பேசியபோதிலும் உனது செய்கை ஒவ்வொன்றும் ஒரு சக்தியுடையதாகவும், உன்னுடைய வார்த்தை ஒவ்வொன்றும் ஒரு கட்டளையாகவும் இருக்கும்; மறைந்திருப்பதாய்த் தோற்றியபோதிலும் உன்னுடைய பரிசுத்தமான எண்ணத்தாலும் தன்னயம் விரும்பாச் செய்கையினாலும் முழுட்சுகளாயுள்ள, சொல்லொண்ணா ஆன்மக் கூட்டங்களுக்கு, பிற்காலமுள்ள அளவும் நீ பிரசங்கம் செய்வாய்.

சகல பரித்தியாகமும் செய்து நன்மையைக் கோறிக் கொள்ளுகிறவனுக்கு, சகலத்தையும் உட்படுத்துகிற தன்மை அளிக்கப்படுகின்றது; அவன் சிறந்த நன்மையுடையவனாகி, பரமாத்துமாவுடன் சம்பாஷித்து பெரியவாளுடைய சங்கத்தில் பிரவேசிக்கின்றான்;

குற்றமற்றதும், திடப்பட்டதும், முற்றுப்பெற்றதுமாகிய பெருந்தன்மையானது சகல கலைக்கும் மேற்பட்டதும் அப்பாற்பட்டதுமாயிருக்கின்றது; அது புறத்தோற்றத்திலுள்ள பூரண நன்மையாய் இருக்கின்றது; ஆகையால், மகாத்துமாக்கள் எப்பொழுதும் போதகராயிருக்கின்றனர்.

பிரகிருதிச் சட்டப்பிரமாணம் ஒவ்வொன்றும்
தனக்கு சிற்சொருப பிரதிரூபத்தை
உடையதா யிருக்கின்றது.

ஜூலை 11.

நினைப்புகள் விதைகளா யிருக்கின்றன. அவைகள் மன
சாகிற பூமியில் விழுந்து தங்கள் இயற்கைக்குத் தக்கவாறு
நல்லவோ, கெட்டவோ, யுகமுள்ளவோ, மூடமுள்ளவோ
ஆகிய செயல்களாய்ப் பூத்து மற்றைய மனசுகளில் திரும்ப
விதைக்கப்படுமாறு நினைப்பாகிய விதைகளாக முற்றித் தங்
களுடைய பூர்த்தியான நிலைமையை அடைகிறவரை முளை
த்துப் பரிணமிக்கின்றன. ஒரு போதகர் விதை விதைக்
கிறவரா யிருக்கிறார்; ஞானப்பயிர்செய்யும் விவசாயியாக
இருக்கிறார்; ஆனால், தனக்குத்தானே கற்பித்துக்கொள்கிற
வன் தனது சொந்த மனோபூமியிற் பயிரிடும் ஞானமுள்ள
கிருஷிகனா யிருக்கிறான். நினைவின் வளர்ச்சியானது ஒரு
செடியின் வளர்ச்சியை நிகர்க்கின்றது. விதையானது பரு
வத்துக்குத் தக்கபடி விதைக்கப்படல் வேண்டும்; அஃது
அறிவாகிய செடியாகவும் விவேகஞானமாகிய பூவாகவும்
முழுதும் பக்குவப்படுவதற்கு கால அவகாசம் வேண்டி
யிருக்கின்றது.

திருசியமானது அதிருசியத்தை விளக்கும் மாதிரியா
யிருக்கின்றது.

சக்தியானது பயன் விளைப்பதற்கு நல்ல பலன்
களைக்குறித்துச் செலுத்தப்படவேண்டியதுமட்டு
மன்று, அது ஜாக்கிரதையுடன் ஆளப்பட்டு
பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

ஜூலை 12.

“மிகவும் விழிப்பாயிரு” என்று தன்னுடைய சீடர்களு
க்கு பெரிய போதர்களுள் ஒருவர் போதித்த புத்திமதியா
னது, ஒருவனுடைய நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமானால்
இளைப்பில்லாத ஊக்கம் அவசியமாய் வேண்டுமென்பதைத்
தெளிவாய் விளக்குகின்றது, அது விற்பனை செய்வோனுக்
கும் ஞானிக்கும், சமமான போதனையா யிருக்கின்றது.
“நித்தியமான ஜாக்கிரதை சுவாதீனம் பெறுவதற்குக்
கருவியா யிருக்கின்றது”; சுவாதீனமாவது ஒருவனது நிலை
பெற்ற நோக்கங்களை அடைவதேயாம். ஏதாவது ஒரு
காரியம் செய்வதற்கிருந்தால் அதை ஒருவன் உடனே
செய்யட்டும்; அதனை ஊக்கத்துடன் தாக்கட்டும், என்று
சொன்னதும் அதே போதகரே ஆவர். வினையானது
உற்பத்தி செய்யா நிற்பது, அதை நியாயமாய் உபயோ
கப்படுத்துவதால் விருத்தியும் பக்குவமும் தொடர்ந்து
வருகின்றன என்பதை ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவருகை
யில், இந்தப் புத்திமதியின் விவேக உணர்ச்சி காணப்படு
கின்றது. அதிகமான சக்தியைப் பெறவேண்டுமானால் நம்
மிடத்தில் முன்னமே உள்ளதை முற்றும் உபயோகித்தல்
வேண்டும்; ஏதாவது ஒருவேளையில் ஊக்கத்துடன் தலையிடு
கிற வனுக்குத்தான் வல்லமையும் சுவாதீனமும் உண்டா
கின்றன.

பெருஞ்சத்தமும், அவசரமும் அதிகச் சக்தியை வீணே
ஓடச்செய்கின்றது.

பெருஞ்சத்தம் வல்லமையென்பது மகாமாயை

யாக இருக்கின்றது.

ॐ

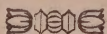
ஜலே 13.

மன அமைதி உள்ள இடத்தில் மிகச் சிறந்த சக்தியுள்ளது; மன அமைதியானது திடமும், நன்கு பழக்கப்பட்டதும், பொறுமையுடன் சிக்ஷிக்கப்பட்டதுமாகிய, மனோ நிலையை நிச்சயமாய் காட்டுகின்றது. அமைதியுள்ள மனிதனுக்குத் தன் வேலை தெரியும் என்பதை உறுதியாய்க் கொள்ளு. அவனுடைய வார்த்தைகள் மிகச் சிலவேயாம்; ஆனால், அவைகள் பயனுள்ளன. அவனுடைய யோசனைகள் நன்றாய் வகுக்கப்பட்டுள்ளன; அவைகள் நன்றாய்ச் சமநிலைப்பட்ட யந்திரம்போல உண்மையாக வேலை செய்கின்றன. அவன் முன்னேயே வெகுதூரம் பின்வருவதைப் பார்க்கிறான்; தன்னுடைய கருத்தை நேரே அடைகின்றனன். கஷ்டமாகிய சத்துருவை நண்பனாக மாற்றிக்கொள்கிறான்; அவனை நயமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறான்; ஏனென்றால், அவன் சத்துருவுக்கு இடையூறாயிருக்கும்பொழுது அவனுடன் எவ்வாறு ஒத்தப்போவ தென்பதை நன்றாய்க் கற்றறிந் திருக்கிறான். விவேகமுள்ள சேனாதிபதியைப் போல ஆபத்துக்கு வேண்டியவைகளை யெல்லாம் முன்னமே அறிந்திருக்கிறான். உள்ளபடியே முன்னமே ஆயத்தமாயிருக்கிறவன் அவனே. அவனுடைய சிந்தனைகளில், அவன் தீர்மானம் செய்யும் ஆலோசனைகளில், அவன் காரணங்களை ஆராய்ந்து அவசியங்களின் போக்கைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறான்; எதிர்பாராததொன்றும் அவனுக்கு நேரிடக்கிறதில்லை; ஒருபோதும் அவசரப்படுகிறதில்லை; தன் சொந்த உறுதிப்பாட்டைக் கேடின்றிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்; தன்னுடைய கொள்கையில் நிச்சயமாயிருக்கிறான்.

ॐ

நீராவி அடங்கி வேலைசெய்யும்பொழுது சப்திக்கிறதில்லை. வேளியே ஒடுகிற நீராவிதான் பெரும்சப்தத்தை உண்டாக்குகின்றது.

ஆக்கமாகிய ஆலயத்திற்கு முதல்த்துண் மனோசக்தி (உனக்கம்)

ஜூலை 14.

களைப்பினாலுண்டாகிய உயிரற்ற அமைதிக்கு வேறுபட்ட மன அமைதியானது மன ஒருப்பாடுற்ற மனோசக்தியின் உச்ச நிலையிருக்கின்றது. அதற்கு அடியில் நடுநிலை வாய்ந்ததோர் மனோதத்துவம் உளது. பரபரப்பிலும் கிளர்ச்சியிலும் மனோதத்துவம் சிதறுண்டு போகின்றது; அது பொறுப்புணர் வற்றதாயும் பலமாவது கனமாவது இல்லாததாயும் இருக்கின்றது. குழப்பமும், எரிச்சலும் முற்கோபமும் உள்ளவனுக்குச் செல்வாக்கு கிடையாது. அவன் துரத்துகிறவனே; இழுத்துக்கொள்கிறவன் அல்லன். எப்பொழுதும் அவசரமும் சங்கடமும் தொந்தரவும் பரிபாதின்ற (இதனை முயற்சியென்று தப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிற) ஒருவன் காரியம் தவறுண்டு நீக்கப்படுகையில், மெதுவாய்ச் செல்லுகிற அயலான் ஏன் காரியசித்தி அடைகிறான், (யாவராலும்) வேண்டிக்கொள்ளப்படுகிறான் என்று அவன் ஆச்சரியமடைகின்றனன். அந்த அயலான் தன்னைவிட அதிக மன அமைதியுடையோனாய், மெதுவாய்ச் செல்வதுமட்டுமன்று, அதிக ஆலோசனை உள்ளவனாய் அதிகமான வேலையில் தலையிட்டு, அதனை அதிக சாமர்த்தியமாய்ச் செய்து, அதிக மன அடக்கமும் ஆண்மையு முடையவனாய் இருக்கின்றனன். இதுதான் அவனுடைய காரியசித்திக்கும் செல்வாக்கினுக்கும் காரணம். அவனுடைய மனோ சக்தியானது அடக்கமுற்று உபயோகப்படுத்தப் படுகின்றது; ஆனால், மற்றவனுடைய மனோ சக்தி சிதறுண்டு துர்விதியோக மடைகின்றது.

மனோசக்தி யின்மை யென்பது தகுதியின்மை யென்ப
பொருள் படுகின்றது.

செலவாளி ஒருக்காலும் தனமுள்ளவனாக இய
லாது; ஆனால், செல்வத்தைக் கொண்டு தொடங்
கினால் விரைவில் எளியவனாவது அவசியம்.

ஜூலை 15.

தனவந்தன் ஆவதற்கு முயலும் ஏழையானவன் அடியி
லிருந்து தொடங்கல் வேண்டும். தன்னுடைய ஆஸ்திக்கு
மிஞ்சி சிலகாரியத்தை அதிகமாய் எத்தனித்து தனவந்தன்
போலத் தோற்றுவதற்கு விரும்பவாவது முயலவாவது
கூடாது. எப்பொழுதும் அடியில் போதுமான இடமும்
விசாலமும் உண்டு, அதற்குக் கீழ் ஒன்றும் இல்லாமையா
லும் ஒவ்வொன்றும் மேலாகவே இருப்பதாலும், அதி
லிருந்து தொடங்குவதற்குக் கஷ்டமான ஸ்தலமா யிருக்
கின்றது. வேலைப் பழக்கத்தில்த் தேர்ச்சியில்லாத அனே
கர் வீம்பினாலும் ஆடம்பரத்தினாலும் உடனே துக்கத்தை
அடைகின்றனர். அவைகளைக் காரிய சித்திக்கு அவசிய
மானவை போல மூடத்தனமாய் நினைத்துக்கொள்கின்ற
னர் ஆனால், அவைகள் அவர்களைத்தானே வஞ்சித்து
விரைவில் அழிவுக்குக் கொண்டுவருகின்றன. எந்தப் பிர
விர்த்தியிலும் அடக்கமும் உண்மையுமான ஆரம்பமானது
ஒருவனுடைய நிலைமையையும் முக்கியதையையும் பற்றி
அளவுக்கு மிஞ்சி விளம்பரப் படுத்துவதைவிட அதிக நன்
மையான காரியசித்தியை உறுதியாக அளிப்பதாகும்.

சேட்டேத்தனமும் முன்னுணர்வும் உள்ளவர்கள் செல்வத்தை
யடையு மார்க்கத்தில் இருக்கின்றனர்.

உடை உடுத்துவதில் அமிதமான அனுபோகம்
 செய்யும்படி தூண்டுகிற வீண் ஆடம்பரமானது
 நல்லொழுக்கமுடையோரால் மனப்பூர்வமாய்
 நீக்கப்படத்தக்க துன்பமார்க்கமாய்
 இருக்கின்றது.

❖❖❖

ஜலை 16.

உடையிலும் அணியிலும் வெறும் புகழ்ச்சியுடன் ஆடம்
 பரம் செய்வது, இழிவும் வெறுமையுமுள்ள மனப்போக்
 கைக் காட்டுகின்றது. அடக்க ஒடுக்கமும் கல்விப்பயிற்சியு
 முள்ளவர்கள் தங்கள் உடை உடுப்பதால் மரியாதையும்
 தக்க அளவு கடவாமையும் உடையராய் இருக்கின்றனர்,
 அவர்களுடைய மிச்சப் பணத்தை அவர்களுடைய கல்வித்
 தேர்ச்சியிலும் நல்லொழுக்கத்திலும் மென்மேலும் விருத்
 தியாகும் பொருட்டு விவேகத்துடன் விநியோகம் செய்
 கின்றனர். அவர்களுக்குக் கல்வியும் தேர்ச்சியும், அனாவசிய
 மான வீண் உடையைவிட மிக முக்கியமானவைகளாய்
 இருக்கின்றன. அதினால் பாஷாதத்துவ ஞானமும், கலை
 ஞானமும், சாஸ்திர தத்வஞானமும் ஊக்கப்படுத்தப் படு
 கின்றன. உண்மையான நாகரீகமானது மனசிலும் நடை
 யிலும் இருக்கின்றது; நற்குணத்தினாலும் புத்தி தீக்ஷணத்
 தினாலும் அலங்கரிக்கப் பெற்ற மனசானது சரீரத்தை
 ஆடம்பரத்துடன் காட்டுவதால் குறைவுபடலாமே யன்றி
 கூடுதலான அழகைப் பெறமாட்டாது.

❖❖❖

மற்ற விஷயங்களிற்போல உடையில் சுருக்கமா யிருப்பது
 மிகவும் நல்லதா யிருக்கின்றது.

கெட்டுப்போன பணத்தைத் திரும்பத் தேடிக்
கொள்ளலாம்; கெட்டுப்போன சரீர சுகத்தைத்
திரும்ப அடைந்து கொள்ளலாம்; ஆனால்,
விருதாவிற் போகவிட்ட நேரம் ஒருக்கா
லும் திரும்ப வரமாட்டாது.

ஜூலை 17.

தான் நிதானித்து, ஆலோசித்து, முன்கூட்டியே திட்டம்
செய்துகொள்ளும்படி யோசித்து வகுத்துக்கொள்ளும்
பொருட்டு அதிகாலையில் நித்திரைவிட்டு எழுகிற மனிதன்,
படுக்கையில் கடைசி நிமிஷம்வரை கிடந்து காலைப்போஜன
வேளை அணுகும்போது மட்டும் நித்திரைவிட்டு எழுகிற
வனைவிட அதிகமாய்த் தன் முயற்சியில் சாமர்த்தியத்தை
யும் வெற்றியையும் எப்பொழுதும் காட்டுவான். காலைப்
போஜனத்துக்கு முன் இவ்வாறு செலவிட்ட ஒருமணி
நேரமானது, ஒருவனுடைய முயற்சிகளைப் பயனுள்ளவாக்கு
தற்கு மிக அருமையானதாகக் காணப்படும். அதுமனசைச்
சாந்தப்படுத்தித் தெளிவு படுத்துவதற்கும் ஒருவனது சக்
திகளை அதிகாலமும் பயனுமுள்ளதாக்கும்படி அவற்றை
ஒருப்படுத்துதற்கும் சாதனமாகின்றது. காலையில் எட்டு
மணிக்குமுன் செய்யும் காரியமே மிக நல்லதும் நிலை
பெற்றதுமான சித்தியாகின்றது. ஆறு மணிக்கு வேலை
செய்பவன்—மற்ற நிலைமைகளெல்லாம் ஒத்திருக்கையில்
—எட்டுமணிக்கு சயனத்தில் இருக்கிறவனைவிட எப்பொழு
தும் வெகுதூரம் முற்பட்டவனாயிருப்பான்.

எந்த மனிதனுக்காகவாவது தினத்தின் நேரமானது
நீட்டப்படுகிறதில்லை.

விவேக்ஞானமானது சாமர்த்தியத்தின் மிக

உயர்வுற்ற சொருபமா யிருக்கின்றது.

❖❖❖

ஜலை 18.

ஒவ்வொரு காரியத்தையும் மிகவும் அற்பமானதையுங் கூடச் செய்தற்கு ஒரே சரியான வழியும் ஆயிரக்கணக்கான தப்பு வழிகளும் உள்ளன. ஒரே சரியான வழியைக் கண்டு அதனைப் பற்றிக்கொள்வதில்தான் சாமர்த்தியம் விளங்குகின்றது. தகுதியில்லாதவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான தப்புவழிகளுக்குள் மயங்கிக் கலங்கி, சரியான வழி காட்டப்படும்பொழுது அதனை அனுசரிக்கின்றிலர்; சிலவிஷயங்களில் இவ்வாறு அவர் செய்கின்றனர்; ஏனென்றால்; அவர்களுடைய அறியாமையினால் தங்களுக்கு மிகவும் செவ்வையாய்த் தெரியுமென்று நினைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்; அதனால் கேவலம் ஒரு சன்னகைத் துடைப்பது அல்லது தளத்தைப் பெருக்குவது எவ்வாறு என்று அறிகிற அறிவாயிருந்தபோதிலும் அதையும் அறிவது சாத்தியமல்லாத நிலைமையில் தங்களை வைத்துக்கொள்கின்றனர். யோசனையின்மையும் தகுதியின்மையும் எல்லாம் சர்வ சாதாரணமாய் நிகழ்கின்றன. யோசனையும் தகுதியும் வாய்ந்தவர்களுக்கு உலகத்தில் போதுமான இடம் உளது. வேலைவாங்கும் முதலாளிகளுக்கு சிறந்த வேலைக்காரரை அடைவது எவ்வளவு கஷ்டமென்பது தெரியும். கருவிகளாலோ, மூளைகளாலோ, வாக்கினாலோ, யோசனையினாலோ சிறந்த வேலைக்காரன் தன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை பிரயோகிப்பதற்குத் தக்க ஸ்தலத்தை எப்பொழுதும் அடைவான்.

❖❖❖

சாமர்த்தியமானது யோசனையினாலும் கவனத்தினாலும்

அடையப்படுகின்றது.

செல்வ விஷயத்தில் எளிதாய் இலாபம்
அடையத்தக்கதின்று.

❖❖❖

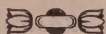
ஜூலை 19.

நீர்க்குமிழி நெடுநேரம் நிற்கமுடியாததுபோல மோசடியானது விருத்தியடைய மாட்டாது; அவன் பணம் சம்பாதிப்பதில் ஆத்திரத்துடன் முற்படுகிறான், அப்பால் சடிதியில் தளர்ச்சியுறுகிறான், யாதொன்றும் எப்பொழுதாவது மோசடியினால் அடையப்படுகிறதில்லை, எப்பொழுதாவது மோசடியினால் அடையப்படவு முடியாது. அது சிலகாலம் பலாத்காரமாய் பறிக்கப்படுவதானது மறுபடி கனத்த வட்டியுடன் திரும்பக் கொடுபடுவதற்குத்தான். ஆனால், மோசடியானது அயோக்கியமாய் அபகரிக்கிறவ னிடமட்டும் காணப்படுவதன்று. சரியான பிரதிகாரம் செய்யாமல் பணத்தைப் பெறுகிறவர்கள் அல்லது பெற முயலுகிறவர்கள் அறிந்தோ, அறியாமலோ, மோசம் செய்கிறவர்களே ஆவர். பணத்துக்காக வேலை செய்யாமல் எப்படிச் சம்பாதிக்கிறதென்று ஆவலுடன் யுக்திசெய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் மோசக்காரர்களே. அவர்கள் மனோதத்துவ சம்பந்தமாய் திருடனுக்கும் அபகாரிக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையோராய் விரைவிலோ, தாழ்க்கவோ அவர்களுடைய ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டு தங்கள் முதலைப் பறிகொடுக்கின்றனர்.

❖❖❖

செல்வமானது புத்திசாலித்தனமுள்ள உழைப்பினால்மட்டுமன்று; ஆனால், சன்மார்க்க பலத்தினாலும் சம்பாதிக்கப்படல்வேண்டும்.

சயம்பான சத்தியம் இருக்கிற இடமெல்லாம் பய
னுள்ளதா யிருக்கின்றது; சகல நடவடிக்கைகளி
லும் தன்னுடைய வசதிக்குறியைப்
பதியச் செய்கின்றது.

ஜூலை 20.

குறைவற்றவனாயும் பலமுள்ளவனாயு மிருக்கவேண்டுமா
னால் சத்தியமானது அம்மனிதனைப் பூரணமாய்த் தழுவி
யிருத்தல் வேண்டும்; அவனுடைய வாழ்க்கையின் சகல
விவரங்களிலும் வியாபித்திருத்தல் வேண்டும்; சமாதானப்
படுத்துவதில் நெறிவிலகிச் செல்லும்படி தூண்டுகிற இச்
சையனைத்தையும் எதிர்க்கும்படிக்கு அவ்வளவு நிறைவும்
ஸ்திரமும் உள்ளவனாயிருத்தல் வேண்டும். ஒரு விஷயத்
தில் தவறினால் எல்லாவற்றிலும் தவறினதாகும். பொய்யு
டன் கூடிய சமாதானத்தை கிர்ப்பந்தத்தினால் ஒப்புக்
கொள்ளுவது எவ்வளவு அவசியமும் அற்பமுமானதாய்த்
தோற்றியபோதிலும் சத்தியமாகிய வாளைக் கீழே எறிந்து
விட்டு தீமையின் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகி நிற்பதேயாம்.

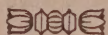
ஒரு முதலாளி நேரிற் பார்க்கும்பொழுது போலவே
அவன் இல்லாதபொழுதும் ஜாக்கிரதையும் மனச்சான்றுக்
கொப்புதலுமுற்று வேலைசெய்கிற மனிதன் கீழ்நிலைமையில்
நெடுநாள் இருக்கமாட்டான். கடமையில், தன் வேலையில்
ஒவ்வொரு பாகத்தையும் செய்வதில் அவ்வித சத்திய
முடைமையானது செல்வத்தின் வளமுள்ள ப்ரதேசங்க
ளுள் அவனை விரைவில் நடத்துவதாகும்.

சத்தியமுள்ள மனிதன் காரியங்களுக்குரிய நியதமான சட்டப்
பிரமாணங்களுடன் ஒத்திருக்கிறான்; தன் வேர்கள் வற்றாத
ஊற்று நீர்களால் வளர்க்கப்பட்டு, புயற்காற்றினால் வீழ்த்த
முடியாத பலத்த விருகூத்தையோ லிருக்கிறான் அவன்.

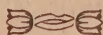

அசத்தியமானது செல்வத்தை யடைதற்கு
சுருக்கவழி யென அறிவிலிகள் நினைக்கின்றனர்.

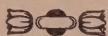
ஜூலை 21.

சத்தியமானது காரியசித்திக்கு மிக உறுதியான மார்க்க
மாயிருக்கின்றது. அசத்தியமுள்ளவன் துக்கமும் கஷ்ட
மும் அடைந்து பச்சாத்தாபப்படுகிற தினம் கடைசியில்
வருகின்றது. சத்தியமுள்ளவனா யிருந்ததற்காக எவனும்
பச்சாதாபப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஊக்கம், செட்டு,
அல்லது ஒழுங்குபோன்ற மற்றச் சாதனங்கள் இல்லாமை
யால் சிலவேளைகளில் சத்தியமுள்ளவன் தவறியபோதிலுங்
கூட, அந்தத் தவறுதலானது அசத்திய முள்ளவனுக்கு
உள்ளதுபோல சத்தியவானுக்குத் துக்கமுள்ள காரியமாக
இருக்கமாட்டாது; ஏனென்றால், அவன் ஒரு தோழனை
ஒருபோதும் வஞ்சித்திருக்க வில்லையெனும் சங்கதிபற்றி
எப்பொழுதும் சந்தோஷமா யிருக்கக்கூடும். தன்னுடைய
கஷ்டமான நேரத்திலுங்கூட தெளிவான மனச்சாக்ஷி
உடைமைபற்றி ஆறுதல் அடைந்தவனா யிருக்கின்றனன்.

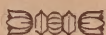
அசத்தியமுள்ளவன் நீதிபற்றி குறைந்த பார்வை
உடையவனா யிருக்கின்றான்.

பலசாலிகள் பலத்த நோக்கங்களுடையார், பலத்த
 நோக்கங்கள் பலத்த காரியங்களை
 அடைவிக்கின்றன.

ஜூலை 22.

ஜயிக்கப்படாமை ஒரு மகிமைபெற்ற பாதுகாப்பு; ஆனால், அது முற்றிலும் சுத்தமும் கெடுக்கமுடியாததுமான சத்தியத்தை உடையவனைத்தான் சூழுகின்றது; மிகவும் அற்பமான காரியத்திலுங்கூட ஒருபோதும் வரம்புகடவாமை யானது சாட்டிப்பேசுதல், நிந்தை, கோள் ஆகிய தூஷணங்களாலும் வெல்லப்படாமையாம். ஒரு விஷயத்தில் தவறியுள்ளவன் ஜயிக்கப்படத்தக்கவனாக யிருக்கிறான்; தீமையாகிய பாணமானது (Achilles) ஏஷல்லிலின் குதிக்காலின் பாணத்தைப்போல அவனைக் கீழே தள்ளும்; சுத்தமும் பூர்த்தியுமுற்ற சத்தியமானது, சத்தியவாளை சகல விநோதத்தையும் இமிசையையும் அஞ்சாததாரியத்துடனும், மேலான மன அமைதியுடனும் எதிர்க்கும் திறமையுடையவனாகி சகல தாக்குதலிலும், கெடுதலிலும் நிலைத்திருக்கின்றது; எவ்வளவு புத்திதத்துவமும், யூகமும், வேலைத் திறமையும், உயர்வான நீதி ஒழுக்கங்களை அறிவுடன் அங்கீகரித்து அனுஷ்டிப்பதினின்றும் உண்டாகிற மனோசக்தியையும், மன அமைதியையும், மனிதனுக்குக் கொடுக்கமுடியாது.

சன்மார்க்க பலம் மிகவும் பெரிய சக்தி.

ஒருவனைச் சோதிப்பதானது அவன் உடனே செய்யும் செயல்களில் நிகழ்கின்றது; அவன் அப்பால் வெளியிடும் கருத்துகளில் அன்று.

ஜூலை 23.

(பிறருக்காக) உருக்கங்கொள்வதானது, விதையாவது கனியாவது தராத வேரற்ற அழகிய புஷ்பம்போல உடனே அழிந்துபோகிற இளக்கமும் மேலாம்பரமுமான உணர்ச்சியுடன் மயங்கிக்கொள்ளத் தக்கதன்று; ஒரு நண்பனை விட்டுப் பிரியும்பொழுது அல்லது வெளிப்பிரதேசங்களில் நடந்த துன்பங்களைப்பற்றி கேள்விப்பட்ட பொழுது உண்டாகிற பாச மயக்கத்தினால் அழத் தொடங்குவது உண்மையான உருக்கமாகமாட்டாது; மற்றவர்களுடைய கொடுமைகளையாவது அநீதிகளையாவது (பொறுக்காமல்) கொடுமையான கோபாவேச மொழிகளைப் பிரயோகிப்பது உருக்கமுள்ள தன்மையைக் காட்டமாட்டா; ஒருவன் தன் வீட்டில் கொடுமையா யிருக்கிறதானால்—அவன் தன் மனைவியைத் தெரிந்திருப்பது, தன் குழந்தைகளை அடிப்பது, தன் வேலைக்காரரைத் திட்டிவது, பரிகாச மொழிகளாகிய பாணத்தால் தன் அருகிலிருப்பாரைக் குத்திக் குத்திப் பேசுவது எனின்—தன் செல்வாக்கினுக்குப் புறம்பே கஷ்டப்படும் ஜனங்கள் விஷயத்தில் அவனுடைய போலி அன்பின் பாசாங்கு எத்தன்மையது! தன்னைச் சூழ்வுற்ற உலகத்தினிடமுள்ள அநீதிகளையும் கல்மனசையும் பற்றிய அவனுடைய கோபவேசமான வசனங்களை அவனது எவ்வளவு வெறுமையான அன்பு வெளிப்படுத்துகின்றது.

(பிறருக்காக) உருகுவதென்பது ஒத்தமனத்தையுத் தன்னை மறந்து, சாந்தமான ஒழுக்கத்திற் காட்டப்படும் ஆழ்ந்ததும் அறிவிக்க இயலாததுமான மென்மைத் தன்மையாம்.

உருக்கமின்மையானது அகம்பாவத்தினால் உண்டாகின்றது; உருக்கம் அன்பில் உதிக்கின்றது.

ஜலை 24.

உருக்கமானது சகல மனிதர்களுடைய இருதயங்களுக்கும் நம்மைச் செலுத்துகின்றது; ஆகவே, நாம் ஆன்ம சம்பந்தமாய் அவர்களுடன் கலந்துவிடுகிறோம்; அவர்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாயிருக்கும்பொழுது நாம் அவர்களுடன் சந்தோஷிக்கிறோம்; அவர்கள் இகழப்பட்டுத் துன்பப்படுத்தப்படும்பொழுது நாம் அறிவு சம்பந்தமாய் அவர்களுடன் ஆழத்துக்குள் இறங்கி அவர்களுடைய இழிவையும் துன்பத்தையும் நம்முடைய இருதயங்களுள் வாங்கிக் கொள்கிறோம்; இவ்வாறு கட்டுப்பட்டு ஒன்றுசேர்க்கும் உருக்கத்தன்மையுடையான் ஒருபோதும் பரிசுதிக்கவும் நிதிக்கவுமாட்டான்; தன் தோழர்களமீது யோசனையின்றி கொடுமையான தீர்மானங்களை வசனிக்கமாட்டான்; ஏனென்றால், அவனுடைய இருதயத்தின் உருக்கத்தினால் என்றும் அவர்களுடைய துன்பத்தில் கலந்திருக்கிறான்.

ஆனால் முதிர்ச்சியுற்ற இத்தகைய உருக்கத்தை அடைந்திருப்பதற்கு அவன் அதிக நேசமுற்றவனாயும், அதிக துன்பமுற்றவனாயும், துக்கத்தின் இருளுற்ற ஆழங்களை அளந்தரிவதனாயும் இருந்திருக்கவேண்டுவது அவசியமாக வேண்டும். மிகுந்த ஆழமுள்ள அனுபவங்களை அறிந்த பழக்கத்தினால் அது உண்டாகின்றது; ஆகவே, ஒருவன் தற்புக்கச்சி, ஆலோசனையின்மை, தன்னய இச்சையாகியவற்றை இருதயத்தினின்றும் சுட்டொழித்தவனாயிருக்கின்றான்.

உருக்கமாவது, அதன் உண்மையான ஆழந்த கருதலுப்படி, மற்றவர்களுடைய முயற்சிகளிலும் கஷ்டங்களிலும் அவர்களுடன் ஒன்றுபட்டிருத்தல் ஆம்.

சாந்தமானது தேர்ச்சியுற்ற அறிவின் ஸ்தலக்
குறியா யிருக்கின்றது.

ஜகை 25.

பேராசை, இழிதகைமை, பொறாமை, தூரபிமானம், ஐயு
றவு எனும் தீயகுணங்களைப்பற்றி ஒருவன் எச்சரிக்கை
யுடன் இருக்கட்டும்; ஏனென்றால், இவைகளுக்கு அவன்
இடங்கொடுத்தால், வாழ்க்கையில் சிறந்த அனைத்தையும்,
அதுமட்டோ, ஜடப்பொருள்களிலும் ஒழுக்கத்திலும் பே
ரின்பத்திலும் சிறந்துள்ள எல்லாவற்றையுங்கூட இவைகள்
அவனைவிட்டு அபகரித்துக்கொள்ளும்; அவன் மனத்தாரா
ளமும் கைவண்மையும், பெருந்தகைமையும், நம்புகுண
மும் உடையோனாய், தன்பொருளைச் சந்தோஷமாயும் பன்
முறையும் கொடுப்பது மட்டுமல்ல, தன்நண்பர்களையும் தோ
ழர்களையும் சுவாதீனமாய் நினைக்கவும் செய்யவும் இடங்
கொடுப்பவனாய் மிருக்கட்டும், (அப்படியானால்) கண்யமும்,
வளமும், செல்வமும் அவனது நண்பர்களையும் விருந்தின
ரையும்போல உள்ளே பிரவேசிப்பதற்கு அவன் வாயிற்
கதவைத் தட்டிக்கொண்டுவரும்;

சாந்தகுணமானது தேய்வத்தன்மையின் இயல்பைச்
சார்ந்துள்ளது.

ஆலோசனையும் பகையும் தூண்டிய நன்னடக்
கையுள்ள சாந்தபுருஷன் எக்குலத்திற் பிறந்திரு
ந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் நேசிக்கப்படுகிறான்.

ஜூலை 26.

சாந்தத்திலே தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்ட மனி
தன் ஒருக்காலும் வாதாடிப் போராடுகிறதில்லை; அவன்
கடுஞ்சொல்லால் மறுமொழி கூறுகிறதில்லை; கடுஞ்சொற்
களை கவனியாமல் விட்டுவிடுகிறான் அல்லது சாந்தமான
மொழியினால் உத்தரம் கூறுகிறான்; இது கோபத்தைவிட
மிகவும் அதிகமான சக்தியுடையது; சாந்தகுணமானது
விவேக ஞானத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது; விவேகஞா
னமுடையோன் தன்னிடம் உள்ள கோபத்தை யெல்லாம்
அடக்கியுள்ளான்; ஆகவே, மற்றவர்களிடத்தில் அதனை
எவ்வாறு அடக்குவிக்கலாமென்பதை அறிகின்றனன்; சாந்
தமுள்ள மனிதன் மன அடக்கமில்லாதார் தம்மைத் துன்
பப்படுத்திக் கொள்ளாநின்ற அனேக தொந்தரவுகளிலும்,
கலக்கங்களிலும் நின்றும், தன்னைக் காத்துக்கொள்கின்ற
னன்; அவர்கள் பயனற்ற அனாவசியமான முயற்சியினால்
தங்களைத் தாங்களே களைக்கச்செய்யா நிற்கையில் அவன்
அமைதியும் சாந்தமுமுடையவனாயிருக்கிறான்; அத்தகைய
அமைதியும் சாந்தமும் இவ்வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை
வெல்லுவதற்குச் சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன.

~*~*~*~

நியாயவாதமானது புறத்தோலைக் கூறுப்படுத்துகின்றது;
ஆனால், உருக்கமானது அந்தரங்கமாகிய இருதயத்தைப்
போய்ச் சேருகின்றது.

பொம்மையான போலிப் பொருள்கள் பழமை
யுடைய பொருள்களேனும் மனிதர்களேனும்
மதிப்புடையன அல்ல.

❖❖❖

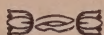
ஜூலை 27.

நாம் உண்மையுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டுமெனும், நம்மு
டைய எதார்த்த நிலைமையை விட்டு வேறாகத் தோற்றுவ
தற்கு இடங்கொடுக்க இச்சியாமையும், இல்லாத யோக்கி
யதையை இருப்பதுபோல பாவனை செய்யாமையும், மேன்
மையுடையவர்போலத் தோற்றுவியாமையும், ஏதேனும்
வேடம் பூணுமையும் வெகு முக்கியமானதாயிருக்கின்றது.
பாசாங்குடையான் இந்த உலகத்தையும், உலகத்தின் நித்
தியமாகிய சட்டப்பிரமாணத்தையும் ஏமாற்றக்கூடுமென்று
நினைக்கிறான். அவன் ஏமாற்றக்கூடியது ஒரு புருஷனைத்
தான், அது தன்னைத்தான்; அதற்காக உலகத்தின் சட்ட
பிரமாணம் நியாயமான தண்டனையை அவனுக்கு உறுவிக்
கின்றது. மட்டுக்கு மிஞ்சிய துன்மார்க்கர்கள் அழிவடை
கின்றனர் என்றும் பழைமையானதோர் கொள்கை உளது.
பாசாங்குள்ளவனா யிருப்பது, மனிதன் அடையக்கூடிய
அளவுக்கு அழிவின் அருகில் வருவதேயாமென்று நான்
நினைக்கிறேன்; ஏனென்றால், ஒரு மனிதன் சென்றுவிட்
டான் என்பதில் பொருள் இருக்கின்றது. அவனுடைய
ஸ்தானத்தில் பொய்களின் தோற்றம்தான் இருக்கின்றது.

❖❖❖

ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியுள்ள கருத்துடையான், முன்மாதிரியாக
நிகழ்கின்றான்; அவன் ஒரு மனிதனுக்கு மேற்பட்டவன்;
அவன் உண்மை, சக்தி, உருப்படுத்தும் விதியாக
இருக்கின்றான்.

தீமை என்பது ஓர் அனுபவ குணமே,
ஓர் சக்தியன்று.

ஜூலை 28.

நன்மையின் புதிய அனுபவங்கள் அறிவின் வியாபகத்துட் புகுந்து அதனை ஆட்சிபுரியும்பொழுது தீமையின் துன்ப அனுபவங்கள் மறைந்துபோகின்றன. நன்மையின் புதிய அனுபவங்கள் யாவை? அவைகள் பாவத்தினின்றும் விடுபட்டதினால் எழும் இன்ப உணர்ச்சி; மனவேதனை இன்மை; துர்மனக் கவர்ச்சியின் துன்பங்களை விட்டொழிதல்; பூர்வத்தில் மிகுந்த துன்பம் உண்டாக்கிய நிலைமைகளிலும் சந்தர்ப்பங்களிலும் மனவாக்குக்கு எட்டாத இன்ப நிகழ்ச்சி; மற்றவர்களுடைய செயல்களால் தீங்கு புகுவதற்கு இடந்தராமை; மிகுந்த பொறுமையும் இனிமையான ஒழுக்கமும்; எல்லா நிலைமைகளிலும் மன அமைதி; சந்தேகம், பயம், ஆவல் இவைகளுக்குட்படாமல் விடுபட்டிருத்தல்; வெறுப்பு, பொறுமை, பகைமை இவைகளை விட்டிருத்தல் எனப் பல அழகுள்ளனவாம்.

தீமையாவது அஞ்ஞானத்தினதும், அபக்துவத்தினதும் ஓர் நிலைமையா யிருக்கின்றது, அந்த நிலைமையில் ஞான ஒளியின் முன்னர் அது ஒதுங்கி மறைந்துவிடுகின்றது.

தெய்வத் தன்மையுள்ள நற்குணத்தை அனுஷ்டிக்கும்பொழுது வாழ்க்கை பேரின்ப மயமாய் இருக்கின்றது.

ஜூலை 29.

அதீதமான நல்லொழுக்கத்தை உடைமையானது அதீத இன்பத்தை அனுபவிப்பதே யாகின்றது. இயேசுநாதர் உதவுகிற பேரின்ப மயமான ஆசீர்வாதமானது இன்பகரமான நல்லொழுக்க முடையாருக்கே; இரக்கமுள்ளவர்களுக்கு, சித்தசுத்தியுடையாருக்கு, சமாதானம் செய்கிறவர்களுக்கு பின்னும் இவர்போன்றவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்படுகின்றது. உயரிய நல்லொழுக்கமானது ஆனந்தத்துக்கு மட்டுமென்பதன்று; ஆனந்தத்துக்கே செலுத்துகின்றது, அதுவே ஆனந்தம். மேலான நல்லொழுக்கமுடையான் ஆனந்தமின்றி இருப்பது அசாத்தியம். ஆனந்தமின்மைக்குக் காரணமானது தன்னயம் விரும்பும் அமிசங்களில்தான் நாடிக் காணப்படல் வேண்டும்; தன்னயப் பரித்தியாக குணங்களில் காணத்தக்கனவல்ல. ஒரு மனிதனிடத்தில் நற்குணமு் மிருக்கலாம், ஆனந்தமின்றியும் இருக்கலாம்; ஆனால், தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நற்குணம் உடையவனாகில் அவ்வாறு அன்று; மானுஷீக நற்குணத்தோடு, தான் என்பது கலந்திருக்கிறது; ஆகையால் துக்கத்துடன் கூடியிருக்கின்றது; ஆனால், தெய்வீக நற்குணத்தினின்றும் தான் என்பதின் ஒவ்வொரு கறையும், அத்துடன் துன்பத்தின் ஒவ்வொரு சின்னமும் கழித்தெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

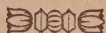
உண்மையானது மேல்நோக்கியும் அப்பாற்பட்டும் கிடக்கின்றது.

இச்சையுள்ள இடத்தில் ஆறுதல் இருக்கிற
தில்லை; ஆறுதல் உள்ள இடத்தில் இச்சை
இருக்கிறதில்லை.

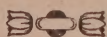
ஐஹை 30.

மனிதர்கள் சாந்தகுணத்தை விரும்புகின்றனர்; ஆகிலும்,
இச்சையையும் ஒட்டிக்கொள்கின்றனர். அவர்கள் சண்டை
சச்சரவை வளர்க்கின்றனர்; ஆகிலும், மோகூத ஆறுதலை
விரும்புகின்றனர். இஃது அஞ்ஞானம், ஞான இயல்பை
முற்றிலும் அறியாமை; தெய்வத்தன்மையுள்ள காரியங்
களின் தொடக்கமே தெரியாமையாகின்றது. பகையும்,
அன்பும், சண்டையும், சமாதானமும் ஒரே இருதயத்தில்
ஒன்றுசேர்ந்து வசிக்கமுடியாது. ஒன்று நல்வரவிற்குரிய
விருந்தாக அங்கீகரிக்கப்படுமிடத்து, மற்றொன்று நன்மை
யில்லாத அந்நியமாக தூரத்தப்பட்டுவிடும். பிறரை இகழ்
கிறவன் பிறரால் இகழப்படுவான்; தன் தோழர்களை எதிர்
க்கிறவன் தானே எதிர்க்கப்படுவான். மனிதர்கள் கஷ்டப்
பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அவன் ஆச்சரியமடையவேண்
டியதில்லை, துக்கப்படவேண்டாம். அவன் சண்டை சச்
சரவைப் பாவச்செய்து கொண்டிருப்பதாய் அவன் அறிய
வேண்டும். தன்னிடத்தில் சமாதானக்குறைவை அறிதல்
வேண்டும்.

தன்னை வெல்லுகிற மார்க்கத்தினாலே பூரணமான சாந்தி
நிறைவேறுகின்றது.

மனிதர்கள் தங்கள் சகோதரன் ஒருவன் செய்த தப்
பான செயலானது தங்களிடமிருந்து வேறொரு
தப்பிதத்தை இழுக்கக்கூடா தென்பதைமட்டும்
அறிந்தால்.

ஜூலை 31.

மனிதர்கள் தங்கள் தப்பானது வேறொருவனுடைய தப்
பான செயலை ஒருபோதும் அடக்கமுடியா தென்பதையும்,
பகைமையினால் பகை அதிகரிக்கிறதென்பதையும், நன்மை
யினால் சகல தீமையும் ஒழிந்துவிடுகிறதென்பதையு மட்டும்
அறிந்தால், தங்கள் சித்தங்களையும் செயல்களையும் சுத்தி
செய்து அவற்றினின்றும் சகல இழிவான குறைகளையும்
ஒட்டிவிடுவார்கள்.

பாவஞ்செய்கிற மனசானது துக்கமடைவது அவசிய
மென்பதையும், பகைமையுள்ள சித்தமானது பின்னர் அழு
தும், பட்டினி கிடந்தும், ஆறுதலின்றியும், நித்திரையுமின்
றியும், வருந்தி, நிஷ்டாலான தீவுசாவியைத் தான் அடையு
மென்பதையு மட்டும் மனிதர்கள் அறிந்தால், உருக்க
மானது தங்கள் வாழ்க்கையை வளமுறச்செய்யுமென்ப
தைமட்டும் அறிந்தால், அவர்கள் இரக்கமாகிய பார்வை
கொண்டு பார்ப்பார்கள்.

அன்பு வேல்லுகிற விதத்தைமட்டும் மனிதர்கள் அறிந்தால்...

அவர்கள் என்றென்றைக்கும் அன்பிலே வசிப்பார்கள்,

பகைமையில் ஒருபோதும் தங்கமாட்டார்கள்.

ஒருவன் தான் எனும் அபிமானத்தை விடட்டும்,
அவன் உலகத்தை வெல்லட்டும், தன்னய மறுப்
பை அடையட்டும்; இந்த நெறியினுல்தான்
அவன் அனந்தவஸ்துவின் இருதயத்துள்
புகுதல் கூடும்.

❧
ஆகஸ்டு I.

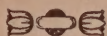
நல்ல சித்தமானது அகநோக்கை அளிக்கின்றது. நல்ல
சித்தமாகிய ஒரே மனோ நிலையைமட்டும் அடைந்திருக்கும்
படி, தான் என்பதை வென்றிருப்பவன்தான், தெய்வத்
தன்மையுள்ள சுகநோக்கை உடையனாய், பொய்மையி
னின்றும் மெய்மையைப் பகுத்தறியும் தகுதியுடையவனா
யிருக்கிறான். ஆகையால், மிக மேலான நல்ல மனிதன்
விவேகியும், தெய்வீக புருஷனும், அறிவுள்ள திருஷ்டா
வும், நித்யத்துவ ஞாதாவாயு மிருக்கின்றான். இடையறாத
சாந்தமும், நிலைத்த பொறுமையும், கௌரவமான தாழ்மை
யும், கருணையுற்ற வாக்கும், தன் அடக்கமும், தான் என்
பதன் மறதியும், ஆழ்ந்து நிறைந்த உருக்கமும் உள்ள இட
த்தை மிக உயர்வுற்ற ஞானத்துக்காக நோக்குவாயாக.
அப்பேர்ப்பட்டவனுடைய உறவை நாடிக்கொள்; ஏனென்
றால், அவன் தெய்வத்தன்மையை அறிந்தனுபவித்துள்
ளான், அவன் நித்தியப்பொருளுடன் கூடி வாழ்கிறான்,
அந்தமிலியுடன் ஒன்றுபட்டிருக்கிறான். ஞான சம்பந்த
மான விழிப்பையுடையவர்கள்தான், சகல தோற்றங்களும்
சிதறுண்டும், சொப்பனமும் மயக்கமும் அழிபட்டும் உள்ள
சர்வ வியாபக உண்மை நிலையை அறிந்திருக்கின்றனர்.

❧

அன்பாகிய பெருஞ் சட்டப்பிரமாணத்தில் ஒருவனுடைய
வாழ்க்கையை ஒருப்படுத்துவது, ஆறுதல், யோசம், சாந்த
மாகிய இவற்றுள் பிரவேசிப்பதாகின்றது.

ஈறிலாது என்றுமுள்ள பொருளைக் கண்டு அத
னுட்புகுவது காலதத்துவத்தைக் கடந்து
உயர்ந்த பதவியாகின்றது.

ஆகஸ்ட்டு 2.

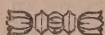
தீமையையும் வேற்றுமையையும் பற்றிய சகல சம்பந்தத்
தையும் விட்டொழிதலும், தீமையை எதிர்ப்பதை விட்
டொழிதலும், நன்மையாயுள்ளதை விடாது பற்றுதலும்,
அகத்தே நிகழும் தூய அமைதியைப்பற்றி அடங்கிச் சார்
தலும்தான், பொருள்களின் அகி அந்தரங்க இருதயத்துட்
புகுவதாகின்றது. கேவலம் அறிதல்மாத்திரமாயுள்ள புத்தி
தத்துவத்திற்கு என்றும் அறியமுடியாத இரகசியமாயிருக்
கத்தக்க ஈறிலா நித்தியப் பொருளின் அழிவிலா ஞானனு
பவத்தை அடைவதுமாயிருக்கின்றது. இந்நிலையை அடை
யும்வரை ஆன்மா சாந்தத்தின்கண் உறுதியடைவதின்று.
இதனை அடைகிறவன்தான் உண்மையான ஞானம் உள்ள
வன்; அந்த ஞானம் படிப்பினாலன்று; குற்றமற்ற மனசினு
லும் தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த பௌருஷத்தினாலும் ஆகிய
நிஷ்கபடத்தினால் உண்டாயது.

நிபந்தனையின்றிய பணியை நிர்ப்பந்தித்து வாங்குகிற
தோர் பெருஞ் சட்டப்பிரமாணம் உளது; சகல வேற்று
மைக்கும் அஸ்திவாரமாகிய ஒற்றுமைப்படுத்தும் தத்துவம்
ஒன்று உளது; பூமியிலுள்ள சகல சங்கைகளையும் சாயை
களைப்போல போக்காநின்ற என்றும் அழியாத உண்மை
ஒன்று உளது.

இந்தச் சட்டப்பிரமாணத்தை, இந்த ஒற்றுமைத்தத்துவத்தை,
இந்த உண்மையை அறிந்தடைவதானது, ஈறிலாப் பொருளுட்
பிரவேசிப்பதும் நித்தியப்பொருளுடன் ஐக்கியமாவது
மாகின்றது.

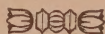
தேஜோமயமான இராஜ்ய வடிவமாகிய அழியா
மை, மோக்யம், சைதன்னியம் இவற்றில்
நிலைபெற்றவனவாயாக.

ஆகஸ்டு 3.

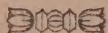
ஈறிலாத் தத்துவத்துட் பிரவேசிப்பதென்பது கேவலம்
ஒரு வாய்ஞானம் அல்லது மனோபாவமன்று. அந்தரங்கத்
தைச் சுத்தப்படுத்துவதில் சுறுசுறுப்புடன் செய்த அப்பி
யாசத்தின் பயனாகிய முக்யமான அனுபவமா யிருக்கின்
றது. சரீரமானது இனிச்சத்றும் எதார்த்த புருஷனாயிருப்
பதற்கு இல்லாதபொழுது, சகல தாகங்களும் விருப்பங்
களும் முற்றிலும் அடங்கி சுத்தப்பட்டிருக்கும்பொழுது,
உணர்ச்சிகள் சஞ்சலமின்றி அமைதிப்பட்டிருக்கும்பொழு
து, புத்திதத்துவத்தின் சலனம் ஓய்ந்து பூரணமான நிலை
பெற்றபொழுது, அப்பொழுதுதான், அதுவரையன்று,
ஆன்மஞானம் ஈறிலாப்பொருளுடன் ஒருபட்டு நிற்பது.
அதுவரை அன்று பாலப்பான்மையுற்ற ஞானமும் ஆழ்ந்த
தோர் ஆறுதலும் அடைவது.

இப்பிறப்பைப்பற்றி அறியமுடியாத சங்கைகள் விஷ
யமாய் மனிதர்கள் ஆராய்ந்து இளைத்து வயது முதிர்ந்து
விடுகின்றனர்; கடைசியில் முடிவுபெறாமலே விட்டுச்சென்
றுவிடுகின்றனர்; ஏனென்றால், தான் எனும் அஞ்ஞான வா
ம்புக்குள் மிதமிஞ்சி அகப்பட்டு அந்த அஞ்ஞானத்தை
விட்டு நீங்க வழி தெரியக் கூடவில்லை.

தான் எனும் வாழ்க்கையைப் பாதுகாப்பதில் மனம்நாடி, தா
னல்லாத பேருமையுள்ள உண்மையெனும் வாழ்க்கையை
மனிதன் பறிகொடுக்கிறான்; அநித்தியமானதைப் பற்றிக்கொ
ண்டு நித்யப்பொருளை அறியமுடியாமலே இருக்கிறான்.

அகம்பாவமும் குற்றமும் ஒரு பொருட் சொற்கள்.

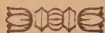

ஆகஸ்ட்டு 4.

குற்றமானது ஆழம் அறியமுடியாத மயக்கமுள்ள அஞ்ஞானத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது, ஆனால் நித்யமான நிஷ்கபடமானது உண்மையின் மகிமையா யிருக்கின்றது.

தன்னை அபிமானிப்பதானது உண்மையை அறியவொட்டாமல் மனிதரை மறைக்கின்றது. தங்கள் சொந்தத் தன்னய இன்பத்தை அவர்கள் நாடும்பொழுது, மிகவும் ஆழமும், மிகவும் தூய்மையும், மிகவும் நிலைத்ததுமான பேரின்பத்தை இழந்துவிடுகின்றனர். கார்டிலையில் என்பவர் கூறுவதாவது, மனிதனிடத்தில் இன்பத்திற்கு மேலான பொருள் ஒன்று உண்டு, அவன் இன்பமின்றியே அமர்ந்திருத்தல் கூடும், அதற்கு பிரதியாக அருளைக் காணக் கூடும்...இன்பத்தை விரும்பாதே, கடவுளை விரும்பு. இது என்றென்றைக்கும் உள்ளது, இதில் சகல விரோதமும் தீர்ந்துவிடுகின்றது; அவ்விதம் நடந்து வேலைசெய்கிறவனுக்கு நன்மை உண்டாகின்றது."

தான் என்பது மூடத்தனத்தைப்போல குற்றமாகிய வலைப்பின்னலில் அகப்பட்டிருப்பதால், அனேகர் விரும்புகிற, அனேகர் கடுமையான பற்றுதலுடன் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற அகம்பாவமாகிய தான் என்பதை விட்டிருக்கிறவன் சகல மயக்கங்களையும் விட்டவனாயிருக்கிறான், உலகத்தார் மதித்து நோக்கும்படிக்கான அவ்வளவு மிக்க தூய்மையான நிஷ்கபடத்தில்ப் புகுந்திருக்கிறான்.

ஈரிலாப் பொருளின்பால் ஆறுதலடைந்திருத்தல்.

உண்மையாகிய பரதேசம், மாறுதலில்லாத

தத்துவம்.

ஆகஸ்டு 5.

ஒருவன் தன் இச்சைகளையும், தன் குற்றங்களையும், தன் கருத்துகளையும் துரபிமானங்களையும் விட்டுவிட்டபொழுது மோகஷத்திற்காக தன்னைய விருப்பத்தையும் அத்துடன் நாகத்தைப்பற்றிய மூடத்தனமான பயத்தையும் கொண்டு விட்டு கடவுளைப்பற்றிய ஞானத்தை அடைந்தவனாயிருக்கிறான்; பிராணனது ஆசையையும் விட்டுவிட்டு மேலான பரமானந்தத்தையும், பிறப்பு இறப்பைக் கடந்ததும் தன் சொந்த அழியா நிலைமையை அறிகிறதமான நித்திய வாழ்வையும் அடைந்திருக்கிறான். சேஷமின்றிச் சர்வத்தையும் விட்டுவிட்டபடியால் சகலத்தையும் அடைந்தவனாய் ஈறிலாப்பொருளின் மார்பின்மீது சாந்தத்தில் தங்குகிறான்.

வாழ்வதைப்போல ஒழிவதையும், ஒழிவதைப்போல வாழ்வதையும் சமதிருப்தியுடன் கருதும்படி தான் எனும் அபிமானத்தை விட்டிருப்பவன்தான் ஈறிலாப் பொருளிடம் பிரவேசிக்கத் தகுதியுள்ளவனாயிருக்கிறான். அநித்தியமான தான் எனும் அபிமானப்பொருளை நம்புவதை விட்டு, பெருஞ் சட்டப்பிரமாணத்தையும், மேலான சிறப்பொருளையும் அளவுகடந்து நம்பக் கற்றிருக்கிறவன்தான் அழியாத பரமானந்தத்தை அடையச் சித்தமா யிருக்கிறான்.

தான் என்பதை ஒப்படைத்து விடுவதால் சகல கஷ்டங்களும்

கடக்கப்படுகின்றன,

தன்னய விருப்பமெல்லாம் நீங்கியவிடத்து இனி
துக்கமாவது, தோல்வியாவது, பின் இரங்கி
வருந்துதலாவது கிடையாது.

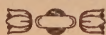

ஆசஸ்ட்டு 6.

பூர்த்தியும் அபின்னமுமான வாழ்க்கையாகக் காட்டப்
பட்ட அன்பின் சாரமானது இவ் உலகவாழ்க்கையில் பிறவி
யின் முடிவும் அறிவின் மேலான முடிபுமா யிருக்கின்றது.

கஷ்ட சோதனையிலும் துர்மனக் கவர்ச்சியிலும் மனி
தன் எவ்வாறு நடக்கிறான்? இடையறாது துக்கத்தினுடைய
வும் அபஜெயம் இச்சைகளுடையவும் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்
டும் தங்களுடன் நிகழும் அற்பமான சிறிய கஷ்டசோதனை
க்குள் முழுகியும் இருக்கிற அனேகர், உண்மையை வகித்
திருப்பதாகப் பெருமை பாராட்டுகிறார்கள்; உண்மையா
னது நிர்விகாரமா யில்லாவிட்டால் அஃது ஒன்றுமில்லாத
தே. ஒருவன் உண்மையின்மீது நிலைகொள்கிறமட்டில் நல்
லொழுக்கத்தில் திடப்பட்டவனா யிருக்கிறான். தன் இச்
சைகளையும் மனக்கிளர்ச்சிகளையும் விகாரமுள்ள தான் என்ப
தையும் கடந்து மேற்பட்டெழுகின்றான்.

மனிதர்கள் அநித்யமான கொள்கைகளை வகுத்து அவ
ற்றை உண்மையெனக் கூறுகின்றனர். உண்மையானது
சூத்திரங்களால் இலக்கணம் கூறத்தக்கதன்று; அது வாக்கி
னுக்கெட்டாதது, புத்திக்கும்கூட எப்பொழுதும் அணுகத்
தக்கதன்று. அஃது அனுபவத்தினால்தான் அனுபவிக்க
த்தக்கது. அது குற்றமற்ற இருதயத்திலும் பூரணமான
வாழ்க்கையிலும் தான் காணத்தக்கது.

சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் பொறுமையும், அமைதியும், மன்
னிக்கும் இயல்புமுள்ளவன் உண்மையை காண்பிக்கின்றான்.

மனசைப் பண்படுத்துவதில் அப்பியாசம் செய்,
தாழ்மையுடனும் ஜாக்கிரதையுடனும் உண்மை
யை ஆராய்ச்சி செய்.

ஆகஸ்ட்டு 7.

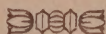
உண்மையானது வாய்மொழி விவகாரங்களாலும் கல்வித்
தேர்ச்சியுள்ள தூல்களாலும் ஒருக்காலும் விளக்கப்பட
மாட்டாது; ஏனென்றால், எல்லையில்லாப் பொறுமையிலும்,
அழிவிலா சூழ்மையிலும், சர்வ வியாபகமான கருணையிலும்
மனிதர் உண்மையைக் காணாவிடில், எந்த வார்த்தைகளும்
அவர்களுக்கு அதனை விளக்கமுடியாது.

கோபாவேசமுடையவர்கள் அமைதியுள்ளவர்களின்
நடுவே அல்லது தனிமையில் இருக்கும்பொழுது அமைதி
யும் பொறுமையும் உடையரா யிருத்தல் எளிதான காரி
யம். அதர்ம குணமுடையார் தம்மைப் பிறர் பகூமாய்
நடத்தும்பொழுது சாந்தமாயும் பகூமாய் மிருப்பது அப்
படியே எளிது; ஆனால், சகல கஷ்ட சோதனையிலும் பொ
றுமைமையும் அமைதியையும் வகிக்கிறவன்; மிகவும் சங்
கடமான சந்தர்ப்பங்களிலும் மிகவும் அமைதியாயும் சாந்த
மாய் மிருக்கிற அப்பேர்ப்பட்டவன் தான் குற்றமற்ற உண்
மையை உடையவனாய் யிருக்கிறான். இஃது ஏன் அவ்வா
றெனின், அத்தகைய உயர்வான குணங்கள் தெய்வத்தன்
மைக்குரியன; மிகமேலான ஞானமுடையவ னிடத்திலும்
பேராசையும் தன்னய இச்சையுமுள்ள சுபாவத்தை விட்ட
வனிடத்திலும், மேலான நிர்விகார சட்டப்பிரமாணத்தை
அறிந்து அதற்கிணங்கத் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டவனிடத்
திலும்தான் அந்த உயர்ந்த குணங்கள் காணப்படக்கூடும்.

உலகத்திற்கு அஸ்திபாரமாயுள்ள சர்வவியாபகமான ஒரு
பெருஞ்சட்ட பிரமாணம் உளது. அது அன்பின் பிரமாணமே.

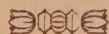
அன்பின் சட்டபிரமாணத்தின் ஞானத்தை உடைய
யராதல், அத்துடன் ஞானபூர்வமாய்க் கூடியிருப்
பது, அழியாமையையும், வெல்லப்படா
மையையும், அழிக்கப்படாமையையும்
உடைமையாகின்றது.

ஆகஸ்ட்டு 8.

இச்சட்டபிரமாணத்தை அறிந்தனுபவிப்பதற்கு ஆன்மா
செய்யும் முயற்சியினாலேதான் மனிதர் வாழவும், துன்பப்
படவும், சாகவும், திரும்பத்திரும்ப வருகின்றனர். அதை
அறிந்தனுபவித்த பொழுது கஷ்டம் ஒழிந்துவிடுகின்றது.
தான் என்பது சிதறுண்டு போகின்றது, சரீர வாழவும்
மாணமும் அழிந்துபோகின்றன; ஏனென்றால் ஆன்மஞான
மானது நித்யப்பொருளுடன் ஒன்றுபட்டுப்போகின்றது.

அந்தச் சட்டப்பிரமாணமானது முற்றிலும் தான்
என்பதை விட்டதாம்; அதன் மேலான பகிரங்கமான
விளக்கமாவது தொண்டு செய்தலேயாம். பரிசுத்தமாக்கப்
பட்ட இருதயமானது, உண்மையைக் கண்டபொழுது,
உண்மையினால் நன்கு அடைந்த அனுபவப்பயனை விடுவ
தாகிய முடிவும், மிகப் பெரிதும் மிகப் பரிசுத்தமுமாகிய
பரித்தியாகத்தைச் செய்யும்படி அழைக்கப்படுகின்றது.
இந்தப் பரித்தியாகத்தினாலேதான் தெய்வத்தன்மையாக
விமோசனம்பெற்ற ஆன்மாவானது மிகவுங் தாழ்மையுற்
றதும் மிகவும் கடைப்பட்டதுமான மனிதர் தொகுதியுள்
வசிக்கவும், சகல மனிதர் தொகுதியுள் வசிக்கவும், சகல
மனிதர் தொகுதிக்கும் ஊழியனாக மதிக்கப்படும்படிக்கும்
நேர்கின்றது.

அன்பின் ஊக்கம்தான் பின் சந்ததியாரின் வரையிலா வணக்
கத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்ததாகப் பிரித்தெடுக்கப்
படுகின்றது.

உண்மையானது வரையறுத்துக் கூறப்படத்
தக்கதன்று.

ஆகஸ்ட்டு 9.

மகாத்துமா, ஞானி, இரக்சுக்ஷர் என்பவரின் மகிமை ஒரே தன்மையாயுள்ளது இதுவே—மிகத் தாழ்வுற்ற தாழ்மையையும் மிக மேலான பரோபகாரத் தன்மையையும் அறிந்தனுபவித்திருக்கின்றனர்; சர்வத்தையும் தான் எனும் சொந்த அபிமானத்தையுங்கூட விட்டுவிட்டபடியால் அவருடைய வேலைகளெல்லாம் பரிசுத்தம் நிலைத்ததுமாயிருக்கின்றது. ஏனென்றால், தான் தனது என்றும் ஒவ்வொரு குற்றத்தையும் விட்டு நீங்கியிருக்கின்றனர், அவர் கொடுக்கின்றனர், ஆகிலும் வாங்குவதைப்பற்றி ஒருபோதும் நினைக்கிறதில்லை; அவர் வேலை செய்கின்றனர் ஆனால் சென்றதுக்காக வருந்துகிறதில்லை, பிற்காலப் பயனை எதிர்பார்க்கிறதில்லை, பிரதிபலனை ஒருக்காலும் எதிர்க்காக்குகின்றனர்.

உழவன் தன் நிலத்தை உழுது செம்மைப்படுத்தி விதையைப் போட்டபொழுது தான் செய்யக்கூடிய அளவெல்லாம் செய்தாய் விட்டதென்பதை அறிகிறான், இப்பொழுது பஞ்சபூதங்களை நம்பி மாகூலை விளைவிக்கத்தக்க காலநடப்பைப் பொறுமையுடன் எதிர்பார்த்தல் வேண்டும்; தான் எவ்வளவு எதிர்பார்த்தாலும் பயனைத் தாக்கமாட்டாது. அப்படிப்போலவே உண்மையை அறிந்துள்ளவன், ஒவ்வொன்றுக்கும் தக்ககாலத்தில் உரிய பயனை அளிக்கக்கூடியதும், காக்கவும் அழிக்கவும் ஒரே மூலமாயுள்ளதுமாகிய மேல் அதிகாரமுள்ள பெருஞ்சட்டப் பிரமாணம் ஒன்றுளதென்பதை அறிந்துகொண்டு, ஒன்றையும் எதிர்பாராமலும் பயனை ஒருபொழுதும் எதிர்க்காமலும் நன்மை, தாய்மை, அன்பு, சமாதானமாகிய வித்துகளை விதைக்கிறவனைப்போலச் சொல்லா நிற்கிறான்.

ஒவ்வொரு பெரியவாரும் பரிசுத்தத்தன்மையையுடையபெற்றது தன்னைப் பரித்தியாகம் செய்வதில் இடைவிடா முயற்சி

புரிந்ததிலேயாம்.

பரிசுத்த மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கிறவன் தன் இச்
சைகளை அடக்குவதால் தொடங்குகிறான்.

III

ஆகஸ்ட்டு 10.

மகாத்துமாக்கள், ஞானிகள், இரக்ஷகர்கள் நிறைவேற்றி
யிருக்கிறதை, அவர்கள் நடந்து காட்டியிருக்கிற மார்க்க
மாகிய பரித்தியாகம் தன்னய மறுப்பாகிய தொண்டுபற்
றிய நெறியைமட்டும் நீங்கள் பற்றிநடந்தால் அப்படிப்
போலவே நீங்களும் நிறைவேற்றலாம்.

உண்மை மிகவும் எளிதானது, அது சொல்கிறதாவது
“தான் என்பதை விட்டுவிடு, அசுத்தப்படுத்துகிற எல்லா
வற்றையும் விட்டு என்னிடம் வா, நான் உனக்கு ஆறுதல்
அளிப்பேன்” என்பது அதன்பேரில் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற
மலைபோன்ற வியாக்கியானங்களெல்லாம் நீதிக்காக உண்
மையோடு நாடிக்கொண்டிருக்கிற இருதயத்தினின்றும்
அதை மறைக்கமுடியாது. அதற்குப் படிப்பு வேண்டாம்;
படிப்பின்றியே அது அறியப்படக்கூடும். அழகிய நிஷ்
கபடமும் உண்மையின் தெளிவான பிரகாசமும் தவறுள்ள
தன்னயம் நாடுகிற மனிதர்களால் பல ரூபங்களால் மறைக்
கப்பட்டினும், மாறுதலின்றியும் குறைவின்றியும் இருக்கின்
றது; பரோபகார குணமுள்ள இருதயமானது அதன் பிர
காசமான கிரணத்துக்குட் புகுந்து அதன் ஒளியிற் சேர்ந்து
கொள்கின்றது. பற்பல கொள்கைகளை முடைந்துகொள்
வதினாலேயாவது, மனோராஜ்யமான தத்துவ நூல்களை
உண்டாக்கிக் கொள்வதினாலேயாவது, உண்மை அறியப்
படமாட்டாது. ஆனால், அந்தரங்கமான பரிசுத்தமாகிய
வலையைப் பின்னிக்கொள்வதாலும் சூற்றமற்ற வாழ்க்கை
யாகிய ஆலயத்தை நிர்மித்துக்கொள்வதாலும் உண்மை
யானது அறிந்தடையப்படுகின்றது.

III

மகாத்துமாவாகுதல் பரிசுத்தத்துக்குத் தொடக்கமாகின்றது.

நீ தெய்வத்தன்மையுடன் உன்னை ஒற்றுமைப்
படுத்திக் கொள்ளும்பொழுதுதான் உன்னுடைய
நியாயமான மனசில் உன்னைப் போர்த்திருப்ப
தாகச் சொல்லப்படக்கூடும்.

ஆகஸ்ட்டு 11.

அகத்தே உள்ள தெய்வத்தன்மை, சாந்தி நிகேதனமா
யும், ஞான ஆலயமாயும், அழியாமைக்கு இருப்பிடமாயும்
இருக்கின்றது. இந்த அந்தரங்கமான ஆறுதலிடம், இந்த
ஞானதிருஷ்டி பருவதம் விட்டு உண்மையான சாந்தமும்
தெய்வ ஞானமும் இருக்கமுடியாது; அந்த இடத்தில் ஒரு
நிமிஷம், ஒரு மணி நேரம், அல்லது ஒரு நாள் நீ இருக்கக்
கூடுமானால் அதில் எப்பொழுதும் நீ இருக்க சாத்திய
மாகும்.

உன்னுடைய பாவங்களும் துக்கங்களும், உன்னுடைய
பயங்களும் ஆவல்களும் உன்னுடைய சொந்தமானவைக
ளே, நீ அவற்றைப் பற்றிக்கொள்ளக்கூடும் அல்லது அவற்
றை விட்டுவிடக்கூடும். உன் இஷ்டப்படிக்கே உன் சஞ்ச
லத்தைப் பற்றிக்கொள்கிறாய், உன் இஷ்டப்படிக்கே
நிலைத்த சாந்தியை அடையக்கூடும். உனக்காக மற்றொரு
வரும் பாவத்தை விடமுடியாது; உன் பாவத்தை நீதான்
விடவேண்டும். மிகவும் பெருமையுள்ள போதகர்கள் தமக்
காகவே உண்மை நெறியில் நடந்து அதை உனக்குக் காண்
பிப்பதைத் தவிர வேறொன்றும் செய்யமுடியாது; உனக்
காக நீயே நடந்துகொள்ளல் வேண்டும். ஆன்மாவைப் பந்
தித்திருப்பதும் சாந்தியைக் கொடுப்பதுமாகிய இயல்பை
விட்டுவிடுவதால் உன் சொந்த முயற்சிகளால்தான் சுவா
தினமும் சாந்தமும் நீ அடையக்கூடும்.

தன்னய நாட்டமெல்லாம் விட்டுவிடு; தான் என்பதை விட்டு
விடு, இதோ! பரம்பொருளின் சாந்தம் உன்னுடையதா
யிருக்கின்றது.

பாவம் வேதனையாகிய புயல்களினின்றும்

வெளியே வா.

ஆகஸ்டு 12

உண்மையைப்பற்றி மனிதர்களுக்குப் போதிக்க விரும்புகிறவரே! சந்தேகமாகிய பாலைவனத்தினூடே சென்றிருக்கிறீரா? துக்கமாகிய அக்கினிகளால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறீரா? உண்மையானது கொள்கையாகிய பிசாசுகளை உம்முடைய மானுஷிக இருதயத்தினின்றும் தூத்தியிருக்கிறதா? பொய்யான நீனைப்புக்கு எப்போதாவது இடங்கொடாதபடிக்கு உம்முடைய ஆன்மா அவ்வளவு நன்றாய் இருக்கிறதா?

அன்பைப்பற்றி மனிதர்களுக்குப் போதிக்க விரும்புகிறவரே! அதைரியமாகிய ஸ்தலத்தினூடே சென்றிருக்கிறீரா? துக்கமாகிய இருண்ட இரவின் ஊடே அழுதிருக்கிறீரா? அது (அன்பு) இப்பொழுது துக்கத்தையும் கவலையையும் விட்டு நீங்கித் தப்பித்தத்தையும், பகையையும், இடையறாத இடைஞ்சலையும் கண்டுகொண்டு உனது மானுஷிக இருதயத்தை உருக்கமுள்ள சாந்தத்திற்குச் செலுத்துகின்றதா?

சாந்தத்தைப்பற்றி மனிதர்களுக்குப் போதிக்க விரும்புகிறவரே, சண்டை சச்சரவாகிய பெருங்கடலை நீர் கடந்திருக்கிறீரா? மௌனமாகிய கரைகளில் இவ்வாழ்க்கையின் சுயங்கிருதமான சகல சஞ்சலத்தினின்றும் விடுதலை அடைந்திருக்கிறீரா? உண்மை, அன்பு, சாந்தம் இவற்றைமட்டும் தனியே விட்டுவிட்டு எல்லா முயற்சியும் உன் மானுஷிக இருதயத்தினின்றும் போய்விட்டதா?

அகத்தேயுள்ள ஆறுதலிடத்தைப் பிரவேசி.

உன்னேத்தானே பரிசுத்தமும் நேசிக்கப்படுதலும்
உள்ளவனாகச் செய், நீ எல்லாராலும்
நேசிக்கப்படுவாய்.

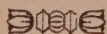
ஆகஸ்டு 13

உன்னுடைய வேலைக்காரர்களை பகஷ்த்துடன் நீனை, அவர்களுடைய சந்தோஷத்தையும் செளக்கியத்தையும் கவனி, நீ அவர்களுடைய ஸ்தானத்தில் இருந்தால் நீதானே செய்யக்கூடுதாத கடுமையான ஊழியத்தை அவர்களிடம் ஒருக்காலும் வாங்காதே. ஒரு வேலைக்காரன் தன் எஜமானுடைய நன்மை விஷயத்தில் முற்றிலும் தன்னையே மறந்து செய்கிறதாகிய ஆன்மப் பணிதலானது அருமையும் அழகுமுள்ளதாயிருக்கின்றது; ஆனால் தன் சொந்தச் சந்தோஷத்தை மறந்துவிட்டுத் தன்னுடைய அதிகாரத்துக்குள் இருந்து சரீர போஷணைக்காகத் தன்னையே சார்ந்திருக்கிறவர்களுடைய சந்தோஷத்தை நாடுகிறவனுடைய ஆன்ம கௌரவமானது, அதிக அருமையும் தெய்வீக வனப்படன் அதிக அழகுள்ளதாயுமிருக்கின்றது. அந்த மனிதனுடைய ஆனந்தம் பத்து படங்கு அதிகரித்திருக்கின்றது, தன் வேலையாட்களைப்பற்றிக்குறை கூறவேண்டிய அவசியமும் அவனுக்கு இல்லை. ஒரு வேலைக்காரனையும் நீக்கம் அவசரமில்லாதவரும் அனேக வேலையாட்களை வேலை வாங்கியவரும் யாவராலும் நன்றாய் அறியப்பட்டவருமாகிய ஒருவர் சொன்னதாவது “என் வேலையாட்களுடன் எப்பொழுதும் மிகவும் சந்தோஷமான உறவு கொண்டாயிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று நீ என்னைக் கேட்பாயாகில் எனக்கு அவர்கள் செய்ய நான் விரும்புகிறபடி அவர்களுக்கு நான் செய்வதையே என் கருத்தாகத் தொடக்கமுதலே வைத்திருக்கிறேன் என்றுதான் நான் சொல்லக்கூடும்” என்றார்.

மற்றவர்களிடம் சிநேசமுள்ளவனாயிரு உன்னைச்சுற்றிச் சினைகிதர்சன் வீடாலில் தீண்டுவீலோர்சன்.

இடையறாது நல்லெண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதாவது தன்னுடன் சந்திக்கிற எல்லாரிடமும் தன்னுடைய சின்னத்தை வைக்கிற இனிமையும் சக்தியுமுள்ள மனோதத்துவ ஆகாயத்தை ஒருவன் தன்னைச் சூழ வீசிக்கொள்வதாம்.

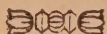

ஆகஸ்டு 14.

உதிக்கிற சூரியன் ஆதரவற்ற சாயைகளைத் தூத்துகிறது போல தீமையின் சகல முக்கியமான சக்திகளும், தூய்மையிலும் விசுவாசத்திலும் திடப்பட்ட இருதயத்தினின்றும் பிரகாசிக்கின்ற உண்மை எண்ணத்தின் பாயும் கிரணங்களால் ஒட்டப்படுகின்றன.

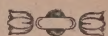
உண்மையான விசுவாசமும் நிச்சலமான சுத்தமும் உள்ள இடத்தில் செளக்கியமும், சித்தியும்; சக்தியும் இருக்கின்றது. அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் நோயும் தோல்வியும் துன்பமும் இருக்கமுடியாது; ஏனென்றால், இவைகளுக்கு அந்த இடத்தில் ஆஸ்பதம் ஒன்றுமில்லை.

ஆன்ம சம்பந்தமான நிலைமைகளும் மனோதத்துவ நிலைமைகளால் பெரும்பான்மையும் தீர்மானிக்கப் படுகின்றன. இந்த உண்மையைத் தத்துவ சாஸ்திரிகள் விரைவில் வந்தடைகின்றனர். சரீர தத்துவத்தின் இயல்பிற்குத்தக்கவாறு மனிதன் ஆக்கப்படுகிறான் என்றும்; பழைய மையான ஜடதத்துவக் கொள்கையானது விரைவில் மறைந்து கொண்டுவருகிறது அதற்குப் பதிலாக மனிதன் சரீரத்துக்கு மேற்பட்டவன் என்பதும், இந்தச் சரீரம் அவனுடைய நினைப்பின் சக்தியால் ஆக்கப்படும் தன்மையுடைய தென்பதுமாகிய ஞான தத்துவக்கொள்கை வழங்குவதாகின்றது.

மனசில் வேருன்றி உற்பத்தியாகாத யாதோரு தீமையும் உலகத்தில் இல்லை.

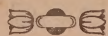
பரித்தியாகம் செய்

ஆகஸ்டு 15.

நீங்கள் கோபத்துக்காவது தொந்தரவுக்காவது பொறுமை
க்காவது பேராசைக்காவது அல்லது வேறு எவ்விதமான
மனவேற்றுமைக்காவது இடங்கொடுத்துக்கொண்டு பூரண
மான சரீர சுகத்தை எதிர் பார்க்கிறதானால் நீங்கள் சாத்திய
மில்லாததைக் கருதுகிறவர்களாயிருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால்
நீங்கள் உங்களுடைய மனசில் இடையறாமல் அசௌக்கிய
மாகிய விதைகளை விதைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அத்
தகைய மனோநிலைகளை விவேகியானவர் ஜாக்கிரதையுடன்
விலக்குகின்றனர்; ஏனென்றால், அவர் அவற்றைக் கெட்ட
சாக்கடை அல்லது தொத்து வியாதியுள்ள வீட்டைவிட
மிகவும் அதிக அபாயமுள்ளதாக அறிகின்றனர்.

சரீரசம்பந்தமான சுகல நோவுகளையும் வருத்தங்களை
யும் விட்டு விலகி பூரணமான சரீர சுகத்தை அனுபவிக்க
விரும்புவீராகில் உங்கள் மனசை ஒழுங்கில் வைத்து உங்கள்
நினைப்புகளைச் சாந்தப்படுத்துங்கள்; களிப்புள்ள நினைவுகளை
நினையுங்கள்; அன்புள்ள எண்ணங்களை எண்ணுங்கள்; நல்ல
சித்தமாகிய மருந்து உங்கள் நரம்புகளின் ஊடே செல்
லட்டும், உங்களுக்கு வேறு மருந்து அவசியமில்லை.
உங்கள் பொறுமைகளும், ஐயுறவுகளையும், மனவேதனை
களையும், பகைமைகளையும் சுயநயபோகங்களையும் விட்டு
விடுங்கள்; உங்கள் குண்மரோகம், பித்தம், நடுக்கம், மொழி
வலி எல்லாம் நீங்கிவிடும்.

சுகம்கிடைக்க விரும்பினால் விநோதமின்றி வேலை செய்யக்
கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

உன்னுடைய நினைவுகளை ஒழுங்கு படுத்தி

உன் வாழ்க்கையை ஒழுங்கு படுத்துவாய்.

ஆகஸ்டு 16.

இச்சைகளும் தூபிமானங்களுமாகிய கலங்கி மும்மரிக்
கிற ஜலங்களும் தூதிருஷ்டமாகிய புயல்களும் எவ்வளவு
கோரமாய்ப் பயமுறுத்திப்போதிலும் அவற்றின் மீது
சாந்தமாகிய தைலத்தைத் தெளி; உன் ஆன்மாவாகிய
மரக்கலம் உன் பிறவிக்கடலினூடே வழிபற்றிச் செல்லு
கையில் அதனைக்கெடுக்க அவை அசக்தமுள்ளனவாகும்.
அந்த மரக்கலமானது உற்சாகமும் என்றும் தவறாமையு
முள்ளவிசுவாசத்தினால் ஓட்டப்படுகிறதானால், அதன் நடை
இருமடங்கு நிச்சயமுள்ளதாயிருக்கும்; மற்றப்படி மோதக்
கூடிய அனேக அபாயங்கள் நீங்கிவிடும். விசுவாசத்தின்
பலத்தினால் ஒவ்வொரு நிலையுற்ற வேலையும் நிறைவேற்றப்
படுகின்றது. பரம்பொருளிடம் விசுவாசம், மேல் நின்று
ஆழுகிற நியாயப்பிரமாணத்தில் விசுவாசம் உன்னுடைய
வேலையிலும் அந்தவேலையை நிறைவேற்றுகிற உன்னுடைய
திறமையிலும் நம்பிக்கை—இதுதான் பாரை, நீ காரியத்தை
நிறைவேற்ற விரும்பினால், விழுந்து விடாமல் நிற்க விரும்
பினால் இதன்பேரில் கட்டவேண்டும்.

சகல நிலைமைகளிலும் உனக்குள்ளே உதிக்கிற மிக மேலான

தூண்டெல்களைப்பற்றி நட.

உன்னுடைய இருதயம் விரிவடையட்டும், அன்
புள்ளதாயும் தன்னய விருப்பமிலாததாயும் இருக்
கட்டும், உன்னுடைய செல்வாக்கும் காரியசித்தி
யும், பெரிதும் நிலைபெற்றதுமாயிருக்கும்.

ஆசஸ்டே 17.

பரிசுத்தமும் தன்னயமின்மையுமுள்ள குணத்தை உண்
டாக்கு, பரிசுத்தத்துடனும் விசுவாசத்தோடும் ஒரே
கருத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளு, மூலப்பொருள்களினி
றும் பெருமையும் சக்தியும் வாய்ந்த நிலைபெற்ற சித்தியை
வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறாய்.

உன்னுடைய தற்கால நிலைமை உனக்கு இனிமையா
யில்லாமல் உன் மனசு உன் வேலையில் அமராவிடில் ஆயி
னும் தவறாத ஜாக்கிரதையுடன் உன் கடமைகளைச் செலு
த்து; இதைவிட நல்ல நிலைமையும் பெரிய சமயங்களும்
உனக்கு வருமென்று எதிர்பார்க்கிற எண்ணத்தில் உன்
மனசானது தங்கும் பொழுது, கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்கள்
விஷயத்தில் சுறுசுறுப்புடன் உன் மனசை எப்பொழுதும்
நாடும்படி செய்; ஆகவே அச்சந்தர்ப்பம் வாய்த்து, புதிய
வழி சம்பவிக்கும் பொழுது அந்தக் காரியத்துக்கு முழுதும்
சித்தமான மனசுடனும், மனப் பழக்கத்தினால் உண்டாகிய
திசுஷணத்தோடும் முன் யோசனையோடும் அதனுட்புகு
வாய்.

உன் வேலை எதுவாயிருந்தபோதிலும் உன் முழுமன
சையும் அதன்மீது ஒருப்படுத்து; நீ தகுதி வாய்ந்துள்ள
சகல சக்தியையும் அதிற் செலுத்து. சிறிய வேலைகளைக்
குற்ற மின்றி முடிப்பதானது பெரிய வேலைகளுக்குத் தவ
றாமல்க் கொண்டு விடுகின்றது.

உன் ஆதாயங்களைச் செட்டாய் நடத்துகிறவிதத்தையும், குறி
த்த விஷயத்தில் எந்த நிமிஷத்திலும் அவற்றை ஒரே முகமாய்ச்
செலுத்துகிற விதத்தையும் இடையறாத பழக்கத்தினால்
கற்றுக்கொள்.

இச்சையானது வல்லமையன்று; அது வல்லமையின் தூர்வியோகமாம், வல்லமையின் சிதைவு ஆம்.

ஆகஸ்டு 18.

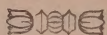
எனக்குத் தெரிந்த இளைஞன் இடையறாது விரோதங்களாலும் துரதிருஷ்டங்களாலும் கஷ்டமடைந்து, அவனுடைய நண்பர்களால் பரிசுசிக்கப்பட்டு மேல் முயற்சியின்றி விடும்படி சொல்லப்பட்டபொழுது அவன் மறுமொழி கூறியதாவது ‘என் நல்லதிருஷ்டத்தையும் சித்தியையும் கண்டு நீங்கள் அதிசயிக்கக்கூடிய காலம் தூரம் அன்று’ என்பதாம் எண்ணிறந்த கஷ்டங்களையும் கடத்திக்கொண்டு போய் அவனுடைய வாழ்க்கையை வெற்றியால் அலங்கரித்ததாகிய மௌனமும் எதிர்க்க முடியாததுமான சக்தியை அவன் உடையவனாயிருந்தான் என்பதை அவன் காண்பித்தான்.

உங்களுக்கு இந்தச் சக்தி இலாவிடில் நீங்கள் அப்பியாசத்தினால் அடையலாம்; சக்தியின் தொடக்கம் ஞானத்தின் தொடக்கமே போலாகின்றது; நீங்கள் இது வரை மனசார உட்பட்டிருந்த காரியமில்லாத அற்பக் காரியங்களை வெல்வதைக்கொண்டு நீங்கள் தொடங்கல் வேண்டும். இரைச்சலுற்று அடக்கப்பெறாத நகைப்பு, நிந்தனை, சோம் பேறிச் சம்பாஷனை, சிரிப்புண்டாக்குவதற்காகவே கேலிப் பேச்சு—இவற்றையெல்லாம் ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கி வைத்தல் வேண்டும்; இவற்றை அருமையான சக்தியை வீணாகச் செலவிடுவதாகக் கொள்ளவேண்டும்

ஒரே கருத்துடையவராயிருங்கள்; நியாயமும் உபயோசமுள்ள கருத்தை உடையவராகுங்கள், அவ்விஷயத்தில் தடையின்றி உங்களை அமரச்செய்யுங்கள்.

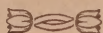
ஆனந்தமாவது பூரணமான திருப்தியாகிய உள்ள நிலைமை, அதுவே இன்பமும் சாந்தமும் ஆம்.

ஆகஸ்டு 19.

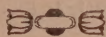
இச்சை நிறைவேறுதலினின்றும் உண்டாகிற திருப்தி யானது சுருக்கமும் மயக்கமுமுள்ளது; ஆசை நிறைவேற நிறைவேற அதிக தேவையை எப்பொழுதும் விரும்பிக் கொண்டே யிருக்கின்றது. இச்சையானது சமுத்திரத் தைப்போலத் திருப்தியற்றது; அதன் தேவையைக் கவ னிக்க கவனிக்க மென்மேலும் உரத்த கூச்சலே உண்டா கின்றது. இச்சையின் வசப்பட்டு ஏமாந்துபோகிறவர்களை என்றும் அதிகத் தொண்டு செய்விக்கின்றது; கடைசியில் அவர்கள் சரீர வருத்தமோ மனவேதனையோ தாக்கப் பெற்று கஷ்டமாகிய சுத்திகாண அக்கினியுள்த் தள்ளப்படு கின்றனர். இச்சையானது நரகலோகமா யிருக்கின்றது. சகல இம்சைகளும் அங்கே முளைத்து நிற்கின்றன. இச்சை யைத் தியாகம் செய்வதே மோக்ஷப்பேறு யிருக்கின்றது. அவ்விடத்தே உள்ள யாத்திரிகளைச் சகல இன்பங்களும் எதிர்பார்க்கின்றன.

“நான் என் ஆன்மாவை அந்த மறுமையைப்பற்றிச் சில அக்ஷரமாவது கூட்டிச்சொல்லுமாறு அப்பிரத்தியக்ஷ மான பொருளினூடே விடுத்தேன்”. படிப்படியாக என் ஆன்மா என்னிடம் திரும்பவந்து “மோக்ஷமும் நரகமும் நான்தான்” என்று இரகசியமாய்ச் செப்பியது.

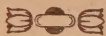
மோக்ஷமும் நரகமும் அகத்தின் நிலைமைகளே.

தன்னயம் தேடுவது இன்பத்தை இழப்பதுவேயாம்.

ஆகஸ்டு 20.

தான் என்பதை அபிமானித்து அதனைத் திருப்தி செய்வதில் அமிழ்ந்தினால் நரகத்துள் அமிழ்ந்தினவனாகிறாய்; முற்றிலும் தன்னயம் பாராட்டாமையும் தான் என்பதை மறத்தலுமாகிய ஞானநிலைமையுள் தான் என்பதற்கு மேற்கிளம்புவாயானால் நீ மோக்ஷலோகத்துட் பிரவேசிக்கிறவனாகிறாய். தான் எனும் அபிமானம் உண்மை ஞானமின்றி நிதானிக்கும் அறிவில்லாமல் குருடாகி எப்பொழுதும் கஷ்டத்தின்பாற் செலுத்துகின்றது. திருத்தமான அறிவு, ஓரமில்லாத தீர்மானம், உண்மையான ஞானம் இவை தெய்வத்தன்மைபொருந்திய நிலைமையைத்தான் சார்ந்தனவாம்; இந்தத் திவ்யஞானத்தை அடைந்தமட்டில்லத்தான் உண்மையான இன்பத்தின் தன்மையை நீ அறியக்கூடும். உன் சொந்த இன்பத்திற்காக தன்னயத்தைத் தேடுவதில் பிடிவாதமாய் நீ உள்ளவரையில் இன்பமானது உன்னை விலக்கிவிடும்; நீ துன்பவிதைகளேத்தான் விதைத்துக்கொண்டிருப்பாய்; பிறருக்குத் தொண்டுசெய்வதில் உன்னைத்தானே விட்டுக்கொடுப்பதில் சித்தியடைகிறமட்டில் உனக்கு இன்பம் உண்டாகும்; நீ பேரின்பமாகிய பயனை அடைவாய்.

தன்னயப்பற்றை ஒழித்து பரித்தியாகம் செய்யப் பிரியமுள்ளவனாயிருந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது நிலைபெற்ற இன்பமானது உன்னை அடையும்.

நீ எதையெல்லாம் இடையருது தியானிக்குற
யோ, நீ அதனை அறிகறதாமட்டுமன்று, அதனைப்
போலவே மென்மேலும் வளருவாய்.

***

ஆகஸ்டு 21.

ஆன்ம தியானமானது தெய்வத்தன்மைக்கு வழியா
யிருக்கின்றது. அது பூவுலகினின்றும் பரலோகத்துக்கும்,
தவற்றினின்றும் உண்மைக்கும், துன்பத்தினின்றும் சாந்
திக்கும் செலுத்துகிற தெய்வரகசியமுள்ள ஏனையாயிருக்
கின்றது. ஒவ்வொரு மகாத்துமாவும் அதில் ஏறியிருக்
கின்றனர்; ஒவ்வொரு பாவியும் விரைவிலோ தாழ்வோ
அதை வந்து சேரவேண்டும்; தான் என்பதையும் பூவுலகத்
தையும் புறக்கணித்து பரமபிதாவினுடைய ஸ்தலத்தை
நோக்கித் தீர்மானமாய் முகத்தைச் செலுத்துகிற ஒவ்
வொரு களைத்த பிரயாணியும் அதன் சொர்னமயமான வட்
டங்களில்த் தன் காலை ஊன்றல்வேண்டும்; அதன் உதவி
இலாவிடில் தெய்வ நிலைமையில், தெய்வ சாமியத்தில்
தெய்வ அமைதியில் நீ வளரமுடியாது; அழிவற்ற மகிமை
களும் உண்மையின் நிர்த்தோஷமான இன்பங்களும் உனக்
குத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கும்.

***

தன்னயம் பாராட்டலும் இழிவுமுள்ள விஷயத்தை இடை
யருது நீ சிந்தித்தால் கடைசியில் நீ தன்னயம் பாராட்டுவோ
னும் இழிவுள்ளவனும் ஆவாய்.

ஆழ்ந்து அழிவற்ற அமைதியை அடைய
அவாவினால் இப்பொழுது வா தியான
மார்க்கத்தில் பிரவேசி.

***

ஆகஸ்டு 22.

தியானம் செய்வதற்கு தினத்தில் ஒரு பாகத்தைத் தெரிந்
தெடுத்துக்கொண்டு அந்த நேரத்தை உன்னுடைய நோக்
கத்துக்குப் பரிசுத்தமானதாக வைத்துக்கொள். அதற்கு
மிகச் சிறந்தவேளை அதி காலை நேரமேயாம். அப்பொழுது
சகல பொருளும் ஆறுதலடைந்திருக்கின்றது. அப்பொழுது
பிரகிருதியின் சகல இயற்கைகளும் உனக்கு அனுக்ஷலமா
யிருக்கும்; இச்சைகள் இரவில் வெகுநேரம் சரீரத்தத்துவத்
தின் போஷணையின்றி இருந்திருப்பதால் அடக்கப்பட்
பிருக்கும், முந்திய தினத்தில் நேர்ந்திருந்த மனக்கிளர்ச்சி
களும் தொந்தரவுகளும் மாய்ந்துபோ யிருக்கும், மனசா
னது, பலமுற்றதாயும் ஆகிலும் ஆறுதலுள்ளதாயும் ஞா
னோபதேசத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியுள்ளதாயிரு
க்கும். உள்ளபடியே, நீ செய்யக் கடமைப்பட்ட முயற்சி
களில் முதற்பட்ட முயற்சியானது திமிரையும் சோம்பலே
யும் உதறிவிடவேண்டியதுவே, அதற்கு நீ மறுத்தால்
மேற்செல்ல உனக்குத் திராணி யிராது; ஏனென்றால், ஞான
மார்க்கத்துக்கு வேண்டியவைகள் கட்டளை ரூபங்களாக
உள்ளன.

***

சோம்பேறியும் மனம்போன போக்கை யுடையவனும் உண்
மையின் அறிவை அடையமுடியாது.

235

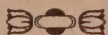
உன்னுடைய தியானத்தினின்றும் பிரத்தியக்ஷ
பலனுதா அமைதியும் ஞானமயமுமான
சக்தியா யிருக்கும்.

ஆகஸ்டு 23.

உன்னிடத்தில் பகைமையும் சினமுமாகிய குணம் தோ
ன்றினால் உனது கடுமையும் மௌட்டியமுமான நடக்கை
யை உணர்வதில் மிகுந்த ஜாக்கிரதையுண்டாகும்படி சாந்
தத்தையும் க்ஷமையையும் தியானம் செய்வாயாக. அப்
பொழுது அன்பு, சாந்தம் நிறைந்த க்ஷமையாகிய நீனைவு
களில் வசிக்கத் தொடங்குவாய்; கீழான குணத்தை மே
லான குணத்தினால் அடக்கும்பொழுது அன்பாகிய தெய்
வச்சட்டபிரமாணத்தின் உணர்வானது இவ்வாழ்க்கையி
லும் நடத்தையிலுமுள்ள சிக்குகளிலெல்லாம் கொண்டுள்ள
கோலத்தின் உணர்ச்சியுடன் உன் இருதயத்தினுள்த் தன்
னறியாமலே இரகசியமாய்ப் பிரவேசிக்கும். உனது ஒவ்
வொரு நினைப்பிலும் வார்த்தையிலும், செய்கையிலும்
இந்த உணர்வைப் பிரயோகிப்பதில் நீ மென்மேலும் அன்
புள்ளவனாயும், மென்மேலும் தெய்வஞானமுள்ளவனாயும்
ஆவாய். இவ்வாறு ஒவ்வொரு தப்புவிஷயத்திலும், ஒவ்
வொரு தன்னய விருப்ப விஷயத்திலும், மனிதனுடைய
ஒவ்வொரு குறைவிஷயத்திலும், தியானத்தின் திறமையி
னால் அவற்றை வெல்லுவதாகின்றது; ஒவ்வொரு பாவமும்
ஒவ்வொரு தப்பும் துரத்தப்படுகிறபடியால் உண்மையின்
ஒளியானது அதிக பூர்த்தியும் அதிகத் தெளிவுமான அள
வில், யாத்திரைபுரியும் ஆன்மாவைப் பிரகாசிக்கச் செய்
கின்றது.

பரிசுத்தமான நீனைவின் வெல்லும் சக்தியானது
பேரியதாயிருக்கின்றது.

தியானமானது சண்டை சச்சரவு, துக்கம் அல்லது துர்மனக்கவர்ச்சியுள்ள வேளையில் ஆன்மாவை இரகசித்துக்கொள்ளும் ஞாபகத்துடன் வளப்படுத்துகின்றது.

ஆகஸ்டு 24.

தியானத்தின் சக்தியால் ஞானத்தில் நீ அதிகரிக்கும் பொழுது சலனமுள்ளதும் நிலையற்றதும் துக்கமும் துன்பமும் உண்டாக்குவதுமாகிய உன் சுயநய இச்சைகளை மென்மேலும் விட்டுவிடுவாய்; நிலைபெயராத கொள்கைகளில் பெருகாநின்ற உறுதிப்பாட்டுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நிலைபெற்று நிற்பாய், மோக ஆறுதலையும் அடைந்தனுபவிப்பாய்.

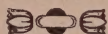
தியானத்தின் உபயோகமானது நித்திய தத்துவக் கொள்கைகளை அறியவேண்டுவதா யிருக்கின்றது; தியானத்தினின்றும் உண்டாகாநின்ற சக்தியானது அந்தக் கொள்கைகளின்மீது சார்ந்து அவற்றை நம்புதல் செய்து அவ்வாறே நித்திய வஸ்துவுடன் ஒன்றுபடும் திறமையா யிருக்கின்றது. ஆகவே, தியானத்தின் பயனாவது உண்மையையும் கடவுளையும் நேரில் அறிவதும், தெய்வத்தன்மையுள்ளதும் ஆழ்ந்ததுமான அமைதியை அறிந்தனுபவிப்பதுமா யிருக்கின்றது.

தியானத்தின் சக்தியினால், பிரிவுபட்ட தெய்வங்களையும் பிரிவுற்ற மதக்கொள்கைகளையும் தன்னயவிருப்புடன் பற்றும் சகல பற்றுகளையும், பயனற்ற கிரியா வடிவங்களையும் உயிரற்ற அஞ்ஞானத்தையும் விட்டு மேலே உயர்வதற்கு முயலுவாயாக.

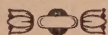
உறுதிப்பட்ட விடாமுயற்சியால் உண்மையுள் வளர இருக்கிறாய் என்பதை ஞாபகத்தில் வை.

பூரணமான பரிசுத்தமுள்ள வாழ்க்கை சாத்திய
மானது என்பதை நம்பு.

ஆகஸ்டு 25.

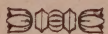
அவ்வாறு நம்பிக்கையுற்று, அவ்வாறு அவாவுற்று அவ்
வாறு தியானிக்கில் உன்னுடைய ஆன்ம அனுபவங்கள்
தெய்வ இனிமையும் அழகும் வாய்ந்ததா யிருக்கும்; உன்
னுடைய அந்தாங்க திருஷ்டியைச் சுகப்படுத்தாநின்ற
அறிவு விளக்கங்கள் மகிமையுள்ளனவாயிருக்கும். தெய்வ
அன்பையும், தெய்வ நீதியையும் நன்மை அல்லது சடவு
ளது பூரணச் சட்டப்பிரமாணத்தையும் நீ அறிந்துகொள்
கிறபடியால், உன் ஆனந்தம் பெரிதாயும், உன்னுடைய சாந்
தம் ஆழ்ந்ததாயும் இருக்கும். பழைய வஸ்துக்கள் போய்
விடும், எல்லாப் பொருள்களும் புதியனவாகும். குற்றமாகிய
கண்பார்வை புகழுடியாமல் அவ்வளவு திண்மையாயும்,
உண்மையாகிய கண்பார்வைக்கு மெல்லிதும் சல்லாபோன்
றதுமாயுமுள்ள ஜடதத்துவத் திரையானது எடுபட்டுப்போ
கும்; சைதன்ய உலகமானது புலப்பட்டுவிடும். காலதத்
துவம் ஒழிந்துவிடும், நித்திய வாழ்வில்த்தான் நீ வசிப்
பாய், விகாரமும் அழிவும் இனி உனக்கு ஆவலையும் துக்கத்
தையும் உண்டாக்கமாட்டா; ஏனென்றால், நிர்விகார தத்து
வத்தில் நிலைபெற்று விடுவாய் அழிவின்மையின் மர்மஸ்தா
னத்தில் நீ வாழ்வாய்.

விசுவசிக்கிறவன் விரைவில் மோகூடமாகிய குன்றில்
ஏறுகிறான்.

தான் எனும் அகம்பாவம் உள்ள இடத்தில் உண்மை தங்குகிறதில்லை; உண்மை உள்ள இடத்தில் தான் என்பது கிடையாது.

ஆகஸ்டு 26.

ஜீவான்மாவின் போர்க்களத்தில் இருதயத்தின் அரசுரிமைக்கும் இராஜ்யத்துக்கும் உரிய அதிகார கிரீடத்துக்காக இரண்டு நாயகர்கள் எப்பொழுதும் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர்; (ஒருவர்) இவ்வுலகத்துக்கு இராஜகுமாரன் எனப்படும் தான் எனும் நாயகன் (மற்றொருவர்) பரமபிதா எனப்படும் உண்மை எனும் எஜமான். தான் எனும் நாயகன் கலகக்காரன், அவனுக்குரிய அஞ்ஞானமுள்ள ஆயுதங்கள் இச்சை, தற்பெருமை, பேராசை, பொய்த்தோற்றம், தன் இஷ்டம் ஆகின்றன; உண்மையாகிய எஜமான் அமைதியும் பணிவுமுள்ளவர், அவருடைய ஞானஒளியுள்ள ஆயுதங்கள் சாந்தம், பொறுமை, பரிசுத்தம், பரித்தியாகம், பணிவு, அன்பு ஆகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆன்மாவிடத்தும் போராட்டம் நடக்கிறது, ஒரு படைவீரன் ஒரே காலத்தில் பாஸ்பரம் மாறுபட்ட இரண்டு சேனைகளில் வேலைபார்க்க முடியாதாகையால் ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் தான் எனும் சேனையில் அல்லது உண்மையாகிய சேனையில் பதிவு பெற்றிருக்கின்றது. இங்கே பாதி. அங்கே பாதி எனும் நடை இல்லை. கிறிஸ்துவாக அவதரித்த இயேசுவானவர் “எவனும் இரண்டு எஜமானர்களிடம் ஏககாலத்தில் வேலைபார்க்க முடியாது” ஏனென்றால், அவன் ஒருவரைப் பகைப்பான். மற்றொருவரை நேசிப்பான், அல்லது ஒருவரைப் பற்றிக்கொள்வான் மற்றொருவரை இகழ்வான் நீங்கள் கடவுளையும் பண்பிசாசையும் வணங்கி ஊழியம் செய்யமுடியாது என்று அறிவித்தனர்.

தான் எனும் கண்களைக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் உண்மையின் அழகைக் காணமுடியாது.

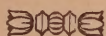
உண்மையை நேசிப்பவர்கள் தன்னைப் பரித்தியாகம் செய்வதால் உண்மையை வணங்குகின்றனர்.

ஆகஸ்டு 27.

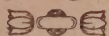
நீ உண்மையை அறியவும் அடையவும் நாடுகிறாயா? அப்படியானால் பரித்தியாகம் செய்யவும், முற்றிலும் துறக்கவும் நீ சித்தமாயிருத்தல் வேண்டும்; ஏனென்றால், உண்மையானது தான் என்பதின் கடைசிச் சின்னமும் ஒழிந்தபொழுதுதான், அதன் பூரணமான பிரகாசத்துடன் காணப்படக்கூடும்.

தன்னுடைய சீடனா யிருக்க விரும்புகிறவன் தினமும் தன்னயத்தை மறுத்தல் வேண்டுமென்று நித்தியவாழ்வுடைய கிறிஸ்துநாதர் சொன்னார். நீ தன்னயத்தை மறுக்கவும் உன் இச்சைகளையும் உன் துர் அபிமானங்களையும், சொந்தக் கொள்கைகளையும் ஒழித்துவிடப் பிரியமுள்ளவனாயிருக்கிறாயா? அப்படியானால் உண்மையின் ஒடுக்கமான நெறியைப் பிரவேசித்து இவ்வுலகத்தார் அறியமுடியாத சாந்தியைக் காணலாம். தன்னயத்தை முற்றிலும் வெறுத்தல், தான் என்பதை அறவே ஒழித்தல், உண்மையின் பூரண நிலையா யிருக்கின்றது. சகல மதங்களும் தத்துவ நூல்களும் இந்த மேலான பேற்றினுக்கு பற்பல உதவிகளாகத்தான் இருக்கின்றன.

தான் என்பதை இறக்கவிடில், நீ உண்மையில் திரும்ப ஜனிப்பாய்.

ஒவ்வொரு பரிசுத்த மனிதனும் மனிதஜாதியின்
இரகசிய யிருக்கிறான்.

ஆகஸ்டு 28.

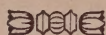
மனிதர்கள் தவறும், தானெனும் செருக்குமுள்ள தப்பு வழிகளிலிருக்கித் தங்கள் தெய்வப்பிறப்பையும் பரிசுத்த நிலையையும் உண்மை நிலையையும் மறந்து விட்டபொழுது, ஒருவர் மற்றொருவரைப்பற்றித் தீர்மானிப்பதற்கும் தங்கள் தங்கள் தெய்வக்கொள்கையை உண்மைக்குச் சோதனையாக ஒப்புக்கொண்டு அனுசரிப்பதற்கும் செயற்கை யானபடிகளை உண்டாக்கிக்கொண்டனர்; ஆகவே, மனிதர் ஒருவருக்கொருவர் பிளவு பட்டிருக்கின்றனர்; ஓயாத பகையும், சண்டையும், முடிவிலாத்துக்கமும், கஷ்டமும் உண்டாயிருக்கின்றது.

வாசிப்போனே! இந்த ஜென்மத்தை உண்மைரூபமாக அறிந்தனுபவிக்க நாடுகிறாயா? ஒரே ஒரு வழி உளது; தான் என்பது சாகட்டும். இச்சைகள், தாகங்கள், விருப்பங்கள், இஷ்டக்கொள்கைகள், சுருங்கிய கருத்துகள், துரபிமானங்கள் இவைகள் அனைத்தும் இது வரை உன்னை நெருங்கப் பற்றிக்கொண்டிருந்தவைகள், இவைகள் உன்னை விட்டு விலகட்டும். இவைகள் இனி உன்னைப் பந்தப்படுத்தாமலிருக்கட்டும், உண்மை உனதாயிருக்கும். உன்னுடைய மதக்கொள்கையை மற்றவைகளுக் கெல்லாம் மேற்பட்டதாக கொள்வதை விட்டு விடு, அறத்தினது மேலான கற்பனையைக் கற்றுக்கொள்ளத் தாழ்மையுடன் முயற்சி செய்.

உலகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு உலக அனுபவத்தில்
பற்றில்லாமையே மிக மேலான முடிவு.

சகல சக்திக்கும் காரணமானது சகல துற்பலத்
துக்கும்போல அகத்தே இருக்கின்றது.

ஆகஸ்டு 29.

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் வியாபித்திருக்கும் பெரும் சட்டப் பிரமாணத்தை முற்றும் அறிவதானது பணிதல் எனப் படும் மனோ நிலையை அடையச் செய்கின்றது. நீதி, ஒற்றுமை, அன்பு இவை பிரபஞ்சத்தில்த் தலைமையுற்றன என்றறிவதானது மாறுபட்ட துன்பமுள்ள நிலைமைகளெல்லாம் அந்தச் சட்டப்பிரமாணத்தை மீறுவதால் உண்டாயின என்றறிவதாகின்றது. அத்தகைய ஞானமானது பலத்துக்கும் வல்லமைக்கும் செலுத்துகின்றது; அப்பேர்ப்பட்ட அறிவினால்தான் உண்மையான வாழ்க்கையும் நிலைபெற்ற சித்தியும் இன்பமும் உண்டாகக்கூடியதாம். சகல நிலைமைகளிலும் பொறுமையுடன் இருந்து, சகல நிலைமைகளும் உன்னைச்சிஷித்துப் பழக்குவதற்கு அவசியமான சாதனங்களாக ஒப்புக்கொள்வதானது, சகலமான கஷ்ட நிலைமைகளுக்கு மேற்பட உயர்வதும், அவற்றை நிச்சயமான வெற்றியுடன் வெல்லுவதுமாயிருக்கின்றது; அவைகள்திரும்புமெனும் பயம் இல்லை; ஏனென்றால், சட்டப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படியும் சக்தியினால் அவைகள் முற்றிலும் அழிக்கப்படுகின்றன.

அகத்தே உள்ள அறிவின் தெளிவுக்கு அந்நியமாக யாதோரு
தோர்ச்சியுமில்லை.

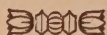

அறிவில் ஒழுங்காய் வளர்ச்சி யடைந்தாலன்றி
ஆக்கத்திலாவது அமைதியிலாவது நிச்சயமாய்
ஊன்றி நிற்க இடமில்லை.

ஆகஸ்டு 30.

ஒருக்கால் வறுமையின் உரிமைகள் உன்பேரில் பழுவாய்த்
தங்கலாம், நண்பரின்றித் தனியே வாழலாம், உன் சுமை
எளிதாகும்படி மிகுந்த ஆசையுடன் விரும்பலாம்; ஆனால்,
அந்தச் சுமை நீடித்து நிற்கின்றது; என்றும் அதிகரித்து
வருகின்ற (அஞ்ஞான) இருளால் சூழப்பட்டவனாய்த் தோ
ன்றுகின்றாய், ஒருக்கால் நீ முறையிடலாம், உன் தலைவிதி
யை நொந்துகொள்ளலாம்; நீ பிறந்ததைப்பற்றியும் உன்
பெற்றோர்களையும், உன் எஜமானையும், நியாயமின்றி உன
க்கு வறுமையையும் கஷ்டத்தையும், மற்றொருவனுக்குச்
செல்வத்தையும் சுகத்தையும் கொடுத்திருக்கிற அநீத
முள்ள (தெய்வ) வல்லமைகளையும்பற்றிக் குறைகூறலாம்.
உன்னுடைய முறைப்பாடையும், எரிச்சலையும் விட்டுவிடு;
நீ குறைசொல்லுகிற இவைகளில் எவையும் உன்னுடைய
வறுமைக்குக் காரணமல்ல; அந்தக் காரணம் உனக்குள்ளே
இருக்கின்றது, காரணம் எங்கே உள்ளதோ அங்கே நிவிர்த
தியும் உண்டு.

சட்டப்பிரமாணம் அமைந்த பிரபஞ்சத்தில் முறைப்பாடுக்கு
இடமில்லை; தோந்தரவடைவது ஆனம் தற்கொலையேயாம்.

உன்னுடைய எண்ணங்கள் எதுவோ, அதுவே
உன்னுடைய எதார்த்த ரூபம்.

***

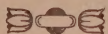
ஆகஸ்டு 31.

உன்னைச் சூழ்வுற்ற சித்த ஜடமாகிய பிரபஞ்சமானது
உன்னுடைய நினைப்புகளால் சூழப்பெற்ற நிலைமையைத்
தரிக்கின்றது. “நமது வாழ்வெல்லாம் நாம் நினைப்புக்
கொண்டிருப்பதன் முடிபா யிருக்கின்றது; அதற்கு நம்
முடைய நினைவுகளே ஆதாரங்களா யிருக்கின்றன, அது
நம்முடைய எண்ணங்களால் அமைந்திருக்கின்றது.” இவ்
வாறு புத்தர்பெருமான் கூறினர், ஆதலால் ஒருவன் சந்
தோஷமுள்ளவனா யிருந்தால் அவன் சந்தோஷமுள்ள
நினைவுகளை உடைத்தா யிருப்பதனால்தான் என்பதும்
தன்புள்ளவனா யிருந்தால் அதைரியமும் சோர்வுமுள்ள
நினைவுகளை உடைமையினால்தான் என்பதும் ஊகிக்கப்படு
கின்றது. ஒருவன் பயமுள்ளவனாகவோ நிர்ப்பய முள்ளவ
னாகவோ, மூடனாகவோ, அறிஞனாகவோ, சஞ்சலமுள்ளவ
னாகவோ, அமைதியுள்ளவனாகவோ இருந்தால் அவனு
டைய சொந்த ஸ்திதிக்கோ ஸ்திதிகளுக்கோ காரணமெனது
அந்த ஆன்மாவுக்குள்ளே இருக்கிறதேயன்றி வெளியில்
இல்லை. ஆனால், வெளியேயுள்ள சங்கதிகள் நம்முடைய
மனசுகளைப் பாதிக்கிறதில்லை யென்று நீ எதார்த்தமாய்ச்
சொல்லக் கருதுகிறாயா? என்று குரல்கள் ஒன்றுசேர்ந்து
சொல்வதைக் கேட்பதுபோலத் தோற்றுகிறது. நான் அப்
படிச் சொல்லவில்லை ஆனால் இப்படிச் சொல்லுகிறேன்.
இது தவறாத உண்மையாகவும் அறிகிறேன்; அஃதாவது
சம்பவித்த காரியங்களுக்கு நீங்கள் இடங்கொடுக்கிற அள
வுக்குத்தான் அவை உங்களைப் பாதிக்கக்கூடும்.

***

நீங்கள் சம்பவங்களுக்குப்பராதீனப்படுவதற்குக் காரணமென்ன
வேன்றால் நினைப்பின் இயல்பையும், உபயோகத்தையும்,
சக்தியையும் நன்றாய் அறியாததேயாம்.

சரீர சுகத்தைப் பொறுத்து உபயோகமும் சந்
தோஷமுமுள்ள வாழ்க்கையை ஆக்கிக்கொள்வ
தானது சிற்பொருளைவிட சடப்பொருளுக்கு ஏற்
றம் கொடுப்பது ஆம், ஆன்மாவைச் சரீரத்
துக்குக் கீழ்ப்படுத்துவது ஆகும்.

சேப்டேம்பர் 1.

திடமுள்ள மனசுடையவர்கள் தங்கள் சரீர நிலைமை எவ்
வாறேனும் நிலைகுலைந்திருந்தால் அதைப் பொறுத்துநிற்க
மாட்டார்கள்—அதை அலட்சியம் செய்கிறார்கள், அது
இல்லாததுபோல மென்மேலும் முயன்று வாழ்கின்றனர்.
சரீரத்தை இவ்வாறு அலட்சியம் செய்வதானது மனசை
சொஸ்தமாகவும் திடமாகவும் வைப்பதும்ட்டுமன்று, சரீரத்
தை சொஸ்தமாக்குவதற்குச் சிறந்த வழியாகவும் இருக்
கின்றது. முற்றிலும் சொஸ்தமான சரீரத்தை நாம் உடைத்
தா யிருக்கக்கூடாவிட்டாலும், சொஸ்தமான மனசை
உடைத்தா யிருக்கக்கூடும். சொஸ்தமாயுள்ள மனசு சொஸ்
தமான சரீரத்துக்குச் சிறந்த வழியா யிருக்கின்றது.

நோயுற்ற மனசு நிலைகுலைந்த சரீரத்தைவிட அதிகத்
துக்கப்படத்தக்கதா யிருக்கின்றது, அது சரீரத்தின் பிணி
யையும் கொண்டு வருகிறது. மனத்தளர்ச்சியுடையவன் சரீ
ரத்தளர்ச்சி யுடையானைவிட மிகவும் இரங்கப்படத்தக்க
நிலைமையில் இருக்கின்றான். தங்கள் சரீரத்தை சொஸ்த
முள்ளதாயும் தகுதியுள்ளதாயும் காண்பதற்கு திடமும்,
தன்னய விருப்பமின்மையும், சந்தோஷமுள்ள மனோ நிலை
மையில் தங்களை ஏற்றுவதுதான் அவசியமெனக்கொள்ளும்
நோயாளிகள் உண்டென்பதை ஒவ்வொரு வைத்தியனும்
அறிகிறான்.

சரீர சுகத்துக்கும் சந்தோஷத்துக்கும் நீதியுள்ள ஒழுக்கங்களே
மிகவும் நல்ல அஸ்திபாரங்களா யிருக்கின்றன.

மனிதர்கள் பொருளாசையினாலன்றி வறுபையி
னால் சந்தோஷமில்லாதவராய் ஆக்கப்படு
கின்றிலர்.

சேப்டேம்பர் 2.

காரணமுள்ள இடத்தில் அதன் பயன் புலப்படும்;
சொத்துத் தீயொழுக்கத்துக்குக் காரணமாகவும் வறுமை
இழிவுக்குக் காரணமாகவும் இருந்தால் ஒவ்வொரு ஐசுவரி
யவானும் தீயொழுக்கமுடையான் ஆகுவன், ஒவ்வொரு
ஏழையும் இழிவுடையவன் ஆவான்.

தீமை செய்பவன், ஐசுவரியவனாகவோ அல்லது ஏழை
யாகவோ அல்லது இந்த இரண்டு நிலைமைகளுக்கும் இடை
ப்பட்டவனாகவோ இருந்தாலும் எந்த நிலைமையிலும் தீமை
யே செய்வான், நியாயம் செய்பவன் எந்த நிலைமையில்
வைக்கப்பட்ட போதிலும் நியாயத்தையே செய்வான்.
ஆபத்துள்ள சம்பவங்கள் முன்னமே சமயத்தை எதிர்பார்த்
துக்கொண்டிராநின்ற தீமையை வெளியே கொண்டுவர
உதவி செய்யலாம்; ஆனால், அவைகள் தீமையை உண்டாக்
கவாவது சிருஷ்டிக்கவாவது முடியாது.

வறுமையானது பணப்பையில் இருப்பதைவிடப் பெரு
ம்பான்மையும் மனசிலே நிகழ்கின்றது. ஒருவன் அதிகப்
பணம் தேடுவதற்கு ஆசைப்படுகிற வரையில், அவன்
தன்னை வறுமையுடையோனாகவே மதிப்பான், அந்தக்
கருத்தில் அவன் ஏழையே; ஏனென்றால், பேராசை மனத்
தரித்திரம் ஆகின்றது.

ஒரு உலோபி கோடிசவரனா யிருக்கலாம்; ஆனால், காச இல்
லாதபோழுது எப்படியோ அப்படியே ஏழையா யிருக்கிறான்.

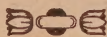
ஒருவன் மன அடக்கத்தில் அதிகமாயிருக்கிற
அளவிற்கு அறிவிற் பெரியவனாயும், தன்னிலே
பெரியவனாயும், உலகத்தில் தன் செல்வாக்கிற்
பெரியவனாயு மிருக்கின்றனன்.

சேப்டெம்பர் 3.

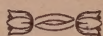
பிரகிருதியில் அதிசயமுள்ளவைகளா யிருக்கிற சக்திகளா
னவை மனிதனது மனசைப் பற்றியனவும் பிரகிருதியின்
ஞானமற்ற ஜட சக்திகளை ஆண்டு செலுத்துகின்றனவுமா
கிய சிற்சக்திகளின் தொகுதிக்கு மிகவும் சீழ்ப்பட்டவை
களா யிருக்கின்றன. ஆகையால் காமம், இச்சை, சித்தம்,
புத்தியாகியவற்றின் அந்தரங்க சக்திகளை அறிவதும், அடக்
குவதும் செலுத்துவதும் மனிதர்களுடையவும் ஜனசமூகங்
களினுடையவும் விதியின் பலன்களை உடையதாகக் கொள்
ளத்தக்கது.

புறம்பேயுள்ள பிரகிருதியின் சக்திகளை அறிந்து ஆளு
கிறவன் பிரகிருதி தத்துவ சாஸ்திரி யாகின்றனன்; ஆனால்,
மனசின் அந்தரங்க சக்திகளை அறிந்து ஆளுகிறவன் தெய்வ
சக்தியை அறிந்த சாஸ்திரியாகின்றனன்; புறம்பேயுள்ள
தோற்றங்களை அறிவதில் பிரவர்த்திக்கிற சட்டப்பிரமாணங்
கள் அகத்தே உள்ள உண்மைகளை உணர்வதிலும் பிரவர்த்
திக்கின்றன.

அறிவின் பயனானது உலகத்தின் சௌக்கியத்தையும் இன்பத்
தையும், உபயோகிப்பதிலும். உபகரிப்பதிலும் விருத்தி
செய்வதிலுமா யிருக்கின்றது.

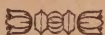
திருசியமோ அதிருசியமோ எல்லா வஸ்துக்களும்,
முடிவற்றதும் நித்தியமுமான காரிய காரண சட்
டப்பிரமாணத்தின் அதிகாரத்துக்குட்பட்டனவும்
அதற்குள் வருவனவுமா யிருக்கின்றன.

சேப்டெம்பர் 4.

பூரணமான நீதி பிரபஞ்சத்தை மேற்கொள்ளுகின்றது
பூரணமான நீதி மனிதனது வாழ்க்கையையும் நடத்தை
யையும் ஒழுங்குபடுத்துகின்றது. வாழ்க்கையின் வெவ்
வேறான நிலைமைகளும் இப்பொழுது உலகத்தில் உள்ளபடி
மானுஷிக ஒழுக்கத்தின்பேரில் பிரதிபலிக்கிற இந்தச் சட்டப்
பிரமாணத்தின் முடிவுகளா யிருக்கின்றன. பிரவர்த்திக்
குக் கொண்டுவருகிற காரணங்களை மனிதன் தெரிந்தெடுக்
கக்கூடும், தெரிந்தெடுக்கிறான்; ஆனால், காரியங்களின் இயல்
பை அவன் மாற்றமுடியாது; தான் என்ன நினைவுகளை
நினைக்கலாம், என்ன செய்கைகளைச் செய்யலாம் என்பதை
அவன் தீர்மானிக்கக்கூடும்; அந்த எண்ணங்களுடையவும்
செயல்களுடையவும் முடிவுகளின்பேரில் அவனுக்கு அதி
காரமில்லை; இவைகள் மேல்நடத்தும் சட்டப்பிரமாணத்தி
னால் ஒழுங்குபடுத்துகின்றன.

மனிதனுக்குச் செய்வதற்கு சகல வல்லமையுமுண்டு
ஆனால் அவனுடைய சக்தி செய்யப்பட்ட செயலோடு
முடிவடைகின்றது, அந்தச் செயலின் பயன் மாற்றப்பட
வாவது, ஒழிக்கப்படவாவது, நிவிர்த்திக்கப்படவாவது
முடியாது; அது தவிர்க்கப்படக்கூடியதில்லை.

தீய நினைவுகளும் செயல்களும் கஷ்ட நிலைமைகளை உண்டா
க்குகின்றன; நல்ல நினைவுகளும் செயல்களும் பேரின்ப நிலை
மைகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மனிதனுடைய சக்தி அவனுடைய சொந்த நடத்
தையின் அளவிற்குத் தக்கவாறு இருக்கின்றது,
அவனுடைய இன்பமோ துன்பமோ அவனு
டைய சொந்த நடத்தையினாலே
தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

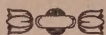
சேப்டெம்பர் 5.

வாழ்க்கையானது கணிதநூலில் ஒரு கணக்கினுக்கு ஒப்
பிடத்தக்கது. அதைச் சரியாய்த் தீருவதற்கு வழியைக்
கொண்பதற்கு மாணவனுக்கு மயக்கத்துடன் கஷ்டமாயும்
குழப்பமாயும் இருக்கின்றது; ஆனால், ஒருமுறை இதைக்
கண்டு பற்றிக்கொண்டபொழுது முன் எவ்வளவிற்கு அநி
கக் குழப்பமுள்ளதாயிருந்ததோ அவ்வளவிற்கு அதிசயிக்
குமாறு எளிதாயாகின்றது. வாழ்க்கையின் இந்தத் தா
தம்மியமுள்ள எளிமையும் குழப்பமும்பற்றிய ஏதேனும்
அபிப்பிராயமானது (கீழ்க்கண்ட) உண்மையை முற்றும்
தெரிந்து அனுபவிப்பதால் உண்டாக்கிக்கொள்ளப்படலாம்,
அஃதாவது ஒரு கணக்கைத் தப்பிதமாய்ச் செய்யும் வழி
கள் பத்து நூறுகளா யிருக்கின்றன; ஆனால், சரியாய்ச்
செய்யத் தக்கவழி ஒன்றே ஒன்று உளது என்பதும், சரி
யான வழி காணப்பட்டபொழுது மாணவன் அதைச் சரி
யாயிருப்பதாக அறிகிறான் என்பதும், அவனுடைய குழப்
பம் நீங்கிவிடுகிறது அந்தக் கணக்கில் தேர்ந்துவிட்டதாகத்
தான் அறிகிறான் என்பதுமாகிய உண்மையே.

வாழ்க்கையில் முடிவான பலன்களைப் போய்யாக்கமுடியாது;
பெரிய சட்டபிரமாணமாகிய கண்ணானது வெளிப்படுத்திக்
காட்டுகின்றது.

தன்னய விருப்புள்ள எண்ணங்களும், கெட்ட செயல்களும், உபயோகமும் அழகுமுள்ள வாழ்க்கையை உண்டாக்கமாட்டாது.

சேப்டேம்பர் 6.

வாழ்க்கையானது ஒரு வஸ்திரத்துக்குச் சமானம், அது ஆக்கப்பட்ட இழைகள் தனித்தனி ஜீவர்களாக இருக்கின்றன. அந்த இழைகள் ஒன்றோடொன்று பற்றாமல் தனித்திருக்கும்பொழுது ஒன்றோடொன்று மயங்காமல் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் அததற்குரிய போக்கைப் பின்பற்றுகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சொந்தச் செயல்களின் பலன்களைக்கொண்டு துன்பமோ இன்பமோ அடைகிறான், இன்னொருவனுடையதைப் பற்றி அன்று. ஒவ்வொருவருடைய போக்கும் எளிதாயும் வரையறுக்கப்பட்டதாயு மிருக்கின்றது; மொத்தம் குழப்பமுள்ளதும் ஆகிலும் ஒற்றுமையுற்றதுமாகிய பலன்களின் கலப்பாய் ஆகின்றது. செயலும் பிரதிச்செயலும், செய்கையும் பயனும், காரணமும் காரியமும் உண்டு, அதற்கு எதிர்நிறையுற்ற பிரதிச்செயலும், முடிவும் பயனும் எப்பொழுதும் தொடங்கிய மன எழுச்சிக்குச் சரியாக ஒத்த சராசரி அளவில் இருக்கின்றது.

ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்க்கையை ஆக்குகிறான்
அல்லது அழிக்கிறான்.

மனிதன் தன் சொந்தச் செயல்களுக்காகமாத் திரம்
பொறுப்புடையவனா யிருக்கிறான், தன் சொந்த
வினைகளைத்தானே சம்ரகித்து வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறான்.

சேப்டேம்பர் 7.

தீமையைப்பற்றிய கேள்வி ஒருவனுடைய சொந்த தீய
செயல்களில்த் தங்கியிருக்கின்றது, அந்தச் செயல்கள் பரி
சுத்தப்படுகிறபொழுது அது விடையளிக்கப்பெறுகின்றது.
(Rousseau) ரோசே சொல்லுகிறதாவது, “மனிதனே,
தீமையின் மூலத்தைப்பற்றி இனித் தேடாதே, நீதான்
அதற்கு மூலம்” என்கிறார். காரியமானது காரணத்தை
விட்டு ஒருக்காலும் வேறுபடுத்தமுடியாது, காரணத்திற்கு
அந்நியமான இயல்பு காரியத்தினிடம் ஒருபோதும் இரு
க்க இயலாது. (Emerson) எமெர்சன் சொல்லுகிறதாவது,
“நீதியானது நிறுத்திவைக்கப்படுகிறதில்லை; பூரணமான
நிஷ்பக்ஷபாதமானது வாழ்க்கையின் எல்லாப் பாகங்களி
லும் நிறையைச் சரிப்படுத்துகின்றது.

காரணமும் காரியமும் ஏககாலத்திலுள்ளன, ஒரு
பூரண முழுப்பொருளாகின்றன என்கிற ஆழ்ந்த கருத்
தொன்று உளது. இவ்வாறு ஒருவன் ஒரு கொடுமை
யான செயலைப்பற்றி நினைக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்
வோம், அந்த நினைப்புண்டாகிற நிமிஷத்திலேயே தன்
சொந்த மனசைக் கெடுத்துக்கொள்கிறான்; முன் நிமிஷத்
தில் இருந்த அதே மனிதன் அல்ல பின் நிமிஷத்தில்;
அவன் கொஞ்சம் அதிகஇழிவும் அதிகதுக்கமும் உள்ளவனா
யிருக்கின்றனன்; பின்தொடர்ந்து அனேக எண்ணங்களும்
செயல்களும் உண்டாகி கொடுமையும் இழிவும் உடையவ
னாகும்.

பக்ஷமுள்ள நினைப்புக் கொள்ளுதலும் பக்ஷமுள்ள செய்கை
செய்தலும் உடனே பெருந்தன்மையையும் சந்தோஷத்தையும்
கொடுக்கின்றன.

மனோதிடமின்றி நிறைவேற்ற யோக்கிய
மானதொன்றும் செய்யமுடியாது.

***

சேப்டெம்பர் 8.

மனோ சக்தி எனப்படும் ஒழுக்க உறுதிப்பாடும் திடமும் வளரச்செய்வது மனிதனுடைய சடமைகளில் மிக முதன்மைபெற்ற தொன்றாகின்றது; ஏனென்றால், அதனை வகிப்பதானது முக்கியமாய் அவனுடைய இகலோக பிறச்சுகத்திற்கு அவசியமானதாய் யிருக்கின்றது. சடதத்துவமோ ஞானதத்துவமோ ஆகிய விஷயங்களில் சகல முயற்சிகளுக்கும் அடிப்பட்டிருப்பது ஒரு காரியத்தில் பிறழாது மனசைச் செலுத்தலாம், அஃது இன்றி மனிதன் இழிந்த தன்மையுடையோனாய் யிருப்பதைத் தவிர வேறில்லை, தனக்குள்ளேயே காணத்தக்க பாதுகாப்புக்காக பிறர் சார்பை வேண்டியவனாக இருக்கக்கூடும்.

மனசைப் பண்படுத்துவதற்கு உண்மையான நெறி ஒவ்வொருவனுடைய சாதாரண தினசரி வாழ்க்கையிலே தான் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது; குழப்பமும் இரகசியமுமுள்ள சிலவற்றை எதிர்பார்க்கிற அனேகர்கள் கவனியாமல் விடும்படிக்கு அவ்வளவு பரிஷ்காரமும் எளிது மாயிருக்கின்றது.

***

அதிக பலத்தை நேரில் அடைவதற்குரிய ஒரே நேர்வழியானது
பலஹீனங்களைத் தாக்கி வெல்வதேயாம்.

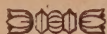
மனசைப் பண்படுத்துவதில் முதற்படியாவது
கெட்ட வழக்கங்களைக் கெடுத்துவிடுவதேயாம்.

சேப்டேம்பர் 9.

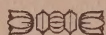
இந்த எளிதான ஆரம்ப உண்மையைக் கிரகிப்பதில்
தேர்ந்துள்ளவன் மனசைப் பண்படுத்துவதற்குரிய பூராச்
சாஸ்திரமும் அடியிற்கண்ட ஏழு விதிகளுள் அடங்கியிருக்
கின்றது என்று காண்பான்.

1. கெட்ட வழக்கங்களைத் தகர்த்துவிடு.
2. நல்ல வழக்கங்களை உண்டாக்கிக்கொள்.
3. தற்சமயம் செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறாத
கவனத்தைச் செலுத்து.
4. செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் ஊக்கத்துடனும்
உடனேயும் செய்.
5. விதியைப்பற்றி ஒழுக்கு.
6. நாளை அடக்கு.
7. மனசை அடக்கு.

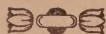
மேற்சொல்லிய விதிகளை உண்மையுடன் சிந்தித்து
ஜாக்கிரதையுடன் அனுஷ்டிக்கிற எவனும் தன்னுடைய
ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் ஜயத்துடன் எதிர்ப்பதற்குத்
திராணி உண்டாக்குவதும், ஒவ்வொரு ஆபத்தான சம
யத்திலும் வெற்றியுடன் செல்லுவதுமாகிய சுத்தமான
நோக்கத்தையும் மனோ சக்தியையும் பக்குவப்படுத்துவ
தில்த் தவறமாட்டாது.

ஒருவன் ஒரு கெட்ட வழக்கத்திற்கு உட்படுவதால், தன்னை அடக்கி ஆளும்படியான பாத்தியதையைப் பறிகொடுக்கிறான்.

சேப்டெம்பர் 10

இவ்வாறு தன்னை வருத்திப் பழக்குவதை விட்டு தான் யாதொரு முயற்சியும் செய்யாமல் மனோசக்தியை யடைவதற்கான மனோதத்துவ இரகசியங்களை எதிர்பார்க்கிறவன் தானே தன்னை மயக்கிக்கொண்டு தன்னிடத்தில் முன்னமே இழுக்கிற மனோ சக்தியையும் தூர்ப்பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறான். கெட்ட வழக்கங்களை அடக்குவதில் சித்தியடைவதால் பெற்ற மனோ திடமானது நல்ல வழக்கங்களை பழக்குவதற்கு ஒருவனுக்குத் திராணி உண்டாக்குகின்றது; ஏனென்றால், கெட்ட வழக்கத்தை மாற்றுவதற்கு கேவலம் நன்றோக்கபலம் மாத்திரம் வேண்டும், புதிய வழக்கத்தை உண்டாக்குவதற்கு நன்றோக்கத்தை அறிவுடன் செலுத்துவது அவசியமாகின்றது. இதைச் செய்வதற்கு மனிதன் மனோதத்துவ சம்பந்தமாய் சுறுசுறுப்பும் ஊக்கமுமுடைய வனாயிருத்தல் வேண்டும், தன்பேரில் இடையறாது எச்சரிக்கையை வகித்தல் வேண்டும்.

திருத்தமானது அலட்சியம் செய்யப்படக்கூடாத மனபரிபாகத்திற்கு ஒரு படியாயிருக்கின்றது. திருத்தமற்ற வேலையானது தூர்ப்பலத்தை அறிவிக்கின்றது.

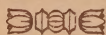
மிகவும் சிறிய வேலையையும் பூர்த்தி செய்வதில்
நோக்கமிருத்தல் வேண்டும்.

சேப்டெம்பர் 11.

மனசைப் பிரியவிடாமல், ஒவ்வொரு வெவ்வேறான வேலையும் சம்பவிக்கிறதற்குத் தக்கதாக அதனிடத்திலே முழுக் கவனத்தையும் செலுத்துவதால், ஒரே கருத்தும் மிகுந்த ஏகாக்கிர சித்தமும் படிப்படியாய் அடையப்படுகின்றன— இந்த இரண்டும் ஒழுக்கத்திற்கு நிறையையும் மதிப்பையும் கொடுத்து அவற்றை யுடையாருக்கு ஆறுதலையும் இன்பத்தையும் உண்டாக்காநின்ற மனோ சக்திகளாம்.

செய்யவேண்டியதா யுள்ளதையெல்லாம் ஊக்கத்துடன் தக்ஷணமே செய்வதும் அவ்வாறே முக்கியமானது. சோம்பலும் திடசித்தமும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்க முடியாது; தாமதமானது நோக்கத்திலுள்ள செய்கையை அடைவதற்கு முழுத்தடையா யிருக்கின்றது. எனதையும் வேறொரு சமயத்துக்கென்று சில நிமிஷநேரங்கள் கூட கடத்திவைக்க லாகாது. தற்சமயம் செய்யவேண்டியதை அப்பொழுதே செய்யவேண்டும். இது ஒரு சிறிய காரியம்போலத் தோற்றுகிறது, ஆனால் அது வெகு தூரமான யோசனையுள்ள முக்கியதையை உடையது. அது திடத்தையும், காரிய சித்தியையும் சாந்தத்தையும் அடையச் செய்கின்றது.

இச்சைப்படியின்றி ஒழுங்காகப்பற்றி ஒழுகு.

திருத்தமான செய்கையானது அற்பக்காரியங்களை யும் உலகத்தில் மிகப் பெரியகாரியங்கள் போலப் (பாராட்டி)ச் செய்வதில்த் தங்கியிருக்கின்றது.

சேப்டெம்பர் 12.

வாழ்க்கையின் அற்பக்காரியங்கள் முதன்மைபெற்ற முக் கியதையுடையன என்பது சாதாரணமாய் அறியத்தக்க உண்மையன்று, அற்பக்காரியங்களை அலட்சியம் செய்ய வாவது, ஏறிந்துவிடவாவது அல்லது நிந்திக்கப்படவாவது கூடுமென்கிற எண்ணமானது திருத்தமான செய்கையின் மையின் மூலமா யிருக்கின்றது, அது மிகவும் சாதாரணமா யும் பூர்த்தியற்ற வேலையிலும் துக்கமான வாழ்க்கைகளிலும் முடிவுறுகின்றது.

உலகத்திலும் வாழ்க்கையிலும் உள்ள பெரிய காரியங் கள் சிறியகாரியங்கள் கூடி உண்டாயினவென்றும், இவ் வாறு சிறிய காரியங்களின் தொகுதியின்றி பெரிய காரி யங்கள் இல்லாதனவாகும் என்று ஒருவன் அறியும்பொழுது முன் அற்பமானவைகளாய் மதித்த காரியங்களில் ஜாக்கிர தையான கவனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்குகிறான்.

திருத்தமான செய்கையின் தன்மையை அடைகிறவன் உபயோகமும் சேல்வாக்குமுள்ள மனிதனாயிருக்கிறான்.

திருத்தமான செய்கையின் சாதாரணமான குறை
வுக்குக் காரணம் இன்ப விஷயத்திற்காகக்
கொள்ளும் பேராசையில் தங்குகின்றது.

சேப்டெம்பர் 13.

வேலைக்கு ஆள் நியமிக்கிற ஒவ்வொருவரும் எண்ணத்
தையும் ஊக்கத்தையும் அவர்களுடைய வேலையில்ச் செலு
த்தி அதைப் பூர்த்தியாயும் திருப்தியாயும் நிறைவேற்று
கிற மனிதர்களையும் ஸ்திரீகளையும் காண்பது எவ்வளவு
கஷ்டமுடையதென்பதை அறிகின்றனர். வேலையிற் குறை
வுடையவர் அனேகரிருக்கின்றனர்; திறமையும் செம்மை
யும் உடையார் மிகச் சிலரே.

யோசனையின்மையும், ஜாக்கிரதையின்மையும் சோம்ப
லும் புதுமையாகத் தோற்றாத அளவுக்கு சாதாரண குற்
றங்களாக இருக்கின்றன, ஜனசங்கச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட்
டும் வேலையில் அமராத ஜனங்களின் தொகுதிகள் பெருகத்
தொடங்குகின்றன; ஏனென்றால், இன்று வேலைசெய்ய
அக்கரையில்லாதவர்கள் மற்றொருநாள் மிக அவசியம் நே
ரிட்ட காலத்தில் விருதாவாக வேலையைத் தேடிக் கேட்
கின்றனர்.

மிகவும் தகுதியுள்ள துதான் மிஞ்சி நிற்பது என்கிற
சட்டபிரமாணம் கொடுமைபற்றி உண்டாயதன்று, அது
நீதியைப் பொறுத்து நிகழ்கின்றது; எங்கும் வியாபித்
துள்ள தெய்வநீதியின் ஓர் அமிசம் அது. துன்மார்க்க
மானது அனேக கோரைகளால் அடிபட்டிருக்கின்றது; அப்
படிச் சில்லாவிட்டால் சன்மார்க்கமானது எப்படிப் பக்குவ
மடையக்கூடும்? யோசனையற்றவர்களும் சோம்பேறிகளும்
யோசனையும் சுறுசுறுப்பு முள்ளவர்களுக்கு மேற்போகவா
வது சமமாய் நிற்கவாவது முடியாது.

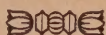
சிற்றின்பத்தில் அழுந்திய மனசு கடமையைப் பூர்த்தியாய்ச்
செலுத்துவதில் நாட்டப்படமுடியாது.

இவ்வுலக காரியங்களில் திருத்தமான செய்கை யில்லாதவன் ஞானமார்க்கமான காரியங்களிலும் அவ்வாறே இல்லாதவனாவான்.

சேப்டேம்பர் 14.

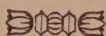
திருத்தமான செயலாவது பூர்த்தி செய்தல், குறைவறச் செய்தல் ஆகும்; அஃதாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்வதில் இனிச் செய்யவேண்டுவதொன்றும் விட்டுப்போயிற் றெதைபடி செவ்வையாகச் செய்தல் எனப் பொருள் படுகின்றது; அஃதாவது மற்றும் யாராவது செய்வதை விட மேலாக இல்லாவிடிலும், குறைந்தபடியும் மற்றவர்கள் செய்துள்ள சிறப்புக்குத் தாழ்வில்லாமல் செய்வதெனப் பொருள்படுகின்றது. அதிக யோசனையைச் செலுத்து வதும், மிகுந்த ஊக்கத்தைச் செலுத்துவதும், தன் வேலையில் இடையறாது மனசைச் செலுத்துவதும், பொறுமையையும், விடாமுயற்சியையும் கடமையின் மேலான உணர்வையும் வகிப்பதும் எனப் பொருள்படுகின்றது. ஒரு பூர்விகபோதகர் சொன்னதாவது, “ஏதேனும் ஒன்று செய்ய வேண்டுமானால், ஒருவன் அதைச் செய்யட்டும் அதின் பேரில் ஊக்கத்துடன் செல்லட்டும்” என்றார்; மற்றொரு போதகர் “செய்யும்படி உனக்கு நேரிடுகிற வேலையை எல்லாம் உன் பலத்துடன் செய்” என்றார்.

அரைகுறையாயுள்ள மதானுசாரியா யிருப்பதைவிட இலேளக்க காரியத்தில் பூரணமாய்ச் செலுத்திய மனசை உடையனா இருப்பது மேலாக இருக்கின்றது.

சாந்தமுள்ளவனாயும், அன்புடையோனாயும், சந்தோஷமுள்ளவனாயும் இருப்பது எவ்வாறென்று கற்றுக்கொள்ளாதவன் கற்றிருப்பது மிகச் சொற்பமேயாம்.

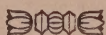
சேப்டெம்பர் 15.

மனச்சோர்வு, முற்கோபம், ஆவல், முறையிடுதல், நிந்தித்தல் முணுமுணுத்தல்—இவையனைத்தும் நீனைவுக்கு எரிபுழுப்போலவும் மனோவியாதிகளாகவும் இருக்கின்றன; அவைகள் தப்பிதமான மனோ நிலைமைக்கு அறிகுறிகளாயிருக்கின்றன, அதனால் துன்பம் அடைகிறவர்கள் தங்கள் நினைவையும் ஒழுக்கத்தையும் சொஸ்தமாக்கிக்கொள்வது மிக நலமாம். உலகத்தில் அதிக பாவமும் துன்பமும் இருக்கின்றன ஆகையால் நம்முடைய இரக்கமும் அன்பும் வேண்டற்பாலன, ஆனால் நம்முடைய துன்பம் வேண்டற்பாலதன்று—முன்னமே அதில் மிகவும் அதிகம் இருக்கின்றதென்பது உண்மையே. ஆனால் அவசியமாயுள்ளது நமது மன உற்சாகமும் நமது சந்தோஷமுமேயாம். ஏனென்றால், அதில் மிகவும் சொற்பம்தான் இருக்கின்றது. நாம் உலகத்துக்குக் கொடுக்கத்தக்கது வாழ்க்கையின் வனப்பையும் ஒழுக்கத்தையும் தவிர வேறென்று; இஃகின்றி மற்றவைகளெல்லாம் வீணாயினவாம்; இது முக்கியமாய் சிஃரஷ்டமானது; அது நிலைபெற்றது, உண்மைபானது, விலக்கப்படத்தக்கதன்று. அதனுள் சகல சந்தோஷமும் பேரீன்பமும் அடங்கியிருக்கின்றது.

ஒரு மனிதனைச் சூழ்ந்தவைகள் ஒருபோதும் அவனுக்கு மாறுபட்டனவல்ல; அவனுக்கு உதவிசெய்வதற்காக அவைகள் அங்கே இருக்கின்றன.

நீ உன்னைத்தானே உருவமாற்றிக்கொள்வாயானால்
உன்னைச் சூழ்ந்தவற்றை யெல்லாம் நீ
உருமாற்றிக்கொள்ளக் கூடும்.

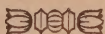
சேப்டேம்பர் 16.

புறப்பகையின் முன்னிலையிலும் இடையறாத இனிய ஒழுக்கத்தை உடைமையானது தன்னை அடக்கிய மனோநிலைமைக்குத் தவறாத அறிகுறியாகவும், ஞானத்துக்குச் சான்றாகவும், உண்மை உடைமைக்குத் திருஷ்டாந்தமாகவும் இருக்கின்றது.

இனிமையும் இன்பமுமுள்ள ஆன்மாவானது விவேக ஞானத்தின் பழுத்த பழமா யிருக்கின்றது, அது பிறாது இருதயங்களைச் சந்தோஷிப்பித்தும் உலகத்தைத் தூய்மையாக்கியும் கொண்டு தன்னுடைய வியாபகத்தினால் புலப்படாத நறுமணத்தைப் புறம்பே வீசுகின்றது.

மற்றவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களா யிருப்பதை நீ விரும்பினால் உண்மையுள்ளவனாயிரு; உலகம் துக்கத்தையும் பாவத்தையும் விட்டு விலகியிருக்க நீ விரும்பினால் உன்னை விடுவித்துக்கொள்; உன் வீட்டையும் சுற்றுப்பக்கங்களையும் சந்தோஷமுள்ளவைகளாக்க நீ விரும்பினால் சந்தோஷமுள்ளவனாயிரு.

உன்னிடத்தில்த்தானே நன்மையை நீ கண்டனுபவிக்கும்பொழுது இதனை இயற்கையாகவும் சுயம்பாகவும் நீ செய்வாய்.

சகல தப்பிதத்திலும் தீமையிலும் நின்று நீங்கி வாழத் தொடங்கு. மன அமைதியும் உண்மையான சீர்திருத்தமும் இம்மார்க்கத்திலே தங்குகின்றன.

அழிவின்மையானது இவ்விடத்தே—இப்பொழுது
தே உள்ளது, மரணத்துக்குப் பின்னே உள்ள
மனோராயமான பொருளன்று.

சேப்டெம்பர் 17.

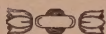
அழிவின்மையானது காலதத்துவத்தைச் சேர்ந்ததன்று,
ஒருக்காலும் காலதத்துவத்தில் காணப்படத்தக்கதும்ன்று;
அது நித்தியதத்துவத்தைச் சார்ந்துள்ளது; காலமானது
இங்கே இப்பொழுது உள்ளதுபோல, நித்திய தத்துவமும்
இங்கே இப்பொழுது இருக்கின்றது, காலதத்துவத்தின்
திருப்தியற்றதும் அழியத்தக்கதுமான பொருள்களினின்
றும் தனக்கு ஜீவாதாரத்தை அடைந்துள்ள தான் என்பதை
மனிதன் வென்றுவிடில் அந்த நித்தியதத்துவத்தைக் கண்டு
அதில் அவன் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளலாம்.

ஒருவன் ஐம்புல உணர்ச்சியிலும் விருப்பத்திலும் தின
சரி வாழ்க்கையின் நடப்புச் சங்கதிகளிலும் மூழ்கியிருந்து,
அந்த உணர்ச்சிகளையும், விருப்பங்களையும், நடப்புச்சங்கதி
களையும் தனக்கு முக்கிய சாரமாக மதிக்கும்பொழுது அழி
வின்மையைப்பற்றி அவன் அறியமுடியாது. அப்பேர்ப்
பட்ட மனிதன் விரும்புகிறதும் அழிவின்மையென்று தப்
பாகக் கொள்கிறதும் விஷயம் பிடிவாதமெனப்படும்;
ஆஃதாவது உணர்ச்சியினுடையவும் கால்நடப்புகளுடைய
வும் இடையறாத தொடர்ச்சியா யிருக்கின்றது.

பிடிவாதமானது அழிவின்மைக்கு எதிரிண்டாய் யிருக்கின்றது.

சரீரத்தின் மரணமானது மனிதனுக்கு அழிவிலா
நிலையை ஒருக்காலும் அழிக்கமாட்டாது.

சேப்டெம்பர் 18.

ஆவிகள் மனிதரினின்றும் வேறுபட்டனவல்ல, சிதறு
ண்ட உணர்ச்சியின் அற்பமான சஞ்சல வாழ்க்கையில் வாழ்
கின்றன. எப்பொழுதும் விகாரத்திலும் அழிவிலும் முழுகி
யிருக்கின்றன. அழியும் மனிதன், இன்பநாட்டமுடைய
தான் என்பதைப் பிடிவாதமாக விரும்புகிறவன் மாணத்
துக்குப் பின்பும் அழிவுடையனாகவே யிருக்கிறான்; சென்ற
கால ஞாபகமாவது வருங்கால ஞானமாவது இல்லாமல்
பிறப்பும் இறப்புமுள்ள வேறொரு ஜன்மங்கொண்டுதான்
வாழ்கின்றன.

அழிவுறா மனிதனுனவன் நிலையுற்றதும் மாறுதலற்ற
தும் நடப்புச்சங்கதிகளாலும் ஐம்புல உணர்ச்சிகளாலும்
பாதிக்கப்படாததுமான ஞான நிலைமைக்குள் உயர்ந்திருப்
பதால் காலதத்துவப் பொருள்களின்றும் தன்னைத்தானே
நீக்கிக்கொண்டவனா யிருக்கின்றனன். அவன் சொப்பன
வஸ்தையை விட்டு விழித்துக்கொண்டவன்போல இருக்கி
றான். அவனுடைய சொப்பனமாவது நிலைபெற்ற உண்
மைப்பொருளன்று என்பதும் அநித்தியமான மாயையென்
பதும் அவனுக்குத் தெரியும், பிடிவாதம், அழிவின்மையா
கிய இரண்டு நிலைமைகளையும் அவன் உணர்ந்தவனா யிருக்
கிறான்.

அழிவிலா மனிதன் தன்னைத்தானே பூரணமாய் வசப்படுத்திய
வனாயிருக்கிறான்.

மரிக்கின்ற மனிதன் தொடங்கி முடிகிறகாலத்தி
 லாவது அல்லது இலெளகீக ஞான நிலையிலா
 வது வாழ்கின்றனன்.

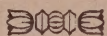
சேப்டேம்பர் 19.

மரிக்காத மனிதன் சகலமான விகார அவஸ்தைகளிலும்
 சமநிலையுற்றும் திடமுற்றும் இருக்கின்றனன், அவனுடைய
 சரீரமரணமானது அவன் தங்கிநிற்கிற நித்யஞானத்தை
 பாதிக்கமாட்டாது, அப்பேர்ப்பட்டவனைப்பற்றி அவன்
 மரணத்தின் உருசியை உருசிக்கமாட்டான் என்று சொல்
 லப்பட்டிருக்கின்றது; ஏனென்றால், அவன் மரணமாகிய
 நீரோட்டத்தைக் கடந்திருக்கிறான், உண்மையாகிய ஸ்தல
 த்தில் தன்னையே பிரதிஷ்டை செய்துகொண்டிருக்கிறான்.
 சரீரங்களோ, தான் என்பவைகளோ, ஜாதியார்களோ உல
 கங்களோ மறைந்துபோகின்றன, ஆனால் உண்மை நிலைத்
 திருக்கின்றது, அதன் மகிமை காலதத்துவத்தால் இருட்
 டாக்கப்படுகிறதில்லை. ஆகவே, மரியாதை மனிதன் என்ப
 வன் தன்னை வென்றுகொண்டவனே யாவன்; அவன் தான்
 என்பதன் தன்னையநாட்டச்சக்திகளுடன் இனி ஒத்துப்போ
 கிறதில்லை; ஆனால் அந்தச் சக்திகளை ஒரு எஜமானுடைய
 கையைக்கொண்டு நடத்தும்படி தன்னைப் பழக்கிக்கொண்
 டிருக்கிறான். அப்படியே உற்பத்தியாகிற ஊக்கத்துடனும்
 சகல பொருள்களின் மூலத்தோடும் ஒத்துப்போகும்படி
 அவற்றை இணக்கியிருக்கிறான்.

அழிவிலாத மனிதன் இவ்வுலக உணர்ச்சி அல்லது பரமண்
 டல உணர்ச்சியில் வசிக்கிறான், அதில் ஆரம்பமாவது
 முடிவாவது கிடையாது.

தன்னை வெல்வதானது துக்கத்தை உண்டாக்கா
நின்ற சகல அம்சங்களையும் கெடுத்து
விடுகின்றது.

சேப்டேம்பர் 20.

தன்னை வெல்லுகிறது அல்லது கெடுக்கிறதென்னும்
கொள்கையானது நிஷ்கபடம்தான் என்பதே. குழம்பிய
(பல) கொள்கைகளை அனுஷ்டிப்பதால் நிஷ்கபடமும் அழ
கும் வாய்ந்த உண்மைகளிற் பற்றை இழந்தவர்களாகிய
அனேக முதுமையாளரைவிட மனக்கொள்கைகளும் தெய்
வஞானத்தைப்பற்றிய சட்டதிட்டங்களும், மனோரஜ்ய
மான தத்துவக்கொள்கைகளும் கூடி இருளடையாத மன
சையுடைய ஐந்து வயசுள்ள குழந்தையானது அதனைக்
கிரகிப்பதற்கு பெரும்பாலும் தகுதியுடையதா யிருக்கும்
படி அது உண்மையாகவே அவ்வளவு எளிதாயும், அனுப
வத்துக்குத் தகுதியுடையதாயும், எட்டிப் பற்றத்தக்கதா
யும் இருக்கின்றது.

தான் என்பதை அழிப்பதாவது பகை, கலகம், துன்
பம், நோய் இவற்றை உண்டாக்காநின்ற ஆன்மாவின் சகல
அம்சங்களையும் களைகளாக பிடுங்கி எறிந்து தொலைப்பதில்
தங்குகின்றது. நன்மையும் அழகும் சமாதானம் விளைப்
பதுமாகிய தன்மையைக் கெடுப்பதென்று பொருள்படுகிற
தன்று.

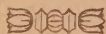
தன்னை வெல்வதானது சகல தேய்வீகப் பண்புகளையும்
வளர்ப்பதாகின்றது.

தூர் இச்சாபிரோகனாகிய சத்துருவை வெல்ல
 விருப்புகிறவன் தன் கோட்டை அரணையும் தான்
 மறைந்து தங்குதற்குரிய தலத்தையும் கண்டு
 கொள்ளவேண்டும்; அன்றியும், தன்னுடைய
 கோட்டையில் சத்துரு எளிதாய்ப் பிரவேசிக்
 கத்தக்க காப்பில்லாத வாயில்களையும்
 கண்டுகொள்ள வேண்டும்.

சேப்டெம்பர் 21.

தூர் இச்சையுள்ள மனப்போக்கானது அதனைத் தொ
 டர்ந்த சகல துன்பங்களுடனும் இவ்விடத்தே இப்பொழு
 தே அடக்கப்படக்கூடும் ஆனால் அது அறிவினால்த்தான்
 அடக்கப்பட இயலும். அது (அஞ்ஞான) அந்தகாரத்
 தின் அல்லது அரைபாதி அந்தகாரத்தின் ஒரு நிலையா
 யிருக்கின்றது. முழுவதும் உணர்ச்சியுற்ற ஆன்மாவானது
 சகல தூர் இச்சைகளையும் அடக்குவதற்குச் சோதனைக்
 கருவியா யிருக்கின்றது. தூர் இச்சையின் மூலத்தையும்,
 இயல்பையும், கருத்தையும் ஒருவன் முழுவதும் உணரும்
 பொழுது, அந்நேரத்தில் அவன் அதனை வெல்வான், தனது
 நீண்டகாலத்து வேதனையிலிருந்தும் ஆறுதல் அடை
 வான்; ஆனால், அவன் அறியாமையில் இருக்கும்பொழுது,
 மதானுஷ்டானங்களைக் சுவனிப்பதும், அதிகமாய்ப் பிரார்த்
 தனை செய்வதும், வேதத்தைப் படிப்பதும் அவனுக்கு ஆறு
 தலைக் கொடுக்கமாட்டாது.

இதுதான் மகாத்துமாக்களுடைய பரிசுத்தமான யுத்தம்.

தூர் இச்சையின் எழுச்சியெல்லாம் தனக்குள்
 ளிருந்தே உண்டாகின்றது.

சேப்டெம்பர் 22.

மனிதர்கள் (இச்சையை) அடக்கத் தவறுகின்றனர், போ
 ராட்டமானது வரையறையின்றி நீட்டப்படுகின்றது,
 ஏனென்றால், அவர்கள் ஏறக்குறைய எங்கும் இரண்டு மயக்
 கங்களுட்படுகின்றனர்; முதலாவது சகல தூர் இச்சைகளும்
 புறத்தேயிருந்து வருகின்றன என்பது; இரண்டாவது, தங்
 களுடைய நன்மையின் நிமித்தம் அவர்கள் தூண்டப்படு
 கின்றனர் என்பது. ஒருவன் இந்த மயக்கங்களினால் பந்
 தப்பட்டிருக்கையில் அவன் யாதொரு தேர்ச்சியும் அடை
 யப்போவதில்லை; அவன் அவற்றை உதற அடித்தபொழுது
 வெற்றியின்மீது வெற்றியாக விரைவில் மேற்செல்லுவான்,
 ஞானானந்தத்தையும் ஆறுதலையும் அனுபவிப்பான்.

சகல தூர் இச்சைக்கும் மூலமும் காரணமும் அகத்தே
 நிகழும் ஆசையில் இருக்கின்றது; அது சுத்தமாக்கப்பட்டு
 நீக்கப்பட்டபொழுது புறப்பொருள்களும் வெளிப்பட்ட
 சக்திகளும் ஆன்மாவைப் பாவத்துக்கு அல்லது கெட்ட
 விருப்பத்துக்குத் தூண்டிவிடுவதற்கு முற்றிலும் அசக்த
 முள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. புறப்பொருளானது கேவ
 லம் தற்சமயத்துக்கு கெட்ட விருப்பத்தை உண்டாக்கு
 கின்றதே ஒழிய ஒருக்காலும் காரணமாகமாட்டாது; இது
 தூர்இச்சையால்த் தூண்டப்பட்டவனது விருப்பத்தில்த்
 தங்கியிருக்கின்றது.

ஒருவன் அசுத்தமாக மதிக்கும்படி நோக்கிற சில ஆசைகள்
 அல்லது மனோ நிலைகள் இருக்கிறபடியால் மனிதன் தூர் இச்
 சைக்குத் தூண்டப்படுகிறான்.

ஒருவனிடத்திலுள்ள நற்குணமானது தூர் இச்
சையால் ஒருக்காலும் தூண்டப்படமாட்டாது;
நற்குணமானது தூர் இச்சா பிரவிர்த்தியைக்
கெடுக்கின்றது.

சேப்டேம்பர் 23.

ஒரு மனிதனிடத்திலுள்ள தீயகுணம்தான் எழுப்பப்பட்டு
தூர் இச்சையின் வசப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவனுடைய
தூர் இச்சையின் அளவானது அவனுடைய சொந்த அசுத்
தகுணத்தைத் திட்டமாய் விளக்குகின்றது. ஒருவன் சித்
தத்தைச் சுத்திசெய்யும்பொழுது தூர் இச்சையின் தூண்டு
தல் ஒழிந்துவிடுகின்றது; ஏனென்றால், ஏதேனும் ஒரு அநி
யாயமான விருப்பம் இருதயத்தினின்றும் எடுபட்ட
பொழுது மூன் முறையிட்ட விஷயம் இனி அவ்வாறு செய்
கிறதில்லை, ஆனால் உயிரற்று சக்தியற்றுப் போகின்றது;
ஏனென்றால், அதற்கு இணங்கும்படியானதொன்றும் இரு
தயத்தில் மிஞ்சி இருக்கமாட்டாது. யோக்கியனானவன்
எப்போதாவது திருடும்படியான சமயம் வாய்த்தபோதி
லும் திருடும்படி இச்சிக்கவே மாட்டான்; பசி தாகங்களைச்
சுத்தப்படுத்திக்கொண்டவன் பெருந்தீனிக்கும் மதுபானத்
துக்கும் தூண்டப்படமுடியாது. எவனுடைய மனசு அந்
தரங்கமான நல்லொழுக்கத்தின் பலத்தில் அமைதியாயிருக்
கின்றதோ, அவன் ஒருபோதும் கோபம் மூட்டப்படமாட்
டான்; துஷ்டர்களுடைய தந்திரங்களும் மந்திரங்களும்
சுத்தமான இருதயத்தின்மீது வெறுமையும் பொருளற்றது
மான சாயைகளாகத்தான் படிகின்றன.

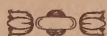
தூர் இச்சா பிரேரணையானது மனிதனது இயல்பாயுள்ள
நிலைமையைக் காட்டுகின்றது.

பெருமைதங்கிய சட்டப்பிரமாணமானது நற்குண
மே—யோக்கியமுள்ள மனிதன் பயத்தினாலும்,
தோல்வியினாலும், வறுமையினாலும், அவமானத்
தினாலும் வெட்கத்தினாலும் (பாதிக்கப்படாமல்)
மேற்பட்டிருக்கிறான்.

சேப்டெம்பர் 24.

தற்காலத்து இன்பங்களுக்கு அல்லது சாரீர சுகங்களுக்கு
நஷ்டம் வருமென்று பயந்து தனக்குள்ளே நிசமும் உண்
மையை மறுக்கிறவன் கெடுக்கப்பட்டும், திருடப்பட்டும்,
இழிவாக்கப்பட்டும், மிதித்துத் தள்ளப்பட்டும் போகக்
கூடும்; ஏனென்றால், அவன் முதலில் தன்னுடைய கௌரவ
மான அகத்தைக் கெடுத்தும், திருடியும், இழிவாக்கியும்,
மிதித்துத் தள்ளியு மிருக்கிறான்; ஆனால், குற்றமில்லாத
யோக்கியதையுடைய திட ஒழுக்கமுள்ள மனிதன் அத்
தகைய நிலைமைகளுக்குட்பட முடியாது; ஏனென்றால்,
அவன் இச்சைக்குட்பட்ட அகத்தை மறுத்துவிட்டு உண்
மையினிடம் அடைக்கலம் புகுந்திருக்கிறான். தண்டனையும்
விலங்கும் அடைவதினால் ஒருவன் அடிமையாகமாட்டான்
அடிமைத்தனமாகிய பண்பினால்தான் அடிமையாகிறான்.

நிந்தையும், குற்றம் சாட்டுதலும், உட்பகையும் நீதி
மாண்பு பாதிக்கமுடியாது, அல்லது அவனிடமிருந்து எவ்
வளவும் வெறுப்புள்ள பிரதிபுத்தரத்தையும் தருவிக்கமாட்
டாது, அல்லது தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, தனது
குற்றமின்மையை விளக்கிக் காட்ட அலைந்துதிரிய வேண்டு
வது அவசியமில்லை. பகைவன் முயற்சிக்குறவற்றிற்கெல்
லாம் குற்றமின்மையும் யோக்கியதையும்தான் போதுமான
பிரதிபுத்தரமாகின்றன.

யோக்கியமுள்ள மனிதன் கெட்ட சங்கதிகளை
யெல்லாம் நல்லகாரியமாக மாற்றிக்கொள்கிறான்.

சேப்டேம்பர் 25.

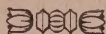
யோக்கியமுள்ள மனிதன் தான் கடுமையான சோதனைக்குட்பட்டபொழுது ஆனந்தம் கொண்டாட்டமும், சந்தோஷமுள்ளவனாக யிருக்கட்டும்; தான் மேற்கொண்டிருக்கிற மேன்மையான கொள்கைகள் விஷயத்தில் தன் விசுவாசத்தை விளக்கிக் காட்டுவதற்குச் சமயம் கிடைத்ததற்காக அவன் நன்றியறிவுள்ளவனாக யிருக்கட்டும்; “இப்பொழுது தான் பரிசுத்தமான நேரம், இப்பொழுதுதான் உண்மைக்கு வெற்றியுள்ள தினம்; இவ்வுலக முழுவதையும் நான் இழந்தாலும், நியாயத்தைக் கைவிடமாட்டேன்” என்று அவன் நினைக்கட்டும்; அவ்வாறு நினைத்துக்கொண்டு அவன் தீமைக்கு நன்மையைத் திரும்பச் செய்வான், தீமை செய்தவனைப்பற்றி இரக்கத்துடன் சிந்திப்பான்.

நிந்தை செய்கிறவன், கோட்சொல்லுவோன், தீங்கு செய்பவன், சொற்பக்காலத்துக்கு வெற்றியடைவதுபோலத் தோற்றலாம், ஆனால் நீதியின் பிரமாணம் மேற்பட்டு நிற்கின்றது; யோக்கியமுள்ள மனிதன் சொற்பக்காலம் தோல்வியடைவது போலிருக்கலாம், ஆனால் அவன் வெல்லப்படத் தகான். புலப்பட்ட அல்லது புலப்படாத எந்த உலகங்களிலும் அவனுக்கு விரோதமாய் மேற்கொள்ளுகிற ஆயுதம் சமைந்ததொன்றும் கிடையாது.

யோக்கியமுள்ள மனிதனுக்குள்ளேயுள்ள சகல சக்திகளையும் வேன்ற அஞ்ஞானத்தின் சக்திகளால் அவன் ஒருபோதும் வெல்லப்படமுடியாது.

பகுத்தறிவில்லாதவன் மனம் பற்றிக்
குருடனா பிருக்கிறான்.

சேப்டேம்பர் 26.

ஒருவனுடைய மனசும் வாழ்க்கையும் குழப்பத்தினின்
றும் விடுபட்டிருத்தல் வேண்டும். மனோசம்பந்தமும், ஜட
சம்பந்தமும், சிற்சம்பந்தமுமான ஒவ்வொரு கஷ்டத்தை
யும் எதிர்க்க ஆயத்தமா யிருத்தல் வேண்டும்; துன்பங்
களும் தூதிருஷ்டங்களென்று போலியாக அழைக்கப்பட்
டவைகளும் சம்பவிக்கும்பொழுது அனேகரைப்போல சந்
தேகம், சஞ்சலம், உறுதியின்மையாகிய வலைகளுக்குள்
சிக்கு முக்காய் அகப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது. தனக்கு
விரோதமாய்ச் சம்பவிக்கிற ஒவ்வொரு ஆபத்துக்கும் தன்
னைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளல்வேண்டும்; ஆனால், அத்தகைய
மனோ சம்பந்தமான துணியும் பலமும் பகுத்தறிவின்றி
எவ்வளவும் அடையப்பட முடியாது, பகுத்தறிவும் பிரித்து
அறியும் பூத்திதத்துவத்தைக் காரியப்படுத்தி இடையறாது
உபயோகப்பதால் விருத்தி செய்யப்படக்கூடும்.

மனசானது தசைநரம்புபோல உபயோகப்படுவதால்

பக்குவமடைகின்றது.

குழப்பமும், கஷ்டமும், ஞான அந்தகாரமும்
யோசனையற்றவர்களைப் பின்பற்றுகின்றன.

❖❖❖

சேப்டெம்பர் 27.

தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை ஆராய்ந்து ஆலோசிக்க
வும், தன்னுடைய நிலையைப்பற்றி துணுக்கமாய் விவகரிக்க
வும் பயப்படுகிறவன் பகுத்தறிவை அடைவதற்கு முன்னே
சன்மார்க்க மனோ தைரியத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்
டும்.

ஒருவன் உண்மையின் பரிசுத்தமான விதிகளைக் காண்
பதற்கு முன்னே, சர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துகிற உண்
மையின் ஒளியை அடைவதற்கு முன்னே அச்சமின்றி
அவன் தன் மனச்சாஷிக்கு நேர்மையுடன் இருத்தல்
வேண்டும்.

உண்மையை ஆராய ஆராய அது அதிகப் பிரகாசத்
துடன் துலங்குகிறது; பரிசோதனை செய்வதினாலும் பகுத்
தறிவதினாலும் அது கெட்டுப்போகமாட்டாது.

தப்பிதத்தை அதிகமாய் விசாரிக்க விசாரிக்க அது
அதிக இருளாக வளருகின்றது; அது பரிசுத்தமும் ஆராய்
ச்சியுமுள்ள ஆலோசனைக்கு மிஞ்சிநிற்க முடியாது.

எல்லா விஷயங்களையும் விளக்கிக் காட்டுவதாவது நன்
மையைக் கண்டுகொள்வதும் தீமையை விலக்கிவிடுவது
மாம்.

நியாய விவகாரம்செய்து சிந்திக்கிறவன் பகுத்தறியப்
பழகிக்கொள்கிறான்; பகுத்தறிகிறவன் நித்தியமாயுள்ள
உண்மையைக் கண்டுகொள்கிறான்.

❖❖❖

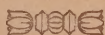
சாந்தமும் பேரின்பமும் உண்மை ஒளியும் ஆலோசனையுள்ள
வர்களை அடைகின்றன.

தம்பிக்கையானது ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின்
பூரணமான நடப்பைத் தீர்மானமாய்க் காட்டுகிற
மனோ நிலையா யிருக்கின்றது.

சேப்டெம்பர் 28.

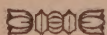
சுலமான செய்கைக்கும் அடிப்படை விசுவாசமாகின்றது,
இஃது இப்படி யிருப்பதால் இருதயத்தையாவது மனசை
யாவது அதிட்டித்திருக்கிற நம்பிக்கையானது ஜீவ ஒழுக்
கத்தில் காட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பனிதனும் தன்னு
டைய மிகவும் அந்தரங்கமான ஸ்தானத்தில் வேரூன்றி
யுள்ள நம்பிக்கைக்குச் சரிஒத்ததாகச் செய்கிறான், நீனைக்கி
றான். நடக்கிறான். மனசை அடக்கி ஆளுகிற சட்டப்பிரமா
ணங்களின் சனிதப்பொருத்தமான இயல்பு அது, ஒரோ
காலத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட நிலைமைகளில் நம்
பிக்கை வைப்பதானது யாருக்கும் முற்றிலும் அசாத்திய
மானது. திருஷ்டாந்தமாக, நீதியிலும் அநீதியிலும், பகை
மையிலும் அன்பிலும், சமாதானத்திலும் சண்டையிலும்,
தான் எனும் அகந்தையிலும் உண்மையிலும் நம்பிக்கை
வைப்பது அசாத்தியம். ஒவ்வொருவனும் இந்த மாறு
பட்ட இயல்புகளில் ஒன்றிலாவது மற்றொன்றிலாவது நம்
பிக்கை வைக்கிறான், இரண்டிலும் ஒருக்காலும் இல்லை; ஒவ்
வொரு மனிதனுடைய நித்தியல் நடப்பும், அவனுடைய
நம்பிக்கையின் இயல்பைக் காட்டுகின்றது.

நம்பிக்கையும் நடக்கையும் பிரிக்கப்படத்தக்கன அல்ல;

ஏனென்றால் ஒன்று மற்றொன்றைத் தீர்மானமாய்
விளக்குகின்றது.

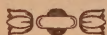
நீதியானது ஆளுகை செய்கின்றது, அநீதி
யெனப்படுவனவெல்லாம் நிலையற்றதும் மயக்க
முள்ளதுமா யிருக்கின்றது.

சேப்டேம்பர் 29.

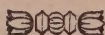
தன் தோழர்களுடைய அநீதிவிஷயமாய் இடையறாமல்
கோபம் மூட்டப்பட்டு அல்லது தன்னைத்தானே தப்பாக
நடத்தியதைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்து அல்லது தன்னைச் சுற்
றிய உலகத்தில் நீதியின்மையைப் பற்றிப் புலம்புதல்
செய்துமுள்ள மனிதன் தான் அநீதியில் நம்பிக்கையுள்ளவ
னென்பதைத் தன் நடக்கையினாலும் மனோ நிலையினாலும்
காட்டுகின்றனன். அதற்கு விநோதமாய் அவன் எவ்வளவு
ஆக்ஷேபித்தபோதிலும் குழப்பமும் ஒழுங்கீனமும் பிரபஞ்
சத்தில் பிரபலமா யிருக்கின்றன என்று அவனுடைய
ஆழ்ந்த இருதயத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிறான். முடிவு யா
தெனின் அவன் துக்கத்திலும் சஞ்சலத்திலும் வசிக்கிறான்
அவனுடைய நடக்கை குற்றமுடையதா யிருக்கின்றது.

திரும்பவும், அன்பினது திடத்திலும் சக்தியிலும் நம்
பிக்கை வைக்கிறவன் சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் அதனைப்
பழக்குகிறான், அதனை விட்டு ஒருபோதும் விலகுகிறதில்லை
சத்துருக்கள் மீதும் மித்துருக்கள்மீதும் ஒன்றுபோல அத
னைச் செலுத்துகிறான்.

நீதியில் நம்பிக்கையுள்ளவன் சகல கஷ்டபரிசோதனைகளிலும்
கஷ்டங்களிலும் அமைதியுள்ளவனாய் யிருக்கின்றனன்.

ஒவ்வொரு நினைப்பும் ஒவ்வொரு செய்கையும்,
ஒவ்வொரு வழக்கமும் நம்பிக்கையினின்றும்
நேரே வந்தவைகள்.

சேப்டேம்பர் 30.

உண்மையின் ஆதிக்கத்தில் நம்பிக்கை வகிப்பதால் மனிதர்சள் குற்றத்தினின்றும் காக்கப்படுகின்றனர், பரிசுத்தத்தன்மையிலும், பரிபூரணத்தன்மையிலும் நம்பிக்கை வைப்பதால் பாவத்தினின்றும் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். நன்மையில் நம்பிக்கை வைப்பதால் தீமையினின்றும் இரகசிக் கப்படுகின்றனர்; ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நம்பிக்கையும் ஜீவர் ஒழுக்கத்தில் வெளிப்படுகின்றது. ஒரு மனிதனுடைய மதவிஷயமான நம்பிக்கையைப்பற்றி விசாரிப்பது அவசிய மில்லை; ஏனென்றால், அது அற்பமான விஷயம், யாதொரு காரியமும்மில்லை; ஒருவன் தனது இழிதகைமையுள்ள பாவப் பிரகிருதியில் இடையறாது வாழ்வற்றால் இயேசுநாதர் தனக் காக இறந்தனர் என்றாவது அல்லது இயேசு கடவுள் என்றாவது அல்லது அவர் விசுவாசம் உடைமையால் நிரபராதி யா யிருக்கிறாரென்றாவது நம்புவதால் ஒருவனுக்கு என்ன பயன் உண்டாகக்கூடும்? நாம் வினவவேண்டியதெல்லாம் கூடி “ஒருவன் எப்படி ஒழுகுகிறான்?” “கஷ்டம் சம்பவிக் கும்பொழுது அவன் எவ்விதமாய் நடந்துகொள்ளுகிறான்” என்பதேயாம். இந்த வினாக்களுக்கு எழுகிற விடைகளி னின்றும், ஒருவன் தீமையின் சக்தியிலோ அல்லது நன்மை யின் சக்தியிலோ நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறு னென்பது தெரியவரும்.

ஒரு விஷயத்தில் நம்முடைய நம்பிக்கை விட்டுப்போன பொழுது நாம் இனி அதைப் பற்றிக்கொள்ளவாவது அல்லது அனுஷ்டிக்கவாவது முடியாது.

ஒருவன் யாதேனும் ஒன்றை நம்பினாலன்றி
அதில் பற்றுவைக்க முடியாது; நம்பிக்கையானது
எப்பொழுதும் செயல்களுக்கு முற்படுகின்றது,
ஆகையால் ஒருவனுடைய செயல்களும் நடக்
கையும் அவனுடைய நம்பிக்கையின்
பலன்களா யிருக்கின்றன.

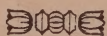
அக்டோபர் 1.

நன்மையாயுள்ள வற்றிலெல்லாம் நம்பிக்கை வைக்கிறவன்
அவற்றை நேசிக்கிறான், அவற்றில் வசிக்கிறான்; அசுத்த
மும் தன்னயம் பாராட்டுதலு முள்ளவைகளில் நம்பிக்கை
வைக்கிறவன் அவற்றை நேசித்து அவற்றில் பற்று வைப்
பான். விருஷமானது அதன் பழங்களால் அறியப்படு
கின்றது.

கடவுளையும், இயேசுவையும், பைபில் வேதத்தையும்
பற்றிய ஒருவனது நம்பிக்கைகள் ஒன்றேயாம்; அவனு
டைய செயல்கள் பற்றிய அவனுடைய ஒழுக்கம் வேறு;
ஆகையால் ஒரு மனிதனுடைய பிரம்மதத்துவக் கொள்
கை முக்கியமானதன்று; ஆனால், அவன் கொண்டுள்ள
நினைப்புகளும், மற்றவர்கள் விஷயமாயுள்ள அவனுடைய
மனோ நிலைமையும், அவனுடைய செயல்களும்,--இவைகள்,
இவைகள் தான் ஒருவனுடைய இருதயத்திலுள்ள கொள்
கையானது பொய்மையிலோ அல்லது மெய்மையிலோ
ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதைத் தீர்மானித்து உறுதிப்
படுத்துகின்றன.

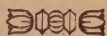
ஒழுக்கத்தை முக்கியமாய் பாதிக்கக்கூடிய கொள்கைகள்
இரண்டே உள்ளன, அவைகள் நன்மையிலுள்ள நம்பிக்கை
யும் தீமையிலுள்ள நம்பிக்கையுமாம்.

மரத்துக்கும் கனிக்கும், ஊற்றுக்கும் ஜலத்துக்கும்
உள்ள உறிமைபோல நினைப்புக்கும்
செயலுக்கும் உளது.

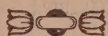
அக்டோபர் 2.

உறுதியாய் நிற்பதற்கு நம்பப்பட்டவனும், தன்னையே
நம்பிக்கொண்டவனுமாகிய ஒருவன் மிகுதியும் தூண்டப்
பட்டபொழுது ஏதேனும் ஒரு சங்கடமான பாவத்துக்குள்
திடீரென்று விழுவதானது, அதற்கு முட்டிவிட்ட அந்த
ரங்கமான நினைப்பின் போக்குகள் வெளிப்படுகிறபொழுது
அது திடீரென்றாவது காரணமின்றியாவது வந்ததொன்
றாகக் காணப்படுகிறதின்று. அந்த விழுகையானது வெளி
யே புலப்பட்ட கடைசி முடிவேயாம்; பெரும்பான்மையும்
பல வருடங்களுக்கு முன்னரே மனசில் ஆரம்பமானதின்
முடிவான முடிபாயுள்ளது. அந்த மனிதன் தப்பிதமான
எண்ணத்தைத் தன் மனசில் புகவிட்டிருந்தான்; இரண்டா
வது, மூன்றாவது முறையில் அதனை ஆதரித்திருந்தான்,
அதைத் தன் இருதயத்தில் கூடுகொட்டிக்கொள்ளும்படி
விட்டான். வரவர அத்துடன் பழகிக்கொண்டான், அதனைப்
போஷித்தான், தாலாட்டினான், வளர்த்தான்; அப்படியே
அது மலர்ந்து செய்கையாகப் பழுக்கும்படி தகுதியாவ
தற்குத் தக்க சமயத்தைத் தனக்கு இழுத்துக்கொள்ளத்
தக்க பலத்தையும் சக்தியையும் அடையும் அளவு அது
வளர்ந்துவிட்டது.

சகல பாவமும் தூர் இச்சையும் ஒருவனுடைய நினைப்பி
னின்றும் இயல்பாக வெளிப்பட்டதேயாம்.

வாசிப்போனே! உன்னுடைய நினைவுகளைப் பாது
காத்துக்கொள், ஏனென்றால் இன்று உன்னுடைய
அந்தரங்கமான இருதயத்தில் உண்மையில் நீ எப்
படி இருக்கிறாயோ அப்படி உன் வாஸ்தவ
மான செய்கையில் ஆவாய்.

அக்டோபர் 3.

வெளிப்படாமல் மறைந்துள்ள பொருள் யாதொன்றும்
இல்லை, மனசில்த் தங்கியுள்ள ஒவ்வொரு நினைப்பும் பிர
பஞ்சத்தில் பிரியாது கலந்துள்ள ஊக்கும் சக்தியினால்
அதன் இயல்புக்குத் தக்கவாறு நன்மையோ அல்லது தீமை
யோ ஆகியுள்ள செயலாகக் கடைசியில் மலருகின்றது;
தெய்வத்தன்மையை போதிப்பவரும், இலெளகீக பிரவர்த்
தகரும் இருவரும் அவரவர்நினைப்பின் பயனாக ஆயிருக்கின்
றனர்; அவர்களுடைய ஸ்திதி இருதயமாகிய தோட்டத்
தில் நடுகை செய்தோ அல்லது விழும்படி விட்டோ, பிற
பாடு நீர்ப்பாய்ச்சி வளர்த்துப் பயிராக்கப்பட்டுள்ள நினைப்
பாகிய விதைகளின் பயனாக ஆயிருக்கின்றனர்.

சந்தர்ப்பத்துடன் போராடுவதால் பாவத்தையும் தூர்
இச்சையையும் வெல்லக்கூடுமென்று எவனும் நினையா
திருக்கட்டும்; தன்னுடைய நினைப்புகளைச் சுத்தப்படுத்துவ
தால்தான் அவற்றை அவன் வெல்லக்கூடும்.

தன் இயல்பிற்கு இணக்கமாயுள்ளதைத்தான் ஒருவன் தன்
னிடம் இழுத்துக்கொள்ளக்கூடும்.

நினைப்புள்ள பிராணியின் தன்மையில், முனைப்
பாயுள்ள உன் மனோநிலையானது வாழ்க்கையில்
உன் நிலைமையைத் தீர்மானிக்கும்.

அக்டோபர் 4.

உன் நினைப்புகளை நீயே சங்கற்பிக்கிறவனாயிருக்கிறாய்,
அந்த நிலைமையில் உன்னையும் உன் நிலைமையையும் நீயே
உண்டாக்கிக் கொள்கிறாய். நினைப்பானது காரணமுடையது,
உற்பத்தி செய்யும் தன்மையுடையது, உன் நடத்
தையிலும் ஒழுக்கத்திலும் பலன்களின் சொருபமாகத்
தோற்றுகிறது. உன் வாழ்க்கையில் அகஸ்மாத்தெனும் சம்
பவங்கள் கிடையாது. இணக்கமானவைகளும் மாறுபட்ட
வைகளும் இரண்டும் உன் நினைப்புகளின் எதிரொலிகளாக
இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் நினைப்புக்கொள்கிறான், அவ
னுடைய வாழ்க்கை தோற்றுகின்றது.

முனைப்பாயுள்ள உன் மனோ நிலைமை சமாதானமும்
அன்பும் நிறைந்ததாயிருந்தால் பேரின்பமும் ஆக்கமும்
உன்னைத் தொடரும்; அது எதிர்ப்பும் பகையுமுள்ளதா
யிருந்தால், தொந்தரவும் துன்பமும் உன் மார்க்கத்தைக்
கம்மிக்கொள்ளும். கெட்ட சித்தத்திலிருந்து துன்பமும்
துக்கமும் உண்டாகும்; நல்ல சித்தத்திலிருந்து சுகமும்
திருத்தமும் உண்டாகும்.

உன் நினைப்புகளின் எல்லைவரைகள் ஒருவன் தானே நிர்மித்
துக்கொண்ட வேலிகளாயிருக்கின்றன.

இச்சையானது புஷ்பமாக புஷ்பிக்கிற (விருகூத் தின்) கனிகள், துன்பம், துக்கம், வருத்தம், சங்கடம் என்பவைகளா பிருக்கின்றன.

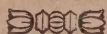

அக்டோபர் 5.

இச்சை வசப்பட்ட ஆன்மாவானது அநீதியையே காணுமிடத்து இச்சையை அடக்கின நல்லமணிதன் காரண காரியத்தை அறிகிறான், மேலான நீதியின் தன்மையையும் அறிகின்றான். அப்பேர்ப்பட்டவன் தன்னை அநீதியாக நடத்தியதாக எண்ணுவது ஒல்லாது; ஏனென்றால், அநீதியைக் காண்பதை விட்டுவிட்டான். தான் பிறருக்குத் தீங்கு செய்யவாவது வஞ்சிக்கவாவது செய்யாததினால் தனக்குப் பிறர் தீங்கு செய்யவாவது தன்னை ஏமாற்றவாவது முடியாது என்பதை அறிகிறான். மனிதர்கள் தன்மீது எவ்வளவு கோபத்தோடும் அறியாமையோடும் நடந்துகொண்டபோதிலும், நிச்சயமாய் அவனுக்கு யாதொரு துன்பமும் உண்டாகமாட்டாது; ஏனென்றால் நிந்தையோ, இம்சையோ எது வருவதானாலும், அது தான் பூர்வத்தில்தான் தனுப்பியதன் பயனாகத்தான் வரக்கூடும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். ஆதலால் எல்லா விஷயங்களையும் நன்மையானவைகளாக மதித்து, எல்லா விஷயங்களிலும் இன்பமுற்று, தன்னுடைய சத்துருக்களை நேசித்து, தனக்குச் சாபம் கொடுக்கிறவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்கிறான்; ஏனென்றால், மகத்தான சட்டப் பிரமாணத்துக்குத் தான் செலுத்தவேண்டிய நீதிபற்றிய கடன்களைச் செலுத்துவதற்குரிய திறமையைக் கொடுக்கும்; அஞ்ஞானமுள்ள ஆனால் உபகாரம் பொருந்திய கருவிகளாக அவர்களை மதிக்கின்றான்.

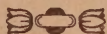
மேலான நீதியும் மேலான அன்பும் ஒன்றேயாம்.

ஒரு ஜாதியாரின் சரித்திரமாவது அவர்களுடைய
செயல்களின் நிர்மாணமேயாம்.

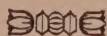
அக்டோபர் 6.

ஒருவனுடைய உடல் சிறிய அரைகளாலும், வீடு செங்கல்களாலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல ஒருவனுடைய மனசானது நினைப்புகளால் அமைந்துள்ளது. மனிதனுடைய வெவ்வேறு ஒழுக்கங்கள் வேறுபாடுற்ற கலப்புகளாய்மைந்த நினைப்புகளின் தொகுதிகளைத்தவிர வேறின்னு. “ஒருவன் தன் இருதயத்தில் நினைப்பதுபோல ஆகிறான்” என்னும் வாக்கியத்தின் ஆழ்ந்த உண்மையை இதில் நாம் காண்கிறோம். தனித்தனி மனிதனுடைய குணங்கள் நினைப்பின் நிலையற்ற வேலைக் கிரமங்களேயாம். அஃதாவது அவைகள் ஒழுக்கத்தின் பூரணபாகமா யிருக்கின்றன, அவைகள் சித்தத்தின் நெடுங்கால முயற்சியினாலும் மனச்சினைகளினாலும் தான் மாற்றவாவது நீக்கவாவது படக்கூடுமென்றும் கருத்தில் அவைகள் ஸ்திரப்பட்டிருக்கின்றன; ஒரு மரமாவது வீடாவது இடையறாது சாமான்கள் கூடி உண்டாவதுபோல ஒழுக்கமானது புதிய சாமான் அஃதாவது நினைப்பாகிய சாமான் இடையறாது கூடுவதால் நிர்மிக்கப்படுகின்றது.

கோடிக்கணக்கான செங்கல்களின் உதவியால் ஒரு நகரம் அமைக்கப்படுகின்றது; கோடிக்கணக்கான நினைப்புகளின் உதவியால் ஒழுக்கம், மனசு, அமைக்கப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மனசை ஆக்கிக்கொள்கிற
வன யிருக்கிறான்,

அக்டோபர் 7.

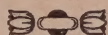
விவேகத்துடன் ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டனவும் நன்றாய்
அமைக்கப்பட்டனவுமாகிய சுத்தமான நினைப்புக்கள் ஒருக்
காலும் உதிர்ந்துபோகாத நிலைத்தனவாகிய பல செங்கல்
களா யிருக்கின்றன, அவற்றினின்றும் முடிவுற்று அழகிய
தும் உடையவனுக்கு சுகசௌக்கியத்தையும் தங்குமிடத்
தையும் கொடுக்கின்றதுமான கட்டிடமானது விரைவில்
கட்டப்படுகின்றது. பலமும், நம்பிக்கையும், கடமையும்
பற்றிய திடமான நினைப்புகள்; விரிவும், தாராளமும்,
தடையற்றதும் சுயநயம் பாராட்டாததுமான ஒழுக்கம்
பற்றிய ஊக்கமுள்ள நினைப்புகள், நிலைபெற்ற மனக்கோவில்
கட்டப்படத்தக்க உபயோகமுள்ள செங்கல்களா யிருக்கின்
றன; அத்தகைய கோவில் கட்டுவதற்கு பழமையும் உப
யோகமற்றதுமான நினைப்பின் பழக்கங்கள் முறிபட்டுக்
கெட்டு ஒழியவேண்டியது அவசியமா யிருக்கின்றது.

ஓ, என் ஆன்மாவே! விரைவான பருவகாலங்கள் பிர
விர்த்திக்கும்பொழுது உனக்கு மிகவும் அழகிய மாளிகை
களைக் கட்டிக்கொள்.

ஒவ்வொருவனும் தன்னைத்தானே நிர்மித்துக்கொள்கிறான்.

உண்மையான தொழிலாளியைப்போலக் கட்டுவாயாக.

அக்டோபர் 8.

ஒருவன் ஜயமும், திடமும், முன்மாதிரியுமான ஒழுக்கத்
தை அஃதாவது கஷ்டமும் தூர் இச்சையுமாகிய பெரும்
புயல்களுக்கு எதிர்த்து திடமாய் நிற்கக்கூடிய ஒழுக்கத்தை
உண்டாக்குகிறதானால், எளிதும், நெறிவிலகாததுமான சில
சன்மார்க்க விதிகளின்மீது உண்டாக்கப்படவேண்டும்.

இந்த விதிகள் நான்காவன; நீதியும் நேர்நடக்கை
யும் உண்மையும் பக்சமுமாம். ஒரு வீட்டைக் கட்ட,
ஒரு சதுரத்துக்கு நாலுகோடுகள் எப்படியோ, அப்படியே
ஒழுக்கத்தை உண்டாக்குவதற்கு இந்த நான்கு சன்மார்க்க
விதிகளும் நிகழ்கின்றன. ஒருவன் இவற்றைக் கவனியா
மல் அநீதி, தந்திரம், சுயநய இச்சை இவற்றால் சித்தியும்
இன்பமும் அடைய நினைக்கிறதானால் ஒன்றுக்கொன்று
பொருத்தமான கணிதவகைகளைக் கவனியாமல் பலமும்
நிலைப்புமுள்ள வீட்டைக் கட்டக்கூடுமென்று நினைக்கிறவ
னுடைய நிலைமையில் இருப்பவனை யொக்கும். கடைசி
யில் நோக்கம் நிறைவேறாமல் தவறுதலை அடைவான்.

பிரபஞ்சத்தின் அடிப்படையான நியாயப்பிரமாணங்களுக்கு

ஒத்து வேலை செய்வது.

அற்பவிஷயங்களைக் கவனியாமல் விடலாமென்
றும், பெரியகாரியங்கள்தான் மிக முக்கியமான
தென்றும் நினைப்பது சாதாரணமான தவறு.

***

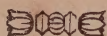
அக்டோபர் 9.

நான்கு சன்மார்க்க விதிகளையும் தன்னுடைய ஒழுக்கத்
திற்கு நியாயப் பிரமாணமாகவும், அடிப்படையாகவும்
கொள்கிறவன், அவற்றின்மீது ஒழுக்கமாகிய மானிகையைக்
கட்டுகிறவன், மனம் வாக்குக் காயங்களினால் அவற்றை
விட்டு விலகி நடவாதவன், தனது ஒவ்வொரு கடமையையும்
தாற்காலிக நடவடிக்கையையும் அவற்றின் கட்டளைக்கு
அனுசரணையாகச் செய்கிறவன் அப்பேர்ப்பட்டவன் மனத்
தொடுகடிய வாய்மையின் அந்தரங்க அஸ்திபாரங்களை
கேழ்மமாயும் திடமாயும் போடுவதால் அவனுக்கு கண்ணி
யத்தைக் கொடுக்கத்தக்க கட்டுமானத்தைக் கட்டுவதில்
தவறமாட்டான். அவன் சமாதானத்தோடும் பேரின்பத்
தோடும் நித்திரை செய்யத்தக்க ஆலயத்தை, தன் வாழ்க்
கையாகிய திடமும் அழகும் வாய்ந்த ஆலயத்தை, அவன்
கட்டிக்கொண்டிருக்கிறான்.

***

கேழ்மமும் பேரின்பமுமுள்ள வாழ்ச்சையை அடைய விரும்பு
கிறவன் சன்மார்க்க விதிகளை அதன் ஒவ்வொரு அற்பமான
அமிசத்திலும் அப்பிபசிக்கவேண்டும்.

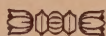
உயர்கருத்தானது ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் கூடும்
பொழுது, முடிபு தியானமாகின்றது.

அக்டோபர் 10.

கேவலம் இலௌகிகமும் சிற்றின்ப நாட்டமுமுள்ள வாழ்
க்கையைவிட மிக உயர்வும், மிகச் சுத்தமும், மிகு பிரகாச
முமுள்ள வாழ்க்கையை அடைந்து அனுபவிக்க அதிக
ஆசையுடன் ஒருவன் விரும்பும்பொழுது உயர்கருத்து
உடையவனா யிருக்கிறான்; அவ்விதமான வாழ்க்கையை
அடைவதில் தன் எண்ணங்களைச் சிரத்தையுடன் ஒருப்
படுத்துகிறபொழுது தியானத்தை அப்பியாசம் செய்கி
றான்.

மிகுதியான உயர்கருத்தின்றி தியானம் இருக்கமுடி
யாது. திமிரும் சிரத்தையின்மையும் அதை அப்பியாசம்
செய்வதற்குக் கெடுதலா யிருக்கின்றன. மனிதனுடைய
சுபாவம் அதிக சிரத்தையுடன் இருப்பதற்குத் தக்கவாறு
அதிக விராவில் தியானத்தை அடைவான், அதிக சித்தி
யுடன் அதனை அப்பியாசம் செய்வான். தீக்ஷணமான
சுபாவமானது தன் உயர்கருத்து போதுமான அளவு எழுப்
பப்பட்டபொழுது உண்மையின் உச்சஸ்தானத்தை தியா
னத்தினால் மிக விராவில் கடந்துவிடும்.

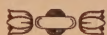
தியானமானது ஞானசித்திக்கு அவசியமானது.

ஒருவன் உண்மையை அறிந்து அனுபவிக்க
 விரும்பும்பொழுது அவன் நடத்தை விஷயத்
 திலும் தன்னைச் சுத்திசெய்துகொள்வதிலும்
 கவனத்தைச் செலுத்துகிறான்.

அக்டோபர் 11.

மனசை ஒருப்படுத்துவதினால் விசேஷ யுகத்தின் உயர்வற
 உயர்ந்த உச்ச ஸ்தானங்களைக் கடக்கக்கூடும்; ஆனால், உண்
 மையின் தெய்வத்தன்மையுள்ள உச்ச ஸ்தானங்களை கடக்க
 முடியாது. மனசை ஒருப்படுத்துவதினால் சீசர் (caesar)
 உடைய அதிசயமான கிரகண சக்தியையும் விசாலமான
 அதிகாரத்தையும் ஒருவன் அடையலாம்; தியானத்தினால்
 புத்தரின் தெய்வஞானத்தையும் பூரண சாந்தியையும்
 அடையலாம். மன ஒருமையின் பூர்த்தியானது அதிகார
 வல்லமையாகின்றது; தியானத்தின் பூர்த்தியானது ஞான
 மாயிருக்கின்றது. மன ஒருமையினால் வாழ்க்கையின் காரி
 யங்களை—சாஸ்திரம் கலை வியாபார முதலியவற்றை அடை
 வதில் மனிதர் சாமர்த்தியத்தை அடைகின்றனர்—ஆனால்
 தியானத்தினால் வாழ்க்கையின் ஒழுக்கத்தில்த்தானே,
 அதாவது சரியான வாழ்க்கை, தெளிந்த அறிவு, ஞான
 முதலியவற்றில் சாமர்த்தியத்தை அடைகின்றனர். மகாத்
 துமாக்கள், ஞானிகள், இரக்ஷகர்கள்—விவேகிகளும் தெய்வ
 போதகர்களும்—பரிசுத்தமான தியானத்தினால் முடிவுற்ற
 பயன்களாய் ஆகின்றனர்.

உண்மையில் பூர்த்தியாய் அமுந்திவிடும்படி அவ்வளவு பூர்த்தி
 யாயும் அமுத்தமாயும் உண்மையை நேசி.

தியானத்தின் விஷயம் தெய்வீகஞானத் தெளிவேயாம்.

அக்டோபர் 12.

முதலில் உள்ளபடியே தியானத்திற் செலவிட்ட நேரம் சுருக்கமாய்—அதாவது அதிகாலையில் அரைமணிநேரம் மட்டும் இருக்க, தெளிவான உயர்நோக்கமும் ஒருப்பாடுற்ற நினைப்பும் உள்ள அந்த அரைமணிநேரத்தில் அடைந்த ஞானமானது அந்த நாள்முழுவதும் அனுஷ்டானத்தில் சொருபப்பட்டுக் கலந்திருக்கின்றது. ஆகையால் ஒரு மனிதனுடைய முழு வாழ்க்கையும் தியானத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது; அதன் அப்பியாசத்தில் மேற்போகப்போக அவன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளிலுள்ள வாழ்க்கையின் கடமைகளைச் செய்வதற்கு மென்மேலும் அதிகத் தகுதியுள்ளவனாகிறான்; ஏனென்றால், அவன் அதிக பலமுள்ளவனாகியும் அதிக பரிசுத்தவனாகியும் அதிக அமைதியுடையவனாகியும் அதிக ஞானமுடையவனாகியும் ஆய்விடுகிறான்.

தியானத்தின் விதி இரண்டுவிதம் அவையாவன:—

(1) பரிசுத்தமான காரியங்களைத் திரும்பத்திரும்ப நினைப்பதனால் மனசைப் பரிசுத்தமாக்கல்.

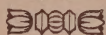
(2) அப்பேர்ப்பட்ட பரிசுத்தத்தை வாழ்க்கையின் அனுஷ்டானத்தில் அமைத்து வைப்பதால் தெய்வஞானத்தை அடைதல்.

❦

மனிதன் நினைப்புள்ள பிராணியா யிருக்கிறான், அவனுடைய வாழ்க்கையும் ஒழுக்கமும் அவன் வழக்கமாய் வகிக்கிற நினைப்புகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

அப்பியாசத்தினாலும், கூட்டுறவினாலும், வழக்
கத்தினாலும் நினைப்புக்கள் திருட்பத்திரும்ப
வர இடம் கொடுத்துக்கொள்கின்றன.

அக்டோபர் 13.

சுத்தமான எண்ணங்களிலேயே தினந்தோறும் தங்குவ
தால், தியானம் செய்யும் மனிதன் பரிசுத்தமும் தெளி
ஞானமும் உள்ள நினைப்புகளைக் கொள்ளப் பழகிக்கொள்
கிறான்; அது பரிசுத்தமும் ஞானமுமுள்ள செயல்களுக்கும்
நன்கு செய்யப்பட்ட கடமைகளுக்கும் செலுத்துகின்றது.
சுத்தமான எண்ணங்களையே இடையறாது சிந்திப்பதால்
கடைசியில் அந்த நினைவுகளுடன் ஒன்றுபட்டவனாகிறான்;
பரிசுத்தமான செயல்களையும், அடக்கமும் ஞானமுமுள்ள
ஒழுக்கத்தையும் தான் அடைந்திருப்பதைப் புலப்படுத்திக்
கொண்டு பரிசுத்தமான பிராணியா யிருக்கிறான்.

மனிதர்களிற் பெரும்பாலார் போராடுகின்ற விருப்பங்
கள், இச்சைகள், மனக்கிளர்ச்சிகள் வீணெண்ணங்கள்
இவற்றின் வகைகளில்த் தங்குகின்றனர், சஞ்சலமும்,
உறுதியின்மையும், துக்கமும் நிகழ்கின்றன; ஆனால் ஒரு
வன் தியானத்தில்த் தன் மனசைப் பழக்கத் தொடங்கும்
பொழுது, நடுநிலைமையுள்ள கொள்கையில் மத்திய ஸ்தா
னத்துக்குத் தன் எண்ணங்களைக் கொண்டுவருவதால் வர
வர இந்த அந்தரங்கப் போராட்டத்தை அடக்கிக்கொள்
கிறான்.

வீண் எண்ணத்தைத் தியானமாகத் தப்பர்த்தங்
கோள்வது எளிது.

தீமையாகிய விருகூத்திற்கும் சகல கஷ்டத்துக்
கும் வேராகிய தன்னய விருப்பமானது அஞ்
ஞானமாகிய கரிசல்மண்ணினின்றும்
ஆதரவடைகின்றது.

அக்டோபர் 14.

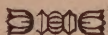
செல்வர்களும் ஏழைகளும் தங்கள் தன்னய விருப்பத்தி
னாலே ஒருப்போல கஷ்டப்படுகின்றனர்; ஒருவரும் தப்பிக்
கொள்கிறதில்லை. செல்வர்களும் ஏழைகளும் அவர்களவர்
கட்குரிய கஷ்டங்களை உடையவரா யிருக்கின்றனர். மே
லும் செல்வர்கள் இடையறாது தங்கள் செல்வங்களை இழந்
துகொண்டிருக்கின்றனர். ஏழைகள் இடையறாது அவற்
றை அடைந்துகொண்டிருக்கின்றனர் இன்று ஏழையாயிரு
ப்பவன் நாளையத்தினம் செல்வனாகிறான், அப்படியே மற்ற
வனும் வறுமை அடைகிறான். பயமும் பெரும் நிழலைப்
போல மனிதனை விடாது தொடருகின்றது; ஏனென்றால்,
தன்னயமுள்ள பலாத்காரத்தினால் அடைந்து வைத்துக்
கொள்கிறவன் எப்பொழுதும் அபாயம் வருமோ என்கிற
உணர்ச்சியினால் பீடிக்கப்பட்டு நஷ்டம் உண்டாகுமென்று
எப்பொழுதும் பயப்படுகிறான்; ஆனால், இவ்வுலகப்பொரு
ளைத்தன்னயவிருப்புடன் நாடிப் பேராசை கொண்டிருக்கிற
ஏழையானவன் தரித்திரத்தின் பயத்தினால் பீடிக்கப்படு
வான். போராட்டமுள்ள இந்தக் கீழலகத்தில் வசிக்கிற
வர்கள் எல்லாரும் மாண்பயமாகிய பெரும்பயத்தினால்
மூடப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் சொந்தத் தன்னய இச்சையினு
லேயே கஷ்டமடைகிறான்.

ஞானவிஷயங்களைத் தியானிப்பதினால்

ஞான தத்துவமானது பலமடைந்து

புதுப்பிக்கப்படுகின்றது.

அக்டோபர் 15.

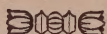
மனிதன் அர்ப்பணம் செய்தலாகிய மூன்று வாயில்களின் வழியே செல்லவேண்டும். முதலாவது இச்சையை ஒப்படைத்தல்; இரண்டாவது மனக்கொள்கையை ஒப்படைத்தல், மூன்றாவது தான் என்பதை ஒப்படைத்தல். தியானத்தினுட் பிரவேசிக்கவே, தன் மனசில் எழும் விருப்பங்களின் மூலத்தைத் தொடர்ந்துகண்டும் தன் வாழ்க்கையின் மீதும் தன் ஒழுக்கத்தின்மீதும் அதனால் உண்டாகும் பயன்களைப் பின்பற்றியும் அவற்றை ஆராயத் தொடங்குவான்; இச்சையைத் தியாகம் செய்தாலன்றி ஒருவன் தனக்கும் தன்னைச் சூழ்வுற்றவைகளுக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்குத் அடிமையா யிருக்கிறானென்பதை விரைவிற் கண்டு கொள்வான். இதனைக்கண்டுகொண்டு இச்சையை விடுதலாகிய முதலாவது வாயிலிற் பிரவேசம் செய்கிறான். இந்த வாயில் வழியே சென்று ஆன்மாவைப் பரிசுத்தம் செய்வதற்கு முதற்படியாகிய தற்சிஷிப்பாகிய வேலையை அனுஷ்டிக்கிறான்.

விசுவாசமாகிய தீபம் இடைவிடாமல் வளர்க்கப்பட்டு ஜாக்

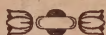
கிரதையாய்த் தூண்டப்படல் வேண்டும்.

தன்னை வெல்லுவதில் மனசைச் செலுத்தியுள்ள
வனுக்கு இன்றைய நஷ்டம் நாளைய இலாபத்
துடன் கூடும்.

அக்டோபர் 16.

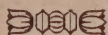
ஆதலால் புறத்தேயுள்ள நண்பர்களுடைய தூஷணைகளை
யாவது அகத்தேயுள்ள சத்துருக்களது கூக்குரல்களையா
வது கவனியாமல், உயர்நோக்கமுற்றும், தேட்டமுற்றும்,
முயற்சியுற்றும், தனது குறிக்கோளைப் பரிசுத்தமான அன்
புள்ள நாட்டத்துடன் எப்பொழுதும் நோக்காநின்றும்,
தினந்தோறும் தன் மனசினின்றும் சுயநய நோக்கத்தை
யும், இருதயத்தினின்றும் அசுத்தமான இச்சையையும்
நீக்கிக்கொண்டும்; சிலவேளை தடுமாறியும், சிலவேளை விழுந்
தும்; ஆனால் எப்பொழுதும் மேல்நோக்கிப் பிரயாணம்
செய்தும் உயரக் கிளம்பியும்; ஒவ்வொரு இரவிலும் தன்
இருதயத்தின் அமைதியில் அன்று நடந்த பிரயாண விஷ
யத்தைப் பதிவு செய்தும் ஒருவன் ஊக்கத்துடன் மேற்
செல்லட்டும்; ஆனால், ஒவ்வொரு தினத்திலும் சகல தவறு
தல்களும் தோல்விகளும் உற்றபோதிலும் சில பரிசுத்த
மான யுத்தம் நடந்து தோற்றும், சில மௌனமான ஜயத்
தை முயன்று நிறைவேறாமலும் உள்ள சங்கதிகள் நடை
பெற்றாலும் அதைரியமடையா திருக்கட்டும்.

நித்திய அநித்திய வஸ்துக்களையும், நிழலையும், உள்பொருளையும்
பகுத்தறியக் கற்றுக்கொள்க.

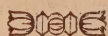

ஞானப் பகுத்தறிவாகிய மதிப்பில்லா
உடைமையைப் பெற்றுக்கொள்.

அக்டோபர் 17.

ஒருவன் தன் ஆன்மாவைத் தாழ்மையாகிய வருணமில்லாத
போர்வையால் போர்த்துக்கொண்டு தான் இதுவரை நே
சித்து வளர்த்து இருக்கிற கொள்கைகளை வேரோடு களைவ
தற்கு தன்னுடைய சக்திகளை எல்லாம் பிரயோகிக்கிறான்.
ஏகமாயும் நிர்விகாரமாயும் உள்ள உண்மையையும், உண்
மையைப்பற்றிப் பலவாயும் விகாரமுள்ளதாயும் உள்ள
தன்னுடையவும் பிறருடையவும் ஆன கொள்கைகளையும்
பகுத்தறிவதற்கு இப்பொழுது கற்றுக்கொள்கிறான். நன்
மையையும் சுத்தத்தையும் இரக்கத்தையும் அன்பையும்
பற்றிய தன் அபிப்பிராயங்கள் அந்தக்குணங்கள் தம்மில்
நின்றும் மிக வேறுபட்டனவாகவும் அந்தத் தெய்வத்தன்
மை பொருந்திய கொள்கைகளின்மீது தான் நிற்கவேண்டு
மே அல்லாமல் தன்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயங்கள்
மீது நிற்கப்படாது என்றும் அவன் கண்டுகொள்கிறான்.
இதுவரை தன் சொந்த அபிப்பிராயங்களை மிகவும் மதிப்பு
உள்ளனவாக மதித்திருக்கிறான்; ஆனால், இப்பொழுது தன்
னுடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களை உயர்த்தவும் மற்றவர்
களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கு விரோதமாய் அவற்றை
ஸ்தாபிக்கவும் அல்லது விட்டுவிட்டு அவற்றை முற்றிலும்
தகுதி அற்றவைகளாக மதிக்கத் தொடங்குகிறான்.

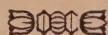
பரிசுத்தம், ஞானம், இரக்கம், அன்பு ஆகிய தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய கொள்கைகளின் மீது நிற்பாயாக.

அகத்தே தெய்வீக நடுஸ்தானத்தைக்
கண்டுகொள்.

அக்டோபர் 18.

தோற்றங்களோடும் சாயைகளோடும் மயக்கங்களோடும்
திருப்திகொண்டு இருக்கமாட்டேன் என்று தீர்மானித்துக்
கொள்ளுகிறவன், அந்தத் தீர்மானத்தின் கூரிய ஒளியினால்
அறித்தியமான ஒவ்வொரு தோற்றத்தையும் சிதைத்து
வாழ்க்கையின் நிலைப்பும் உண்மையும் உள்ள தன்மையுட்
புகுவான். வாழவேண்டிய விதத்தை அறிந்துகொள்வான்
அவன் வாழ்வோன் ஆவான். யாதொரு இச்சைக்கும்
அடிமையாகான், யாதொரு கொள்கைக்கும் ஊழியனா
கான், ஆசை உள்ள குற்றத்திற்குப் பக்தனாகான். தன்னு
டைய சொந்த இருதயத்துக்குள் தெய்வ நடுஸ்தானத்
தைக் கண்டுகொண்டு சுத்தமும் அமைதியும் பலமும் ஞான
மும் உள்ளவனாய் யிருப்பான். தான் வாழ்கின்ற மோட்ச
ஒழுக்கத்தை—தன்னைத்தானே இடையறாது வியாபிக்கச்
செய்வான்.

உனக்குள்ளே விகாரமற்றதும் காலத்தையும் மரணத்தையும்
கடந்ததுமாய் உள்ளதை அறியாமல் இருப்பதானது யாதோன்
றையும் அறிபாததாகவே இருக்கிறது. ஆனால், காலமாகிய கண்
னடியில் தோன்றுகிற நிலையில்லாத பிரதிபலங்களோடு
வீணை விளையாடுவதாய் இருக்கிறது.

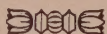
அகத்தே உள்ள தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த புக
லிடம் பெற்று அங்கே இருந்துகொள்வதால் ஒரு
வன் பாவத்தை விட்டு நீங்குகிறான்; சந்தேகமா
னது அவனுடைய நம்பிக்கையை அசைக்கமுடி
யாது, உறுதியின்மையானது அவனுடைய
ஆறுதலை அபகரிக்கமுடியாது.

அக்டோபர் 19.

மனிதர்கள் தங்கள் இச்சைகளில் பற்றுடையவரா யிருக்
கின்றனர்; ஏனென்றால், இச்சையை நிறைவேற்றிக்கொள்
வது அவர்களுக்கு இன்பமாகத் தோற்றுகிறது; ஆனால்
முடிவு துன்பமும் வெறுமையுமாகப் பவிக்கின்றது; அவர்
கள் புத்தியினால் வியவகாரம் செய்வதை விரும்புகின்றனர்;
ஏனென்றால், தற்புகழ்ச்சியானது அவர்களுக்கு வேண்டிய
தாகத் தோற்றுகிறது, ஆனால் அதனுடைய பயன்கள் அவ
மானமும் துக்கமுமாம். ஆன்மாவானது தற்புகழ்ச்சியில்
திருப்தியடைந்து வெறுப்பான பயன்களை அனுபவித்த
பொழுது தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஞானத்தைப் பெற்
றுக்கொள்ளவும் தெய்வத்தன்மையுள்ள வாழ்க்கையுட் பிர
வேசிக்கவும் ஆயத்தமா யிருக்கின்றது, சிலுவையுள் அறை
ந்து துன்பப்படுத்தப் பட்டவர்கள் தான் வேறுருபமடையக்
கூடும். தான் என்பது ஒழிவதால்தான் இருதயத்தின்
இறைவன் திரும்ப அழிவிலா வாழ்க்கையுள் எழக்கூடும்,
ஞானமாகிய சாந்த விருஷத்தில் பிரகாசத்துடன் நிற்கக்
கூடும்.

தான் என்பது இல்லாதவிடத்தில் மோகூ வாழ்வாகிய
தோட்டம் இருக்கின்றது.

வாழ்க்கையானது இயக்கத்திற்கு மேற்பட்டது,
அது இசை இன்பமாகின்றது; ஆறதலுக்கு
மேற்பட்டது, சாந்தமாயுள்ளது; வேலைக்கு பேற்
பட்டது, கடமையாயுள்ளது; உழைப்புக்கு
மேற்பட்டது, அன்பாயிருக்கின்றது.

அக்டோபர் 20.

சுத்தமில்லாதவர்கள் சுத்தத்துக்குத் திரும்பட்டும், அவர்கள்
சுத்தமுள்ளவர்க ளாவார்கள்; பலஹீனர்கள் பலத்தைத்
தேடிக்கொள்ளட்டும், பலசாலிகள் ஆவார்கள்; ஞானமில்
லாதவர்கள் ஞானத்துக்கு ஓடிச் செல்லட்டும், ஞானிகள்
ஆவார்கள். எல்லாப் பொருள்களும் மனிதனுக்குரியவை
களே, அவன் தனக்குக் கிடைக்க இந்நப்பதை விரும்புகி
றான், இன்று அறியாமையை வரித்துக்கொள்கிறான், நாளை
யத்தினம் ஞானத்தை வரித்துக்கொள்கிறான். மோக்ஷத்
தைப்பற்றி அவனுக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலுமே இல்லா
விட்டாலுமே தன் சொந்த மோக்ஷத்தைத்தானே முய
ன்று பெற்றுக்கொள்வான்; ஏனென்றால், அவன் தன்
சொந்த ஆன்மாவிற்கு என்றுமுள்ள பொறுப்பினின்றும்
தன்னைத் தப்புவித்துக்கொள்ளவாவது அல்லது அதனைப்
பிறருக்கு மாற்றிவிடவாவது முடியாது. எவ்விதமான
சமயாசார உபாயத்தினாலும் தன் வாழ்க்கையின் நியாயப்
பிரமாணத்தை அவன் ஏமாற்றமுடியாது. நியாயமாய்
நினைப்பதற்கும் நியாயமாய்ச் செய்வதற்கும் இல்லாதுபுரி
யும் தன் சொந்தத் தன்னய உபாயங்களையும் பேரவி நியா
யங்களையும் அது தகர்த்துவிடும். அவனுடைய ஆன்மா
தான்தானே செய்துகொள்ளும்படி விதிக்கப்பட்டுள்ளதை
அவனுக்காகக் கடவுள் செய்யமாட்டார்.

வாழ்க்கையானது போகபோக்கியானுபவத்திற்கு மேற்பட்டது,
அது பேரின்பமாயுள்ளது.

பேரின்ப வாழ்வைக் கண்டுகொள்ள விரும்புகிற
வன் தன்னைத்தானே கண்டுகொள்ளட்டும்.

அட்டோபர் 21.

மனிதர்கள் ஒரு மதம் விட்டு மறு மதத்திற்குப் பறந்து
செல்லுகின்றனர்—சஞ்சலத்தைக் காண்கின்றனர்; பலதே
சங்களுக்கு செல்லுக்கின்றனர், எண்ணம் நிறைவேறப்பெறு
கின்றிலர்; அழகிய மாடமாளிகைகளைக் கட்டிக்கொண்டு
இன்பகரமான தோட்டங்களை உண்டாக்கு கின்றனர்—
சோம்பலையும் அசௌக்கியத்தையும் அனுபவிக்கின்றனர்.
ஒருவன் தனக்குள்ளே உண்மையைப் பற்றிக்கொள்ளாத
வரையில் ஆறுதலையும் திருப்தியையும் காண்கின்றிலன்;
குற்றமற்ற ஒழுக்கமாகிய அந்தரங்க மாளிகையை அவன்
கட்டிக்கொள்ளாதவரையில் அந்தமில்லாத தோஷங்கித
மான இன்பத்தைக் காண்கின்றிலன், அதனை அடைந்து
கொண்டு அதனைத் தன்னுடைய செயல்கள் உடைமைகள்
எல்லாவற்றிலும் புகுவிப்பான்.

ஒருவன் தன்னுடைய பல பாவங்களது பாரத்தையு
ம் மேல்த்தாங்க முடியாதபொழுது தன்னுடைய சொந்த
இருதயத்தின் நடுத்தலமாகிய சிங்காசனத்திலுள்ள கிறிஸ்து
விடம் அவன் ஒடிப்போகட்டும், சித்தியவாசிகளது சந்தோஷ
சங்கத்திற் பிரவேசித்து பாரமற்ற இருதயமுள்ளவனாவான்.

மனிதனது ஞானமுள்ள இருதயமானது பிரபஞ்சத்தின்
இருதயமா யிருக்கின்றது.

சகல சக்தியும், சகல சாத்தியங்களும், சகல செய்கையும் நிகழ்காலத்திலே உள்ளன.

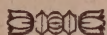
அக்டோபர் 22.

ஒருவன் இறப்பு அல்லது எதிர்காலத்தைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில் நிகழ்காலத்தைத் தவறவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்; நிகழ்காலத்தில் இருப்பதை மறந்து கொண்டிருக்கிறான். சகல காரியங்களும் இப்பொழுது, இப்பொழுதுதான் சாத்தியமானவைகளாயிருக்கின்றன. தன்னை நடத்திக்கொள்வதற்கு விவேகமில்லாமல் அநித்தியத்தை நித்தியமாகத் தப்பெண்ணங்கொண்டு மனிதன் சொல்லுகிறான் “சென்றவாரம், சென்றமாசம், அல்லது சென்ற வருஷம் இன்னஇன்ன விதமாக நான் செய்திருந்தால், இன்று எனக்கு நன்மையாயிருந்திருக்கும் அல்லது செய்வதற்குச் சிறந்தது இன்னது என்று எனக்குத் தெரியும் அதை நாளையத்தினம் செய்வேன்” (என்கிறான்). தன்னயம் பாராட்டுவோர் நிகழ்காலத்தின் விசேஷ முக்கியதையையும் மதிப்பையும் கிரகிக்கமுடியாது, இறப்பும் எதிர்வும் வெறும் பிரதிபலனங்களாய் அமையப்பெற்ற நிகழ்காலத்தை உள்பொருளாகிய உண்மைத் தன்மையாகக் காணத்தவறுகின்றனர். இறப்பும் எதிர்வும் அபாவமான நிழலாயன்றி இருப்பதில்லையென்று உண்மையாகச் சொல்லப்படலாம், அவற்றில்த் தங்குவது—அஃதாவது அவற்றைத் துக்கத்துடனும் தன்னய இச்சையுடனும் சிந்திப்பது—வாழ்க்கையின் உண்மைப் பொருளைத் தவறவிடுவதேயாம்.

துக்கப்படுவதை விலக்குவதும், எதிர்பார்ப்பதை நிறுத்துவதும் இப்பொழுதே செய்வதும், வேலைசெய்வதும் இதுதான் விவேக ஞானம்.

தினந்தோறும் பாவத்துடன் போராடுவதே
நல்லொழுக்கமாகின்றது.

அக்டோபர் 23.

பிறர் சார்பாகிய ஒவ்வொரு கிளைவழியையும் இறப்பு
எதிர்வு ஆகிய சாயா பூமியுள் உன் ஆன்மாவைத் தூண்டி-
விடுகிற வளைவுற்ற பக்கப்பாதையையும் மிதிப்பதை விட்டு
விடு, உன்னுடன் பிறப்புற்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள பலத்-
தை இப்பொழுதே காட்டு, ‘பகிரங்கமான பாதையுள்’
புறப்பட்டு வா.

நீ இனி இருக்க விரும்புவதும் இருக்க நம்புவதும்
இப்போதே ஆய்விடலாம். நிறைவேறுதிருப்பதானது நீ
இடையறாது தள்ளி வைத்துக்கொண்டே நிரூப்பதால்
நிகழ்கின்றது, தள்ளிவைக்கச் சக்தியுண்டானால் நிறைவேற்-
றவும்—இடையறாது நிறைவேற்றவும்—உனக்குச் சக்தி
யுண்டு, இந்த உண்மையை அறிந்துகொள்; நீ சொப்பனம்
போல் நினைத்த குறிக்கொண்டமனிதனாய் இன்றும், ஒவ்-
வொருநாளும் ஆகியிருப்பாய்.

இப்பொழுதே செய், இதோ எல்லாக் காரியங்களும்
செய்தாய்விட்டன; இப்பொழுது நட. பார்! வளத்தின்
நடுவே நீ இருக்கிறாய்; இப்பொழுது இரு, நீ பூரணத்துவ
முள்ளவனாய் அறி.

பாவத்தைக் கவனியாமலும் அலக்ஷியமாகவும் பக்கவழியிற்
சாகவிடுவதே பரிசுத்தமாகின்றது.

உன் ஆன்மாவை நோக்கி “நாளையத்தினம் நீ அதிகசுத்தமுள்ளவனாவாய்” என்று சொல்லாதே; ஆனால் அதைவிட “இப்பொழுது சுத்தமுள்ளவனாயிருப்பாயாக” என்று சொல்லு.

அக்டோபர் 24.

எந்தக்காரியத்துக்கும் நாளாக்கென்பது மிகவும் பிந்திப் போவதாகின்றது, நாளையத்தினத்தில் உதவியையும் மோக்ஷத்தையும் பார்க்கிறவன் இடையறாது தவறுதல் உறுவான், இன்று விழுந்துவிடுவான்.

நேற்று விழுந்துவிட்டாய், துக்கப்படத்தக்கதாய்ப் பாவம் செய்தாய்! இதை அறிந்துகொண்டு அதை உடனே, என்றென்றைக்கும் விட்டுவிடு, இப்பொழுது பாவம் செய்யாதிருக்க எச்சரிக்கையாயிரு. சென்ற காலத்தைப் பற்றித் துக்கப்படுகிற வேளையில் இப்பொழுது பாவம் பிரவேசிப்பதைத் தடுக்காமல் உன் ஆன்மாவின் ஒவ்வொரு வாயிலும் பாதுகாக்கப்படாமலிருக்கின்றது.

மூடனானவன் தற்சயம் முயற்சி செய்வதாகிய உறுதியான இராஜபாதையை விட்டு காலம் கடத்துவதாகிய சேற்றுப்பாதையை விரும்பிக்கொண்டு “நான் நாளையத்தினம் அதிகாலையில் எழுவேன் நாளையத்தினம் கடனைவிட்டு நீங்குவேன், என் எண்ணங்களை நாளையத்தினம் நிறைவேற்றுவேன்” என்று சொல்லுகிறான். ஆனால், விவேகியானவன் நித்தியமாகிய நிகழ்காலத்தின் முக்கியமான சிறப்பை உணர்ந்துகொண்டு இன்றே அதிகாலையில் எழுகிறான், இன்றே கடனை ஒழிக்கின்றான்; தன் எண்ணங்களை இன்றே நிறைவேற்றுகிறான் அப்படியே பலம், சமாதானம், பூர்த்தியான காரியசித்தி இவற்றை விட்டு ஒருபோதும் விலகுகிறதில்லை.

நிவிர்த்திக்கமுடியாத இறப்பைப்பற்றித் துக்கித்துக்கொண்டு எழாதே, ஆனால் நிகழ்காலத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொண்டு

எழுவாயாக.

இன்பமான தொடக்கங்களையும் துன்பமானமுடிவு
களையும் முறையே பின்னும் முன்னும் பார்த்து
ஒருவனுடைய கண்கள் குருடாய்விட்டன
ஆகவே தன் சொந்த அழியாத தன்
மையைக் காண்கின்றிலன்.

அக்டோபர் 25.

பெறப்படாததை விட்டு விடுதலும் (முன்பில்) உள்ளதை
க்கவனித்தலும், வியசனிக்குமாறு யாதொரு கள்ளத்துவா
ரமும் உண்டாகும்படி விடாமல் அவ்வளவு ஆன்ம அர்ப்ப
ணத்துடனும் ஒருப்பட்ட முயற்சியுடனும் கவனித்தலும்
விவேகஞானம் ஆகின்றது.

ஒருவனுடைய ஞான உணர்ச்சியானது தான் என்ப
தன் மயக்கங்களினால் மூடப்படவே “நான் இன்னதினத்
தில் பிறந்தேன் இத்தனை வருஷங்களுக்கு முன் பிறந்தேன்
எனக்கு விதித்த காலத்தில் சாவேன்” என்று சொல்லுகி
றான். ஆனால் அவன் பிறந்ததுமில்லை அல்லது சாகவுமாட்
டான்; ஏனென்றால், அழிவின்றி நித்தியமாயுள்ள வஸ்து
பிறப்பு இறப்புகளுக்கு எப்படி உட்படக்கூடும்? ஒருவன்
தன் மயக்கங்களை ஒழித்துவிட்டும் அப்பொழுது சரீரத்
தின் பிறப்பு இறப்புகள் ஒரு பிரயாணத்தின் தற்செயலான
சம்பவங்களேயன்றி அதின் ஆரம்பமும் முடிவுகளும்ல்ல
என்பதை அவன் காண்பான்.

பிரபஞ்சமானது தன்னில் அடக்கமுற்ற சகலமானதோடும்
நிகழ்காலத்திலே இருக்கின்றது.

ஒருவன் தற்புகழ்ச்சியை விட்டுவிட்டும், அவன்
பிரபஞ்சத்தை அதன் மூலகாரணமான நிஷ்
கபடத்தின் சகல வனப்புடனும் காண்பான்.

III

அக்டோபர் 26.

வாழ்க்கையானது ஒரு துண்டுபட்ட பொருளாக வாழ்
ப்படுவதை விட்டொழியட்டும், அது ஒரு முழுமையான
பொருளாக வாழப்பட்டும்; அப்பொழுது பூரணமான
சித்தத்தின் கபடின்கை வெளிப்படுவதாம். துண்டமானது
முழுமையை எப்படிக்கிரகிக்கக்கூடும்? ஆகிலும், முழுமை
யானது பாகத்தை கிரகிக்குமென்பது எவ்வளவு எளிதா
யிருக்கின்றது. பாவமானது பரிசுத்தத்தை எவ்வாறு காண
க்கூடும்? ஆகிலும், பரிசுத்தமானது பாவத்தை அறியுமென்
பது எவ்வளவு தெளிவா யிருக்கின்றது. பெரியதாக விரும்
புவோன் சிறியதை விட்டுவிட்டும், யாதொரு வடிவத்தி
லும் வட்டாகாரம் அடங்குகிறதில்லை; ஆனால், வட்டாகிருதி
யில் சகல வடிவங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. யாதொரு
நிறத்திலும் பிரகாசமுள்ள ஒளி அடங்கி யிருப்பதில்லை;
ஆனால், பிரகாசமுள்ள ஒளியில் சகல நிறங்களும் அடங்கி
யிருக்கின்றன. ஒருவன் தான் என்பதன் சகல ரூபங்களை
யும் அழித்துவிட்டும், அவன் பூரணத்துவமாகிய வட்
டத்தை அறிந்துகொள்வான்.

III

ஒருவன் தான் எனும் அகத்தை முற்றிலும் மறப்பதில் (கேடு
பதில்) சித்தியடையும்பொழுது அவன் ஒரு கண்ணாடிபோல
ஆகிறான், அதில் சர்வ வியாபகமான உண்மைப்பொருள்
குற்றமறப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இராகத்தின் பூரணமான தந்தியில் ஒரு சுரம் உறக்
கப்பட்டாலும் அது அடக்கமுற்றே இருக்கின்
றது. ஜலத்தின் துளி சமுத்திரத்தில் கலந்து
மறைந்துவிடுவதால் மேலான உபயோகமுள்ள
தாயிருக்கின்றது.

அக்ஷோபர் 27.

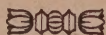
மனித வகுப்பின் இருதயத்தில் இரக்கத்துடன் புகுந்து
கொள், நீ மோகூ இராஜ்யத்துக்குப் பொருத்தமானவை
களை திரும்பத் தோற்றுவிப்பாய், எல்லாரிடத்தும் எல்லை
யற்ற அன்பு செய்வதில் புகுந்து உன்னைத்தானே கலந்து
கொள்ளச் செய், நீ நிலைத்ததான பணிகளைச் செய்வாய்,
ஆனந்தமாகிய நித்திய சமுத்திரத்தில் ஒன்றுபட்டுவிடு
வாய்

மனிதன் கலப்பாகிய விகாரமண்டலத்துக்கு வெளியே
பரிணமிக்கிறான், பிற்பாடு மத்திஸ்தானமாகிய கபடின்
மைக்குத் திரும்பப் புகுகின்றான். ஒருவன் தன்னை அறிவ
தற்குமுன்னர் கணிதநூற்படி பிரபஞ்சத்தை அறிவது
தனக்கு அசாத்தியமென்று கண்டுகொள்கிறபொழுது புரா
தீனமுள்ள கபடின்மைக்குச் செலுத்துகிற வழியே புறப்
படுகிறான். அவன் உள்ளே இருந்து அறியத் தொடங்கு
கிறான், தன்னைத்தானே அறியும்பொழுது, பிரபஞ்சத்தை
ஒடுக்கிக்கொள்கிறான்.

கடவுளைப்பற்றி மனோராஜ்யம் செய்வதை விட்டுவிடு, சர்வ
வியாபகமாயுள்ள நன்மையை உனக்குள்ளே கண்டுகொள்ளு.

பரிசுத்தமான மனிதன் தன்னைப் பரிசுத்தமான
பிராணியாக அறிகிருன்.

அக்டோபர் 28.

இதையாவது அதையாவது பற்றித் தன் அந்தரங்க இச்
சையை, தன் பேரவாவை, தன் கோபத்தை, தன் கொள்
கையை விட்டுவிடாதவன், யாதொன்றையும் பார்க்கவாவது
அறியவாவது முடியாது; அவன் கலாசாலைகளில் வித்துவா
கை மதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் ஞானமாகிய கல்லூரி
யில் மடையகை இருப்பான்.

ஒருவன் அறிவின் திறவுகோலைக் காண விரும்பினால்
தன்னைத்தானே கண்டுகொள்ளட்டும். உன் பாவங்கள் உன்
னுடையதல்ல, அவைகள் உன்னுடையதில் யாதொரு
அமிசமுமில்லை; அவைகள் நீ நேசிக்க நேர்ந்த பிணிகளே
யாம். நீ அவற்றை பற்றுவதை விட்டுவிடு, அவைகள் இனி
உன்னைப் பற்றமாட்டா. அவைகள் ஒழிந்துபோகட்டும்,
நீதானே வெளிப்பட்டு நிற்பாய். நீ உன்னைத்தானே சர்வ
மும் அடங்கிய தோற்றமாயும் வெல்லத்தகாத தத்துவமா
யும், அழியாத ஜீவனாயும், நித்தியமான நன்மையாயும்
அறிவாய்.

பரிசுத்தமானது மிகவும் எளிதாயுள்ளது அதை ஸ்தாபிப்ப
தற்கு யாதொரு நியாயவாதமும் வேண்டியதில்லை.

உண்மையானது தானே இருப்பதாகின்றது.

அக்டோபர் 29.

சாந்தம், பொறுமை, அன்பு, இரக்கம், ஞானம்—இவை புராணமான நிஷ்கபடத்தின் பிரதானமுள்ள குணங்கள்; ஆகையால் பூரணத்துவம் இல்லாதார் அதை அறியமுடியாது. ஞானம்தான் ஞானத்தை அறியக்கூடும், ஆகையால் “ஒருவன் ஞானமுள்ளவன் அல்லன்” என்று முட்டாள்கூறுகிறான். பூரணத்துவ மில்லாதவன் “ஒருவனும் பூரணமுள்ளவனாக முடியாது” என்று சொல்லுகிறான் ஆகையால் அவன் யதாஸ்தானத்தில் இருக்கிறான். அவன் பூரணத்துவமுற்ற மனிதனோடு தன் ஜீவகால முழுவதும் வசித்தாலும், அவன் தன் பூரணத்துவத்தைக் காணமாட்டான். அவன் சாந்தத்தைக் கோழைத்தனம் என்று சொல்லுவான்; பொறுமை, அன்பு, இரக்கம் இவற்றைப் பலஹீனம் என்பான்; ஞானம் அவனுக்குக் குற்றமாகத் தோற்றும். தோஷமற்ற பகுத்தறிவு பூரணமான முழுமையைச் சேர்ந்திருக்கின்றது, ஒரு பாகத்தில் இருப்பதன்று; ஆகையால் மனிதர்கள் தாங்கள் தாமே பூரணமான வாழ்க்கையைத் தோற்றுவிக்கிறவரையில் ஒன்றை நிதானிப்பதின்றும் விலகிக்கொள்ளும்படி தூண்டப்படுகின்றனர்.

குற்றமற்ற வாழ்க்கை உண்மைக்கு ஒரே சாக்ஷியா

யிருக்கின்றது.

தன் சொந்த சத்துவத்தின் உள்ளீடான உண்மையை அறிந்திருப்பவன் புராதனமும் சர்வவியாபகமுமான உண்மைப் பொருளைக் கண்டிருக்கிறான்.

அக்டோபர் 30.

அகத்தே உள்ள தெய்வத்தன்மையுற்ற இருதயத்தை அறியில் சகல இருதயங்களும் அறியப்படுகின்றன; சகல மனிதர்களுடைய எண்ணங்களும் தன் சொந்த எண்ணங்களுக்கு எஜமான் ஆகியிருக்கிறவனுடையனவா யிருக்கின்றன; ஆகையால், நல்ல மனிதன் தன்னைத்தானே ஆதரித்துப் பேசுகிறதில்லை, ஆனால் மற்றவர்களுடைய மனசுகளைத் தன்னுடையன போல உருவாக்குகிறான்.

தாஷ்டாந்தங்கள் ஒழுங்கீனமா யவற்றைக் கடந்து செல்லுகிறதுபோல பரிசுத்தமான நன்மையானது தாஷ்டாந்தங்களைக் கடக்கின்றது. சகல தாஷ்டாந்தங்களும் பரிசுத்தமான நன்மை அடையப்படும்பொழுது மறைந்து போகின்றன; ஆகையால், நல்ல மனிதன் “மயக்கங்களைக் கொல்வான்” எனப்படுகின்றான். பாவம் இல்லாதவிடத்து எந்தப் பிரச்சினம் கோபம் முட்டக்கூடும்? உயர்த்திய குரலுடன் முயன்று ஆறுதலடையாத நீ உன்னுடைய சொந்த சத்துவத்தின் பரிசுத்தமான மௌனத்துக்குள் ஒதுங்கி இரு, அங்கிருந்து வாழ்வாயாக. அப்படியே சுத்தமுள்ள நன்மையைக் கண்டுகொண்டு, மயக்கமாகிய கோவிலின் திரைச்சீலையை இரண்டாகக் கிழிப்பாயாக; பூரணமுற்றவர்களுடைய பொறுமையையும் சாங்கியையும் மேற்கடந்த மகிமையையும் பிரவேசிப்பாயாக, ஏனென்றால் பரிசுத்தமான நன்மையும் புராதனமுள்ள நிஷ்கபடமும் ஒன்றேயாம்,

புராதீனமான கபடமின்மையை காணத்திறமையடைவதன் முன் ஒருவன் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள தன் பற்றைப் போகவிடும்படி புராதீன நிஷ்கபடமானது அவ்வளவிற்கு மிக எளிதா யிருக்கின்றது.

மற்றவர்களுடைய மதிப்பின்மீது நிற்க விரும்பு
கிறவனுக்கு தன்பமும் சஞ்சலமும்
அதிகமாயிருக்கும்.

அக்டோபர் 31.

புறத்தேயுள்ள ஒவ்வொரு காரியத்தையும் விட்டு விலகு
வதும் அகத்தேயுள்ள ஒழுக்கத்தின்மீது சேஷமமாய்த்
தங்குவதும் இதுதான் தவறுதல் இல்லாத ஞானம். இந்த
ஞானத்தை உடையவனாகி, ஒருவன் செல்வத்தில் அல்லது
வறுமையில் ஒரே மாதிரியா யிருப்பான். ஒன்று அவனுக்
குப் பலத்தை அதிகப்படுத்த முடியாது, மற்றொன்று
அவனுடைய அமைதியை அவனைவிட்டு அபகரித்துக்
கொள்ளமுடியாது. அந்தரங்கத்திலுள்ள சகல ஆசுசங்களை
யும் சுத்தப்படுத்தியவனைச் செல்வம் தீட்டுள்ளவனாகச்
செய்யவுமாட்டாது அல்லது அஃது இல்லாமையானது
தன் ஆன்மாவாகிய ஆலயத்தை அவமதியாதிருப்பவனை
அவமதிக்கவுமாட்டாது.

புறத்தேயுள்ள காரியங்கள் அல்லது சம்பவங்கள் உங்
களுடைய உபயோகத்துக்கும் உங்களைப் படிப்பித்தற்கும்
என்பதாக மதித்து அவற்றின் வசப்பட மறுத்தலானது
இதுவே ஞானம். ஞானமுள்ளவர்களுக்கு சம்பவிப்பதெல்
லாம் நன்மையானவைகளே, தீமை விஷயமான நாட்டம்
இன்மையால் அவர்கள் தினந்தோறும் அதிக அறிவுள்ள
வர்களாக வளருகின்றனர். அவர்கள் எல்லாக் காரியங்களை
யும் தங்கள் உபயோகத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றனர்
இவ்வாறு எல்லா விஷயங்களையும் தங்கள் காலின்கீழ் வைக்
கின்றனர். தங்கள் தப்பிதங்களையெல்லாம் தாங்கள் செய்த
உடனே கண்டுகொள்கின்றனர்; தெய்வ அமைப்பான
ஒழுங்கில் யாதொரு தப்புமில்லையென்று அறிந்துகொள்வ
தால் அவற்றைத் தங்களுக்கு அதிக மதிப்புள்ள பாடங்
களாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

தன்னை நேசியாத இடத்தில் தான் நேசிப்பது; இதில் மனி
தன் ஒருக்காலும் தவறுண்ணாத பலம் தங்கியிருக்கின்றது.

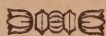

ஞானமுள்ளவன் எப்பொழுதும் கற்றுக்கொள்ள
ஆவலுள்ளவனேயன்றி, கற்பிக்க ஒருபோதும்
ஆவல்கொள்ளான்.

நவம்பர் 1.

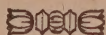
ஒருவன் சகல பலத்தையும், ஞானத்தையும், சக்தியை
யும், அறிவையும் தனக்குள்ளேயே கண்டுகொள்வான்;
ஆனால், அவன் தற்புகழ்ச்சியில் அதைக் காணமாட்டான்;
அவன் அதைக் கீழ்ப்படிதலிலும், தாழ்ந்துகொள்ளுதலி
லும் கற்றுக்கொள்ளப் பிரியப்படுவதிலும் தான் கண்டு
கொள்வான். அவன் மேலான பொருளுக்குக் கீழ்ப்படிய
வேண்டும், கீழானதில் தன்னைத்தானே மகிமைப்படுத்திக்
கொள்ளப்படாது. கண்டனத்தையும், போதனையையும்,
அனுபோகம்பற்றிய பாடங்களையும் தள்ளிவிட்டு தற்புகழ்ச்
சியின்பேரில் நிற்கிறவன் நிச்சயமாய்த் தவறுவான்; அது
மட்டோ முன்னமே விழுந்துவிட்டான். பெரிய போதகர்
ஒருவர் தன்சீடர்களுக்குச் சொன்னதாவது: “தங்களுக்குத்
தாங்களே தீபமாகி, தங்களைத்தானே சார்பாகக் கொண்டும்
புறம்பேயுள்ள வேறு உதவியைச் சாராமலும், ஆனால் உண்
மையையே தீபமாகப் பலமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டும், தங்
கள் மோக்ஷத்தை உண்மையிலே தானே நாடிக்கொண்டும்
இருப்பவர்கள் தங்களைத்தவிர வேறொருவரிடத்தும் உதவி
யை எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்; என்னுடைய சீடர்களுள்
மிகவும் உயர்வான உச்சியை அடையத்தக்கவர் அவர்க
ளே! ஆனால், அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள மனமுள்ளவர்களா
யிருத்தல் வேண்டும்” என்பதே.

உண்மையான போதகர், ஒவ்வொருவருடைய இருதயத்திலும்
இருக்கிறார்.

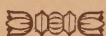

சிதறவிடுதல் தூர்ப்பலம்; (மன) ஒருப்படுகை
வல்லமை.

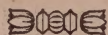
நவம்பர் 2.

காரியங்களும் எண்ணங்களும் அவற்றின் பகுதிகள் பல
மாயும் புத்தி தீக்ஷணத்துடனும் ஒருப்படுத்தப்பட்ட அள
வில், காரியங்கள் உபயோகமுள்ளனவாயும், எண்ணங்கள்
பலமுள்ளவைகளாயும் இருக்கின்றன. கருத்துறு நோக்க
மானது உயர்வுற்ற ஒருப்பட்ட எண்ணமேயாம். சகலமீன
மனோ சக்திகளும் ஒரு விஷயத்தை அடைவதற்குச் செலு
த்தப்படுகின்றன; கருதுவோனுக்கும் கருத்துறு பொரு
ளுக்கும் இடையே உறுகின்ற இடையூறுகள் ஒன்றின்
பின்னொன்றாய் முறியடிப்பட்டு வெல்லப்படுகின்றன. கருத்
துறுநோக்கமானது நிறைவேறுதலாகிய ஆலயத்தில் முலை
க்கல்லா யிருக்கின்றது; மற்றப்படி சிதறுண்டு உபயோக
மற்று கிடப்பதை முற்றிய முழுமையாக ஒருசேரக் கட்
டிப் பிடிக்கின்றது. வெறும் நினைப்புகளும், க்ஷணத்தில்
அழிகிற மனத்தோற்றங்களும், பரந்த இச்சைகளும்,
அரைமனங்கொண்ட தீர்மானங்களும், கருத்துறு நோக்
கத்தில் இடம் கிடைக்கப்பெறா. நிறைவேற்றுதற்குரிய
நிலையுற்ற தீர்மானத்தில் வெல்லப்படாத சக்தி உளது, அது
கீழ்ப்பட்ட சகல ஆலோசனைகளையும் விழுங்கிவிட்டு வெற்றி
யைநோக்கி நேரே செல்லுகின்றது.

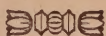
சித்திபெற்ற சகல மனிதர்களும் கருதிய நோக்கமுற்றவர்கள்.

உன்னை நீதானே ஆக்கியும் அழித்தும் கொள்கி
ருய் என்பதை அறிந்துகொள்.

நவம்பர் 3.

ஈந்தேகம், ஆவல், தொந்தரவு இவை தான் எனும் கீழுல
கத்தில் நிலையற்ற நிழல்களா யிருக்கின்றன; தனது ஆன்மா
வின் அமைதியுற்ற உச்சஸ்தானங்களுக்கு ஏறுகிறவனை
இனித் தொந்தரிக்கமாட்டா. தனது வாழ்க்கையின் நியா
யப்பிரமாணத்தை யறிந்தவனால் துக்கமும் என்றென்றைக்
தூரத்தப்பட்டுப்போகும். அவ்வாறு அறிகிறவன் வாழ்க்
கையின் மேலான நியாயப்பிரமாணத்தைக் கண்டுகொள்
வான், அது அன்பு, அழியத்தகாத அன்பு என்று கண்டு
கொள்வான். அவன் அன்புடன் ஒன்றுபட்டுப்போவான்,
பகையும் குற்றமும் நீங்கிய மனசுடன் எல்லாரையும் நேசித்
துக்கொண்டு அன்பு அளிக்காநின்ற, வெல்லமுடியாத பாது
காப்பைப் பெற்றுக்கொள்வான். ஒன்றிலும் பாத்தியம்
கொண்டாடாமையால் யாதொரு கஷ்டமும் அடையமாட்
டான்; யாதொரு இன்பத்தையும் விரும்பாமையினால் யா
தொரு துக்கத்தையும் அடையமாட்டான். தன்னுடைய
சக்திகளை யெல்லாம் ஊழியத்துக்குக் கருவிகளாக உபயோ
கப்படுத்துவதால் பின் எக்காலமும் பேரருளும் பேரின்ப
மும் உள்ள மிக உயர்வான பதவியில் வாழ்வான்.

அடிமையாவதை நீ மேலாகக்கொண்டால் நீ அடிமையே,
உன்னைத்தானே எஜமானாக ஆக்கிக்கொள்வாயாகில்
நீ எஜமானாக இருக்கிறாய்.

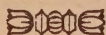
சாந்தத்தைக் கண்டுகொண்டவன் தெய்வத்தன்
மையைக் கண்டிருக்கிறான்.

நவம்பர் 4.

மலையானது மிகக்கொடிய புயலுக்கும் வளைந்துகொடுக்கிறதில்லை, ஆனால் இளம்பறவைக் குஞ்சுகளையும் ஆட்டுக் குட்டிகளையும் காக்கின்றது; சகல மனிதர்களும் அதனை மிதித்தபோதிலும் அது அவர்களைப் பாதுகாக்கின்றது, தன்னுடைய அழியாத மார்பில் அவர்களைத் தாங்குகின்றது. சாந்தமான மனிதர்கள் விஷயமும் அப்படியே; அவன் எவராலும் அசைத்துத் தொந்தரவு செய்யப்படாவிட்டாலும், மிகவும் தாழ்மையான ஜெந்துக்களைக் காப்பதற்கு இரக்கத்துடன் வளைந்துகொள்கிறான்; அவன் இகழப்பட்டபோதிலும் சகல மனிதர்களையும் உயரத்தூக்கி அன்புடன் அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறான்.

மலையானது தனது அமைதியுள்ள பலத்தில் மகிமையுள்ளதா யிருப்பதுபோல, தெய்வத் தன்மையுள்ளவன் மௌனங்கொண்ட சாந்தத்தில் நிகழ்கின்றனன். அதனுடைய வடிவத்தைப்போல அவனுடைய அன்புள்ள இரக்கமானது பரவியும் உயர்ந்ததுமா யிருக்கின்றது. உள்ளபடியே அவனுடைய சரீரம், மலையினது அடிப்பாகம்போல, தாழ்ப்புமிகளிலும்பனிகளுக்குள்ளும் இருக்கின்றது; ஆனால், அவனுடைய வாழ்வின் சிகரமானது என்றும் மேகமற்ற மகிமையில் மூழ்கி மௌனத்துடன் இருக்கின்றது.

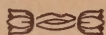
சாந்த புருஷன் தெய்வ ஞானத்தைக் கண்டுகொண்டு தன்னைத் தானே தெய்வத்தன்மையுள்ளவனாக அறிகின்றனன்.

சாந்தத்தில் வசிக்கிறவன் அச்சமின்றி இருக்கிறான்; ஏனென்றால், மிக உயர்வான பொருளை அறிகிறான், மிக இழிவானதை தன் காலடிக் கீழ்வைத்துக்கொள்கிறான்.

நவம்பர் 5.

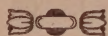
சாந்த புருஷன் இருளில் பிரகாசிக்கிறான், மறைவிடத்தில் செழிக்கிறான். சாந்தமானது தன்னைப் புகழ்வாவது, தன்னைப் பிரசித்தப்படுத்தவாவது, வெகுஜனப் பிரியத்தில் பெருகவாவது முடியாது. அது அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது; காணப்படுகின்றது, காணப்படுகிறதில்லை; அது ஞான சொரூபமான பண்பு ஆதலால் ஞானக்கண்ணினால்தான் காணப்படுகின்றது. ஞானசம்பந்தமான உணர்ச்சியில்லாதவர்கள் உலக ஆடம்பரங்களாலும் தோற்றங்களாலும் மயக்கமுற்று இருளடைவதால் அதைக் காணவாவது நேசிக்கவாவது செய்கிறதில்லை, அல்லது சரித்திரமும் சாந்தபுருஷரைப்பற்றிக் குறித்துக்கொள்கிறது மில்லை. அதனுடைய மகிமை சண்டையும் தன்னைப் பெருமைப்படுத்துவதுமேயாம், அவனுடைய மகிமையோ சாந்தியினுடையவும் அமைதியினுடையவுமா யிருக்கின்றது. சரித்திரமானது இவ்வுலகக் காரியங்களைப்பற்றிக் காலம் குறிப்பிடுகின்றது, மேலுலகக் காரியங்களைப்பற்றி அன்று. அவன் மறைவிடத்தில் வசித்தபோதிலும், அவன் மறைபடமாட்டான் (ஒளி எப்படி மறைபடக்கூடும்?). அவன் இவ்வுலகத்தை விட்டுத் தன்னை நீக்கிக்கொண்ட பிற்பாடு இடையறாது பிரகாசிக்கின்றனன், அவனை யறியாத உலகத்தாரால் வணங்கப்படுகின்றனன்.

கஷ்டசோதனைக் காலத்தில் சாந்த புருஷன் கண்டுகொள்ளப்படுகிறான். மற்ற மனிதர்கள் விழும்பொழுது அவன் நிற்கின்றனன்.

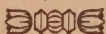

சாந்த புருஷன் ஒருவரையும் எதிர்க்கிறதில்லை,
அதனால் எல்லாரையும் வெல்லுகிறான்.

நவம்பர் 6.

தான் பிறரால் தீங்குசெய்யப்படக்கூடு மென்று நினைத்து அவர்களுக்கு விரோதமாய்த் தன் பக்கம் நீதியிருப்பதாக விவாதிக்கத் தொடங்குகிறவன் சாந்தத்தின் பொருளை அறிகிறதில்லை, வாழ்க்கையின் சாராமிசத்தையும் கருத்தையும் அறிகிறதில்லை; “அவன் என்னைத் திட்டினான், அவன் என்னை அடித்தான், அவன் என்னைத் தோற்கடித்தான், அவன் என்னிடம் திருடினான், (என) இவ்விதமான எண்ணங்களை வகிக்கிறவர்களிடத்தில் பகைமை ஒருபோதும் நீங்கமாட்டாது..... ஏனென்றால் பகைமை எந்தக்காலத்திலும் பகைமையினால் ஒழிகிறதில்லை, பகைமை அன்பினால் ஒழிகின்றது.” நீ என்ன சொல்லுகிறாய்? உன் அயலான் உன்னைப்பற்றிப் பொய் கூறியிருக்கிறான்? நல்லது, அதைப் பற்றி என்ன? பொய்யானது உனக்குத் தீங்குசெய்யக்கூடுமா? பொய்யாயுள்ளது பொய்யே, அத்துடன் முடிவடைகின்றது. அதற்கு உயிரில்லை, அதனால் தீங்கு செய்யப்பட விரும்புகிறவனைத் தவிர வேறொருவனையும் பாதிப்பதற்கு அதற்கு சக்தி கிடையாது. உன்னுடைய அயலான் உன்னைப்பற்றிப் பொய் சொல்லுவதால் உனக்கு ஒன்றுமில்லை. நீ அவனை எதிர்த்து உன் பக்கம் நியாயம் சொல்லவகை தேடுவது பெரிது; ஏனென்றால், அப்படிச் செய்வதால் உன் அயலானது பொய்மைக்கு உயிரும் சத்தும் கொடுக்கிறாய் ஆதலால் உனக்கே கெடுதல் வந்து துன்பத்துக்குள்ளாயிருக்கிறாய்.

உன் இருதயத்தினின்றும் சகல தீமையையும் எடுத்துவிடு,
அப்படியானால் அதனை எதிர்க்கும் குற்றத்தை

வேறொருவரிடம் நீ காண்பாய்.

கருத்துறு நோக்கத்துக்குப் பலம் அதிகம்.

நவம்பர் 7.

நோக்கமானது புத்தி தீக்ஷணத்துடன் செல்லுகின்றது, புத்தி தீக்ஷணத்தின் அளவுகளுக்குத் தக்கபடி அதிகச் சிறியவும் அதிகப் பெரியவுமான கருத்துகள் உளவாகின்றன. பெரிய மனசானது எப்பொழுதும் பெரிய நோக்கத்தை உடையதாயிருக்கும், தூர்ப்பலமுள்ள புத்தியானது நோக்கமின்றி யிருக்கும். சலிக்கிற மனசானது பக்குவமில்லாத அளவைக் காட்டுகின்றது.

மனித வகுப்பின் முடிவான பயன்களை உருவாக்கியிருக்கிறவர்கள் பலத்த நோக்க முடையவர்களாயிருந்திருக்கின்றனர். தன்னுடைய பாதையை இடுகிற உரோமணப்போல நன்றாய் வகுக்கப்பட்ட நெறியைப் பின்பற்றியிருக்கின்றனர்; இமிசையும் மாணமும் அவர்களுக்கு நேரிட்டபோதிலும் பாதையை விட்டு விலக மறுத்திருக்கின்றனர். ஜாதியின் பெரிய தலைவராயுள்ளவர்கள் மனசாகிய பாதையை உண்டாக்குபவராயிருக்கின்றனர். அவர்கள் வெட்டி அடித்திருக்கிற, புத்திக்கும் ஞானத்திற்கும் உரிய பாதைகளை மனிதஜாதியார் பின்பற்றுகின்றனர்.

ஜடப்போருளானது ஜீவசக்திக்கு இடம் கொடுக்கின்றது, சந்தர்ப்பமானது நோக்கத்தின் சக்திக்கு உதவி புரிகின்றது.

சகல காரியங்களும், கடைசியில் கருத்துறு நோக்
கத்தின் மௌனமுள்ள எதிர்க்கத்தகாத, சர்வ
ஜெயமுள்ள பலத்துக்கு இடங் கொடுக்கின்றன.

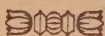

நவம்பர் 8.

தன்னைச் சரியானபடி அறியாததினால் விசனமடையா
நின்ற பலஹீனன் அதிகமாய் நிறைவேற்றமாட்டான்; மற்ற
வர்களைச் சந்தோஷிப்பித்து அவர்களுடைய நன்மதிப்பைப்
பெறும்பொருட்டுத் தன் தீர்மானத்தினின்றும் ஒருபுறம்
விலகுகிற விருதா மனுஷன் விசேஷமாய் நிறைவேற்றமாட்
டான்; தன் கருத்துறு நோக்கத்தைச் சமாதானப்படுத்த
நினைக்கிற இருமனசுள்ளோன் தவறுதல் அடைவான்.

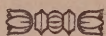
மன வேற்றுமைகளும், கெட்ட தூஷணங்களும் ஆல்
லது முகஸ்துதிகளும் நல்ல வாக்குத்தத்தங்களும் தன்மீது
சொரியப்பட்டாலும், தன் தீர்மானத்தில் இம்மியும் விட்
டுக்கொடாத நிலைபெற்ற கருத்துடையவன் சிறப்பும் சித்தியு
முடையவனாயிருக்கிறான்; ஜெயமும், பெருமையும், சக்தியு
முடையவனாயிருக்கிறான்.

இடையூறுகள் கருத்துறு நோக்கமுடையோனை மூட்
டிவிடுகின்றது; கஷ்டங்கள் புதிய உழைப்புக்கு அவனை
நெருக்குகின்றது; தவறுகளும், நஷ்டங்களும் துன்பங்
களும் அவனை அடக்குகிறதில்லை; தோல்விகள் சித்தியாகிய
ஏணியின் படிகளா யிருக்கின்றன; ஏனென்றால், கடைசியில்
நிறைவேறுமென்கிற உறுதிப்பாட்டை என்றும் அறிந்தவ
னாயிருக்கின்றனன்.

கருத்துறு நோக்கத்தின் கனமுற்ற பரிமாணமானது நேரிகேற
இடையூறுகளின் வளர்ச்சி அளவுக்குத்தக்கபடி
அதிகரிக்கின்றது.

சந்தோஷமானது எப்பொழுதும் வெற்றியுடன்
நிறைவேற்றப்பட்ட வேலையுடன் நிகழ்கின்றது.

நவம்பர் 9.

நிர்ப்பாக்கியமுள்ள சகல மனிதருள்ளும் வேலைக்கு ஒளிப்
பவன் மிகவும் பெரிய தூர்ப்பாக்கியன். உழைப்பும் முயற்சி
யும் விநியோகித்தலை வேண்டுகிற கஷ்டமான வேலைகளை
நீக்குவதில் சுகத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைய
நினைக்கவே, அவனுடைய மனசு எப்பொழுதும் சஞ்சல
மும் கலக்கமும் உடையதா யிருக்கின்றது. அவன் அந்த
ரங்கத்தில் வெட்கமாகிய உணர்ச்சி அடைந்தவனாய், ஆண்
மையையும் தன் மரியாதையையும் இழந்துவிடுகிறான். தன்
னுடைய மனோ தத்துவத்திற்கேற்ப வேலைசெய்ய மனமில்
லாதவன் அவனுடைய அவசியத்திற்கேற்ப அழியட்டும்
என்று கார்லையில் (Carlyle) சொல்லுகின்றனர். கடமை
யை விலக்கித் தன் தகுதியின் பூரண அளவிற்குத் தக்கபடி
வேலை செய்யாதவன், முதலில் தன் ஒழுக்கத்திலும், கடை
சியில் தன் சரீரத்திலும் நிலைமையிலும் உள்ளபடியே கெடு
வான், வாழ்க்கையும் செயலும் ஒரே பொருளுடையன;
சரீரத் தத்துவம்பற்றியாவது அல்லது மனோதத்துவம்
பற்றியாவது ஒருவன் உழைப்பை விட்டுத் தப்பிக்கொள்ள
முயன்ற உடனே அழிந்துபோகத் தொடங்கிவிட்டான்.

முடிவுபெற்ற வேலையே அல்லது ஒருபாகம் செய்யப்பட்ட
வேலையோ எப்பொழுதும் ஆறுதலையும் திருப்தியையும்
உண்டாக்குகின்றது.

வாழ்க்கையின் மதிப்பு முயற்சியா
யிருக்கின்றது.

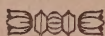
நவம்பர் 10.

இவ்வுலக காரியங்களிலுங்கூட ஜயத்துடன் முடிவுற்ற ஒவ்வொரு காரியமும் அதன் அளவிற்குத் தக்க இன்பத்தைப் பிரதிபலனாகப் பெறுகின்றது; ஞானசம்பந்தமான காரியங்களில் நோக்கம் முற்றுப்பெறுவதினால் உபரியாகச் சம்பவிக்கிற சந்தோஷமானது உறுதியும், ஆழமும், நிலைப்புமுள்ளதா யிருக்கின்றது. எண்ணிறந்தனவும் பிரத்யக்ஷமாய்த் தோல்வியுற்றனவுமாகிய எத்தனங்களுக்குப் பிற்பாடு, உட்கலந்த சில ஒழுக்கத் தவறானது தனக்கு முன்னிலக்கானதையும் உலகத்தையும் இனித் தொந்தரவு செய்யாதபடி கடைசியில் களைந்தெறியப் பட்டபொழுது இன்பமானது சொல்லொணாததாய் மன உணர்ச்சிக்குப் புலப்பட்டதான பெருமையுள்ளதா யிருக்கின்றது. நல்லொழுக்கத்தைப் பின்பற்ற முயற்சிக்கிறவன்-மேன்மையான ஒழுக்கத்தை உண்டாக்குவதாகிய பரிசுத்த வேலையில் அமர்ந்திருக்கிறவன், தான் என்பதை வெல்லுகிற ஒவ்வொரு நிலையிலும் அவனைவிட்டு இனி நீங்காததும் அவனுடைய ஞான தத்துவத்துடன் ஞானமாய் ஒன்றுபட்ட அமிசமாகிறதுமான இன்பத்தை உருசிக்கின்றனன்.

காரிய நிறைவேறுதலின் பரிசு இன்பமே.

சம்பவிக்கிற ஒவ்வொன்றும் நீதியுள்ளதே.

நவம்பர் 11.

நீ நினைக்கிறபடி, நீ பிரயாணம் செய்கிறாய்; நீ அன்பு செய்கிறபடி நீ இழுத்துக்கொள்கிறாய். உன் நினைப்புகள் உன்னைக்கொண்டு வந்திருக்கிற இடத்தில் இன்று நீ இருக்கிறாய்; உன் நினைப்புகள் உன்னைக் கொண்டுபோகிற இடத்தில் நானைக்கு இருப்பாய். உன் நினைப்பின் பயன்களைவிட்டு நீ தப்பிக்கொள்ள முடியாது, ஆனால் நீ சகிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவும் கூடும், ஒப்புக்கொள்ளவும் சந்தோஷமா யிருக்கவும் கூடும்.

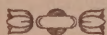
உன்னுடைய அன்பு (உனது மிகவும் நிலைத்ததும் அழுத்தமுற்றதுமான நினைப்பு) அதன் திருப்தியின் அளவைப் பெற்றுக்கொள்கிற இடத்துக்கு நீ எப்பொழுதும் வருவாய். உன் அன்பு இழிவுள்ளதாயின், நீ இழிவுள்ள இடத்திற்கு வருவாய்; அது அழகுள்ளதா யிருந்தால் அழகு வாய்ந்த இடத்துக்கு நீ வருவாய்.

உன் நினைப்புகளை நீ மாற்றக்கூடும், ஆகவே உன் நிலைமையையும் மாற்றக்கூடும். நீ சக்தியுள்ளவன், சக்தியில்லாதவனல்லன்.

ஒன்றும் (மாறாத) விதிக்குட்பட்டதன்று, ஒவ்வொரு காரியமும் உண்டாக்கிக்கொள்ளப்படுகின்றது.

யாருடைய நினைப்புகளும், வார்த்தைகளும் செயல்களும் உண்மையுள்ளனவோ அவன் உண்மையுள்ள நண்பர்களாற் சூழப்படுகிறான்; உண்மையற்ற மனிதன் உண்மையில்லாத நண்பர்களாற் சூழப்படுகிறான்.

நவம்பர் 12.

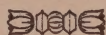
பிரகிருதியிலுள்ள ஒவ்வொரு சங்கதியும் செய்கையும் புத்திமான்களுக்கு நீதிபோதனையை உடைத்தா யிருக்கின்றது; மனிதனுடைய மனசிலும் மனித வாழ்க்கையிலும் கணக்கினமானதிட்டத்துடன் பிரவிர்த்திப்பதாய்க் காணப்படாத யாதொரு நியாயப்பிரமாணமும் உலகத்தில் இல்லை. இயேசுவினுடைய சகல உவமானக் கதைகளும் இந்த உண்மையை விளக்குவதா யிருக்கின்றன, (அவை) பிரகிருதியின் எளிதான சங்கதிகளினின்றும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. மனசிலும் வாழ்க்கையிலும் விரை விரைக்கிற முறை ஒன்று உளது (அது) ஒரு ஞானமார்க்கமுள்ள விதைப்பு. அது விதைத்த விரையின் மாதிரிக்குத் தக்க விளைவைக் கொடுக்கின்றது. எண்ணங்களும், வார்த்தைகளும் செயல்களும் தான் விரைக்கப்பட்ட விரைகளாம், காரியங்களின் மீற முடியாத நியாயப்பிரமாணப்படி அவை மாதிரிக்குத்தக்க விளைவைக் கொடுக்கின்றன.

பகைமையுள்ள நினைவுகளை நினைக்கிறவன் தன்மீதே பகையை உண்டாக்கிக்கொள்கின்றனன். அன்புள்ள நினைப்புகளை நினைக்கிறவன் அன்பு செய்யப்படுகிறான்.

நீ உன்னை அறிந்துகொள்கிறபோழுது உன் வாழ்க்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு சங்கதியும் நீதியென்னும் குற்றமற்ற நிறைகோலில் நிறுக்கப்படுகின்றது.

அருளைப்பெற விரும்புவோன் அருளைச் சிதறட்டும்.

நவம்பர் 13.

பயிரிடுவோன் தன் விதையை யெல்லாம் நிலத்தின்மீது சிதறட்டும்; அப்பால் அதை பஞ்சபூதங்களின் வசம் விட்டு விடட்டும். அவன் பேராசையுடன் தன் விதையைச் சேகரித்து வைத்தால், அவன் அதையும் அதன் விளைவையும் இழந்துவிடுவான், ஏனென்றால் அவனுடைய விதை கெட்டுப்போகும். அதை விரைத்தபொழுதும் அது கெட்டுப் போகின்றது, ஆனால் அப்படி கெடுவதில் அது மிகுதியான வளத்தைக் கொண்டுவருகின்றது. அப்படியே வாழ்க்கையில் கொடுப்பதால் நாம் அடைகின்றோம், சிதறுவதால் நாம் தனவந்தர் ஆகின்றோம். தன்னிடத்தில் அறிவு இருக்கின்றது, உலகம் அதனைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தகுதியின்மையால், தான் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லுகிறவன், அப்படிப்பட்ட அறிவு இல்லாதவனாயிருக்கிறான் அல்லது அறிவு அவனுக்கு இருந்தால் முன்னமே இழந்திராவிட்டால், விரைவில் இழந்துவிடுவான். சேர்த்துவைப்பது என்பது இழப்பதேயாம்; தனக்குமட்டும் வைத்துக்கொள்வதாவது பறிகொடுத்துவிடுவதேயாம்.

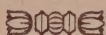

சந்தோஷமா யிருக்க விரும்புவோன் பிறருடைய சந்தோஷத்தைக் கவனிக்கட்டும்.

மனிதர்கள் தாங்கள் விதைப்பதை

அறுக்கின்றனர்.

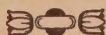
நவம்பர் 14.

ஒருவன் தொந்தரவும், குழப்பமும், துக்கமும் அல்லது அசந்தோஷமு முடையவனா யிருந்தால், அவன் கேட்கட்டும்: “என்ன விதைகளை மனசினால் விதைத்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறேன்”?

“என்ன விதைகளை விதைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” மற்றவர்கள் விஷயமாய் என் மனோநிலை என்ன? இவ்வாறு இந்தக் கசப்பான களைகளை அறுக்கும்படி தொந்தரவு, துக்கம், அசந்தோஷம் உள்ள என்ன விதைகளை விதைத்திருக்கிறேன்?

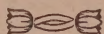
அவள் தனக்குள்ளேயே தேடிக் கண்டுபிடிக்கட்டும், கண்டுபிடித்துக்கொண்டு தான் என்பதன் சகல விதைகளையும் அவன் விட்டுவிட்டதும், இதுமுதல் உண்மையின் விதைகளையுமட்டும் விதைக்கட்டும்.

பயிரிடுவோனிடமிருந்து ஞானம்பற்றிய எளிதான உண்மைகளை அவன் கற்றுக்கொள்ளட்டும், பகலும், சாந்தம் அன்பு எனும் விரைகளை விதைக்கட்டும்.

சமாதானமும் அருளும் அடைவதற்கான வழியானது சாந்தமும் கருணையுமுள்ள நினைப்புகளையும் வார்த்தைகளையும், செயல்களையும் சிதறுவதேயாம்.

தான் எனும் விக்கிரகங்களை அழிப்பதால் நாம் பெருமையும் அமைதியுமுள்ள அன்பின் இரு தயத்தை அதிக சமீபமாய் நெருங்குகின்றோம்.

நவம்பர் 15.

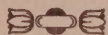
இந்த உலக அபிவிருத்தியில் பொய்த்தேவர்கள் போய் விடுவதைக் காண்கிற ஒரு காலாவதியை அடைந்திருக்கிறோம். அத்தேவர்கள் மனிதருடைய தன்னய இச்சையும் மானுஷீக மயக்கமுமாவர். எங்கும் வியாபகமான அருப முள்ள ஒரே உண்மையைப்பற்றிப் புதிய—பழமையான அறிவிப்பு திரும்பவும் உலகத்தில் உதித்திருக்கின்றது, அதனுடைய ஆராய்ச்சி ஒளியானது தான் என்பதன் நீழலில் ஒதுங்குகின்ற அந்த அழியத்தக்க தேவர்களுக்குத் திகிலை உண்டாக்கியிருக்கின்றது.

முகஸ்துதி செய்யப்படத்தக்கதும், தன் பக்தர்களைத் திருப்தி செய்வதற்கு, காரியங்களின் ஒழுங்கைத் தலைகீழாக்கிக்கொண்டு தன் இஷ்டப்படிக்கும் மனம்போன போக்கிலும் ஆளுவதுமாகிய தெய்வத்தினிடத்தில் மனிதர்கள் விசுவாசத்தை இழந்திருக்கிறார்கள், நியாயப் பிரமாணமுள்ள கடவுளை நோக்கித் தங்கள் இருதயங்களில் புதிய ஒளியுடன் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தம் சந்தோஷத்துக்கும் திருப்திக்கு மல்லாமல், அறிவுக்கும் தெரிவுக்கும், ஞானத்துக்கும், தான் என்பதன் பாசத்தினின்றும் விடுதலைக்குமாக அவர்கள் கடவுளை நோக்குகின்றனர்.

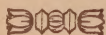
நியாயப்பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிதலாகிய நெறியிற் பிரவேசி.

பூர்த்தியான சட்டப்பிரமாணத்தின் அறிவாகிய
பூரணத்துவமானது அதனை உண்மையுடன் தேடு
கிறவர்களுக்கெல்லாம் ஆயத்தமா யிருக்கின்றது.

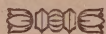
நவம்பர் 16.

மேலான நியாயப்பிரமாண மார்க்கமாகிய அந்நெறியிற்
பிரவேசித்துக்கொண்டு மனிதர்கள் இனிக் குற்றம் சாட்டு
கிறதில்லை, இனிச் சந்தேகிக்கிறதில்லை, இனி அலட்டுகிற
தில்லை, இனி அதைரியப்படுகிறதில்லை, ஏனென்றால் கடவுள்
நியாயமுள்ளவர் என்றும், சர்வ வியாபகமான நியாயப்பிர
மாணங்கள் சரியாயுள்ளன வென்றும், பிரபஞ்சம் சரியா
யிருக்கிறதென்றும், எதாவது தப்பிதம் இருந்தால் தாங்
கள்தான் தப்புடையவர்களென்றும், தங்களுடைய மோ
க்ஷம் தங்களைப் பொறுத்ததென்றும், தங்கள் முயற்சிகளைப்
பொறுத்ததென்றும் நன்மையாயுள்ளதை தாங்கள் நேரில்
ஒப்புக்கொள்வதையும் தீமையாயுள்ளதை மனப்பூர்வமாய்
த்தள்ளுவதையும் பொறுத்ததென்றும் அவர்கள் இப்
பொழுது அறிந்துகொள்கின்றனர். அவர்கள் இனிக் கேட்
பவர்மட்டுமல்லர் வார்த்தையின்படி செய்பவர் ஆகின்றனர்.
அவர்கள் அறிவைச் சம்பாதிக்கின்றனர், தெரிந்துகொள்
கின்றனர், ஞானவளர்ச்சியுடைய ராகின்றனர், தான் என்ப
தன் பாசக்கட்டினின்றும் விடுதலையாகிய மகிமைபெற்ற
வாழ்க்கையிற் புகுகின்றனர்.

தான் என்பதைத் துடைப்பதாகிய வாழ்க்கையை அனுசரி.

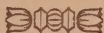
கடவுள் மனிதனுக்காக மாறுகிறதில்லை இதனால்
பூரணவஸ்து அபூரணத்தை அடையவேண்டு
மெனப் பொருள்படுவதாம், மனிதன் கடவுளுக்கு
காக மாறுதல் அடையவேண்டும்.

நவம்பர் 17.

உண்மையின் குழந்தைகள் இன்று உலகத்தில் இருக்கின்
றனர்; அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு எழுதிக்கொண்டு பே
சிக்கொண்டு, செய்துகொண்டு இருக்கின்றனர்; அது மட்
டோ, தீர்க்கத்தரிசிகளும் நமக்குள் இருக்கின்றனர், அவர்
களுடைய செல்வாக்கு பூமி முழுவதையும் புகுந்துகொண்
டிருக்கின்றது. பரிசுத்தமான ஆனந்தமாகிய கீழ் நீரோட்ட
மானது உலகத்தில் பலத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கின்
றது, ஆகவே, புருஷரும் ஸ்திரீகளும் புதிய ஆசைகளோடும்
நம்புதல்களோடும் மூட்டப்பட்டிருக்கின்றனர்; பார்க்கவா
வது கேட்கவாவது இல்லாதவர்களுங்கூட மிக நல்லதும்
மிகப் பூர்த்தியுள்ளதுமான வாழ்க்கை விஷயமாய் அதிசய
மான ஆவல்களை அகத்தே உணர்கின்றனர்.

நியாயப்பிரமாணம் ஆளுகின்றது, அது மனிதருடைய
இருதயங்களில் ஆளுகின்றது, வசிக்கின்றது; தன்னய விருப்
பின்மையாகிய நல்ல பாதையால் உண்மையான கடவுளின்
ஆலயத்தைத் தேடிக்கண்டவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தின்
ஆளுகையை அறிந்திருக்கின்றனர்.

நியாயப்பிரமாணமானது மனிதனுக்காகக் கேட்கப்படமுடி
யாது, மற்றப்படி குழப்பம் அனுசரிக்கும்; இது ஒற்றமை,
ஒழுங்கு, நீதி இவற்றின்படிக்கு உள்ளது.

ஒருவனுடைய மனப்போக்குப்படி நடப்பதை
விட மிகவும் துன்பமுள்ள பாசக்கட்டு இல்லை.

நவம்பர் 18.

நியாயப்பிரமாணம் யாதெனின், இருதயம் சுத்தப்பட
வேண்டும், மனசு திருத்தமடையவேண்டும், தான் என்பது
மாண்டு மொத்தத்தில் அன்பு மயமாகும்வரை பூரா வாழ்க்
கையும் அன்பின் வசம் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும்;
ஏனென்றால், நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆளுகை அன்பின்
ஆளுகையே; அன்பானது ஒருவரையும் தள்ளாமல் எல்
லாருக்குமாகக் காத்திருக்கின்றது. அன்பானது பாத்தியம்
கொண்டாடப்பட்டு நிகழ்பொழுதில் பதிவு செய்யப்பட
லாம்; ஏனென்றால், அது எல்லாருக்கும் பரம்பரைப் பாத்
தியமுள்ளது.

ஆ, ஆ. அழகிய உண்மை! இப்பொழுதே மனிதன்
தனது தெய்வத்தன்மையாகிய பரம்பரைப் பாத்தியத்தை
ஒப்புக்கொண்டு மோகூ இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கலாம்
என்று அறிவதே.

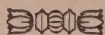
ஓ, இரங்கப்படத்தக்க குற்றம்! தான் என்பதை நேசிப்
பதால் மனிதன் அதனைத் தள்ளுகிறான் என்று அறிவதே.

ஒருவன் தன்னயம் விரும்பிய மனப்போக்குகளுக்
குக் கீழ்ப்படிதல் என்பதன் கருத்தாவது உண்மையின் ஒளி
யை இருளச்செய்யா நின்ற துன்பமும் துக்கமூகிய மே
கங்களைத் தன் சொந்த ஆன்மாவைச் சுற்றி இழுத்துக்
கொள்ளுதலாம்; சகல எதார்த்த கிருபைக்கும் இடமின்றித்
தன்னை மூடிவைத்துக்கொள்வதாம்; ஏனென்றால், ஒருவன்
விதைக்கிறதை யெல்லாம் தானே அறுக்கவும் செய்வான்.

வாழ்க்கையின் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படி
தலைவிடப் பெரியதோர் சுவாதீனம் இல்லை.

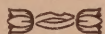
நீதியாகிய பிரபஞ்சமானது அதன் சமத்துவமான
வற்றின் பூரண நிறைகோலால் தாங்கப்பட்டு
இரகசிக்கப்படுகின்றது.

நவம்பர் 19.

அப்படியானால் பிரபஞ்சத்தில் அநீதி கிடையாதா? அநீதி
யும் உண்டு, அநீதியும் இல்லை. அது வாழ்க்கையின் விதத்
தையும், மனோ ஞானத்தின் நிலைமையையும் பொறுத்து
நிகழ்கின்றது, அதினின்றும் மனிதன் உலகத்தைப் பார்த்து
நிதானிக்கிறான். இச்சைகளின் வசப்பட்டுள்ளவன் அநீதி
யை எங்கும் காண்கிறான்; இச்சையை அடக்கியவன்
மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் நீதியின் வேலைகளைக்
காண்கின்றான்.

அநீதியானது இச்சையின் குழப்பமான சலனமுள்ள
சொப்பனமாகின்றது, அதைப்பற்றிச் சொப்பனம் கண்டு
கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் போதுமானவளவு உண்மையா
யிருக்கின்றது. நீதியானது வாழ்க்கையில் நிலைபெற்ற உண்
மைவடிவமாயிருக்கின்றது. தான் என்பதன் துன்பமுள்ள
மாயையை விட்டு ஜாக்கிரதையாயிருப்பவர்களுக்கு மகி
மையுடன் விளங்குகின்றது.

ஜடத்துவ உலகத்தில் பிரகிருதியானது வெற்றிடத்தை வேறு
ப்பதுபோல ஞானத்துவமாகிய உலகத்தில் இணக்கமின்மை
யானது நீக்கப்படுகின்றது.

வெற்றிடம் = பாழ் (Vacuum)

இச்சையும் தான் எனும் அபிமானமும் கடக்
கப்படும்வரை தெய்வத்தின் ஒழுங்கு
காணப்படமுடியாது.

நவம்பர் 20.

“நான் அவமதிக்கப்பட்டுள்ளேன், நான் தீங்கு செய்யப்
பட்டுள்ளேன், நான் ஈந்திக்கப்பட்டுள்ளேன், நான் அநீதி
யாக நடத்தப்பட்டுள்ளேன்” என்று நினைக்கிறவன் நீதி
யென்பது இன்னது என்று அறியமுடியாது; தான் என்ப
தால் மறைக்கப்பட்டு உண்மையின் பரிசுத்தமான விதிகளை
அவன் காணமுடியாது; தப்பிதங்களையே சிந்தித்துக்கொ
ண்டு இடையறாத துன்பத்தில் வசிக்கிறான்.

இச்சையாகிய இராஜ்யத்தில் இடையறாது சக்திகளின்
போராட்டம் நிகழ்கின்றது, அவை அவற்றின் உட்பட்ட
வர்களுக்கெல்லாம் துன்பத்தை உண்டாக்குகின்றன. செய
லும் பிரதிச்செயலும், செயலும் பயனும், காரணமும் காரி
யமும் இருக்கின்றது. காரணத்தையும் காரியத்தையும்
நேர்த்தியான திட்டத்துடன், இம்மியளவும் விலகாத கணக்
குத்திட்டத்துடன் சக்திகளின் ஆட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்
திக்கொண்டு அகத்தேயும் எல்லாவற்றிற்கு மேலும் தெய்வ
நீதியானது நிகழ்கின்றது.

போராட்டத்திலே அமர்ந்திருக்கிறவர்களால் நீதி காணப்படுகிற
தில்லை—காணப்படமுடியாது.

நீதியாகிய உலகத்தில் காரண காரியத்தை அறியா
மையால், நிமிஷந்தோறும் செல்லாநின்ற பலாத்
காரமான வேலையை மனிதர் காண்கின்றிலர்.

நவம்பர் 21.

மனிதர்கள் இச்சையிலும் கோபத்திலும் வாழ்ந்துகொ
ண்டு, வாழ்க்கையின் உண்மையான மார்க்கத்தைக் கண்டு
கொள்ளாமல் தங்கள்மீதே அஞ்ஞானத்தினால் கஷ்டத்தை
வருவித்துக் கொள்கின்றனர்; பகைக்குப் பகையும், இச்சை
க்கு இச்சையும், சண்டைக்குச் சண்டையும் செலுத்தப்
படுகின்றது. கொல்லுகிற மனிதன் தான்தானே கொல்
லப்படுகிறான், மற்றவர்களிடம் பறித்து ஜீவிக்கிற திருடன்
தானே பறிக்கப்படுகிறான்; மற்றவைகளை இரையாகக்கொள்
கிற மிருகமானது வேட்டையாடப்பட்டுக் கொல்லப்படு
கின்றது; குற்றம் சாட்டுகிறவன் குற்றம் சாட்டப்படுகின்
றான், நிந்திக்கிறவன் நிந்திக்கப்படுகிறான், அவதூறு சொல்
லுகிறவன் இமிசிக்கப்படுகிறான்.

“இதனால் கொலையாளியின் கத்தி தன்னையே குத்து
கின்றது, அநீதியான நியாயாதிபதிதன் சொந்தப்பாதுகாப்
பானை இழந்துவிடுகிறான்.

பொய்யான நாவு பொய்யினால் சிதைக்கப்படுகின்றது,
நகருகின்ற திருடனும் கெடுப்போனும் திரும்பச் செலுத்து
வதற்கே திருடுகின்றனர் நியாயப்பிரமாணம் அத்தகைய
தே.

அஞ்ஞானமானது பகையையும் சண்டையையும்
உயிர்ப்பித்துக்கொண் டிருக்கின்றது.

காரணமும் காரியமும் நீக்கப்படமுடியா; பயன்
கள் தப்பிக்கொள்ளப்படா.

நவம்பர் 22.

நல்ல மனிதன் கோபம், கேட்டுக்குக் கேடுசெய்தல், தன்
னயம் பாராட்டல், தற்புகழ்ச்சியாகிய அனைத்தையும் விலக்
கிவிட்டு சமநிலையான ஸ்திதிக்கு வந்திருக்கிறான்; அதனால்
நித்தியமும் சர்வ வியாபகமுமுள்ள சமநிலைப்பொருளுடன்
ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கிறான். இச்சையின் அஞ்ஞானமுள்ள
சக்திகளுக்குமேல் தன்னை உயர்த்திக்கொண்டு மலையின்மீது
இருந்துகொண்டு தன் காலின்மீழ் வீசும் புயற்காற்றுகளின்
போராட்டத்தை அலட்சியமாய்ப் பார்க்கிற தனித்ததோர்
புருஷனைப்போல, அந்த சக்திகளை அறிந்துகொண்டு அவற்
றை அமைதியான உள்நுழைந்த அகப்பார்வையுடன் சிந்
தியா நிற்கிறான். அவனுக்கு அநீதி ஒழிந்துவிட்டது,
அவன் ஒருபக்கத்தில் அஞ்ஞானத்தையும் கஷ்டத்தையும்
பார்க்கிறான், மறறொரு பக்கத்தில் அறிவையும் ஆனந்தத்
தையும் காண்கின்றான். தன்னுடைய அநுதாபத்தை முட்
டாளும அடிமையும் அவசியமாய் வேண்டுகிறதும்ட்டு
மன்று, ஆனால் மோசக்காரனும் கொடியோனும் அப்படியே
அதனை வேண்டுகிறார்களெனக் காண்கின்றனன்; அப்படி
யே அவனுடைய இரக்கமானது எல்லாருக்கும் பார்ப்பப்படு
கின்றது.

தவறில்லாத நீதியானது எல்லார்க்கும் ஆளுகையைச்
செலுத்துகின்றது.

தங்கள் நியாயஉணர்ச்சியாகிய தீபங்களைத் தூண்டி-
விட மறுக்கிறவர்கள் உண்மையாகிய ஒளியை
ஒருபோதும் காணப்போகிறதில்லை.

நவம்பர் 23.

உண்மையைத் தேடுவதற்கு நியாய உணர்ச்சியாகிய
ஒளியை தீவரத்தியாக உபயோகப்படுத்துவோன் கடைசி
யில் ஆறுதலற்ற அஞ்ஞானத்தில் விடப்படமாட்டான்.

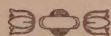
இறைவன் சொல்லுகிறதாவது “இப்பொழுது வாருங்
கள் நாம் ஒன்றுசேர்ந்து நியாயவிவகாரம் செய்வோம்;
உங்கள் பாவங்கள் கருஞ்சிவப்பா யிருந்தோர்திலும் அவை
கள் பனிக்கட்டிபோல வெண்மையா யிருக்கும்” என்ப
தாம்.

அனேக புருஷரும் ஸ்திரீகளும் சொல்லொணாத கஷ்டங்களுக்குட்பட்டுக் கடைசியில் தங்கள் பாவங்களில் மரிக்
கின்றனர்; ஏனென்றால், அவர்கள் நியாய உணர்ச்சிக்கு
மறுக்கின்றனர்; ஏனென்றால், நியாய உணர்ச்சியாகிய ஒளி
யின் மங்கலான பிரகாசமின்னலும் தூத்தக்கூடிய அந்த
இருண்ட மயக்கங்களைப் பற்றிக்கொள்கின்றனர்; பாவமா
கிய கருஞ்சிவப்புச்சட்டையையும் கஷ்டத்தையும் புண்ய
மாகிய வெண்மைப் போர்வைக்கும் சாந்திக்கும் பரிவர்த்
தனை செய்ய விரும்புகிற யாவரும், தங்கள் நியாயஉணர்ச்சி
யைத் தாராளமாயும் பூர்த்தியாயும், விசுவாசத்துடனும்
உபயோகித்தல் வேண்டும்.

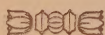
நியாய உணர்ச்சியாகிய ஒளியை இகழ்கிறவர்கள்
உண்மையாகிய ஒளியை இகழ்கின்றனர்.

ஒருவன் தன்னைத்தானே சிவநிலைக்குத் தொடங்குகிற
வரை அவன் வாழ்கிறவனாயில்லை; அவன்
இருக்கிறானென்பதும் இல்லாமே.

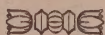
நவம்பர் 24.

ஒருவன் உலகத்தில் நிலைத்த சபாவமுள்ள ஏதேனும் ஒன்
றை நிறைவேற்றத் தகுதியடைவதற்குமுன், முதல்முதல்
தன் சொந்த மனசை நடத்திக்கொள்வதில் சிறிது சித்தி
யடைந்துகொள்ள வேண்டும். இரண்டும் இரண்டும் நான்கு
என்னும் கணித உண்மை போன்றது இது; ஏனென்றால்
“இருதயத்தினின்றே வாழ்க்கை ஒழுக்கங்கள் உண்டாகின்
றன”. ஒருவன் தனக்குள்ளேயே உள்ள சக்திகளை அடக்க
முடியாவிடில் கண்கூடாகக் காணப்பட்ட ஒழுக்கமாகிய
வெளிப்பட்ட சக்திகளில் உறுதியான பிடிமானம் வகிக்க
முடியாது, மற்றப்படி, ஒருவன் தன்னையே ஆண்டு அடக்
கிக் கொள்ளக்கொள்ள, மென்மேலும் உலகத்தில் உயர்
கின்ற சக்தியினுடையவும் உபயோகமுடையவும் சித்தியி
னுடையவும் நிலைமைகளுக்கு உயருகின்றனன். இதுவரை
அவனுடைய வாழ்க்கை குறித்த கருத்தும் பொருளுமின்றி
இருந்திருக்கின்றது; ஆனால், இப்பொழுது தன்னுடைய
சொந்த வினைப்பயனை அறிவுடன் உருப்படுத்திக்கொள்ளத்
தொடங்குகின்றனன்; அவன் சரியான மனசினால் போர்க்
கப்பட்டிருக்கிறான்.

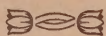
தன்னைச் சிவநிலைக்குப் பழகுவதிலால் ஒருவன் வாழத்
தொடங்குகிறான்.

தன்னைச் சிகழித்துக்கொள்வதாகிய வேலைக்கிரமத்
தில் மூன்று படிகள் உள; அடக்கம், சுத்தப்படுத்
தல், தியாகம் செய்தல் என்பனவாம்.

நவம்பர் 25.

மனிதன் இதுவரை தன்னை அடக்கியிருக்கிற இச்சைகளை
த்தான் அடக்குவதால் தன்னைச் சிகழிக்கத் தொடங்குகி
றான். அவன் தூர்மனக்கவர்ச்சியை எதிர்க்கிறான், மிகவும்
எளிதாயும் இயல்பாயுமுள்ளதும் முன்னமே தன்மீது அதி
காரம் செலுத்தியிருந்ததுமாகிய தன்னய விருப்பத்தைத்
திருப்தி செய்வதற்கமைந்த சகல மனப்போக்குகளினி
னும் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்கிறான். பசிதாகங்களை
அடக்கி ஆளத் தொடங்குகிறான்; ஒரு மனிதனுக்குத்
தகுதியானபடி வாழ்ந்து ஒழுகும்படியாகத் தன் சரீரத்
தைச் சுத்தமான கருவியாக்குவதற்கும் சிற்றின்பத்திற்கு
இடங்கொடுப்பதால் தன் சரீரத்தை இனி இழிவுபடுத்திக்
கொள்ளாமைக்கும் உரிய நோக்கத்துடன் ஆகாரத்தைத்
தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வதில் மிதமான இயல்பையும்
ஆலோசனையையும் பழக்கிக்கொண்டு பகுத்தறிவுள்ளதும்
பொறுப்புணர்ச்சி யுள்ளதுமாகிய பிராணியைப்போல நட
ந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறான். அவன் தன் நாவையும்,
தூர்க்குணத்தையும், உள்ளவாறே பிராணிகளின் ஒவ்வொரு
இச்சையையும் மனப்போக்கையும் கண்டிக்கிறான்.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய இருதயத்திலும்
தான் என்பது அற்ற நடுஸ்தானம் ஒன்று உளது.

பல்லாண்டுகளாயுள்ள பாறை, அகத்தே உள்ள
கிறிஸ்து, சகல மனிதர்களிடத்துமுள்ள தெய்வத்
தன்மையுள்ள அழிவில்லா வஸ்து.

நவம்பர் 26.

ஒருவன் மன அடக்கத்தைப் பழக்கப்பழக்க அகத்தே
உண்மைப்பொருளுக்கு அணுகி அணுகி நெருங்குகிறான்,
இச்சை துக்கம், இன்பம் துன்பம் இவற்றின் அதிகாரம்
குறைந்து குறைந்து போகின்றது, ஆண்மகனுக்குரிய பலத்
தையும் திண்மமையையும் விளக்கிக்கொண்டு, உறுதிப்பாடும்
நல்லொழுக்கமுமுள்ள வாழ்க்கையாக வாழ்கின்றனன். ஆகி
லும் தன்னைச் சிஷிப்பதில் இச்சையை அடக்குவதுதான்
முதற்படி யாகின்றது, சுத்தப்படுத்தலாகிய செயல்முறை
யால் உடனே அனுசரிக்கப்படுகின்றது. இதனால் ஒருவன்
தன்இருதயத்தையும் மனசையும் விட்டு இச்சையை முற்றி
லும் களைந்துவிடும்படி தன்னைத்தானே சுத்தப்படுத்திக்
கொள்கிறான்; அது தனக்குள்ளே எழுகிறபொழுது அடக்
குவது மட்டுமன்று, அது எழுவதினின்று முற்றிலும் அத
னைத் தடுத்தலாம். தன் இச்சைகளை ஒருவன் அடக்குவதினா
லேமாத்திரம் சாந்தியை அடைய முடியாது, தன் குறிக்
கோளை ஒருக்காலும் உண்மைப்படுத்தவு முடியாது, அவன்
இந்த இச்சைகளைச் சுத்தப்படுத்தல் வேண்டும்.

கீழ்ப்பட்ட பிரகிருதியைச் சுத்தப்படுத்துவதால்தான் ஒருவன்
பலமுள்ளவனாயும் தெய்வப்பிறப்புள்ளவனாயும் ஆகின்றனன்.

சுத்தப்படுத்துவதானது ஆலோசனையுடன் கூடிய
ஜாக்கிரதையினாலும், உண்மையுள்ள சிந்தனையி
னாலும், பரிசுத்தமுள்ள உயர்விருப்பத்தினாலும்
செய்யப்படுகின்றது.

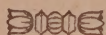
நவம்பர் 27.

உண்மையான பலமும், சக்தியும், உபயோகமாதலும்
தன்னைச் சுத்தப்படுத்துவதால் உண்டாகின்றன; ஏனென்
றால், பிராணிகளுக்குள்ள கீழ்த்தரமுள்ள சக்திகள் இழக்
கப்படுவனவல்ல; ஆனால், புத்திதத்துவமும் ஞானசம்பந்த
முமுள்ள சக்தியாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. (நீனைப்பிலும்
செய்கையிலும் சுத்தமாயுள்ள) சுத்தமுள்ள வாழ்க்கை
யானது சக்தியைப் பாதுகாக்கும் ஒழுக்கமா யிருக்கின்றது.
அசுத்தமான வாழ்க்கையானது, அந்த அசுத்தமானது
நீனைப்பைக் கடந்து செல்லாதிருப்பினும், சக்தியைத் தீய
வழியிற் செலுத்தும் வாழ்க்கையா யிருக்கின்றது சுத்த
முள்ள மனிதன் மிகவும் தகுதியுடையவனா யிருக்கிறான்;
ஆகையால், தனது உபாயங்களில் சித்தியடைவதற்கும்,
தன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், அசுத்தமான
வனைவிட அதிகத் தகுதியுள்ளவனா யிருக்கிறான். அசுத்த
மானவன் தவறுகிற இடத்தில் சுத்தமானவன் பிரவேசித்து
வெற்றியுள்ளவனா யிருப்பான்; ஏனென்றால், அவன் தன்
சக்திகளை அதிக அமைதியுள்ள மனதுடனும் அதிகமான
குறிப்புடனும் திடநோக்கத்துடனும் செலுத்துகின்றான்.

பலமும் நல்லொழுக்கமுமுள்ள ஆண்தன்மைக்குரிய சகல
பூதங்களும் பரிசுத்தத்தின் வளர்ச்சியால் பரிபக்குவப்
படுகின்றன.

தன்னைச் சிஷித்துக் கொள்வதால் ஒருவன் தெய்வத்தன்மைக்கு அதிகமாய் நெருங்க நெருங்க மென்மேலும் உயரக் கிளம்புகிறான்.

நவம்பர் 28.

ஒருவன் அதிகச் சுத்தமாக வளரவே, சகல தீமையும் அவனுடைய ஊக்கத்தைப் பெற்றாலொழியச் சக்தியற்றதாயிருக்கின்றது; ஆகவே, அவன் அதனை அலட்சியம் செய்து தன் வாழ்க்கையை விட்டுப்போகும்படி விடுகிறான். தன்னை சிஷிப்பதில் இந்த விதத்தைப் பின்பற்றுவதால்தான் ஒருவன் தெய்வத்தன்மையுள்ள வாழ்க்கையுட் பிரவேசித்து அதைக் கண்டுகொள்கிறான்; ஞானம், பொறுமை, எதிர்ப்பின்மை, இரக்கம், அன்பு போன்ற தெளிவான தெய்வகுணங்களைக் காட்டுகிறான். வாழ்க்கையின் சகல சஞ்சலங்களுக்கும் சந்தேகங்களுக்கும் மேலாக உயர்ந்தும் புத்திக்கூர்மையும் நிர்விகாரமுமுள்ள சாந்தத்தில் வாழ்வற்றும் ஒருவன் மனப்பூர்வமாய் அழியாத நிலைமை அடைந்துள்ள ஸ்தலம் இங்கேதான்.

தன்னை சிஷிப்பதால் ஒருவன் ஒழுக்கத்திலும் பரிசுத்தத்திலும் ஒவ்வொரு படியையும் அடைகிறான், கடைசியாக சகல பொருள்களுடையவும் நமேத்திய இருதயத்துடன் தான் ஒன்றுபட்டிருப்பதை அறிந்து கடவுளுடைய பரிசுத்த குமாரனாக ஆகின்றனன்.

தீர்மானமின்றிய வாழ்க்கையானது குறித்த கருத்
தின்றிய வாழ்க்கையா யிருக்கின்றது, குறித்த
கருத்தில்லாத வாழ்க்கையானது சலனமும் நிலை
யற்றதுமான காரியமா யிருக்கின்றது.

நவம்பர் 29.

ஒருவன் ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்யும்பொழுது அவன்
தன் நிலைமையில் திருப்தியற்றவனா யிருப்பதாகப் பொருள்
படுகின்றது; தன் ஒழுக்கமும் வாழ்க்கையும் அமைந்த
மனக்கருவிகளினின்றும் நல்லவிதமான வேலைப்பாட்டை
உண்டாக்குங் கருத்துடன் தானே முயற்சி செய்யத் தொ
டங்குகிறான்; தன் தீர்மானத்தில் பொருந்திய கருத்துடை
யவனாயிருக்கிற வளவில் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்று
வதில் சித்தியடைவான்.

மகான்களுடைய சப்தங்கள் தான் என்பதை வெல்வ
தை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்ட பரிசுத்தமான தீர்மானங்க
ளேயாம். பரிசுத்தவான்களுடைய காரிய சித்திகளும்,
தெய்வ போதகர்களுடைய மகிமையுள்ள வெற்றிகளும்
நெறிவிலகாத தீர்மானத்தினால் சாத்தியமானவைகளாயும்,
உண்மையானவைகளாயும் செய்யப்பட்டனவேயாம்.

தீர்மானம்—மேன்மையான நோக்கங்களுக்கும் உயர்வுற்ற
குறிக்கோள்களுக்கும் சேர்க்கையாயது.

உண்மையான தீர்மானமானது, நெடுங்கால

ஆலோசனைக்கு முடிவிடும்.

நவம்பர் 30.

அரை மனசுள்ளதும் அவசரப்பட்டதுமான தீர்மானம் தீர்மானமே யன்று, முதற்சங்கடத்திலேயே முறிப்பட்டுப் போகின்றது.

ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்வதில் ஒருவன் காலம் தாழ்க்கவேண்டும். அவன் ஆராய்ச்சியுடன் தன் நிலைமையைப் பரிசோதித்து, தன் தீர்மானத்துடன் சம்பந்தமான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் கஷ்டத்தையும் ஆலோசிக்க வேண்டும். அவற்றை எதிர்ப்பதற்கு முற்றிலும் ஆயத்தமாயிருத்தல் வேண்டும். தன் தீர்மானத்தின் இயல்பை முற்றிலும் அறிகிறதாகவும், தன் மனசுக்கு கடைசியாய் துணிவு உண்டாயிருக்கிறதாகவும், அந்தக் காரியத்தில் தனக்குச் சந்தேகமில்லை யென்கிற விதமாகவும் அவன் நிச்சயமாயிருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு ஆயத்தமாகிய மனசினால் செய்யப்பட்ட தீர்மானமானது விலகமாட்டாது; அதன் உதவியைக் கொண்டு ஒருவன் தக்ககாலத்தில் தன் பலத்த கருத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வான்.

அவசரமான தீர்மானங்கள் பயனற்றனவாம்.

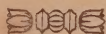
சோம்பேறித்தனமானது அஜாக்கிரதையுடன் ஏக
காலத்திற் பிறந்த சகோதரியா யிருக்கின்றது;
ஆனால், உடனே செய்கை திருப்தியின்
தோழமையா யிருக்கின்றது.

டிசம்பர் 1.

மனசானது அறிவதற்கும், இருதயமானது எல்லா விஷ
யங்களிலும் இரக்கமாகிய நியாயப்பிரமாணத்தின் அனு
மதியைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் பழக்கப்படுகிறபடியால்
திருப்தியானது உயர்வும் ஞானசம்பந்தமுமுள்ள அறமா
யிருக்கின்றது.

திருப்தியா யிருப்பதென்பது முயற்சியை விட்டுவிடு
தல் என்பது பொருளன்று, ஆவலினின்றும் முயற்சியைச்
சுவாதீனமாக்கல் என்பதே பொருளாம்; பாவம் அஞ்ஞா
னம் குற்றம் இவற்றில் திருப்தியாயிருப்பது என்று பொ
ருள்படுகிறதில்லை; ஆனால், செய்யப்பட்ட கடமையிலும்
நிறைவேற்றப்பட்ட வேலையிலும் திருப்தியடைந்திருப்ப
தேயாம். நீசமான வாழ்க்கையில் வாழ்வதிலும், பாவத்தி
லும், கடன்படலிலும் அமர்வதிலும் திருப்தியா யிருப்ப
தென்று ஒருவன் சொல்லப்படலாம்; ஆனால், அப்பேர்ப்
பட்டவனுடைய உண்மையான ஸ்திதியாவது, தன் இனத்
தாரது கடமையிலும், கடப்பாடுகளிலும், நியாயமான உரி
மைகளிலும் அலட்சியமா யிருப்பதாகின்றது. அவனிடத்
தில் திருப்தியாகிய தருமம் இருப்பதாக உண்மையாகச்
சொல்லப்படாது; சுறுசுறுப்பாய் நிறைவேற்றிய காரிய
சித்தியுடன் கூடிய சுத்தமும் நிலைபெற்றதுமான இன்பத்
தை அவன் அனுபவிக்கிறதில்லை.

உண்மையான திருப்தியானது யோக்கியமான முயற்சியிலும்
உண்மையான வாழ்க்கையிலும் நின்று உண்டாவது.

உள்ளவாறே திருப்தியுள்ள மனிதன் ஊக்கமாயும்
 விசுவாசமாயும் வேலைசெய்கிறான், சகல பலன்
 களையும் சஞ்சலமில்லாத தன்மையுடன்
 அங்கீகரிக்கிறான்.

❖❖❖

டிசம்பர் 2.

ஒருவன் திருப்தியா யிருக்கவேண்டிய விஷயங்கள் மூன்
 றுள்; தனக்கு நேரிடுவன அனைத்தும், சிநேகிதர்களும்
 உடைமைகளும், தன்னுடைய சுத்தமான எண்ணங்களும்
 ஆம்; தனக்கு நேரிடுகிற விஷயத்திலெல்லாம் திருப்தியடை
 வதால் அவன் துக்கத்தை விட்டுத் தப்பிக்கொள்வான்;
 இஷ்டர்கள் விஷயமாயும் உடைமைகள் விஷயமாயும் திருப்
 தியடைவதால் ஆவலையும் தூர்பாக்கியத்தையும்விட்டு வில
 கிக்கொள்வான்; சுத்தமான எண்ணங்கள் விஷயமாய்த்
 திருப்தியடைவதால் கஷ்டப்படவும் அசுத்தங்களில் அமுந்
 தவும் ஒருக்காலும் திரும்பமாட்டான்.

ஒருவன் திருப்தியடையாத விஷயம் மூன்று; தன்
 னுடைய அபிப்பிராயங்கள், தன் ஒழுக்கங்கள், தனது
 ஞானசம்பந்தமான நிலைமை, என தன் அபிப்பிராயங்களில்
 திருப்தி அடையாமையால் அவன் இடையறாது புத்தியில்
 விருத்தியடைவான்; தன் ஒழுக்கத்தில் திருப்தி அடையா
 மையால், பலத்திலும் சற்குணத்திலும் இடையறாது
 வளர்ந்து வருவான்; தன் ஞான நிலையில்த் திருப்தி எய்தா
 மையால் ஒவ்வொருநாளும் மிகவும் அதிகமான ஞானத்தி
 லும் மிகவும் பூர்த்தியான கிருபையுள்ளும் புகுவான்.

❖❖❖

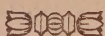
பலன்கள் முயற்சிகளுடன் திட்டமாய் ஒத்திருக்கின்றன.

மனிதர்களுக்கு மேலாயுள்ள குறிக்கோளாவது சர்வவியாபகமான சகோதரத்துவமே, அந்தக் குறிக்கோளை நோக்கி உலகம் மெதுவாயும் ஆனால் உறுதியாகவும் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது.

பகுதி 3.

ஏதாவது ஒரு நோக்கம்பற்றித் தங்களுக்குள் ஒன்றுகூடிய புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுடைய இருதயங்களில் தன்னைய நாட்டம் எவ்வளவாவது வீற்றிருக்கிறவரைக்கும் சகோதரத்துவமானது ஒரு மாணுஷீக ஏற்பாடாக இருக்கமுடியாது; அந்த நிலைமையில் தன்னைய நாட்டமானது அன்பு செய்யும் ஒற்றுமையாகிய தைக்கப்படாத மேற்சட்டையை முடிவில் கிழித்துவிடவேண்டும். ஆனால், ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட சகோதரத்துவம் அவ்வளவு மிகுதியாய் தவறிவிட்ட போதிலும் யாவனாவது ஒருவன் தன் மனசினின்றும் போராட்டத்திற்குரிய ஒவ்வொரு அமிசத்தையும் நீக்கிக்கொண்டும், எந்தத் தெய்வகுணங்கள் இல்லாவிடில் சகோதரத்துவமானது கேவலம் வாய்ஞானம், அல்லது அபிப்பிராயம் அல்லது மயக்கச் சொப்பனமாகின்றதோ அந்த திவ்யகுணங்களை அப்பியாசம் செய்யக் கற்றுக்கொண்டும், தன்னையே விவேகமும், சுத்தமும், அன்புமுள்ள தன்மையுடையோனாகச் செய்துகொள்வானேல் சகோதர பாவத்தை அதன் பூர்த்தியான தன்மையில் அவன் அறிந்துகொள்ளலாம், அதனைச் சகல வனப்புடனும் பூரணவடிவுடனும் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

எந்த இருதயத்திலாயினும் வேற்றுமை மேற்பட்டிருக்கிறதோ அதில் சகோதரத்துவம் அறிந்தனுபவிக்கப்படுகிறதில்லை.

சகோதரத்தன்மை முதலில் ஞான சம்பந்தமுடையது, உலகத்தில் அதன் வெளித்தோற்றம் இயல்பான முடிவாகப் பின்வரல் வேண்டும்.

***

டிசம்பர் 4.

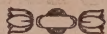
தாழ்மையாகிய தன்மையினின்றும் சாந்தகுணமும், சமாதானமும் வருகின்றன; தன்னை ஒப்படைப்பதினால் பொறுமை, ஞானம், உண்மையான தீர்மானம் உண்டாகின்றன; அன்பினின்றும் பக்தம், சந்தோஷம், இணக்கம் உதிக்கின்றன; இரக்கத்தினின்றும் மிருதுத்தன்மையும் மன்னிப்புக்குணமும் எழுகின்றன.

தன்னை இந்த நான்கு குணங்களோடும் பொருந்தும் படி ஆக்கியிருக்கிறவன் தெய்வத்தன்மையுடன் விளக்கமுற்றிருக்கின்றான். மனிதர் செயல்கள் உண்டாகிற இடத்தையும், அவைகள் போகிற இடத்தையும் அவன் காண்கிறான்; ஆகையால், அஞ்ஞானமுள்ள மனப்போக்குகளை இனிச் செலுத்துவதில் நிற்கமாட்டான். பகை, பொறுமை, வெறுப்பு, போராட்டம், நிந்தனை இவற்றினின்றும் சுவாதினம் பெற்றதுபோல சகோதரபாவத்தையும் பூரணமான ஸ்திதியில் அடைந்திருக்கிறான். அஞ்ஞானமுள்ள போக்குகளில் இருப்பவர்களையும், ஞானமுள்ள குணங்களுடன் இருப்பவர்களையும் எல்லாரையும் சகோதரர்களாகக் கொள்ளுகிறான். அவன் எல்லாரிடத்திலும் ஒரே தன்மையுள்ள மனோ நிலையை, நல்ல சித்தமுள்ள நிலையை உடையவனாயிருக்கிறான்.

***

அகம்பாவம், தன்னய விரூப்பம், பகை, நிந்தனை உள்ள இடத்தில் சகோதரத் தன்மை இருக்கமுடியாது.

சகோதரத்துவமானது, முதலில், ஒருவனால் தான்
என்பதை விட்டுவிடுவதில் தங்குகின்றது.

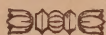

டிசம்பர் 5.

சகோதரத்துவத்தை பாப்புதற்குரிய விதிகளும், யோசனை
களும் பலஉள்ளன; ஆனால், சகோதரத்துவம்தானே ஒன்றாக
வும் மாற்றப்படாததாகவும் இருக்கின்றது; தற்புகழ்ச்சியை
யையும் சண்டை சச்சரவையு முற்றிலும் ஒழிப்பதிலும்,
நல்ல சித்தத்தையும் சமாதானத்தையும் பழக்குவதிலும்
தங்குகின்றது; ஏனென்றால், சகோதரத்துவம் ஓர் பழக்கமே
யன்றி வாய்ஞானமன்று. தன்னை ஒப்படைத்தலும் நல்ல
சித்தமும் அதனை நடத்தும் தேவதூதர்கள்; சாந்தம்
அதற்கு வாசஸ்தலம்.

இருவர் எதிர்க்கொள்கையைச் சாதிக்கத் தீர்மான
முற்ற இடத்தில் தான் எனும் அபிமானமும் கெட்ட சித்த
மும் அங்கே இருக்கின்றன, சகோதரத்துவம் இல்லாதே
போகின்றது.

ஒருவரோடொருவர் அனுதாபம் கொள்ளவும், ஒருவர்
மற்றவர்பால் தீமையைக் காணாதிருக்கவும், ஒருவருக்கொரு
வர் உபகரிப்பதேயன்றி எதிராதிருக்கவும் இருவர் ஆயத்த
மாயுள்ள இடத்தில் உண்மை விருப்பமும் நல்ல சித்தமும்
அங்கே இருக்கின்றன, சகோதரத்துவம் நிகழ்கின்றது.

எவனுடைய இருதயம் உலகத்தார் எல்லாரோடும் சமாதான
மாயிருக்கின்றதோ அவனாலேதான் சகோதரத்துவம்
அனுஷ்டித்து அறியப்படுகின்றது.

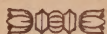
தூபிமானமும் கொடூரமும் பிரிக்கத்தக்கன

அல்ல.

டிசம்பர் 6.

தன்னைவிட அதிக பரிசுத்தமும் அதிக அறிவு விளக்கமும் உள்ளவர்களிடத்தில் அதுதாபம் செலுத்த வேண்டுவது அவசியமின்று; ஏனென்றால், அதிக பரிசுத்தமுள்ளவன் அதற்கு அவசியமின்றி மேற்பட்டு வாழ்கின்றான். அப்பேர்ப்பட்ட விஷயத்தில் தன்னை அதிக சுத்தமான நிலைக்கு உயர்த்தவும் அப்படியே மிக விரிவான வாழ்க்கையை அடையவும் உரிய முயற்சியோடு பூஜிதையைச் செலுத்த வேண்டும். தன்னைவிட அதிக விவேகமுள்ளவனை ஒருவன் முழுதும் அறியமுடியாது; நிந்தனை செய்வதற்குமுன் கடைசியில் தான் தனக்கு வெறுப்புப் பாத்நிரமாகக் குறிப்பிட்ட மனிதனைவிடத் தான் அதிக நல்லவனா என்று தன்னைப் பற்றித் தானே உண்மையாய்க் கேள்வி கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்; தான் அப்படி யிருந்தால் அவன் அதுதாபம் காட்டவேண்டும், அப்படிக்கில்லாவிடில் பூஜிதையைச் செலுத்தட்டும்.

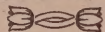

ஒருவன் மற்றவர்களைக் கொடூரமாகத் தீர்மானித்து நிந்திக்க விரும்பும்போழுது எவ்வளவுதூரம் தான் குறைவுடையவனா

யிருப்பதாக விசாரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வெறுப்பு, கோபம், நிந்தனை இவை எல்லாம்
பகைமையின் ரூபங்கள், இவற்றை இருதயத்தி
னின்றும் வெளிப்படுத்தும்வரை

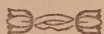
தீமை ஒழியமாட்டாது.

டிசம்பர் 7.

மனசினின்றும் கேடுகளைத் துடைத்துவிடுவது கேவலம்
ஞான விஷயத்தில் ஆரம்பங்களில் ஒன்றே; பின்னும் இதை
விட உயர்வுற்றதும் நன்மையுள்ளதுமாகிய மார்க்கம் ஒன்று
உளது; அந்த மார்க்கமாவது இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்
துவதும் மனசைத் தெளிவிப்பதுமாம். அதனால் கேடுகளை
மறப்பதற்குமட்டுமின்றி ஞாபகப்படுத்துவதற்கே யாதொ
ன்றும் இருக்கமாட்டாது; ஏனென்றால், பிறருடைய செய்
கைகளினாலும் நிலைமைகளினாலும் தீங்குசெய்யப்படுவதும்
புண்படுத்தப்படுவதும் கேவலம் அகம்பாவமும் தான் எனும்
அபிமானமுமேயாம். தன் இருதயத்தினின்றும் அகம்பா
வத்தையும் தான் என்பதையும் புறப்படுத்துகிறவன் “பிற
ரால் கெடுதல் செய்யப்பட்டேன்” அல்லது “பிறரால் தப்
புச்செய்யப்பட்டேன்” என்று ஒருபோதும் நினைக்கமுடி
யாது.

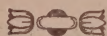
சுத்தப்படுத்தப்பட்ட இருதயத்தினின்றும் காரியங்
களைச் சரியாய் அறிவது உண்டாகின்றது; சரியாய் அறிவ
தினின்றும் வெறுப்பும் கஷ்டமும் நீங்கிச் சமாதானமுற்ற
தும் அமைதியும் ஞானமுமுற்றதுமாகிய ஒழுக்கம் உண்டா
கின்றது.

பிறருடைய பாவங்களைப்பற்றி தொந்தரவும் சஞ்சலமும் அடை
கிறவன் உண்மையை விட்டு விலகியிருக்கிறான்.

தன் சொந்தப் பாவங்கள் விஷயமாய் தொந்தரவும்
சஞ்சலமும் அடைகிறவன் ஞானவாயிலுக்கு
மிகவும் சமீபமா யிருக்கிறான்.

டிசம்பர் 8.

கோபச்சவாலைகள் எரியப்பெற்ற இருதயத்தை உடையவன் சாந்தியைத் தெரிந்துகொள்ளவாவது உண்மையை அறிந்துகொள்ளவாவது முடியாது. தன் இருதயத்தினின்றும் கோபத்தை விரட்டுகிறவன் தெரிவான், அறிவான்.

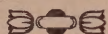
தன் இருதயத்தினின்றும் தீமையைக் களைந்துவிட்டவன் பிறரிடத்தில் அதற்காகக் கோபிக்கவாவது அதை எதிர்க்கவாவது மாட்டான்; ஏனென்றால், அதன் மூலத்தையும் சுபாவத்தையும்பற்றித் தெளிவாய் அறிந்திருக்கிறான்; அஞ்ஞானத்தின் தவறுதலினின்றும் உதித்ததாக அறிகிறான். தெளிந்த அறிவு அதிகரிக்கவே பாவம் சம்பவிக்கக்கூடியதில்லை, பாவம் செய்கிறவன் அறியமாட்டான்; அறிகிறவன் பாவம் செய்கின்றிலன்.

தனக்குத் தீங்கு செய்யக்கூடுமென்று அறிவின்றி நினைக்கிறவர்கள் விஷயத்தில் சுத்தமான மனிதன் உருக்கமான இருதயத்தை வகிக்கிறான். அவன் விஷயமாய் மற்றவர்களுடைய தப்பான மனோநிலை அவனைத் தொந்தரிக்கிறதில்லை அவனுடைய இருதயம் இரக்கமும் அன்புமுற்று அமைதியாய் யிருக்கின்றது.

நியாயமான வாழ்க்கையில் குறிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அமைதியோடும் ஞானத்தோடும் அறியட்டும்.

பரிசுத்தமுள்ள இருதயமும் நீதியுள்ள ஒழுக்க
மும், பெரியதும் சர்வ முக்கியமுமுள்ள
காரியங்களா யிருக்கின்றன.

புத்தகம் 9.

கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிற செயல்களும் நினைவுகளும்,
தன்னய விருப்பமும் தன்னய நாட்டமுமுள்ள குணத்தி
னின்றும் உதிக்கின்றவைகளே; திருவருட்பேற்றை உண்
டாக்குகிற நினைவுகளும் செயல்களும், உண்மையனின் றும்
உதிப்பவைகளே, மனசானது இவ்வாறு மாற்றப்பட்டு
வேறு ரூபமாக்கப்பட்ட செயல்முறை இரண்டு வகையாம்;
அது சிந்தனையும் பழக்கமுமா யடங்குகின்றது. மௌன
முற்ற சிந்தனையினால் சரியான நடைக்கு ஆதாரமும் முகா
ந்தரமும் ஆராயப்படுகின்றது; பழக்கத்தினால் நித்திய வாழ்
க்கையில் சரியான செயல் நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

ஏனென்றால், உண்மையானது புஸ்தகப் படிப்புள்ள
காரியமாவது அல்லது தந்திரமாய் விவகாரம் செய்வதா
வது அல்லது தர்க்கம் செய்வதாவது அல்லது பிரதிபக்ஷ
மான சாமர்த்தியமாவது அன்று, அது நியாயமாகக் செய்
வதில் தங்குகின்றது.

உண்மையானது ஒரு புஸ்தகத்தினின்றும் போறுக்கக்கூடிய
தோர் பொருளன்ம; அது அப்பியாசத்தினுலத்தான் கற்று
அறியப்படக்கூடியது.

அப்பியாசத்தினால் அறிந்திருப்பவனே
உண்மையை உடையவனாயிருக்கிறான்.

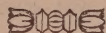
டிசம்பர் 10.

உண்மையை அடைய விரும்புகிறவன் அதை அப்பியாசம் செய்யவேண்டும். அவன் மன அடக்கத்தில் முதல் முதற்பாடத்தைத் தொடங்கல் வேண்டும், அதை முற்றிலும் தெளிந்து, கொள்ளல் வேண்டும் அப்பால் தான்குறித்துக்கொள்கிற சன்மார்க்கப் பூர்த்தியை அடைகிறவரை மேலும் மேலும் செல்லவேண்டும். உண்மையானது சில எண்ணங்களை அல்லது அபிப்பிராயங்களை வகிப்பதில் இருக்கிறதென்று நினைப்பது மனிதர்களுக்குள் சாதாரணமாயிருக்கின்றது. அவர்கள் அளவிறந்த நூல்களை வாசிக்கின்றனர்; அப்பால் உண்மை என்று தாங்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிற ஒரு அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கிக்கொள்கின்றனர் அப்பால் தங்கள் அபிப்பிராயமே உண்மையென்று விளக்கிக்காட்ட முயற்சிக்கும்பொருட்டுத் தங்கள் தோழர்களுடன் தர்க்கவாதம் செய்துகொண்டு போகின்றனர். இவ்வுலக காரியங்களில் மனிதர் விவேகிகளாயிருக்கின்றனர்; ஏனென்றால், தங்கள் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய காரியங்களைச் செய்கின்றனர்; ஆனால், ஞானசம்பந்தமான காரியங்களில் அவர்கள் மூடர்களாயிருக்கின்றனர்; ஏனென்றால், அவர்கள் வாசிக்கத்தான் செய்கின்றனர், காரியங்களைச் செய்கிறதில்லை; அப்பால் உண்மையை அடைந்துவிட்டதாக எண்ணுகின்றனர்.

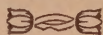
யாருடைய வாழ்க்கையானது சுத்தமும் நிர்தோஷமுமுள்ள நடத்தையில் பிரகாசிக்கின்றதோ அவன்தான் உண்மையை உடையவன்.

சர்வ அடக்கமாயுள்ளது அன்பு.

டிசம்பர் 11.

அன்பானது அதற்கமைந்த இயல்பின் பிரகாரமே யா
தொரு மதம், மதப்பிரிவு, தத்துவக்கொள்கை, அல்லது
சகோதரத்துவமாகிய ஒன்றிற்குமட்டும் உரியதாக இருக்க
முடியாது. ஆகையால், ஜனசமூகத்தின் அத்தகைய பிரிவு
கள் தங்களுக்குள்ள மதவிதிகளில்மட்டும் உண்மை இருப்
பதாக பொதுவாகப் பாத்தியம் கொண்டாடுதல் அன்பை
மறுப்பதா யிருக்கின்றது. உண்மையானது ஞானமும் ஒழு
க்கமுமாயிருக்கின்றது, அது பற்பல மதவிதிகளின்மூலமாய்
வெளிப்பட்டபோதிலும் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட ஒருவித
மான மதவிதியில் ஒருபோதும் அடக்கப்படமுடியாது.
அன்பானது சிறகுள்ள ஒரு தேவதூதன் போன்றது. அது
ஏதேனும் ஒரு புஸ்தக விதிக்குட் கட்டுப்படத்தக்கதன்று.
அன்பானது மேற்பட்டதும், கடந்ததும், வெளியேயுள்ள
தும் மனிதரது அபிப்பிராயங்கள், மதவிதிகள், தத்துவக்
கொள்கைகளைவிடப் பெரியதுமாயிருக்கின்றது; ஆயினும்,
அன்பானது நீதியுள்ளவர்கள், நீதியற்றவர்கள், நல்லவர்
கள், கெட்டவர்கள், சுத்தமானவர்கள், அசுத்தமானவர்கள்
எல்லாரையும் அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. சகல மதங்
களிலுமுள்ள சகலமானவர்களையும் வியாபிக்கும்படி அவ்வ
ளவு ஆழமாயும் விசாலமாயுமுள்ள அன்பை உடையவன்
உயர்ந்த மதத்தையும் உயர்ந்த ஞானத்தையும் உயர்ந்த
அகநோக்கையும் உடையவனாயிருக்கிறான்; ஏனென்றால்,
மனிதர்களை அவர்கள் உள்ள தன்மையில் பார்க்கிறான்,
தெரிந்துகொள்கிறான்.

புகையாவது அன்பு இன்மையும், ஆகவே அன்பின்கண்ணே
அடங்கியுள்ள சகலமும் இல்லாமைமயமாம்.

அன்பானது சகல மனிதர்களையும் வேற்றுமை
யின்றி தன்னுடைய பட்சமுள்ள தொழுவுக்குள்
தழுவிக்கொள்கிறவரை மனிதனுடைய மனசை
விரிவாக்கி விசாலப்படுத்துகின்றது.

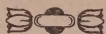
டிசம்பர் 12.

அன்பின் மார்க்கமானது வாழ்க்கையின்—அழிவிலா வாழ்
க்கையின் மார்க்கமா யிருக்கின்றது. அந்த மார்க்கத்தின்
தொடக்கமானது நாம் குறை கூறுதல், வாதாடிப் போராடு
தல், குற்றங்காணல், சந்தேகித்தலாகிய இவற்றை நீக்குவ
தில் தங்குகின்றது. இந்த அற்பமான அநீதிகள் நம்மைப்
பற்றியிருந்தால், நாம் நம்மை வஞ்சிக்காதிருப்போமாக;
ஆனால், நம்மிடம் அன்பு இல்லையென்பதை ஒப்புக்கொள்
வோமாக. இவ்வாறு நமக்குள்ளே நாம் யோக்கியமா யிருப்
பதானது அன்பைக் காண்பதற்கு ஆரத்தமா யிருப்பதே
யாம்; ஆனால், தான் வஞ்சிக்கப்படுவதானது அன்பினின்
றும் நீக்கப்பட்டிருத்தலேயாம். நாம் அன்பில் வளரவேண்
டுமாயின் ஆரம்பத்தில் தொடங்கவேண்டும்; நமக்கு இன
மான தொழிலாளிகள், நமக்கு இனமானவர்கள் இவர்கள்
விஷயத்தில் நமக்குள்ள இழிவான ஐயுறவுள்ள எண்ணங்
களை நீக்கிவிடல் வேண்டும்; நாம் அவர்களைப் பெருந்தன்
மையான எண்ணமுள்ள சுவாதினத்துடன் நடத்தவும்,
அவர்களுடைய செய்கைகளுக்குரிய நியாயமான முகாந்
தரத்தைக் காணவும், அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள்
வழிகள் அல்லது செய்கைகள் நமக்கு மாறுபட்டிருக்கும்
பொழுது (ஒவ்வொருவருக்குமுள்ள) சொந்தப் பாத்தியம்
சொந்தச் சுவாதினம் எனும் நியாயத்தின்பேரில் அவர்களை
மன்னிக்கவும் நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; இவ்வாறு
(சென்று பவுல்) சொல்லுகிறபடி, ஸ்திரமான ஒழுக்கவிதி
யாகிய அன்புடன் அவர்களை நேசிக்கும்படி கடைசியில்
முடிவுறும்.

எந்த மதக்கொள்கையாவது இருந்தாலும் ஒருமதக்கொள்கை
யும் இலாவிட்டாலும் அன்பை உடையவன் உண்மையாகிய
ஒளியினால் அறிவூட்டப்படுகிறான்.

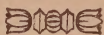
தப்பான நினைப்பும், தப்பான செய்கையும் விடப்
பட்டும், சரியான நினைப்பும், சரியான செய்கையும்
கொள்ளப்பட்டும், உள்ளதே உண்மையாகிய
வாழ்க்கையாகின்றது.

டிசம்பர் 13

மனிதர்களது தப்பான செயல்களே உலகத்துக்குள் அசந்
தோஷத்தைக் கொண்டுவருவது. துன்பத்தை யெல்லாம்
இன்பமாக மாற்றுவது சரியான செயல்களேயாம். தப்
பான செயல்களால் நாம் துக்கத்தை அடைகிறோம்; சரி
யான செயல்களால் நாம் இன்பத்தை அடைகிறோம்.

ஆனால் என்னை அசந்தோஷப்படுத்தியது மற்றவர்க
ளுடைய தப்புச்செயல்கள்தானென்று எண்ணுவதை ஒரு
வன் எண்ணக்கூடாது; ஏனென்றால், அந்த எண்ணமா
னது பிறரிடத்தில் வெறுப்பை யுண்டாக்குகின்றது, பகை
யை விருத்தி செய்கின்றது. அந்த அசந்தோஷமானது
தனக்குள்ளேயே ஒரு தப்பிதத்தினின்றும் உண்டாகிற
தாய் அவன் அறியவேண்டும். தான் இன்னும் பூர்த்தியான
நிலைமை அடையவில்லை யென்பதற்கு அதை ஒரு அடை
யாளமாகவும், திடப்படுத்தவேண்டிய ஒரு குறை தனக்குள்
ளே இருப்பதாகவும் மதித்துக்கொள்ள வேண்டும். தன்னு
டைய நடக்கையின் குற்றங்களுக்காகவாவது அல்லது தொந்
தரவுகளுக்காகவாவது மற்றவர்களை ஒருக்காலும் குற்றம்
சாட்டக்கூடாது; ஆனால், இருதயத்தில் அதிகமான உறுதி
ப்பாடு அடையவேண்டும்; உண்மையில் அதிக உறுதியாய்
தன்னை ஸ்தாபித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உண்மையின் பரிசுத்தமார்க்கத்தில் தாழ்மையான
அடிச்சுவடுகளுடன் நட.

உண்மையின் ஒழுக்கவிதிகள் நிலைபெற்றனவும்
 நித்தியமுள்ளனவுமா யிருக்கின்றன, வேறு யாரா
 வும் ஆக்கவும் அழிக்கவும் முடியாது.

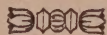
டிசம்பர் 14.

உண்மையின் ஒழுக்கவிதிகள் ஆராய்ச்சியினாலும் அனுஷ்டானத்தினாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன; அந்த மார்க்கத்தில் மற்றவர்கள் நடப்பதற்கு அதிகத் தெளிவாகும்படி சொல்லப்பட்டும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டும் இருக்கின்றன. பாவத்தினின்றும் பாவமின்மைக்கும், தப்பித்தனின்றும் உண்மைக்கும் சென்றிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் பிரயாணம் செய்துள்ள மார்க்கம் அதுவே. ஒவ்வொரு மகாத்துமாவும் ஒவ்வொரு புத்தரும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவும் தெய்வத்தன்மையுள்ள பூரணத்துவத்திற்கு நடந்திருப்பதும், பூரணத்துவம் பெறாத ஒவ்வொருவரும் இனிமேல் இந்த மகிமையான முடிவிடத்தை அடைவதற்குப் போவதும் அந்தப் பழமையான மார்க்கமேயாம். ஒருவன் தன்னுடைய பாவங்களோடு தினமும் போராடிக்கொண்டும் தன் இருதயத்தைச் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டும் இருப்பானேல், அவன் எந்தமதத்தை அனுசரித்தாலும் காரியமில்லை, அவன் இந்த மார்க்கத்தில்த்தான் அவன் நடந்துகொண்டிருக்கிறான்; ஏனென்றால், அபிப்பிராயங்களும், வேதங்களும், மதங்களும் வேறுபடுகையில் பாவம் வேறுபடுகிறதில்லை, பாவத்தை வெல்லுவதும் வேறுபடுகிறதில்லை, உண்மையும் வேறுபடுகிறதில்லை.

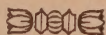
மதங்கள் காலத்துக்குக்காலம் மாறுகின்றன; ஆனால், தெய்வநல்லொழுக்க விதிகள் என்றும் ஒருப்போலவே இருக்கின்றன.

உண்மையானது வெவ்வேறு நிலைகளை உடைய
தாயினும் ஒன்றேயாம், மனிதர்களுடைய வெவ்
வேறு வளர்ச்சியின் நிலைமைகளுக்குத்
தகுதியா யிருக்கின்றது.

டிசம்பர் 15.

பெரிய ஆசிரியர்களுடைய பாதங்களில் நாம் இருந்திருக்கிறோம், அவர்களிடமிருந்து கற்றிருக்கிறோம். இயேசுநாதருடைய ஒழுக்கத்தை அலங்கரியாநின்ற அதே தெய்வீக குணங்களும் அதே விதியுள்ள உண்மைகளும், சாதுவாயுள்ள இந்திய, சீனாதேசத்து ஆசிரியர்களுடைய ஜீவிய சரிதத்திலும் கட்டளைகளிலும் இருப்பதாகக் கண்டிருப்பதனால் உள்ள மகிழ்ச்சி சொல்லத்தகாததா யிருந்திருக்கின்றது. நமக்கு அவர்கள் எல்லாரும் அதிசயமுள்ளவர்களும் பூஜாருகருமா யிருக்கின்றனர், நாம் அவர்களைப் பூஜித்து அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாய் அவ்வளவு பெரியோராயும் நல்லோராயும் ஞானமுள்ளோராயும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் தோன்றியிருக்கிற பற்பல ஜாதியார்கள்மீதும் ஒரே விதமுள்ள நன்மையான செல்வாக்கை உடையாராயும் இருந்திருக்கின்றனர்; கோடிக்கணக்கான மனிதர்களிடமிருந்து ஒருப்போலவே அழியாத பூஜிதையைப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

பேராசிரியர்கள் மனிதவகுப்பினருக்கு பக்குவமுற்ற புஷ்பங்களாகவும் சகல மனிதர்களும் ஒருநாள் இருக்கத்தக்க மாதிரிகளாகவும் இருக்கின்றனர்.

இருதயத்தின் பூரணமான பரிசுத்தமானது தான்
என்பதின் ஆசைகளையும் மனப்போக்குகளையும்
விடுவித்தற்கு ஓர் திபந்தனையா யிருக்கின்றது.

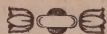
டிசம்பர் 16.

இலௌகீக வாழ்க்கைக்கும், வைதீக வாழ்க்கைக்கும் வேற்
றுமை உண்டு. அசுத்தமான இச்சைகளை விட்டுவிடப் பிரிய
மின்றித் தினமும் அவற்றைப் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற
வன் மதப்பற்றில்லாதவனா யிருக்கிறான்; அசுத்தமான இச்
சையைத் தினமும் அடக்கி நீக்கா நிற்பவன் மதப்பற்றுள்ள
வனாயிருக்கிறான்.

மதப்பற்றுள்ளவன் தன் இச்சைகளையும் தன் விருப்
பங்களின் போக்கையும் தடுக்கவேண்டும்; ஏனென்றால்,
அதுதான் மதக்கோட்பாடு என்பது. அவன் மனிதர்களையும்
வஸ்துக்களையும் அவர்களது எதார்த்த நிலையில் பார்க்கக்
கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; அவர்கள் தங்கள் இயல்பிற்கும்
புத்தி தீக்ஷணமுள்ள மனிதர்களைப்போல தங்கள் மார்க்கத்
தைத் தெரிந்தெடுக்கும் தங்கள் உரிமைக்கும் தக்கவாறு
அவர்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதாக அவன் காணவேண்
டும். தன் ஒழுக்க விதிகளை அவர்கள்மீது ஒருக்காலும் புகுத்
தக்கூடாது; அவர்களைவிட தான் உயர்ந்த உலகத்தில்
இருப்பதாக ஒருக்காலும் பாவித்துக்கொள்ளவாவது, தன்
னைப்பற்றி நினைத்துக்கொள்ளவாவது கூடாது. தன்னை
அவர்களுடைய ஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொள்ளவும் அவர்
களுடைய நிலைமையில் நின்றுபார்க்கவும் அவன் கற்றுக்
கொள்ளவேண்டும்.

உண்மையை நேசிப்பவன் எல்லா மனிதர்களையும் நேசிப்பவ
னாயிருத்தல் வேண்டும். தன் அன்பைத் தடையாவது அளவா
வது இல்லாது வெளியே செல்லவிடவேண்டும்.

நமது வாழ்க்கையின் சகல ஆபத்துகளுள்ளும்
 கேஷமமாய் இருக்கத்தக்க உறுதியுள்ள வஸ்தவமா
 னது கணக்குத்திட்டம் அமைந்த சன்மார்க்கச்
 சட்டப்பிரமாணமேயாம்.

டிசம்பர் 17.

இன்பமும் மன ஆறுதலும் நிலைத்திருக்க வேண்டுமாயின்
 வாழ்க்கையின் இடையறாத மாறுதலும், கேஷமக்குறையும்
 இரகசியமும், ஆறுதலடைந்திருப்பதற்கு உறுதியானதோர்
 நிலைக்களத்தைக் காண்பதை அவசியமாக்கிக்கொள்கின்றன.
 மனிதஜாதியார் அனைவரும் கடைசியாய் அறியவேண்டிய
 இந்த நிலைக்கள விதியானது தெய்வநீதி என்னும் மொழி
 யால் சிறக்க விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மானுஷிக நீதியா
 னது ஒருவனுடைய சொந்த ஞானத்துக்கு அல்லது அந்
 ஞானத்துக்குத் தக்கபடி ஒவ்வொருவரிடத்திலும் வேறு
 படுகின்றது; ஆனால், இந்த பிரபஞ்சமானது என்றும் இர
 க்ஷிக்கப்படுகிறதற்குரிய தெய்வநீதியில் யாதொரு வேற்று
 மையும் இருக்கமுடியாது. தெய்வ நீதியானது ஞான சம்
 பந்தமுள்ள கணிதமா யிருக்கின்றது. கணக்குக் குறிகள்,
 பொருள்கள் சம்பந்தமாய் இரண்டும் இரண்டும் கூடி நாலு
 ஆகிறதுபோல மனிதருடைய நினைப்புகள் செயல்கள் சம்
 பந்தமாயும் அப்படியே.

அதேகாரணம் உள்ள இடத்து எப்பொழுதும்

அதே பயன் உண்டாகும்.

மனிதர்கள் அறிந்திருக்கிற ஞானசம்பந்தமுள்ள
நியாயப்பிரமாணங்கள் எல்லாம் தங்கள் தொழிற்
பாடுகளில் ஒரேவிதமான தவறாமையை உடையன,
உடைத்தாயிருத்தல் வேண்டும்.

டிசம்பர் 18.

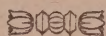
ஒரேவித சந்தர்ப்பத்தில் ஒரேவித நீனைப்பை அல்லது
செய்கையை விரியோக்கிக்வே, பலன் எப்பொழுதும் அதே
விதமா யிருக்கும். இந்த மூலகாரணமான சன்மார்க்க நீதி
இலையேல் மனித சங்கமே இருக்கமுடியாது; ஏனென்றால்,
தனித்தனி மனிதர்சளுடைய செயல்களின் நீதியுள்ள பிரதி
செயல்களே ஜனசங்கத்தை விழும்படி அசையாமல் தடுப்
பதாகின்றது.

இவ்வாறு இன்பதுன்பங்களின் விநியோக விஷயமாய்
வாழ்க்கையின்கணுள்ள வேற்றுமைகளானவை குற்றமற்ற
திட்டமான ஒழுங்குகள்பற்றி தொழிற்படுகிற சன்மார்க்க
சக்திகளின் வேலைப்பாடுகளா யிருக்கின்றன எனப்படுகின்
றது. இந்தக் குற்றமற்ற திட்டம், இந்தப் பூரணமான நியா
யப்பிரமாணம், வாழ்க்கையில் பெரும் மூலாதாரமானதோர்
நிச்சயப்பொருளா யிருக்கின்றது; இதனைக் கண்டுகொள்வ
தானது ஒரு மனிதனுடைய பூரணநிலையை உறுதிப்படுத்து
கின்றது; அவனை ஞானமுள்ளவனாயும் தெளிந்த அறிவுடை
யவனாயும் ஆக்குகின்றது; பேரின்பமும் சாந்தமும் நிறையப்
பெறும்படி செய்கின்றது.

பிரபஞ்சத்தின் நீதிபற்றிய ஒழுங்கானது திட்டத்துக்கு மாறா
யிருக்கிறதில்லை, இருக்கமுடியாது; ஏனென்றால், அப்படிக்கிருந்
தால் பிரபஞ்சமானது விழந்துவிடும்.

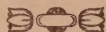
யாதொன்றும் நியாயத்தைக் கடக்கமுடியாது.

டிசம்பர் 19.

இந்த உறுதிப்பாட்டிலுள்ள நம்பிக்கையை ஒருவனுடைய அந்தாங்க உணர்ச்சியினின்றும் எடுத்துவிட்டு; அவன் சுககான் கடற்படம் அல்லது திசைக்கருவியில்லாமல் தானே உண்டாக்கிக்கொண்ட தற்செயலாய் அமைந்த சமுத்திரத்தில் மிதந்து திரிகிறான். நல்லொழுக்கத்தையாவது வாழ்க்கையையாவது நிர்மிப்பதற்குரிய நிலைக்களம் அவனுக்கு இல்லை, மேன்மையான செயல்களுக்குரிய தூண்டுதலுமில்லை, சன்மார்க்கச் செயலுக்குரிய மத்தியஸ்தானமுமில்லை; சாந்தமாகிய துலீபமும் அவனுக்கு இல்லை, அடைக்கலத்துக்குரிய துறைமுகமும் அவனுக்கு இல்லை. பூரணத்துவமுற்ற மனசுள்ளவனும், தவறு இல்லாதவனும், மாறுந்தகைமையாவது மாறுகிற சாயையாவது இல்லாதவனுமாகிய ஒரு பெரிய மனுஷனைப்போல கடவுளைப்பற்றிய மிகவும் கோணலான கருத்துங்கூட தெய்வநீதியாகிய இந்த அடிப்பட்ட கொள்கையிலுள்ள நம்பிக்கையை ஜனங்களுக்குள் வெளிப்படுத்துகின்றது.

இந்தக் கொள்கைப்படி அபிமானமாவது தற்செயலாவது இல்லை; ஆனால், தவறத்தகாததும் மாறத்தகாததுமாகிய நியாயமே இருக்கின்றது. இவ்வாறு மனிதர்களுடைய கஷ்டங்களெல்லாம் பயன்கள் ரூபமாக நியாயமானவைகளே; ஏனென்றால், அவற்றின் காரணங்கள் அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகிய தப்புகளே; ஆனால், பயன்கள் ரூபமாக அவைகள் சென்றுவிடுகின்றன.

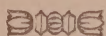
ஒருவன் ஒருக்காலும் செய்யாததும் அல்லது ஒருக்காலும் செய்யாமல் விடாததுமான ஒரு காரியத்துக்காக மனிதன் துன்பப்

படமுடியாது; ஏனென்றால், இதுகாரணமில்லாதே

ஒரு காரியமாவதாகும்.

புத்திதத் துவம், மேதை, நன்மை, பெருந்தன்மை (இவை) உலகத்தில் உடனே செய்துவிடப்பட்ட தாயில்லை, அவைகள் காரணகாரியங்களின் நெடுங் காலத்தொடர்ச்சியின் பயனாயிருக்கின்றன.

டிசம்பர் 20.

வளர்ச்சியின் கிரமம் புஷ்பத்தில் காணப்படுகின்றது; ஆனால், மனோசம்பந்தமான வளர்ச்சியில் காணப்படாவிட்டாலும் அது அங்கே இருக்கின்றது.

மனோ சம்பந்தமான வளர்ச்சியின் கிரமம் காணப்படவில்லையென்று நான் சொன்னேன்; ஆனால், இது பொதுவான கருத்தில் பொருந்தும். உண்மையாய் ஆராய்வோனும், உண்மையான ஞானியும் ஞானவளர்ச்சியின் முறையை, தன் ஞானக்கண்ணால் காணவே செய்கிறான்; பிரகிருதி தத்துவசாஸ்திரி பிரகிருதி சம்பந்தமான காரண காரியங்களை அறிந்துகொள்வதுபோல—மெய்யாகவே சாதாரண ஆராய்ச்சியாளன் அப்படியே தெரிந்துகொள்வதுபோல அவன் ஞான சம்பந்தமான காரணகாரியங்களைத் தெரிந்த வினாயாக்கிக்கொள்ளுகிறான்; பூண்டுகளைப்போல ஒழுக்கங்கள் உண்டான கிரமத்தை அவன் காண்கிறான். மேதையும் ஒழுக்கமுமாகிய புஷ்பங்கள் தோற்றியதை அவன் காணும் பொழுது, மனோ சம்பந்தமான எந்த விதைகளிலிருந்து அவை உற்பவித்தன என்பதையும், அமைதியான நீண்ட கால வளர்ச்சியினால் அவைகள் எவ்வாறு பக்குவத்திற்கு வந்தன என்பதையும் அவன் அறிந்துகொள்கிறான்..

யாதோன்றும் உடனே உண்டானதாய்த் தோற்றவில்லை, எப்பொழுதும் மாறுதல், வளர்தல் ஆகுதல் உண்டு.

விழிப்புள்ள பார்வை மேலான வாழ்க்கைக்கு
தருவிக்கின்றது.

டிசம்பர் 21.

ஒருவன் இரண்டு தேசங்களில் ஒரே காலத்தில் வாழமுடியாது; ஆனால், மற்றொன்றில் குடியேறுவதற்கு முன்னம் ஒன்றை விட்டுவிடல் வேண்டும்; அப்படியே ஒருவன் இரண்டு ஞானசம்பந்தமுள்ள தேசங்களில் ஒரே காலத்தில் வசிக்கமுடியாது; ஆனால், உண்மையென்னும் பூமியில் சாதமாய் வசிப்பதற்கு முன்னே, பாவமாகிய பூமியைப் பிற்பட விட்டுவிடவேண்டும். ஒருவன் தான் புதிதாய் சுவீகரித்துக்கொண்ட தேசத்தில் வாழத் தொடங்கும்படி சுயதேசத்தை விடும்பொழுது, தன் நேசமான கூட்டங்களையும், தன் இனிமையுள்ள தோழமைகளையும், பிரியமுள்ள இஷ்டர்களையும், பந்துக்களையும், அதுமட்டோ, தன்னுடைய இருதயமானது வைக்கப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றையும் விட்டுப்பிரியவேண்டும். அப்படியே புதுமையாகிய உண்மையெனும் உலகத்தில் வசிக்க ஒருவன் தீர்மானிக்கும்பொழுது, பழைய குற்றமுள்ள உலகமானது அத்துடன் இணக்கமுற்ற இன்பங்களோடும், விரும்பி வளர்த்த பாவங்களோடும் வீணான கூட்டுறவுகளோடும் விடப்படல் வேண்டும். அத்தகைய பரித்தியாகத்தினால் ஒவ்வொருவனும் இலாபம் அடைகிறான்; மனிதவகுப்பு இலாபம் அடைகின்றது; பிரபஞ்சமானது அதிகப்பிரகாசமும் அதிக அழகும் வாய்ந்த வாசஸ்தலமாகின்றது.

மலையின் நிச்சத்தத்தோடு சம்பாஷணை செய்வதாயிருந்தால் மலை அடிவாரத்திற்பட்ட மண்ணை நம்முடைய கால்களிலிருந்து உதறிவிடவேண்டும்.

சரியான எண்ணமானது சரியான மனோ நிலையி
 லிருந்து உண்டாகின்றது, சரியான செயலுக்கு
 கொண்டுவருகின்றது.

டிசம்பர் 22.

வாழ்க்கையின் சகல சம்பவங்களிலும் நன்மையை நாடு
 கிறதும், அவற்றினின்றும் பலத்தையும், அறிவையும், ஞா
 னத்தையும் கிரகிக்கிறதுமாகிய சரியான மனோ நிலை அது
 வே: சரியான எண்ணங்கள் ஆவன உற்சாகம், சந்தோஷம்,
 நம்பிக்கை, விசுவாசம், தைரியம், இடையறாத அன்பு, விரி
 வான தயாளம், நிறைவுற்றபக்தி, நம்புதல் ஆகிய எண்ணங்
 களேயாம். பலமுள்ள ஒழுக்கங்களையும் உபயோகமும் மேன்
 மையுமுள்ள வாழ்க்கைகளையும் உண்டாக்குகின்றனவும் உல
 கத்தை முன்னேற்றத்துக்குக் கொண்டுவருகிற சொந்த
 மான காரியசித்திகளை நிர்மீப்பனவுமாகிய உறுதிமொழி
 கள் இவை. அத்தகைய எண்ணங்கள் சரியான செயலி
 னாலும் சில நியாயமான காரியத்தை நிறைவேற்றுவதாகிய
 வேலையில் ஊக்கத்தையும் முயற்சியையும் பிரயோகப்பதி
 னாலும் தவறாமல் பின்தொடரப்படுகின்றன; மலை யேறுகிற
 வன் மலை உச்சியைக் கடைசியில் அடைகிறதுபோல சிரத்
 தையும், உற்சாகமும், களைப்பின்மையுமுள்ள வேலைக்காரன்
 கடைசியில் தனி நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகின்றன.

காரியசித்திபெற்ற சகல ஜனங்களும் எல்லாக்காலத்திலும்
 அதற்காக முயற்சி செய்வதினால் தாங்கள் குறித்த சித்திகளை
 பெற்றிருக்கின்றனர்.

கஷ்டப்படுதலானது சுத்தப்படுத்திப் பக்குவப்
படுத்துகிற கிரமமாயிருக்கிறது. “நாம் கஷ்டமடை
கிற சங்கதிகளினாலே பணிவுடையவர்க

ளாகின்றோம்.”

❖❖❖

டிசம்பர் 23.

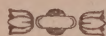
பிறர்மீது கஷ்டத்தைச் சுமத்துவது மிகவும் ஆழமாய்
அஞ்ஞானத்தில் அகப்பட்டதா யிருக்கின்றது; ஆனால், நம்
மையே கஷ்டத்துக்குள்ளாக்குவது தெளிந்த அறிவுக்கு
அதிகச் சமீபமாய் நெருங்குவதாகின்றது; துன்பமானது
எவ்வாறு பகஷ்முள்ளவர்களாயும் இரக்கமுள்ளவர்களாயு
மிருக்கிறதென்பதை மனிதர்களுக்குக் கற்பிக்கின்றது. அது
கடைசியில் பிறருடைய கஷ்டங்களுக்காக அவர்களை உருக்
கமான இருதயமுடையவர்களாகவும் ஆலோசனையுடைய
வர்களாகவும் செய்கின்றது. ஒருவன் ஒரு கொடூரமான
செய்கையைச் செய்யும்பொழுது அதுவே முடிவு என்று
தன் அஞ்ஞானத்தினால் நினைக்கிறான்; ஆனால், அது ஆரம்ப
மாத்திரமேயாம். அந்தச் செய்கைக்கு ஒட்டியதாய்த்
தொடர்ச்சியுள்ள பலன்கள் உண்டு, அவை அவனை இமி
சையுள்ள நாகவேதனையுள் அமிழ்த்தும். நாம் நினைக்கிற
ஒவ்வொரு தப்பான நினைப்புக்கும் அல்லது நாம் செய்கிற
ஒவ்வொரு பகஷ்மில்லாத செய்கைக்கும் ஏதாவது ஒரு
ரூபத்தில் மனத்துன்பம், அல்லது சரீரத்துன்பம் அடைய
வேண்டும். துன்பத்தின் மாதிரி முதல்முதல் உண்டாகிற
நினைப்பு அல்லது செய்கைக்குத் தக்கதா யிருக்கும்.

கஷ்டத்தால் மனிதனுக்கு அறிவிப்பதால், மற்றவர்களுடைய
கஷ்டத்துக்காக உணரும்படி அவனைத் திறப்படுத்துகின்றது.

ஒவ்வொரு உபாயமும் முன்னமே உன்னுடன்
உனக்குள்ளே இருக்கின்றது.

டிசம்பர் 24.

சிறிய வேலைகளைப் பலமாய்ச் செய்வது அதிகமான பலத்
தை உண்டாக்குவதுபோல, அந்த வேலைகளை பலஹீன
மாய்ச் செய்வதானது அதிக பலஹீனத்தை உண்டாக்கு
கின்றது. சில்லரையான கடமைகளில் ஒருவன் என்னவா
யிருக்கிறானோ அவ்வாறே மொத்தமான ஒழுக்கத்தில் இருக்
கிறான்; தூர்ப்பலமானது பாவத்தைப்போல கஷ்டத்துக்குப்
பெரும் மூலமாயிருக்கின்றது; ஒழுக்க பலத்தின் ஓர் அளவு
உண்டாகிறவரையில் உண்மையான அருள் இருக்கமுடி
யாது. தூர்ப்பலமுள்ளவன் அற்பமானகாரியங்களில் மதிப்பு
வைப்பதாலும் அப்படியே அவற்றைச் செய்வதாலும் பல
முள்ளவனாகிறான். பலமுள்ளவன் அற்பக்காரியங்களைப்
பற்றித் தளர்ச்சியிலும் அஜாக்கிரதையிலும் விழுந்து, அத
னால் தன்னுடைய சுத்தமான ஞானத்தை இழந்தும் தன்
னுடைய சத்துவத்தை விரயஞ்செய்தும் தூர்ப்பலமுள்ளவ
னாகிறான்.

தக்ஷணத்தில் பலமாயும், விவேகமாயும் செய்வதால்ன்றி பலத்
தையும் ஞானத்தையும் அடைவதற்கு வேறுவழியில்லை.

வருஷம் சென்றுகொண்டிருக்கின்றது, அதன் தவறுகளையும், அதன்கேடுகளையும், தப்புகளையும் என்றென்றைக்கும் போய்விடும்படிக்கும் இனி நினைக்கப்படாதிருக்கும்படிக்கும் விடக்கூடியவர்கள் பாக்கியவான்கள்,

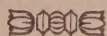
டிசம்பர் 25.

சென்றது—மாண்டது, மாற்றப்படத்தக்கதன்று, அது மறதியினுள் மூழ்கிப்போகட்டும்; ஆனால், அதன் தெய்வீக போதனையைக் கிரகித்துவைத்துக் கொள்ளட்டும். அந்தப் போதனைகள் உனக்கு இப்பொழுது பலமாக இருக்கட்டும். இனி எதிர் ஆண்டுகளில் அவற்றை அதிக மேன்மையும் அதிக சுத்தமும், அதிக பூர்த்தியுமான வாழ்க்கைக்கு ஆரம்பக்குறிப்புகளாக ஆக்கிக்கொள். பகை—கோபம், சண்டை, கெட்டசித்தம் பற்றிய சகல நினைப்புகளும் சென்ற வருஷங்களுடன் மாயட்டும். உன் இருதயமாகிய புஸ்தகத்தினின்றும் உட்பகையான நினைவுகள் அசுத்தமான மாச்சரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சுறண்டி எடுத்துவிடு. இக்காலத்தில் உலகமுழுவதும் அனேகர் உதடுகளினின்றும் பிரதி ஒலிக்காநின்ற கூக்குரல், அஃதாவது “பூமியில் சமாதானமும், மனிதர்கள் விஷயத்தில் நல்ல சித்தமும்” என்பது அடிக்கடி சொல்லப்பட்ட வெறும் வார்த்தையைவிட மேற்பட்டதாக உனக்கு இருக்கட்டும். அதன் உண்மையானது உன்னால் அப்பியாசம் செய்யப்பட்டட்டும்; அது உன்னுடைய இருதயத்தில் குடியிருக்கட்டும்; அதனுடைய ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தையும் கெட்ட சித்தமாகிய நினைப்புகளால் தடைசெய்யாதிருக்கட்டும்.

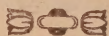
ஞாபகப்படுத்துவதற்கு தப்பு இல்லாதவனும் மறப்பதற்கு தீங்கு இல்லாதவனும், யாதொருவனுடைய சுத்தமான இருதயத்தில் பிறனைப்பற்றிய பகைமையுள்ள நினைப்பு வேருன்றிச் செழிக்க வில்லையோ அப்பேர்ப்பட்டவனும் திருவருட்பெற்றவனாயிருக்கிறான்.

தனக்கு எதிர்த்து அடக்கப்பலமில்லாத கஷ்டத்
தோடு ஒருவனும் எதிர்த்துநிற்க முடியாது.

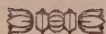
டிசம்பர் 26.

உன்னுடைய கஷ்டங்களையும் குழப்பங்களையும் தீமையைக் குறிப்பனவாக மதியாதே, அப்படிச் செய்வதால் அவை களைத் தீமையாகவே செய்வாய்; ஆனால், நன்மைக்கு முற் குறிப்பாக அவற்றை மதிப்பாயாக; உள்ளபடியே அவை கள் அப்படியே இருக்கின்றன. நீ அவற்றை விட்டுத் தப் பிக்கொள்ளக்கூடுமென்று நீதானே நம்பிக்கொள்ளாதே; நீ செய்யமுடியாது. அவற்றினின்றும் ஒடிப்போக முயற்சி யாதே; இது அசாத்தியமானது; ஏனென்றால், நீ எங்கே போனாலும் பின்னும் அவை உன்னுடனே அங்கே இருக் கும்—ஆனால் அமைதியுடனும் தைரியத்துடனும் அவற் றை எதிர்ப்பாயாக; உன்னால் வகிக்கக்கூடிய அளவு நிராசை யுடனும் கௌரவத்துடனும் அவற்றை எதிர்த்து நில்லு; அவற்றின் தாரதம்மியத்தை நிறுத்துப்பார்; அவற்றின் பலத்தை அளந்து பார்; அவற்றை அறிந்துகொள்; அவற் றைத்தாக்கு; கடைசியில் அவற்றை வென்றுவிடு. இவ்வாறு பலத்தையும் புத்தியையும் பக்குவப்படுத்திக் கொள்வாய். மேற்புறமான பார்வைக்கு மறைந்திருக்கிற நற்பாக்கியத் தின் கிளைவழிகளில் ஒன்றில்ப் புகுவாய்.

பாவத்தில் சாந்தி இல்லை, குற்றத்தில் ஆறுதல் இல்லை, ஞானத் தில் அன்றி கடைசிப்புக்லிடம் இல்லை.

உன் மன விருப்பத்துடன் உன் வேலைக்குச் செல்லு, மனஉல்லாசமும் உற்சாகமு முடையவனாய் உன் வேலைக்குப் போவாய்.

டிசம்பர் 27.

தூர்ப்பலமுள்ள எண்ணங்களாலாவது அல்லது தன்னய விருப்பங்களாலாவது அதிகப்பளுவும் அதிகமாய் நிலையற்றதுமாய்ச் செய்யப்படாத கனத்தபாரம் மனிதன்மீது சுமத்தப்படாதது என்ன இருக்கின்றது. உன்னுடைய நிலைமைகள் கஷ்டப்படுத்துவதா யிருந்தால் நீ அவற்றை விரும்புவதால்தான், அவற்றைத் தாங்குவதற்கான பலத்தை நீ உண்டாக்கிக்கொள்ளக் கூடும். உன்னிடத்தில் ஏதேனும் தூர்ப்பலமுள்ள குற்றம் இருப்பதால் அவைகள் கஷ்டப்படுத்துகிறவைகளா யிருக்கின்றன. அந்தக்குறை வேரோடு களையப்படுகிறவரையில் அவைகள் உன்னைக் கஷ்டப்படுத்துவதாயிருந்துகொண்டிருக்கும். அதிக பலமும் அதிக அறிவும் உடையவனாகிறதற்குரிய சமயம் உனக்கு உண்டா யிருப்பதாகச் சந்தோஷமுள்ளவனாயிரு. எந்தச் சங்கதியும் ஞானத்துக்குக் கஷ்டப்படுத்துவதாயிருக்க முடியாது; அன்பையாதொன்றும் களைப்பிக்க முடியாது. உன்னுடைய கஷ்டமான நிலைமைகளைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டிருப்பதை நிறுத்திவிடு; உன்னைச் சூழ்ந்துள்ள சிலர்களுடைய ஜீவசரிதங்களைப்பற்றிச் சிந்தனை செய்.

நீ ஒளித்துத் தப்பிக்கொள்ளுகிற கடமையானது உன்னைக் கண்டிருக்கிற தேவதூதனாயிருக்கின்றது; நீ பின்பற்றி ஓடுகிற இன்பமானது உனக்கு முகஸ்துதி செய்கிற சத்துருவாயிருக்கின்றது.

பிராணிகளுக்குரிய மனப்போக்கு உண்மையை
அறிவதற்கு வேரூயுள்ளது.

III

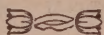
டிசம்பர் 28.

அற்பமான தன்னய மனப்போக்குகளுக்குரியவை இருக்கின்றன; அவைகளிற் சில தீங்கற்றவைகள் போலத் தோற்றுக்கின்றன; சாதாரணமாய் அவை வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன; ஆனால், தன்னய மனப்போக்கானவை எவையும் தீங்கற்றவைகளாய் இருக்கமுடியாது. தூர்ப்பலமுள்ளதும் தன்னயவிருப்பமுள்ளதுமான திருப்திக்குத் திரும்பத் திரும்ப வழக்கமாய் உபகாரமாய் இருப்பதால் தாங்கள் இழந்துபோகிறது இன்னது என்று ஆண்மக்களும் பெண்மக்களும் அறிகின்றிலர். மனிதனிடத்திலுள்ள தெய்வத்தன்மை பலமாக எழுந்து வெற்றியுடையதாய் இருப்பதானால், மனிதனிடத்திலுள்ள மிருகத்தன்மை நாசமடையவேண்டும். பிராணிகளுக்குரிய பிரகிருதிக்கு இடங்கொடுப்பது தீங்கற்றதாயும் இனிமையுள்ளதாகவும் தோற்றும்பொழுதுங்கூட அது உண்மையினின்றும் கிருபையினின்றும் விலக்கி நடத்துகின்றது. உனக்குள்ளேயுள்ள பிராணிக்கு நீ இடங்கொடுத்துப்போஷித்து திருப்திசெய்கிற ஒவ்வொரு நேரமும் அது மென்மேலும் பலமுள்ளதும் கலகமுள்ளதுமாய் வளருகின்றது; உண்மையை வகிக்கவேண்டிய உன் மனசைப் பலமாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது,

III

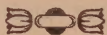
புலன்களின் கிளர்ச்சிக்குரிய விருப்பத்தைக் கடந்து வாழ்வாயாக, வீணாகவாவது நிச்சயமில்லாமலாவது ஒருபோதும்
நீ வாழமாட்டாய்.

பகைமையை யெல்லாம் பலிகொடு; பக்தியாகிய
பலிப்பீடத்தில், பிறரிடத்தில் அன்பாகிய பலிப்
பீடத்தில், அதனைக் கொல்லு.

டிசம்பர் 29.

மற்றவர்கள் உன்னைப்பற்றி என்ன சொன்னபோதிலும்,
உனக்கு என்ன செய்தபோதிலும் குற்றமாக எடுத்துக்
கொள்ளாதே. பகைமைக்குப் பகைமையைத் திரும்பச்
செய்யாதே. மற்றொருவன் உன்னைப் பகைத்தால் நீ அறிந்
தோ அறியாமலோ உன் நடத்தையில் ஒரு இடத்தில்
தவறியிருக்கிறாய்; அல்லது ஏதோ சில மனவேற்றுமை
இருக்கலாம், அதனைச் சிறிது சாந்தத்தையும் பகுத்தறிவை
யும் பிரயோகிப்பதால் நீக்கிவிடலாம்; ஆனால், சகல நிலைமை
களிலும் “பிதாவே, அவர்களை மன்னியும்” என்பது “அவர்
களுடன் இனிச் செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை” யென்று
சொல்வதைவிட அளவின்றி மேலானதா யிருக்கின்றது.
பகைமையானது மிகவும் அற்பமானது, எளிமையுற்றது,
அஞ்ஞானமுள்ளது, துக்கமுள்ளது. அன்பானது மிகவும்
பெரியதும் வளமுள்ளதும் தீர்க்கத்திருஷ்டி யுடையதும்
ஆனந்தமுள்ளதுமா யிருக்கின்றது.

எல்லாறையும் தழுவாநின்ற இனிமையும் பேருமையும் அழ
கும் வாய்ந்த அன்பை ஊற்றுவதற்கு உன் இருதயத்தினுடைய
வேள்வவாயில்களைத் திறந்துவிடு.

தன்னய விருப்பமின்மையாகிய வாயிலுக்குட்பக்
கத்தில் தலைத்த இன்பமுள்ள சொர்க்கம்
இருக்கின்றது.

III

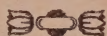
டிசம்பர் 30.

தன்னய விருப்பம் துன்பத்திற் கொண்டு சேர்க்கின்றது;
தன்னய விருப்பமின்மை இன்பத்திற் கொண்டு விடுகின்றது;
இது ஒருவனுடைய சொந்தத்துக்குமட்டுமன்று—ஏனென்
றால், எல்லாம் இவ்வளவுதான் என்றால் நம்முடைய முயற்
சிகள் எவ்வளவு தகாதவைகளா யிருக்கும்!—ஆனால் உலகத்
துக்கெல்லாம், ஏனென்றால் நாம் வாழ்வற்றுச் சந்திக்கிற
எல்லாரும் தன்னயம் பாராட்டாமையால் மிகச் சந்தோஷ
முள்ளவர்களாயும் மிக உண்மையுடையவர்களாயும் இருப்
பார்கள்; ஏனென்றால், மனிதஜாதி ஒன்றே; ஒருவனு
டைய இன்பம் எல்லாருடைய இன்பம் ஆம்—இதை
அறிந்துகொண்டு வாழ்க்கையின் பொதுவான பாதைகளில்
முட்களையன்றி புஷ்பங்களை நாம் சிதறுவோமாக—அது
மட்டோ நம்முடைய சத்துருக்களுடைய பெரும்பாதை
களிலுங்கூட தன்னய விருப்பமில்லாத அன்பாகிய புஷ்பங்
களை நாம் சிதறுவோமாக—அப்படியே அவர்களுடைய
காலடிகள் நெருக்கி ஆகாயத்தைப் பரிசுத்தமாகிய நறு
மணத்தால் நிறையச்செய்யும்; உலகத்தைச் சந்தோஷமா
கிய சுகந்தத்தால் சந்தோஷப்படுத்தும்.

III

மிக உயர்வாகிய நன்மையைத் தேடே; மிக ஆழ்ந்ததும் மிக
இனிமையுள்ளதுமான இன்பத்தை நீ உருசிப்பாய்.

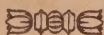
பிரபஞ்சமானது தாக்ஷண்ய அபிமான முடைய
தன்று; அது சிறந்த நீதிபொருந்தியது; ஒவ்
வொருவனுக்கும் அவனுக்குரிய நியாயமான
ஆர்ஜிதங்களை அளிக்கின்றது.

டிசம்பர் 31.

தான் என்னும் எண்ணம் நீங்கப்பெற்ற வாழ்க்கைக்கு வந்
திருக்கிறவன் நித்தியமான பேரின்பத்தில் ஆனந்தமுள்ளவ
னாயிருக்கிறான். முன்னமே, இப்பொழுதுகூட, இந்த வாழ்க்
கையில் மோகூ இராஜ்யத்தில் அவன் பிரவேசித்திருக்கி
றான். அழிவில்லாப் பரம்பொருளின் மார்பில் ஆறுதலுடன்
இருக்கின்றான். தன் இருதயத்தை காம இச்சைகளிலும்,
பகைகளிலும், அஞ்ஞானமுள்ள விருப்பங்களிலும் நின்று
விடுவித்தவனுடைய ஆறுதலானது இனிமையுள்ளதாயும்,
ஆனந்தமானது ஆழமுற்றதாயும் இருக்கின்றது.

வெறுப்பு அல்லது தன்னய விருப்பின் சாயைகூட
தன்னிடம் இல்லாமலும், உலகத்தை அளவற்ற இரக்கத்
துடனும் அன்புடனும் பார்த்துக்கொண்டும், யாதொரு
விலக்குகளும் வேற்றுமைகளும் செய்யாமல் “சகல ஜீவப்
பொருள்களிடத்தும் சமாதானம்” எனும் ஆசீர்வாதத்தை
தன்னுடைய மிகவும் அந்தரங்க இருதயத்தில் சுவாசிக்கக்
கூடியவன்—அப்பேர்ப்பட்டவன் ஒருக்காலும் நீக்கப்படாத
சந்தோஷமுள்ள முடிவையும், பூர்த்தியுள்ள சாந்தத்தையு
ம், உக்கிருஷ்டமான பூரண அருளையும் அடைந்திருக்
கின்றான்.

மனிதன் வாழ்க்கையில் நியாயமான மார்க்கத்தைக் காணக்
கூடும்; அதைக் கண்டுகொண்டு மகிழ்வுற்றுச் சந்தோஷமா
யிருக்கக்கூடும்.

